

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Synodus Nicæna II. Generalis. Sub Hadriano papa I. anno DCCLXXXVII.

Parisiis, 1644

Actio Qvarta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15473

Sancta Synodus laudatit.
 Multos annos imperatorum.
 Constantini & Irenæ magno-
 rum imperatorum & principum
 multos annos.
 Orthodoxorum imperatorum
 multos annos.
 Custodes fidei Domine serua.
 Auxiliatores ecclesiae Domine
 serua.
 Noui Constantini & nouæ He-
 lenæ æterna memoria.
 Pacificam Domine vitam da
 eis.
 Patriarcharum multos annos.
 Sacri senatus multos annos.

Η ἀγία συνόδος βίβημισε.
 Πολλά τὰ ἔτη τῶν βασιλέων.
 Κωνσταντίνου ἔειρήνης μεγάλων βα-
 σιλέων καὶ αὐτοκρατόρων πολλά τὰ ἔτη.
 Ορθοδόξων βασιλέων πολλά τὰ ἔτη.
 Τοῖς φύλακας τῆς πίστεως κύριε φύ-
 λαξον.
 Τοῖς ὑποερασταῖς τῆς ἐκκλησίας κύ-
 ριε κράττωνον.
 Νέου Κωνσταντίνου ἔνεας Ελένης αἰώ-
 νια ἡ μνήμη.
 Εἰρήνωσιν κύριε ζωὴν αὐτοῖς.
 Τῶν πατριαρχῶν πολλά τὰ ἔτη.
 Τῆς ἱεραῆς συγκλήτου πολλά τὰ ἔτη

ANNO
 CHALISTE
 787

ACTIO QVARTA.

ΠΡΑΞΙΣ ΤΕΤΑΡΤΗ.

IN nomine Domini & domi-
 natoris Iesu Christi veri Dei
 nostri. Imperio piissimorum
 & amicorum Christi domino-
 rum nostrorum Constantini &
 Irenæ a Deo redimitæ matris
 eius, octauo anno consulatus
 eorum, Kalendis Octobris, in-
 dictione XI.

Conueniente sancta & vni-
 uersali Synodo, quæ per diui-
 nam gratiam & piam sanctio-
 nem eorumdem Deo confirma-
 torum imperatorum congrega-
 ta est in Nicensium clara metro-
 poli Bithyniensium prouinciæ;
 id est, Petro reuerendissimo ar-
 chipresbytero sanctissimæ Ro-
 manæ ecclesiæ sancti apostoli
 Petri, & Petro reuerendissimo
 presbytero monacho & abba-
 te venerabilis monasterii sancti
 Sabbæ Romæ siti, retinentibus
 locum apostolicæ sedis almi &
 sanctissimi archiepiscopi senio-
 ris Romæ Hadriani; Tarasio-
 que almo & sanctissimo archi-

EN ὀνόματι τοῦ κυρίου καὶ δεσπότου
 Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡ-
 μῶν βασιλείας τῶν βίσεβεστανῶν καὶ φιλο-
 χείρων δεσποτῶν Κωνσταντίνου ἔειρή-
 νης τῆς αἰῆς Θεοτόκου μητρὸς, ἑποῖς ὀδοῦ
 τῶν αὐτῶν ὑποεραστῶν, καλαίδας Οκτω-
 βείας, ἰνδίκτου ἐνδεκάτης.

Συνελθούσης τῆς ἀγίας ἑοικυμε-
 νικῆς συνόδου, τῆς κατὰ θεῖον χάριν καὶ
 βίσεβες δεσποσμία τῶν αὐτῶν δεσποσ-
 των βασιλέων συναθροισθείσης ἐν τῇ
 Νικαίων λαμπερᾷ μητροπόλει τῆς Βι-
 θυνῶν ἐπαρχίας· πουτίσι Πέτρου ἔβ-
 λαβεστανῶν πρεσβυτέρου τῆς κατὰ
 Ρώμην ἀγιωτάτης ἐκκλησίας ἔβ-
 ἀγιου δόποσλου Πέτρου, ἔβ-
 λαβεστανῶν πρεσβυτέρου μοναχοῦ ἔβ-
 ἡγουμένου τῆς κατὰ Ρώμην διαγοῖς μονῆς τῆς ἀ-
 γίου Σάββα, ἐπεχόντων τὸ τόπον τῆς
 δόποσλικῆς καθεδρᾶς τῆς ὀσιωτάτου ἔβ-
 ἀγιωτάτου δερχεπισκόπου τῆς πρεσβυ-
 τῆας Ρώμης Ἀδριανοῦ· Ταρσίου τε
 τῆς ὀσιωτάτου καὶ ἀγιωτάτου δερχ-
 επισκόπου

ANNO CHRISTI 787.

επισκόπου τῆς μεγάλων ὀμων Κωνσταντινουπόλεως νέας Ρώμης, καὶ Ἰωάννου καὶ Θωμᾶ τῶν ἐπιλαβεσάτων πρεσβυτέρων μοναχῶν καὶ τοποτηρητῶν τῶν ἀποστολικῶν θεσφῶν τῆς ἀποστολικῆς διοικήσεως.

Καθιδέντων τε παρὰ τῆς ἱεροστάτου ἀμβωνος τῆς ναοῦ τῆς ἀγιωτάτης μεγάλης ἐκκλησίας τῆς ἐπιπύμου Σοφίας· συμπρόστων καὶ ἀκροαυμένων τῶν ἐνδοξοτάτων καὶ μεγαλοπρεπεστάτων δερζόντων, τουτέστι, Πετρῶν τῶν πανβφήμου ἀποστόλων πατρικίου καὶ κόμιστος τῆς θεοφυλάκτου βασιλικῆς ὀψικίου, καὶ Ἰωάννου βασιλικῆς ὀσιαίου καὶ λογοθέτου τῆς στρατωπικῆς λογοθεσίου, καὶ πάσης τῆς ἀγίας συνόδου καὶ τάξιν πλὴν προσταχθεῖσαν ἐν τῇ προσῆτι προσέξει· ἰδρότων καὶ τῶν θεοφιλεστάτων δερχμανδριτῶν τε καὶ ἡγουμένων, καὶ πάντες τῆς μοναχικῆς πληρομάτος· προσκειμένων τῶν ἀγίων καὶ ἀρχαίων τῶν θεοδὸν βιβλίων.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπε καὶ τὰς διελθούσας προσεχῶς προσέξει, πνοῆς κυρίου παντοκράτορος διδάξασθαι ἡμᾶς παρομιμακῶς, ἀληθῆς ἐμελέτησεν ὁ λαρυγξ ἡμῶν, ὅτι ποῖς ἀναγνωθεῖσι γραμμασι τῶν ἀγιωτάτων ἀνδρῶν ἀναπολής καὶ δυνσεως σύμφωνοι γερζομαίω. ἀλλ' ἐπειδὴ προσφθικὸς λόγος ἐντέλλεται ἡμῖν· ἐπὶ ὄροις ὑψηλοῦ ἀνάβηθι ὁ διάγγελος Ἰερουσαλήμ· κηρύξον ἐν ἰσραὴλ, πλὴν φωνῆ σου ὑψώσον ὁ διάγγελος Ἰερουσαλήμ· κηρύξατε, μὴ φοβεῖσθε. ταῦτη οὖν τῇ προσφθικῇ διαταγῇ ἐπόμενοι ἱερεῖς ἀνδρες, κηρύξωμεν, τὰς φωνὰς ἡμῶν ὑψώσωμεν, εἰρηνίω προσφθικῶμεν τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ, ἥτις ὄστιν ἀληθῆς Σιών καὶ

Concil. Tom. 19.

episcopo magni nominis Constantinopoleos nouæ Romæ, & Ioanne ac Thoma reuerendissimis presbyteris monachis & vicariis apostolicarum sedium orientalis dioeceseos.

Sedentibusque ante sacratissimum ambonem templi sanctissimæ magnæ ecclesiæ quæ cognominatur Sophia, presentibus & auscultantibus gloriosissimis & magnificentissimis principibus, id est, Petrona famosissimo exconsule patricio & comite Deo conferuandi imperialis obsequii, & Ioanne imperiali ostiario & logotheta militaris logothetii, & omni sancta Synodo secundum ordinem in prima actione signatum; presentibus etiam & Deo amabilibus archimandritis & hegumenis, atque omni monachica plenitudine; propositis sanctis & intemeratis euangeliis.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Per antecedentes * attentius actiones, flatu Domini omnitenentis nos docente secundum Prouerbiatorem, veritatem meditatam est guttur nostrum; quia literis quæ lectæ sunt, sanctissimorum virorum, orientis videlicet & occidentis, concordæ effecti sumus. Sed quia propheticus nobis sermo præcipit: *Super montem excelsum ascende, qui euangelizas Sion: predica in fortitudine, vocem tuam exalta qui euangelizas Ierusalem: predicate, ne timeatis.* Hanc ergo propheticam præceptionem sequentes, sacerdotes viri, prædicemus, voces nostras exaltemus, pacem annuntiantes ecclesiæ catholicæ, quæ est vera Sion &

*proxime

Isai. 40.

D d

ciuitas caelestis regis Christi Dei nostri. Quomodo autem fiet hoc? Deferantur nobis in medium ad audientiam gloriosissimorum sanctorum patrum volumina: & ex ipsis haurientes, potemus singuli gregem nobis commissum. Taliter enim & in omnem terram exhibit sonus noster, & in fines terrae verborum virtus nostrorum: pro eo quod non transferimus terminos quos posuerunt patres nostri, sed apostolice docti tenemus traditiones quas accepimus.

Psal. 18.

Constantinus sanctissimus episcopus Constantiae Cypri dixit: Secundum assertionem Tarasii sanctissimi patriarchae deferantur in medium libri & testimonia beatorum patrum, & liquido sanctae huic Synodo relegantur.

Leontius clarissimus a secretis dixit: Proficuae ac salubri iussioni sanctissimi patriarchae, & consensui vniuersalis Synodi huius parentes, & hanc terminare satagentes, attulimus & exhibuimus sacrosanctos libros. Quorum primus est diuinitus electus & scriptus liber, quem & nunc pra omnibus legam. Omnes igitur attentius & prudentius audiamus, & dictorum virtutem certius agnoscamus, quatenus integre vtilitatis fructum capere valeamus.

Idem legit.

De Exodo filiorum Israel.

Exod. 25.

Locutus est Dominus ad Moysen: Facies propitiatorium de au-

πολις τῆ ἐπουρανίου βασιλείας Χριστοῦ τῆ Θεοῦ ἡμῶν. ἤρῃσεται δὲ ποδοπῶς; προσαγάδωσαν εἰς μέσον ἡμῶν πρὸς ἀκρόασιν τῶν περὶ δόξαν ἁγίων πατέρων αἱ βίβλοι. Ἐξ αὐτῶν δευρόμυθοι, ποτήσωμυθ ἕκαστος ἡμῶν τὸ καθ ἡμᾶς ποιμνιον. οὕτω γὰρ καὶ εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξελεύσεται ὁ ἡμέτερος φθόγγος, καὶ εἰς τὰ πέρας τῆς οἰκουμένης τῶν ῥημάτων ἡμῶν ἢ δυνάμεις· διότι οὐ μεταπέμψω ὄρεα, ἀ ἔδειτο ὁ πατήρες ἡμῶν, ἀλλ' ἀποστολικῶς διδασχθέντες κρατοδμυ τὰς παράδοσις, ἀς παρλαβόμεν.

ANNO CHRISTI 787.

Κωνσταντῖνος ὁ ὁσιώτατος *Κωνσταντῖνος Κεῦπεου εἶπε καὶ τὴν διαλαλιαν Ταρασίου τῆ ἀγιωτάτου καὶ οἰκουμηνικοῦ πατριάρχου ἀγάδωσαν εἰς μέσον αἱ βίβλοι καὶ αἱ ῥήσις τῶν μακαρίων πατέρων, καὶ διαρρήδην τῇ ἀγία ταύτη συνόδῳ ἀναγνωσθήτωσαν.

*Εἰς.

Λεόντιος ὁ ἀκλειέσατος ἀσκητῆς εἶπε· τῇ ὀνησιφύρεσ καὶ σωτηριώδῃ κελύσει τῆ ἀγιωτάτου καὶ μακαριωτάτου πατριάρχου πεδιαρχουῦτες, καὶ τῇ σωμνήσει τῆ οἰκουμηνικῆς ταύτης συνόδου, ταύτην πρῶτα πρὸς ἐπιθυμύμενοι, προσακηγόχαμυ καὶ παρεστήσαμυ τὰς ἀγιωτάτας καὶ ἱεράς βίβλους· ὧν πρῶτη ἡ δεύλεκτος ἔ δεύλεκτος βίβλος, τὴν ἔ νῦν πρῶτη οἰκουμηνικῶς ἀναγνώσμαι. πάντες ποιχαρουῦ νομωεχῶς καὶ ἐμφρόνας ἀκούσωμυ, καὶ τῶν λεγομῶν τὴν δυνάμιν ἀκριβῶς ἐπιγνώμυ, ὅπως ὀλόκληρον τὴν ὠφέλειδου καρπωσόμεθα.

Ο αὐτὸς ἀνέγνω.

Ἐκ τῆς Ἐξόδου τῶν ἡῶν Ἰσραήλ.

Καὶ εἶπε κύριος πρὸς Μωσῶν· ποιήσεις ἱλασθηλὸν ἐπιθέματα χρυσοῦ

ANNO
CHRISTI
787.

καθαροδ, δύο πήχεων & ἡμίσει τὸ μῆ-
κος, & πήχεος & ἡμίσει τὸ πλάτος. καὶ
ποίησθε δύο χερουβίμ χρυσαύτους, καὶ
& ἑπὶ τῆς αὐτῆς ἀμφότερον τῆς
κλιτῆς τῆς ἱλασθελίου. ποιηθήσονται χε-
ρουβίμ εἰς ἑκάστην κλίτιν τούτου, & χε-
ρουβίμ εἰς ἑκάστην κλίτιν τοῦ δευτέρου τῆς
ἱλασθελίου. & ποιήσθε ἑξ ἑξ δύο χερου-
βίμ ἑπὶ τὰ δύο κλίτη. ἔσονται οἱ χερου-
βίμ ἐκτείνοντες τὰς πτέρυγας ἐπάνωθεν,
συσκιάζοντες τὰς πτέρυξιν αὐτῶν
ἑπὶ τῆς ἱλασθελίου. & τὰ ἑξ ἑξ αὐ-
τῶν εἰς ἀλλήλα, εἰς τὸ ἱλασθελιον ἔσον·
τὰ ἑξ ἑξ αὐτῶν τῶν χερουβίμ. & ἑπὶ τῆς
ἱλασθελίου ἑπὶ τὴν κιβωτὸν ἀνώθεν·
& εἰς τὴν κιβωτὸν ἐμβαλεῖς τὰ μάρτυ-
ρια, ἀλλ' ἂν δώ σοι. & γνώσομαι σοι
ἐκεῖθεν, & λαλήσω σοι ἀνώθεν τῆς ἱλα-
σθελίου ἀναμέσον τῶν δύο χερουβίμ τῶν
ὄντων ἑπὶ τῆς κιβωτοῦ τῆς μάρτυ-
ρια, κατὰ πάντα ὅσα ἐγὼ ἐντείλωμαι σοι
πρὸς τὸν υἱὸν Ἰσραὴλ.

Τῶν Αεθμῶν.

Αὕτη ἡ ἐγκαίνισις τῆς θυσιασθελίου
μὲν τὸ πλεονάζει τὰς χεῖρας αὐτῆς, & μὲν
τὸ χεῖρα αὐτῆς ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι Μω-
σῆν εἰς τὴν σκιωτὴν τῆς μάρτυ-
ρια ἡσάμ αὐτῆς. & ἤκουσε τὴν φωνὴν κυ-
ρίου λαλοῦντος πρὸς αὐτὸν ἀνώθεν τῆς
ἱλασθελίου, ὅ ὅτιν ἑπὶ τῆς κιβωτοῦ τῆς
μάρτυ-
ρια ἀναμέσον τῶν δύο χερου-
βίμ, & ἐλάλει πρὸς αὐτὸν.

Ἰεζεκιὴλ τῆς πρὸς Φήτου.

Καὶ εἰσηγάγε με εἰς τὸ ναὸν, ὃ διε-
μέτρησε τὸ αἶμα πήχεων ἑξ τὸ πλάτος
ἐνθεν, καὶ πήχεων ἑξ τὸ ὄρος τῆς αἶμα.
& μὲν ἑπὶ ἑξ· καὶ ὁ οἶκος, & τὰ πλοῖον
ἑξ ἑξ ἑξ κλάω, & τὸ ἑξ ἑξ· καὶ
ἐν τῆς ἑξ ἑξ εἰς τῆς θυελάων. & θυ-
ελάων ἀναπυατόμην τελευτῶς εἰς τὸ

Concil. Tom. 19.

ro mundissimo, duos cubitos &
dimidium tenebit longitudo eius,
cubitum ac semissem latitudo.
Duos quoque cherubim aureos &
productiles facies ex utraque par-
te oraculi. Cherub unus sit in la-
tere uno, & alter in altero.
Vtrumque latus propitiatorii te-
gant, expandentes alas & ope-
rientes oraculum: respiciantque
se mutuo versis vultibus in pro-
pitiatorium: quo operienda est ar-
ca, in qua pones testimonium,
quod dabo tibi. Inde precipiam,
& loquar ad te; super propitia-
torio scilicet ac medio duorum
cherubim, qui erunt supra ar-
cam testimonii, cuncta, quae
mandabo per te filiis Israel.

Ex Numeris.

Hac oblata sunt in dedicatio-
ne altaris, quando unctum est.
Cumque ingrederetur Moyses
tabernaculum foederis, ut consu-
leret oraculum, audiebat vocem
loquentem ad se de propitiatorio,
quod erat super arcam testimonii
inter duos cherubim, unde & lo-
quebatur ei.

De Ezechiele.

Et introduxit me in templum,
& mensus est frontes, sex cubi-
tos latitudinis hinc, & sex cubi-
tos latitudinis inde, latitudinem
tabernaculi. Et post alia. Et tem-
plum interius, & vestibula atrii,
limina, & fenestras obliquas, &
hac tecta in circuitu per tres par-
tes contra uniuscuiusque limen,
stratumque ligno per gyrum in
circuitu. terra autem usque ad

Dd ij

fenestras, & fenestra clausa super ostia & usque ad domum interiore, & forinsecus per omnem parietem in circuitu, intrinsecus & forinsecus ad mensuram, & fabrefacta cherubim & palma, & palma inter cherub & cherub; duasque facies habebat Cherub, faciem hominis iuxta palmam ex hac parte, & faciem leonis iuxta palmam ex alia parte expressam per omnem domum in circuitu.

Ex epistola sancti Pauli apostoli ad Hebræos.

Hebr. 9.

Habuit quidem & prius iustificationes cultura, & sanctum sæculare. Tabernaculum enim factum est primum, in quo erant candelabra & mensa & propositio panum, que dicitur Sancta. Post velamentum autem secundum, tabernaculum quod dicitur sancta sanctorum, aureum habens iheribulum, & arcam testamenti circumtectam ex omni parte auro; in qua urna aurea habens manna, & virga Aaron que fronderat, & tabula testamenti: superque erant cherubim glorie obumbrantia propitiatorium.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Perfpiciamus, sacra-
ti viri, quia vetus testamentum habuit diuina signa, cherubim gloriæ obumbrantia propitiatorium: & ex hoc nouum accepit.

Sancta Synodus dixit: Etiam domine, sic se habet veritas.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Si vetus habebat cherubim obumbrantia propitiatorium, & nos iconas Domini nostri Iesu Christi, & sanctæ Dei genitricis, sanctorumque ipsius habeamus, obumbrantes altare.

διακώπειν, & ἕως πλησίον τῆς ἐσωτέρας, καὶ ἕως τῆς ἑξωτερικῆς, καὶ ἐφ' ὅλον τὸ πῆχον κυκλόθεν ἐν τῷ ἑσωθεν & ἐν τῷ ἑξωθεν, γεγλυμμένα χερουβίμ καὶ φοίνικες. & φοινίξ διὰ μέσον χερουβίμ καὶ χερουβίμ. δύο πρόσωπα τῶ χερουβίμ· πρόσωπον ἀνθρώπου πρὸς τὸ φοινίκα ἐνθεν καὶ ἐνθεν, καὶ πρόσωπον λέοντος πρὸς τὸ φοινίκα ἐνθεν καὶ ἐνθεν, διαγεγλυμμένος ὅλος ὁ οἶκος κυκλόθεν. ἐκ τῆς ἐδαφοῦς ἕως τῆς φατνώματος τὰ χερουβίμ. Ἐκ τῆς πρὸς Ἑβραίοις ἐπιστολῆς τοῦ ἀγίου ἀποστόλου Παύλου.

Ἔιχε μύρω & ἡ πρῶτη σκηνὴ δικαιοσύματῶ λατρείας, τὸ, τε ἀγίον κοσμητικόν. σκηνὴ γὰρ κατασκευασθῆναι πρῶτη, ἐν ἣ ἡ τε λυχνία, καὶ ἡ τραπέζα, καὶ ἡ πρῶτος τῆς ἀρτων, ἡ τις λέγεται ἄγια. καὶ δὲ τὸ δεύτερον καταπέτασμα σκηνῆς ἡ λεγομένη ἄγια ἀγίων, χρυσοῦ ἔχουσα θυμιατήριον, & πύκιον τῶν διαθήκης περικαλυμμένον πάντοθεν χρυσῷ· ἐν ἣ σάμνος χρυσοῦ ἔχουσα τὸ μάννα, καὶ ἡ ῥάβδος Ααρὼν ἡ βλαστήσασα, & αἱ πλάκες τῆς διαθήκης. ὑπερῶθεν δὲ ἁπλῶν χερουβίμ δόξης κατασκιάζοντα τὸ ἱερόν.

Ὁ ὁσιώτατος πατριάρχης εἶπε· σκοπήσωμεν ἱεροὶ ἀνδρες, ὅτι ἡ παλαιὰ εἶχε θεῖα σύμβολα, χερουβίμ δόξης κατασκιάζοντα τὸ ἱερόν· καὶ ἐκ τούτων παρέλαβεν ἡ νέα.

Ἡ ἀγία συνόδος εἶπεν· ναὶ δεσποτα, ἀλήθεια.

Ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπεν· εἰάν ἡ παλαιὰ εἶχε χερουβίμ κατασκιάζοντα τὸ ἱερόν, & ἡμεῖς εἰκόνας τῶ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς ἀγίας τοῦτοκου, & τῆς ἀγίων ἀντ' ἑξομῶν, κατασκιάζουσας τὸ ἱερόν.

ANNO
CHRISTI
787.

Οι μεγαλοπρεπέστατοι ἀρχόντες εἰ-
πον· Ἀληθῶς θεοῦ διαταγὴ ὅστιν.

Κωνσταντῖνον ὁ ὁσιώτατος Ἰησοῦ-
πος Κωνσταντίας τῆς Κύπρου εἶπε· χα-
ρῶς ἀνεγνώσθη, πρὸσωπον ἀνθρώπου
εἶχε τὸ χερουβίμ. καὶ πῶς πνευ λέγου-
σιν, ὅτι πῶς εἶδε πρὸσωπον χερουβίμ,
καίτοιγε εἶπε γλυπτόν πρὸσωπον.

Ο ἀγιώτατος πριεσβύτερος εἶπε·
πάντες ὁ ἄγιοι ὁ ἀξιωματικοὶ εἶδον
ἀγγέλους, ἀνθρώπων μορφῶν αὐτῶν εἶ-
δεσάντο, καὶ τὸς διαφόρους ἐν τῇ γε-
νή ἀνέγνωσαν. διὸ ἐπεὶ τῆς χερου-
βίμ ὁ θεὸς τῷ Μωσῆ ἐχηματίσθη λέ-
γων· ὄρα, ποιήσεις πάντα κατὰ τὸ ὅτι
εἶπεν ὁ θεὸς σοὶ ἐν τῷ ὄρει. καὶ ἐπέδεν
ὁ πρὸσωπον Μωσῆ, ὁποῖος τύπος εἶδε-
σάντο, τοιοῦτος ἐπεποίηκε· μὴ ὦν καὶ
τὰ χερουβίμ.

Κωνσταντῖνον ὁ ὁσιώτατος Ἰησοῦ-
πος Κωνσταντίας τῆς Κύπρου εἶπεν· ὅτε
δὲ ἐκινεῖτο ὁ λαὸς πρὸς εἰδωλολα-
τρείαν, πτωικαῦτα ὁ θεὸς εἶπε τῷ Μω-
σῆ· οὐ ποιήσεις πῦν ὁμοίωμα πρὸς τὸ
λατρεύσαι αὐτοῖς.

Ἰωάννης ὁ ἀλαβείστατος πρεσβύτε-
ρος καὶ τοποτηρῆς τῆς ἁποστολικῶν θε-
νων τῆ ἀνατολῆς εἶπεν· ὑψηλότερον πύ-
των, ὅτι καὶ Ἰακώβ σήλωσεν ἡ γὰρ τῷ θεῷ.
ὅθεν καὶ ἀλόγησεν αὐτὸν, ἐπαγγέλαμε-
ν τὰς ὑπερ λόγον δωρεάς. καὶ ἐ-
πέφθη ἀνθρώπου εἰδῶς ἐπαλάμει μετ'
αὐτῶν, καὶ πρὸσωπώσεν αὐτῶν Ἰσ-
ραήλ, ὅ ὅτι μετρημὸς ἀνθρώπων, νοῦς
ὁ εἶναι τὸ θεόν. αὐτὸς δὲ φησιν· εἶδον θεόν
πρὸσωπον πρὸς πρὸσωπον, ἐ ἐσώθη μου
ἡ ψυχή. ἐ ἶδον ἕ μόνον ἀνοεραὶ δυνά-
μεις ὠφθησαν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ φύσις

Magnificentissimi principes
dixerunt: Veraciter Dei præcep-
tio est.

Constantinus sanctissimus e-
piscopus Constantiæ Cypri di-
xit: Vti lectum est, vultum ho-
minis habebat cherub. & quo-
modo quidam dicunt, quia
quis vidit vultum cherubim?
Etenim dixit sculptrilem vul-
tum.

Tarasius sanctissimus patri-
archa dixit: Omnes sancti qui
meruerunt angelos videre, in
specie hominum eos viderunt,
quemadmodum in diuersis le-
gimus scripturæ locis, propter
quod de cherubim Deus Moyse
locutus est dicens: Vide, ut fa-
cias omnia secundum formam
qua ostensa est tibi in monte. Et
hinc famulus Moyse, quales
formas vidit, tales & fecit, cum
quibus & cherubim.

Constantinus sanctissimus e-
piscopus Constantiæ Cypri di-
xit: Quando autem mouebatur
populus ad idololatriam, tunc
Deus dicebat Moyse: Ne facias
omnem similitudinem ad ser-
uiendum eis.

Ioannes reuerendissimus pre-
sbyter & vicarius apostolica-
rum sedium orientis dixit: Ex-
cellsius his est, quia & Iacob
titulum erexit Deo. Vnde &
benedixit ei repromittens do-
nationes, quæ omne verbum
excedunt. Et alibi in specie ho-
minis luctatus est cum eo, &
appellauit eum Israel, quod est
interpretatum, mens videns
Deum. Ipse autem ait: Vidi Do-
minum facie ad faciem, & salua
facta est anima mea. & ecce non
solum intelligibiles virtutes vi-
sæ sunt, sed & ipse qui natura

inuisibilis est Deus, & incorporeus, cum ostensus est in specie nostra.

Demetrius reuerendissimus diaconus & sceuophylax sanctissimæ magnæ ecclesiæ Constantinopoleos legit.

Sancti patris nostri Ioannis Chrysofomi de præconio in Meletium : cuius initium est hoc.

Vbique inter hunc sacratum gregem oculos circumferens, & vniuersam ciuitatem hic præsentem aspiciens, non habeo quem beatificem. & post alia: Et erat reuerentiæ magisterium, quod fiebat. Iugiter enim coacti eius vocabulum memorari, & sanctum illum habere præ animo, nomine ipsius fugabant omnem a se passionem & cogitationem irrationabilem: & sic multum factum est hoc, ita ut vbique in vicis, & in foro, & in agris, & in itineribus hoc vndique nomen personarent. Non autem * circa tam magni nominis affectum passi estis tantummodo, verum etiam & circa ipsam eius corporis formam. Quod ergo in nominibus fecistis, hoc & super illius iconam gessistis. Etenim in annulorum circulis, & in calicibus, & phialis, & in thalamorū parietibus, & vbiq; iconam sanctam illam exarauerunt multi: ut non solum audirent sanctum vocabulum illud, sed & viderent corporis eius vbique figuram, & duplici quadam migrationis illius consolatione fruerentur.

Petrus sanctissimus episcopus Nicomedie dixit: Si Ioannes

ἀόρατος θεός καὶ ἀσώματος, ὡς δὲ δεικται ἐν τῇ ἡμετέρῃ ἰδέα.

Δημήτριος ὁ βίλαβείατος διάκονος ἔσβεστοφύλαξ τῆς ἀγιοπάτης μεγάλης ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως ἀνέγνω.

Τοῦ ἀγίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ἐκ τῆς εἰς Μελέτιον ἐγκωμίου, οὗ ἡ ἀρχή.

Πανταχό τῆς ἱεραῆς παύτης ἀγγέλης περιφέρον τῶν ὀφθαλμοῖς, καὶ πλεὴν πόλιν ἀπασαν ἐν ταῦτα παροδοσαν βλέπων, ἐκ ἔχω πῖνα μακαρίων. καὶ μὴ ἔπειτα καὶ τῶν βίλαβείας διδασκαλία τὸ γνώμῳρον. σωεχῶς γὰρ αἰαγκάζομενοι τῆς προσσηραίας ἐκείνης μνησάμενοι, καὶ τὸ ἄγιον ἐκείνον ἔχον ἐπὶ ψυχῆς, παντὸς δόξου πάσης καὶ λογιμοῦ φυγαδευτήρων εἶχον τὸ ὄνομα. καὶ οὕτω πολὺ γέρονε ποδοτο, ὡς πανταχό, ἔν ἀμφοδοῖς, καὶ ἐν ἀγοραῖς, ἔν ἀγοραῖς, καὶ ἐν ὁδοῖς ποδοτο πάντοθεν περιχεῖσθαι τῶ ὀνόματι. οὐ πρὸς τὸ ὄνομα δὲ ποδοτόν ἐπέθετε μόνον, ἀλλὰ ἔσπερς αὐτόν τῆ σώματος τῶ τύπον. ὅπερ ροῦ ἐν ὀνόμασιν ἐπιπίστετε, ποδοτο ἔσπερς εἰκόνας ἐπεθεξάτε τῆς ἐκείνου. ἔσπερς ἐν δακτυλίων σφενδοναῖς, καὶ ἐν ἐκπώμασι ἔσπερς φιάλαις, καὶ ἐν θαλάμων πόρταις, ἔσπερς πανταχό πλεὴν εἰκόνα πλεὴν ἀγίαν ἐκείνην διεχάραξαν πολλοί. ὡς μὴ μόνον ἀκούειν τῆς ἀγίας προσσηραίας ἐκείνης, ἀλλὰ καὶ ὁρᾶν αὐτῆς πανταχό τῆ σώματος τῶ τύπον, καὶ διπλῶ πῖνα τῆς δόδοθμίας ἔχον πρᾶμυθίαν.

Πέτρος ὁ ὀσιώτατος Ἰησοκοπος Νικομηδείας εἶπεν· εἰ Ἰωάννης ὁ Χρυ-

* Gr. circa nomen tam magnum affectum

ANNO CHRISTI 797.

ANNO CHRISTI 787. *ὁστοςμος ποιᾷυτε λέγῃ πῶς τῆς εἰκό-
 νων, πῆς ἐπὶ πολυμᾶ εἰπεῖν καὶ αὐτῶν π;*

*Βασίλειος ὁ ὁσιώτατος ἐπίσκοπος
 Αἰκύρας εἶπεν· ἀπεδέξατο αὐτὰς ἄλλη-
 θῶς· καὶ τοιοῦτον πόρον εἶχον· ὅτε
 ἀσεβεῖς εἰς τὴν εἰκόνα αὐτῶν, ὡς παν-
 ταχοῦ ἐξέπυπου τὴν εἰκόνα τῆς ἀγίου
 Μελετίου. ὅθεν ἔο πατὴρ ὑπερβαλ-
 λόντως αὐτῶν ἐπαγεῖ.*

*Ταρχσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρ-
 χης εἶπε· καὶ ἡμεῖς ἐκ τῆς πατέρων ἡ-
 μῶν παρεληφότες τὰς διδασκαλίας,
 λέγουμεν αὐτὰς ἕσπιας, ἕσγιας, ἕ-
 ιεράς.*

*Θεοδοσιος ὁ διαβεβῆται ἡγού-
 μνος μονῆς τῆς ἀγίου Ανδρέου τῆς Νη-
 σίου πρεσβυτέρου βίβλον τῆς αὐτῶν ἀ-
 γίου Ιωάννου τῆς Χρυσόστομου, ἀπο-
 μνημονεύων αὐτῶν λαβῶν Αν-
 τώνιος μοναχὸς ἀνέγνω.*

*Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ιωάννου τῆς
 Χρυσόστομου λόγος· ὅτι παλαμᾶς
 καὶ καινῆς διαθήκης εἰς ὁνοματε-
 τῆς· καὶ εἰς τὸ ἐνδυμα τῆς ἱερέως·
 οὐ ἡ δερμῆ.*

*Τῆς Χρυσόστομου βασιλείας τὸ διαγέ-
 λι· πρεσβυτέρου μὲν πρεσβυτέρου.
 ἕμῃ ἔπειτα· ἐγὼ ἕμῃ κηρύχτον ἡ-
 γάπησα γραφῶν ἀσεβείας πεπληρω-
 μένων. εἶδον γὰρ ἀγγελον ἐν εἰκόνι ἐ-
 λαμῶντα βαρβάρων νέφη· εἶδον πα-
 πύμνην βαρβάρων φάλαγγα· ὅτι Δα-
 εἶδ' ἀληθεύοντα· κώρει ἐν τῇ πόλει
 σου τὴν εἰκόνα αὐτῶν ἐξουθενώσης.*

*Ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπεν·
 εἰ ὁ χρυσοῦς πημαλφέτερον ἔχων τὸ σῶ-
 μα τοιοῦτον λόγον ἐφάνησεν· ἐγὼ καὶ
 τὴν κηρύχτον ἡγάπησα γραφῶν· πῆ
 λέξομεν πῶς τῆς μισσημένων;*

aurei oris talia dixit de iconis, quis adhuc audet dicere contra eas quidquam?

Basilii sanctissimus episcopus Ancyræ dixit: Recepit eas veraciter; & talem amorem habebant pii qui tunc erant, circa imaginem eius, ut ubique formarent iconam sancti Meletii. Vnde & pater hic supra modum illos laudat.

Sanctissimus patriarcha dixit: Et nos a patribus nostris percipientes doctrinas, dicimus eas & venerabiles iconas, & sanctas, & sacras.

Theodosius reuerendissimus hegumenus monasterii sancti Andreae Nesii attulit librum eiusdem Ioannis oris aurei, petens relegi. quem accipiens Antonius monachus legit.

Sanctæ memoriæ patris nostri

Ioannis Chrysostomi sermo:

*Quod veteris & noui testa-
 menti vnus sit legislator:
 & in vestem sacerdotis: eu-
 ius initium est.*

Christi regni euangelium ante quidem prædicauere prophetae. Et post alia. Ego & cera perfusam dilexi picturam pietate repletam. Vidi enim angelum in icona pellentem barbarorum cuneos. Vidi conculcatas barbarorum nationes, & Dauid veraciter dicentem: *Domine in ciuitate tua imaginem eorum ad nihilum rediges.*

Sanctissimus patriarcha dixit: Si is qui auro preciosius os habebat, perhibuit dicens: Ego & cera perfusam dilexi picturam: quid dicemus de his qui oderunt?

Basilus sanctissimus episcopus Ancyrae dixit: Illo dicente, quia ego dilexi: quis audeat efari contrarium?

4. Reg. 19. Ioannes reuerendissimus presbyter & vicarius orientalium pontificum dixit: Quis autem est iste angelus, nisi ille de quo scriptum est: Quia angelus Domini percussit centum octoginta millia Assyriorum in vna nocte circa Ierusalem hostiliter militantia?

Nicephorus sanctissimus episcopus Dyrrachii dixit: Sed propitius nobis sit Dominus super delictis quae peccauimus circa sacras imagines.

Gregorius diaconus & notarius legit.

Ex sermone sancti Gregorii Nyssae, habito Constanti-nopoli, de deitate Filii & Spiritus, & in Abraham: cuius initium est.

Veluti quiddam patiuntur ad multum florida prata. Et post alia. Vidi saepe in pictura imaginem passionis, & non sine lacrymis aspectum transiui, dum euidenter ars ante vultum afferret historiam. Ceterum ponitur Isaac apud ipsum altare super genu locatus, & ligatas habens manus retrorsum. At ille ascendens post tergum pueri * suffragine iuncta, laeva manu comam pueri ad se reflectit, & incuruatur vultui miserabiliter * ad se respicienti, & dexteram armatus gladio ad occisionem dirigit; & tangit iam corpus gladii acie: & tunc ei fit diuinitus vox prohibens o-pus.

Genes. 22.

* Gr. suffragini innixus,

* Gr. ad ipsum

Βασίλειος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Ἀγκύρας εἶπεν· ἐκείνου λέγοντος, ὅτι ἐγὼ ἠγάπησα, τίς πολὺ μᾶλλον τὸ ἐν-δοπιῶ;

Ἰωάννης ὁ ἐπιεικέστατος μοναχὸς ἐκ πρεσβυτέρου, ἐκ πομπητικῆς τῆς ἀναπολικῶν δεξιερῶν, εἶπε· τίς ὅστιν οὗτος ὁ ἄγγελος, εἰ μὴ θεὸς οὐ γέγραπται· ὅτι ἄγγελος κυρίου ἐπάταξεν ἑκατὸν ὀγδοήκοντα πέντε χιλιάδας τῶν Ἀσσυρίων ἐν μᾶνυκτὶ θεὸς τῶν Ἱερουσαλήμ ἐστρατοπεδευόντων;

Νικηφόρος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος τῆς Δυρραχίου εἶπεν· ἀλλ' ἴλεως ἡμῖν γυνοῖτο κύριος ἐπὶ τοῖς ἑσθλιώμασιν οἷς πεπεραχμὴν θεὸς τὰς ἱεράς εἰκόνας.

Γρηγόριος ὁ διάκονος ἐκ νοτίου ἀνέγνω.

Ἐκ τῆς λέγουσας ἁγίου Γρηγορίου Νύσσης, λεχθέντος ἐν Κωνσταντινουπόλει, θεὸς θεότης υἱὸς ἐκ πνεύματος, ἐκ εἰς τὸ Ἀβραάμ· οὐ ἡ δεξιή.

Οἷον ἡ παροιμία πρὸς τὸν πολυανθεῖς τῆς λεμωνῶν. ἐκ μὲν ἔπερα· εἶδον πολλὰς ἐπὶ γρηφῆς εἰκόνας τῆς πάθους, ἐκ ἐκ ἀδακρυτῆ τῶν δάμω τῶν ἡλθον, ἐναργῶς τῆς τέχνης ἵσθ' ὄμην ἀγρούσης τῶν ἰσοεῖδω. λοιπὸν πρὸς κείτω ὁ Ἰσαὰκ τῶν πατέρων αὐτῶν τῶν θυσιαστηρίων οὐκ ἀσας ἐπὶ τὸ γόνυ, ἐκ θεου γμέναις ἔχων εἰς τοῦ πτω τὰς χεῖρας. ὁ ἡ ἐπιβεβηκὸς κατόπιν τῶν ποδῶν τῆς ἀκώλης, ἐκ τῆ λαγὰ χεῖρ τῶν κεφαλῶν ἐκ παύδος πρὸς ἑαυτὸν ἀνακλάσας, ἐπι-κώπτε τῶν πρὸς ὄψω ἐλεενῶς πρὸς αὐτὸν ἀναβλέποντι. ἐκ τῆ δέξιμω κατω-πλισμένος τῶν εἶφει πρὸς τῶν σφα-γῶν κατευθύνει. ἐκ ἀπεται ἡ δὴ τῆ σω-ματος τῆς εἶφους ἀκμή· καὶ τότε αὐτῶ γίνετ' ἡ δόξεν φωνὴ τὸ ἔργον κωλύσασα.

ANNO
 CHRISTI
 787.

Οἱ ἐνδοξότατοι ἀρχόντες εἶπον ἴδε
 πῶς ἠδυνώθη ὁ πατήρ ἡμῶν εἰς τὴν ἰσο-
 εἶαν, ὥστε ἔδακρυσεν.

Βασίλειος ὁ ὁσιώτατος ἐπίσκοπος
 Αγκύρας εἶπε· πολλὰ μὲν ὁ πατήρ ἀνέ-
 γνω τὴν ἰσοεἶαν, ἀλλὰ τυχὸν ἐκ ἐδά-
 κρυσεν· ἀλλ' ὁπλιτικά τὴν ζῶζα-
 φείαν κατέιδεν, ἐδάκρυσεν.

Ἰωάννης ὁ ἀλαβέσατος μοναχὸς
 ἔκ πρεσβυτέρου ἔκ ποποτηρητῆς τῆς ἀνα-
 πολικῶν ἑρχομένων εἶπεν· εἰ τοιοῦτον
 διδασκάλω ἡ ἰσοεἶα παρέχεν ὡφέ-
 λειαν ἔδακρυα, πῶσω γε μάλλον τοῖς
 εἰμαῖσι ἔιδιώτατος παρέξει κατανύ-
 ξιν καὶ ὡφέλειαν;

Ἡ ἀγία συνόδος εἶπεν· ἐν διαφό-
 ροις τόποις ἐθασιμμεθα ἢ τῆς Αβραάμ
 ἰσοεἶαν, καθὼς ὁ πατήρ Φησι.

Θεόδωρος ὁ ὁσιώτατος ἐπίσκοπος
 Κατάνης εἶπεν· εἰ ὁ ἅγιος Γρηγόριος
 ὁ ρηρηρῶν εἰς τὰ θεῖα νοήματα, τῆς Α-
 βραάμ τὴν ἰσοεἶαν θασιμμενος ἐδά-
 κρυσεν, πῶσω μάλλον ἡ ἐζῶζα φημὴν
 ἐνσαρκος οἰκονομία τῆς δεσπότης ἡμῶν
 Χριστοῦ, ἢ δι' ἡμᾶς ἐνανθρωπήσαντος,
 ἔδυνώθη ὡς ὡφέλειαν ἔδα-
 κρυσεν χύσιν ἡμετέρας;

Ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπεν·
 εἰ εἰδόμεν εἰκόνα ἐστρωθεμένην ἐπιδή-
 κνύσαν ἡμῶν, ἐκ αὐτῆς καὶ ἡμεῖς ἐδά-
 κρυσάμεθα;

Ἡ ἀγία συνόδος εἶπε· μεγάλας.
 ἐν αὐτῇ γὰρ ἀκριβῶς κατανοεῖται ἡ τῆς
 ταπεινώσεως ὑψος τῆς δι' ἡμᾶς ἐναν-
 θρωπήσαντος Θεοῦ.

Στέφανος ὁ ἀλαβέσατος διά-
 κωνος καὶ νοτάριος καὶ ῥεφερενδά-
 ριος εἶπεν·

Gloriosissimi principes dixe-
 runt: Vide, quomodo *dolue- * iucunda-
 rit pater noster in pictura, ita ut tus sit
 & lacrymaretur.

Basilii sanctissimus episco-
 pus Ancyrae dixit: Multoties
 pater legit historiam; sed for-
 te nunquam lacrymatus est: at
 vero postquam picturam vidit,
 lacrymatus est.

Ioannes reuerendissimus pre-
 sbyter & monachus, & vica-
 rius orientalium pontificum di-
 xit: Si tali doctore pictura præ-
 stitit utilitatem & lacrymas,
 quanto potius indoctis & idio-
 tis præstabit compunctionem
 & utilitatem?

Sancta Synodus dixit: In di-
 uersis locis vidimus Abrahæ pi-
 cturam, sicut pater ait.

Theodorus sanctissimus epi-
 scopus Catanæ dixit: Si san-
 ctus Gregorius vigilans in di-
 uinis intellectibus, Abrahæ hi-
 storia visa lacrymatus est, quan-
 to magis depicta incarnata dif-
 pensatio Christi Domini no-
 stri, qui propter nos homo fa-
 ctus est, videntes ad profectum
 & lacrymarum effusionem hor-
 tabitur?

Tarasius sanctissimus patri-
 archa dixit: Si vidissemus ico-
 nam crucifixum ostendentem
 Dominum, nonne & nos lacry-
 maremur?

Sancta Synodus dixit: Ma-
 gnifice. nam in ipsa liquido
 consideratur humilitatis celsi-
 tudo Dei, qui propter nos in-
 carnatus est.

Stephanus reuerendissimus
 diaconus & notarius ac refe-
 rendarius legit.

*Sancti Cyrilli Alexandrini
episcopi, ex epistola ad Aca-
cium Scythopoleos episco-
pum, de apopompæo: cuius
initium est.*

Missis nunc a sanctitate tua
nuntiis gauisus sum valde. Et
post alia plurima dixit: Dici-
mus ergo, quod figura & um-
bra erat lex, & quasi quædam
pictura posita ad visionem his
qui conspiciunt res. Umbra au-
tem artis sunt eorū qui pingunt
in tabulis, principia exaratio-
num: quibus si superinducantur
colorum flores, tunc profecto
picturæ pulchritudo nitescet. Et
post pauca: Scriptum est igitur
in mundi facturæ libro. *Et fa-
ctum est post verba hæc, tentauit
Deus Abraham, & dixit ad
eum: Abraham, Abraham. at ille
respondit, Adsum. ait ei: Tolle fi-
lium tuum unigenitum, quem di-
ligis, Isaac, & vade in terram vi-
sionis, atque offer eum ibi in ho-
locaustum super unum montium,
quem monstrauero tibi. Igitur
Abraham de nocte consurgens,
strauit asinum suum, ducens se-
cum duos iuuenes & Isaac filium
suum. Cumque concidisset ligna
in holocaustum, abiit ad locum
quem praeceperat ei Deus. Die
autem tertio, eleuatis oculis, vidit
locum procul, dixitque ad pueros
suos: Expectate hic cum asino; ego
autem & puer illuc usque pro-
perantes, postquam adorauerim-
us, reuertemur ad vos. Tulit
quoque ligna holocausti, & im-
posuit super Isaac filium suum.*

Genes. 22.

Τὸ ἀγίου Κυρίλλου Ἐπισκόπου Α-
λεξανδρείας, ἐκ τῆς Ἐπιστολῆς τῆς
πρὸς Ἀκάκιον Ἐπίσκοπον Σκυθο-
πόλεως, περὶ τῆς ἀποπομπῆς ἢ
ἢ ζεφύ.

Τοῖς περὶ τῆς σῆς οὐσιότητος ζεφύς
ἐπεσαλωμένοις ἐντυχῶν, ἠδὲ αὖ ἀγαθῶν. Ἐ-
μὲν ἔπειτα· Φαυδὸ οὐδ', ὅπισθιά ἐπι-
πος ὁ νόμος, ἔοιον πῆς γραφῆς ἀρα-
τεθεῖσα πρὸς δίδου πῆς ὀρθοῦ τὰ πρῶ-
γματα. αἱ δὲ σικαὶ τῆς τῆς γραφόντων
ἐν πῆναξί τεχνῆς τὰ πρῶτα τῆς γε-
ραμάτων εἰσὶν· αἷς εἰπὲρ ἐπενεχθεῖεν
τῆς γεωμάτων τὰ ἀνθ', τότε δὴ τότε τῆς
γραφῆς ἀπασσράψα τὸ κέλλο. καὶ
μέτ' ἀβραάμ· γεγραπταί τοίνυν ἐν
τῆ τῆς κοσμοποιίας βίβλω· καὶ ἐγγε-
πο μὲν τὰ ρήματα ταῦτα, ὁ θεὸς ἐπέ-
ρασε τὸν Ἀβραάμ, καὶ εἶπε πρὸς αὐ-
τὸν· Ἀβραάμ, Ἀβραάμ. ὁ δὲ εἶπεν·
ἰδοὺ ἐγώ. Ἐεἶπε· λαβὲ τὸν υἱὸν σου
ἀγαπητὸν, ὃν ἠγάπησας, τὸν Ἰσαάκ, ἔ-
πορεύθη εἰς γῆν ὑψηλῶν, ἔ ανένευκε
αὐτὸν εἰς ὄλοκαρπῶσιν ἐφ' ἐν τῆς ὀ-
ρέων, ὡν αὐτὸς εἶπεν, ἀνασας ἢ τὸ πρῶτον,
ἐπέσαξε πῆν ὄνον αὐτῶν. Ἐπρέλαβε δὲ
μὲν αὐτῶν δύο παῖδας, καὶ Ἰσαάκ τὸν
υἱὸν αὐτῶν. ἔχρησας ξύλα εἰς ὄλοκαρπῶ-
σιν, ἀνασας ἐπορεύθη, καὶ ἦλθεν ἐπὶ τὸ
τόπον, ὃν εἶπεν αὐτῶν ὁ θεὸς, τῆς ἡμέρας
τῆς τελετῆς. καὶ ἀναβλέψας Ἀβραάμ
πῆς ὀφθαλμοῖς αὐτῶν, εἶδε τὸν τόπον
μακρόθεν. καὶ εἶπεν Ἀβραάμ πῆς
πασιὸν αὐτῶν· καθίσαιτε αὐτῶν μὲν τῆς ὀ-
νου· ἐγὼ δὲ ἐπὶ τὸ παιδάριον διελευσ-
μεθα ἕως ὧδε· καὶ προσκυνησάμεθα,
ἀνασας ἵσθμι πρὸς ὑμᾶς. ἔλαβε δὲ
Ἀβραάμ τὰ ξύλα τῆς ὄλοκαρπῶ-
σεως, ἔ ἐπέθηκεν Ἰσαάκ τῶν υἱῶν αὐτῶν.

ΑΝΘ
ΣΗΜΗΤ
787

ANNO
CHRISTE
757.

ἔλαβεν δὲ μετὰ χεῖρας τὸ πῦρ καὶ τὴν
μάχαιραν, καὶ ἐπορεύθησαν ὁ δὺο
ἄμα. καὶ μὴ ἔτερον· καὶ ἠκοούμην
ἐκεῖ Ἀβραάμ θυσιαστήριον, ἔπέ-
θηκε τὰ ξύλα· καὶ συμποδίσας Ἰσαάκ
ὁ ἴδον αὐτῶν, ἔπέθηκεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριον ἐπάνω τῶν ξύλων. καὶ
ἔξέτεινον Ἀβραάμ τὴν χεῖρα αὐτοῦ
λαβεῖν τὴν μάχαιραν σφάξαι ὁ ἴδον
αὐτῶν. ἀρ' οὐκ εἶπεν πρὸς τὸ καθ' ἡμᾶς ἐπέ-
συμμεν ἰδεῖν καταγεγραμμένῳ ἐν
βίβλῳ τῆς ἱστορίας τῶν Ἀβραάμ Ἰσραήλ,
πῶς δὲ αὐτὸν ἐχάραξεν ὁ ζωγράφος;
ἀρ' ἐν ἐνὶ πάντων δρανύται τὰ εἰρημνία,
ἢ αἰὶά μέρος ἔεφ' οἷός, ἢ γρὼν ἐφ' οἷ-
δὼς πλεισταχοῦ ὁ αὐτῶν; οἷον π Φημ.
ποτέ μὲν ἐφ' ἵσαντα τῆς ὄνως, συμπα-
ληφθέντος τῆς παιδαρίου ἔεπομνίων
τῶν οἰκετῶν. ποτέ ἂν πάλιν ἀπομει-
νάσης τῆς ὄνως καὶ τῶν οἰκετῶν ὁμοῦ,
καταφορπίσαντα μὲν τοῖς ξύλοις ὁ Ἰ-
σαάκ, ἐχόντα ἢ μετὰ χεῖρας ἢ μάχαιραν
ἔτὸ πῦρ. ἔ μὲν καὶ ἐπέφραδι ὁ αὐτῶν
ἐν εἰδὲ πάλιν ἐτέρον, συμποδίσαντα μὲν
τὸ μειρεθμῶν ἐπὶ τὰ ξύλα, ὁπλίσαντα
δὲ τῆ μαχαιρᾷ τὴν δεξιᾷ, ἢ ἐπάγει
τὴν σφαγίω. ἀλλ' ἢ οὐχ' ἐφ' Ἀ-
βραάμ πλεισταχοῦ τῆς γραφῆς ὁ εφ-
μνός ἐφ' οἷός, ἀλλ' ὁ αὐτὸς πανταχοῦ,
πῶς τῶν ἀεζμάτων χρείας συκκαδι-
σαμνίης αἰετῆς τῆς γραφοντος τέχνης.
οὐ ἢ ἢ ἢ εἰκός, ἢ γρὼν τῶν ἐνδεχομέ-
νων, ἐν ἐνὶ καπιδεῖν αὐτὸν πάντα δρανύ-
ται τὰ εἰρημνία.

Κωνσταντῖνος ὁ ὁσιώτατος ἐπίσκοπος
Κωνσταντίας τῆς Κύπρου εἶπεν· ἰδοὺ
ἔ ἐν ἁγίοις Κύριλλος σύμφωνα τῶ
ἁγίῳ Γρηγορίῳ τῶ Νύσσης λέγει.

Κοσμάς διάκονος, νοτάριος καὶ
κουβουκλεσιός ἀνήγει.
Concil. Tom. 19.

Ipse vero portabat in manibus
ignem & gladium. Et post alia:
Veneruntq; ad locum, quem osten-
derat ei Deus, in quo edificauit al-
tare, & desuper ligna composuit.
Cumque ligasset Isaac filium
suum, posuit cum in altari super
struem lignorum, extenditque ma-
num & arripuit gladium, ut im-
molaret filium suum. Ergo si qui-
dam nostrum desiderat videre
depictam in tabula historiam de
Abraham, * quomodo scilicet
cum designauerit pictor: vtrum
nam simul, an sigillatim gesserit
quæ de illo dicuntur? * Siqui-
dem nonnulli in alia atque alia
specie diuersis eundem locis
depingunt: utputa aliquando
sedentem quidem asino, assum-
pto puero, sequentibus famu-
lis: aliquando autem remanen-
te rursus asino deorsum vna
cum famulis, onerantem Isaac,
& habentem præ manibus gla-
dium simul & ignem. Nec non
& alibi eundem in specie ire-
rum alia compedientem * super
ligna, & armasse gladio dex-
teram, ut necem inferat. Sed
non alter & alter erat Abra-
ham diuersis in locis aliter at-
que aliter visus: sed idem ipse
vbique semper, secundum re-
rum necessitatem, pictoris arte
representatus. Neque enim e-
rat conueniens, imo impossibi-
le, in vno eodemque loco vi-
deri omnia gerere quæ de illo
dicuntur.

Constantinus sanctissimus e-
piscopus Constantiæ Cypri di-
xit: En & sanctus Cyrillus con-
sona sancto Gregorio Nyssc-
no dicit.

Cosmas diaconus, notarius &
cubuclesius legit.

* Gr. pedes
Isaac filii
sui

* Gr. quo-
modo eum
des. pictor?

* Gr. Siqui-
dem in al.
atque al. sp.
d. eum d.
loc. depin-
xerit.

* super li-
gna adole-
scentem,

De carminibus sancti Gregorii Theologi, ex sermone de virtute habito, cuius initium est.

* Gr. pradicata.

* Gr. subito

Deum omnium auctorem primum inuoco. Et post alia. Nec Polemon a me silentio praeteribit. Etenim miraculum est ex illis quae oppido sunt * pradicanda. Erat quidem prius iste non inter pudicos, & valde turpis voluptatum minister. Ast cum affectu boni detentus esset, consiliarium inueniens (non autem habeo dicere quem) siue ergo sapientem aliquem, siue semet, * audaacter tantum apparuit passionibus superior, vt vnum quoddam ponam miraculorum eius. Meretricem aduocat quidam incontinens iuuenis: quae cum iuxta portam venisset, vt aiunt, in qua erat prospiciens Polemon in icona: hanc cum vidisset (etenim erat colenda) abiit confestim, & aspectu superata, vt viuentem verecundata depictum.

Basilii sanctissimus episcopus Ancyrae dixit: Et sanctus Gregorius deiloquus pater mirabilem retulit iconam Polemonis.

Sanctissimus patriarcha dixit: Etenim castitas ex illa patrata est, nisi enim vidisset scortum iconam Polemonis, nequaquam a stupro cessasset.

Nicephorus sanctissimus episcopus Dyrrachii dixit: Mirabilis est imago & admiratione dignissima, quoniam potuit mulierculam liberare ab execrabili & turpi operatione.

* Georgius

* Gregorius Deo amabilis diaconus & notarius venerabilis patriarchii legit.

Τὸ ἀγίου Γρηγορίου τῆς θεολόγου ἐν τῇ ἐπιτομῇ, ἐν τῇ περὶ δρετικῆς λόγου· οὗ ἡ δρετικῆς.

ANNO CHRISTI 787.

Θεὸν πάντων ἀπὸ πρῶτον καλῶ, καὶ μὴ ἔπειτα· οὐδὲ ὁ Γολέμων ἐμίγη σιγηθῆσεται, καὶ γὰρ τὸ θαύμα τῆς ἀγαν λαλοῦμένων. Ἰὼ μὲν οὐδὲ τὸ πρῶτον οὗτος ἐκ ἐν σὺ φροσι, καὶ σφόδρα γὰρ ἀγαθὸς ἡδονῶν ὑπερέτης. ἐπεὶ δὲ ἔρχεται καλοῦ καταστάθῃ, σύμβουλον δίδόν· ἐκ ἐχθρῶν εἰπεῖν πῶς· εἴτ' οὐδὲ σφόν πῶς, εἴθ' ἐαυτὸν, ἀδελφὸς ποσοδὸν ὠφθη τῆς πατρῶν αἰωτέρῳ, ὡς ἐν πηδῶ τῆς ἐκείνου θαυμασιότητων. ἐταμεῖ δ' εἰσαλαίται πρὸς ἀμαρτίας νέος, ἢ δ' ὡς πυλῶνος ἦλθε, Φασί, πλησίον· τῆς δὲ Ἰὼ ὑπερνήπιων Πολέμων ἐν εἰκόνι· ταύτην ἰδοῦσα, καὶ γὰρ Ἰὼ σεβασμία· ἀπῆλθεν διδύς, ἢ δ' ἵσας ἠημερῆ, ὡς ζῶντ' ἐπαχρωθεῖσα γεγραμμένον.

Βασίλειος ὁ ὁσιώτατος ἐπίσκοπος Ἀγκύρας εἶπε· καὶ ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ θεηγόρος πατὴρ θαυμασιῶν ἡγήσατο τῶν εἰκόνων τῆς Γολέμωνος.

Ὁ ἁγιώτατος πατριάρχης εἶπε· Ἐτὴν σωφροσύνην ἔξ' αὐτῆς ἀπετελέσθη. εἰμὴ γὰρ εἶδε τὴν εἰκόνα ἢ ἐταμεῖς τῆς Γολέμωνος, ἐκ αὐτῆς ἀσελγείας ἀπέστη.

Νικηφόρος ὁ ὁσιώτατος ἐπίσκοπος τῆς Δυρραχίου εἶπε· θαυμασιῆ ἢ εἰκὼν καὶ ἀξιαγάθος, ὅτι ἠδυνήθη τὸ γυναικὸν ῥύσασθαι ἐκ τῆς βδελυρᾶς αἰσχροῦργίας.

Γεώργιος ὁ θεοφιλέστατος διάκονος καὶ νοτάριος τῆς διαγωγῆς πατριαρχείου ἀνέγνω.

ANNO
CHRISTI
787.

Ἀντιπάτρι Ἐπισκόπου Βοστρων, ἐκ
τῆς λόγου τῆς εἰς τὴν αἰμόρ-
ρου · οὐ ἢ δεξιῆ.

Οὐ μὲν παρῆντι Ἰουδαίων κλήσις,
ἐδιδάξαν ἢ γραφῆ. καὶ μὴ ἔπειτα.

Ταῦτα ἔσωπερου κρασιῶν λα-
βομένη ἔλεγεν ἢ αἰμόρροις, ὡς βασι-
λέα τῆς φύσεως κραποῦσα ἔκλυον,
ἔκ τῆς πάσης τὴν τυρανίδα διδάσκου-
σα. καὶ τυχούσα τῆς δωρεῆς, ἀνδριάντα
ἢ ἤρε τῷ Χριστῷ, ἔκ μὲν πλοῦτον ἰα-
τρῆς ἀναλώσασα, τῆς δὲ πλοῦτου πᾶ-
λειπόμην παρῆντι τῷ Χριστῷ.

Ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπεν·
ὡς καὶ εἰκόνα ὁ σπλοχεράων, τῷ θεῷ
αὐτῷ παρῆντι, ὃν ἔχον ἔκ ἢ αἰ-
μόρροις ἔκ ἀνδριάντα.

Βασίλειος ὁ ὀσιώτατος Ἐπίσκοπος
Αγκύρας εἶπε· κωλεῖς εἶπεν, κελθεῖς,
ἔκ ἀποδέχεται καὶ πλάτος ἔκ ποιου-
ται εἰκόνας.

Θωμάς ὁ ὀλαβέτατος μοναχὸς μο-
νης τῆς Χιλωλάκου εἶπε· βίβλον τῆ
μακαρίου Ἀσσερίου Ἐπιφύρομα, ἔκ
παρῆντι τῆ ἀγία συνόδου· καὶ ὡς
κελεύει.

Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπεν· ἀναγνω-
σθήτω.

Καὶ λαβὼν Κωνσταντῖνος ὁ θεοφι-
λέστατος διάκονος ἢ νοτάριος ἀνέγνω.

Τοῦ μακαρίου Ἀσσερίου Ἐπισκόπου
Ἀμασσίας ἐκφρασις εἰς Εὐφη-
μίῳ τῷ μάρτυρα.

Γεφίλω, ὦ ἀνδρες, Δημοσθένω εἶ-
χον ἐν χερσὶ ἔκ δὴν ἢ, ἢ Δημοσθένω
ἐκεῖνα, ἔκ δὴ ἔκ Αἰσχίνω πικροῖς
βάλλει τοῖς ἐνδυμήμασιν. ἐχρηστί-
σας ἢ τῷ λόγῳ, ἔκ πυκνωθεῖς τῷ δια-

*Antipatri episcopi Bostren-
sum, ex sermone in mulie-
rem quæ fluxum sangui-
nis passa est : cuius ini-
tium est.*

Quod prior quidem fuerit
Iudæorum vocatio, scriptura
docuit. Et post alia. Hæc salu-
tari fimbria comprehensa dice-
bat mulier quæ fluxum sangui-
nis patiebatur, ut regem naturæ
tenens Dominum, & passionis
tyrannidem edocens: percepto-
que dono, statuum crexit Chri-
sto. Et quidem diuitias in me-
dicos expenderat, sed diuitia-
rum residua obtulit Christo.

Sanctissimus patriarcha di-
xit: Itaque & imaginem qui de-
pingit, Deo illam offert, quem-
admodum & mulier statuum.

Basilii sanctissimus episco-
pus Ancyræ dixit: Proprie di-
cere iubet, & recipit amplissi-
me facientes imagines.

Thomas reuerendissimus mo-
nachus monasterii Chenolacci
dixit: Librum beati Asterii af-
fero, & offero sanctæ Synodo:
& ut iubetis.

Sancta Synodus dixit: Lega-
tur.

Et accipiens Constantinus
Deo amabilis diaconus & nota-
rius legit.

*Beati Asterii episcopi Ama-
siae relatio in Euphemiam
martyrem.*

Pridem, o viri, Demosthenem
habebam in manibus illum o-
ptimum, & Demosthenis il-
la, vbi Æschinem amarissimis
mittit cogitationibus. Retarda-
tus vero sermone, & densus in-

* Gr. quiete
 egebam &
 ambulatio-
 ne,

telligentia, quietem * deprecatus sum, & ambulacrum, quo mihi solueretur pusillum animæ dolor : & procedens de habitaculo, pauxillum cum notis comitatus in forum, illinc ad Dei templum profectus sum, oraturus in vacatione. Cum autem & hoc consecutus, in obscuro porticus domorum incederem, vidi illic picturam quamdam, & me in summitatem visio * tulit. vt Euphranoris autem diceret esse diligentiam artificii, vel cuiusque illo-

* cepit,

* Gr. qui pi-
 cturæ pluri-
 mum digni-
 tatis conci-
 liarunt.
 Anastasius
 videtur le-
 gisse Hras pro
 Hras.

rum veterum, qui * sculptibilem Iunonem in magnitudinem, cum modica esset, erigentes, etiam tabulas animatas operabantur. Veni ergo, si velis (etenim nunc vacatio narrationis est) edisseram tibi scripturam. Neque enim magis praua quam pictores, nos utique mu-

*pharmaca,

farum pueri habemus * remedia. Mulier quædam virgo sacra & incorrupta, Deo pudicitiam vouens, Euphemiam vocant eam. Cum autem tyrannus aliquando pie viuentes persequeretur, nimis alacriter mortis elegit periculum. At vero ciues & communicatores religionis, pro qua & obiit, utpote virilem & sacram virginem admirantes, iuxta sacrarium theca constructa, & posito loculo, honores ei concelebrant, & annuam festiuitatem, * nouum & publicum facientes commercium. Ergo alii quidem Dei

* commu-
 nem & pu-
 blicam ce-
 lebritatem

mysteriorum sacri disputatores hierophantæ verbo quoque memoriam semper honorant, & qualiter consummauerit sufficientiæ certamen, diligenter eos qui simul adsunt, edocent. Pictor autem pie agens, & ipse per artem pro viribus totam historiam eius deli-

νοιδι, ἀνέστως ἐδέομην & ἀπειπάτου, ὥστε μοι λυδίωμαι μικρὸν τῆς ψυχῆς τὸ πονοῦμδρον. περὲλθὼν δὲ τῆς δωματίης, & ὀλίγα τοῖς γινωμένοις συμβαδίσιαις ἐπὶ ἀγοραῖς, ἐκείθεν εἰς τὸ τῆς θεοῦ πέ- μδρος ἀφικόμενυ διζόμενος ἐν χορῆ. ὡς δὲ & τοῦτου πυγῶν ἕνα δὴ * τῆς ὑ- ποστῆγων δρόμον ἐβαδίζον, εἶδον ἐκεί- γραφῶν πνα, καὶ με κατ' ἀκρας εἶ- λεν ἡ θεα. Εὐφρανόρος ἀν' εἶπες εἶναι τὸ φιλοτέχνημα, ἢ πνθ' ἐκείνων τῆς παλαμῶν, οἱ τῶν γραφικῶν ἦσαν εἰς μέγα, ἐμψύχσις ὀλίγου δέοντος ἐργα- σάμδρος πίνακας. δέδρο δὲ εἰ βούλει· & τῆς χορῆ νῦν δνημάτων. Φερῶσω σοι τῶν γραφῶν. οὐδὲ τῆς Φαυλόπε- ρα πάντως τῆς ζωγράφων @ μου- σῶν πῶδες ἐχρδν φάρμακα. γυνή τις ἱερά παρδεν @ ἀκήρατ @ θεῶ τῶν σωφροσύνην καδιδεφέσσα, Εὐφη- μίαν καλοδσιν αὐτῆ. τυράννου δὲ πο- τε δῶν δισεβουῶτας ἐλαμῶντος, μά- λα περδύμως @ δῆπ δανάτω εἶλετο κίνδων. @ δὲ δὴ πολίται & κοινανοὶ τῆς θρησκείας, ἕπερ ἡς ἐπελθῆσεν, ὡς ἀνδρείαν ὁμοδ & ἱερδν τῶν παρδένον δαυμάσαντες, πλησίον τῆς ἱεροδ τῶν θη- κῶν δαμάμδροι, κατὰ δέμδροι τε τ' λαφ- νακα, πμας τελοδσιν αὐτῆ καὶ ἐπίσιον ἐορτῶν, κοινῶ καὶ πάνδημον ποιοῦ- τες πανήγυριν. @ μδρ οὖν τῆς τῆς θεοῦ μυστηρίων ἱεροφάνται καὶ λόγω πμῶ- σι τῶν μνήμῶν αἰ, καὶ ὅπως δει- τέλεσε @ τῆς καρτείας ἀγῶνα, δῆπ- μελῶς δῶν σνωιόντας λαοὶς ἐκιδιδά- σκιοισιν. ὁ δὲ δὴ ζωγράφος δισεβῶς καὶ αὐτὸς διὰ τῆς τέχνης κτ' δωάμιν πᾶ- σαν τῶν ἱστορίων ἐν σινδονὶ γραφῆας,

ΑΥΤΟ
 ΧΡΕΙΣΤ
 787.

* τῶν ὑ-
 ποστῆγων

ANNO
CHRISTI
787.

ἀνδρῶν που πάλιν τῶν ἐκκλησιῶν ἀνέστη-
κε θεάματα. ἐξ ἧς δὲ ᾤδε τὸ φιλοτέχνημα.
ὑψηλὸς ἔπι θεόνου καὶ ἰδρυται δικά-
σης, πικρὸν ἔδυσμενὸς βλέπων εἰς τὴν
περὶ δένον. ὀργίζεται γὰρ ὅταν ἐδέλῃ
καὶ τῆς ἀλμύρας ὑλαὶς ἢ τέχνη. δορυ-
φόροι δὲ τῆς ἀρχῆς ἔσραπώται πολ-
λοί. ὁ μὲν γὰρ ἱερομνημάτων ἱερο-
γραφεὶς δέλτοις φέροντες καὶ γρα-
φίδας. ὡν δὲ τῆς ἑπιγραφῆς ἀπὸ τῆς
κηροδ τῶν χεῖρα, βλέπει πρὸς τὴν
κηρομύρην σφοδρῶς, ὅλον ἐκκλίνας
τὸ πρὸς ὄψον, ὡς περὶ ἀρακελδόμε-
νος γεγωνότρον λαλεῖν, ἵνα μὴ κα-
μῶν πάλιν ἀκούω, ἐσφαλμύρα γρα-
φῆ ἔπι πλάψιμα. ἐσηκε δὲ ἡ περὶ δέ-
νος ἐν φαιῶ χεῖρ ἔπι μακρῶ τῶν φι-
λοσοφίαν σημαίνουσα. ὡς μὲν ἐδόξε
τῶν γραφῶν, ἔπι τῶν ἀσεία. ὡς δὲ
μοι δοκεῖ, τὸ ψυχρὸν καλλωπισμένη
τῆς ἀρετῆς. ἀγροισὶ δὲ αὐτῶν πρὸς
ἑπὶ ἀρῶν τὰ δύο σραπώται, ὁ μὲν ἑλ-
κων ἔπι τὸ πρὸς ὄψον, ὁ δὲ κατόπιν ἐπέργων
κεκραμύρον τὸ πρὸς δένον τὸ ἡδὸς ἀιδῶν ἔ-
σερρόππ. νόμει μὲν γὰρ εἰς γλῶσσο, ὡς περὶ
ἐρυδρῶσα τῆς ὄψος τῆς ἀρρένων. ἐσηκε
ἡ ἀκατάπληκτος, οὐδὲν πάροσα πρὸς
ἑπὶ ἀγῶνα δίδόν. ὡς ἐγὼ γὰρ τοῖς ἄλλοις
πῶς ἐπὶ πῆναι ζῶ γραφοί, ὅτε ἐδεασά-
μην τῆς γεωμῆδος ἐκείνης τῆς Κολχί-
δος τὸ δρᾶμα. ὅπως μέλλουσα τοῖς
τέκνοις ἔπι φέρειν τὸ ξίφος, ἐλέω καὶ
θυμῶ μερίζει τὸ πρὸς ὄψον. ἔπι δὲ τε-
ρος μὲν γὰρ ὀφθαλμῶν τῶν ὀργῶν ἐμ-
φανίζει, δάπρος δὲ τῆς μητέρας μεμύει
φειδομύρην ἢ φερίπουσιν. νῦν δὲ τὸ
δαύμα ἀπὸ ἐκείνης τῆς ἐνοίας πρὸς
τῶν τῶν μεταπέδικα τῶν γραφῶν καὶ
σφοδρὰ γὰρ ἀταμαὶ ἔτεχίτου, ὅπ μάλ-

gnans in sindone, iuxta thecam
sacram posuit visionem. Habet
autem ita se illud amabile arti-
ficium. Excelsus super thro-
num stabilis est iudex, amare ac
maligne aspiciens in virginem.
Irafcitur enim quando vult ars
etiam in inanimatis materiis.
Adfunt autem satellites princi-
patus, & milites multi: quorum
alii quidem monumentorum
descriptores libros ferunt &
codicillos: quorum alter a ce-
ra manu suspensa, * aspicit ad
eam quæ iudicabatur, totam
inclinans faciem, veluti iubens
* magis loquendum, ne labo-
rans circa auditum, mendosa
scribat ac reprehensibilia. Sta-
bat autem virgo in aquilo indu-
mento ac veste philosophiam
designans; & vt visum est pi-
ctori, etiam vultu urbano:
vt vero mihi videtur, anima
virtutibus decorata. Ducunt
autem eam ad principem duo
milites, vnus quidem illam an-
te trahens, alter autem post ter-
gum vrgens virginis tempera-
tum pudore atque constantia
morem. Etenim innuit quidem
in terram, vt crubescens a vul-
tibus marium. Stabat autem
nequaquam percussa, nihilque
passa penes agonem * timen-
dum. Cumque ego alios inte-
rim laudarem pictores, quando
intuitus sum illius mulieris Col-
chidis opus: quæ filiis cum esset
gladium illatura, misericordia
& furore diuidit faciem. Et v-
nus quidem oculorum insinuat
iram, alter vero matrem indi-
cat parcentem & trementem.
Nunc autem miraculum ab illa
cogitatione ad hanc commu-

* Gr. addit.
iracunde

* clarius

* timidum.

miscuit colorum morem, & reuerentiam simul & virilitatem temperans, affectiones per naturam repugnantes. Procedente vero antierius imitatione, carnifices quidam in tunicis paruis nudi * iam veniebant ab opere. Et quidam apprehenso quidem capite, inclinans post tergum, præbebat alteri præparatam ad supplicium virginis * personam: quidam vero astans incidebat dentes: malleus autem & terebra supplicii organa apparent. Præterea lacrymor hinc, & mihi passio intercidit sermonem: sanguinis enim guttas sic euidenter supercolorauit pictor, vt diceret has labia veraciter distillasse, & lamentatus abires. Ad vincula post hæc, & iterum virgo venerabilis in furuis vestibus, sed & sola extendens manus in cælum, & inuocans Deum procuratorem inter atrociam. Cui oranti apparet super caput signum, quod nunc lex est Christianis adorare atque præscribere: quodque indicium autumo fuisse passionis, quæ illam expectabat. Mox ergo & post modicum, ignem alibi validum pictor succendit, rubeo colore hinc & inde rutilanti corpoream faciens flammam: statuitque in medio illam, manus quidem ad caelos expandentem, molestiam vero nullam in facie demonstrantem, sed e contrario gaudentem, quoniam ad incorpoream & beatam vitam abibat. Vsq; huc & pictor statuit manum, & ego sermonem. Tempus autem tibi est & eam, si volueris, picturam perficere, vt perspicias subtiliter, * nisi multum post narrationem venimus.

* iam aggredebantur opus.

* faciem

* si non

λον ἐμίξε τῶν χρωμάτων τὸ ἦθος, αἰδῶ τε ὁμοῦ ἔειπε ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν φύσιν μαζεύματα. πρὸς βασιλεύσης δὲ εἰς τὸ πρῶτον τὴν μνηστῆρας, δημοῖ πνευ ἐν χρωματικῶν γυμνοῖ ἡδη ἤρχοντο ἔργου. καὶ ὁ μὲν δραξάμνος τῆς κεφαλῆς, ἔειπε ἀνδρῶν εἰς τὸ κατόπιν, ἄλλοτε γὰρ ἐπέρο ἀνδρῶν εἰς πτωχῶν τῆς ἀνδρῶν τὸ πρῶτον· ὁ δὲ παρασας ἐξέκοπτε τῶν ὀδόντων. σφύρα δὲ ἔπειρετον φαίνεται τῆς πτωχῶν τὰ ὄργανα. δακρυῶ δὲ τὸ ἐπέδεν, καὶ μοι τὸ πάθος ἐπικόπτε τὸ λόγον. τὰς γὰρ τῆς αἵματος σαρκῶν οὕτως ἐναρξῶς ἐπέχρωσεν ὁ ζωγράφος, ὥστε εἴποις αὐτῶν προχειῶσαι τῶν χυλίων δληθῶς, ἔειπε τῶν ἀπέλθους. δεσμοπῆλον μὲν ταῦτα, ἔπειτα ἡ ἀνδρῶν στυμνὴ ἐν τοῖς φαιῶς ἱματίοις καὶ τῆς μόνῃ ἐκπέινουσα τῶ χεῖρε πρὸς οὐρανὸν, ἔειπε ὁσαυτὸν ἐπικουρον τῶν ἀνδρῶν. ἀνδρῶν δὲ τῶν φαίνεται ἕως κεφαλῆς τὸ σημεῖον, ὁ δὲ νόμος Χριστιανῶν πρὸς οὐρανὸν τῆς ἀνδρῶν· σύμβολον οἰμαί τῆς πάθος, ὅτι αὐτῶν ἐξεδέχτο. ἀνδρῶν γοῦν ἔειπε ὀλίγον πῦρ ἀλλαχόσφοδρον ὁ ζωγράφος αὐτῶν, ἐρυδρῶ χρωματῶ ἐνδεν καὶ ἐνδεν ἐπικραμφένπωματοποίησας τῶν φλόγα. ἔειπε δὲ μέσον αὐτῶν, τὰς μὲν χεῖρας πρὸς οὐρανὸν διαπλώσασαν, ἀνδρῶν δὲ οὐδεμίαν ἐπικραμφένουσαν τῶ πρῶτον, ἀλλὰ τὸν αὐτῶν γερνηθῶν, ὅτι πρὸς τῶν ἀσώματον καὶ μακαρίαν ἐξεδήμει ζωῶν. μέγχι τούτου ἔειπε ζωγράφος ἔειπε τῶ χεῖρα, καὶ τὸν λόγον. ὡρα δὲ σοι ἔειπε αὐτῶν, εἰ βούλει, πλέσαι τῶν γραφῶν, ἵνα καπῶν ἀκριβῶς, εἰ μὴ πολὺ κατόπιν τῆς ἐξηγήσεως ἡλδομῶν.

ANNO CHRISTI 787.

Oi

ANNO CHRISTI 787.

Οἱ ἐνδοξότατοι ἀρχόντες εἶπον· Ὁσεως ποιηαροῦ ὅστιν ἡ τέχνη τῆ ζωγράφου, καὶ οὐ κατὰ αὐτῶ πνευ ἀφρόνας σκώποισιν· αὐτὸς γὰρ ὁ πατήρ τῷ ζωγράφον ὁσεωῦτα παρατίθηται.

Κωνσταντῖν ὁ ὁσιώτατος ἐπίσκοπος Κωνσταντίας τῆς Κύπρου εἶπεν· Ἄλλὰ μὲν ἔστιν ἱερὸν ἀνάθημα αὐτῷ δόξα καλεῖ· ὁ μὲν τοι Θεολόγος σεβασμίαν τῶ εἰκόνα, ἔστι Χρυσόστομος ἀγίου, ὁ δὲ ἀναγνωστὴς πατὴρ ἱερὰν. καὶ τί ἐπιπέδως ταῦτα δυνάται περὶ ἀπλεξαι;

Θεόδωρος ὁ ὁσιώτατος ἐπίσκοπος Μύρων εἶπεν· ἀκούοντες ἅπαντες τὰς τῆς πατέρον ἡμῶν διδασκαλίας, τῶ ψυχῶ κατενύγηδον, ἔστι τῶ ἁγίου πνεύματος ἐπιδορυόμεθα. ἀλλ' ὁ βλαβεροῦ τῶ θεῶ, ὅτι διὰ τῆς διδασκαλιῶν τῶ ἀγίων πατέρον ἡλδοῦν εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας.

Θεοδοσίος ὁ ὁσιώτατος ἐπίσκοπος Ἄμοριου εἶπε· πάντες καὶ θεομήντες δέσποτα, ἡμεῖς ἔστιν ἅγια συνέδος ἀκούσαντες τὰς τῶ ἀγίων πατέρον ἡμῶν διδασκαλίας περὶ τῶ ἱερῶν εἰκόνων, προσύμεθα, ἔστι ὁμοροδοῦν, ἔστι ἱεράς ἔστι ἀγίας αὐτῶ δόξα καλοῦν. ἔστι ὁ μὴ οὕτως λέγων ἔστω ἀνάθημα.

Ἡ ἅγια συνέδος εἶπεν· ἔστω ἀνάθημα.

Νικηφόρος ὁ ὁσιώτατος ἐπίσκοπος τῆς Δυρράχου εἶπεν· αἰεὶ ὁ καλὸς ζωγράφος διὰ τῆς τέχνης παρεστῶ τὰ ἁγία εἰκόνα, κατὰ τῶ τῆς μάρτυρος Εὐφημίας εἰκόνα χροῦσας. διὸ καὶ ἐν τούτοις ὁ διδάσκαλος τῶ ζωγράφου τέχνην ἐπαγεί.

Κωνσταντῖν ὁ ὁσιώτατος ἐπίσκοπος Κωνσταντίας τῆς Κύπρου εἶπεν· Concil. Tom. 19.

Gloriosissimi iudices dixerunt : Pia igitur est ars pictorum, & non ut eam quidam insipienter vituperant : ipse quippe pater pictorem pic agere asseruit.

Constantinus sanctissimus episcopus Constantiæ Cypri dixit : Sed & sacrum illud monumentum appellat. Et Theologus venerabilem imaginem, & Chrysostomus sanctam appellat : at vero pater qui lectus est, sacram. Et quid ulterius ad hæc potest aliquis contradicere?

Theodorus sanctissimus episcopus Myrensiū dixit : Audientes vniuersi patrum nostrorum magisteria, compuncti sumus anima, & præteritos annos deflemus. Sed gratias agimus Deo, quia per doctrinas patrum nostrorum venimus ad agnitionem veritatis.

Theodosius sanctissimus episcopus Amorii dixit : Sacratissime & Deo honorabilis domine, nos & tota sancta Synodus audientes sanctorum patrum nostrorum magisteria de sacris imaginibus, credimus, & confitemur, & sacras & sanctas eas vocamus : & qui ita non dixerit, sit anathema.

Sancta Synodus dixit : Sit anathema.

Nicephorus sanctissimus episcopus Dyrrachii dixit : Semper bonus pictor per artem res exhibet, quemadmodum & is qui martyris Euphemie imaginem designauit : propter quod & in his doctor picturae artem collaudat.

Constantinus sanctissimus episcopus Constantiæ Cypri dixit

xit: Vtique dicendo: Laudabam quidem ego primitus quæ erant Colchidis, vsque dum veni ad imaginem martyris.

Sancta Synodus dixit: Et hæc contemplatus, & percussus.

Basilii sanctissimus episcopus Ancyrae dixit: Et pater qui lectus est, ea passus est, quæ sanctissimus Gregorius: ambo enim in imaginibus lacrymati sunt.

Tarasii sanctissimus patriarcha dixit: Præcipit pater, & licentiam dat in fine sermonis volenti depingere certatorum martyrum narrationem. ait enim: Tempus autem tibi est, & cam si volueris picturam perficere: vt perspicias subtiliter, nisi multum post narrationem venimus.

Ioannes Deo amabilis presbyter, & locum retinens apostolicarum sedium orientis, dixit: Itaque maior est imago sermone: & hoc Dei prouidentia factum est propter idiotas homines.

Constantinus sanctissimus episcopus Constantiæ Cypri dixit: Si sanctis viris talem compunctionem fecerunt sacrae imagines, quanto magis nobis?

Theodorus sanctissimus episcopus Myrensiensium dixit: Patribus nostris talia dicentibus, non habemus quod dicamus.

Ioannes Deo amabilis presbyter, & locum retinens apostolicarum sedium orientis, dixit: Non aduersantur pictores scripturis, sed quicquid scriptura dicit, id demonstrant; ita vt assertores sint eorum quæ scripta sunt.

εἰκότως ἐν τῷ λέγειν ἐπήνου μὲν ἐξ ὧν
περὶ τὸν τὰ τῆς Κολχίδος, ἕως οὗ με-
τῆλθον ἵππ τῶν εἰκόνα τῆς μάρτυρος.

Ἡ ἀγία συνόδος εἶπε· καὶ ταῦτα
καθεσθῆν, ἔ κατανυθίοντος.

Βασίλειος ὁ ὀσιώτατος Ἐπίσκοπος
Αγκύρας εἶπε· Ἐὸ ἀναγνωσθεὶς πα-
τὴρ τὰ αὐτὰ ἐπαθε τῷ ὀσιώτατῳ Γρη-
γορίῳ· ἀμφότεροι γὰρ ἵππ τῆς εἰκότι
δακρυώδεις ἐγγύοντο.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρ-
χος εἶπε· περὶ αὐτῆς ὁ πατήρ, ἔ ἀδελφὸν
δίδωσιν ἐν τῷ τέλει τῆς λόγου τῷ ἱε-
ρονεῖ ἀναλωραφεῖν τῆς ἀθλητικῶν
μάρτυρον τῆς ἔξηγησιν. ἔφη γὰρ· ὡρα
δέ σοι καὶ αὐτῶν, εἰ βούλει, τελείωται
τῶν γραφῶν ἵνα κατέδης ἀκριβῶς, εἰ
μὴ πολὺ κατόπιν τῆς ἔξηγησεως αὐτῆς
ἠλδομεν.

Ἰωάννης ὁ θεοφιλέστατος πρεσβύ-
τηρ Ⓞ, καὶ Ⓟ πόπον ἐπέχων τῆς ἱερο-
σολικῶν θεῶν τῆς ἀνατολῆς, εἶπεν·
ὡσε μείζων ἢ εἰκῶν τῆς λόγου· ἔ ποδο
θεοῦ περὶ οἴα γέρονε δια τῶν ἰδιώτας
ἀνθρώπων.

Κωνσταντῖνος ὁ ὀσιώτατος Ἐπίσκοπος
Κωνσταντίας τῆς Κύπρου εἶπεν· εἰ
τοῖς ἀγίοις ἀνδράσι ποιαῦται κατανύ-
ξις ἐποίησαν αἱ ἱερὰ εἰκόνες, πόσω γε
μᾶλλον ἡμῖν;

Θεόδωρος ὁ ὀσιώτατος Ἐπίσκοπος
Μύρων εἶπεν· τῆ πατέρων ἡμῶν ποιαῦ-
τα λεγόντων, ἐκ ἐχρόνῳ π εἶπεν.

Ἰωάννης ὁ θεοφιλέστατος πρεσβύ-
τηρ, ἔ Ⓞ πόπον ἐπέχων τῆς ἱεροσο-
λικῶν θεῶν τῆς ἀνατολῆς, εἶπεν· ἐκ
ἐνδουποιῶται Ⓞ ὡρα φῶι τῆς γρα-
φῆς, ἀλλ' εἰ π ἡ γραφὴ λέγῃ, ταῦ-
τα παρεστῶσιν· ὡσε συνήγοροί εἰσι τῆς
γεγραμμένων.

ANNO
CHRISTI
787.

Θεοδόσιος ὁ ὁσιώτατος ἐπίσκοπος Ἐ-
μοσίου εἶπεν· ὁ δεῖος λαός σου δι-
δάσκει λέγων· ὅσα περὶ εἰκόνων, εἰς
τὴν ἡμετέραν διδασκαλίαν περὶ εἰ-
κόνων αὐτῶν οὐκ αἰεὶ εἰσὶν ἐπι-
στάσιαι εἰκόνες, ἔστι ζωγραφία, ἔστι ὑλογραφία,
ἔστι διαμουσίων, εἰς ἡμετέραν διδασκα-
λίαν καὶ ζῆλον ἔστι τύπον εἰσὶν ἔγρα-
ψαν, ἵνα ἡμεῖς αὐτῶν τύπον καὶ ἀ-
γωνία ἐπιδοξάζομεθα πρὸς τὸ θεόν· ὅ-
πως καὶ ἡμεῖς ἀξιώση τῆς σωσεως καὶ τῆς
μερίδος αὐτῶν, ἔστι συγκληρονόμοι ποιή-
σῃ τῆς βασιλείας αὐτῶν.

Θεόδωρος ὁ ὁσιώτατος ἐπίσκοπος
Κατάνης εἶπεν· ὁ μακάριος καὶ θεοφό-
ρος διδασκαλὸς Ἀστέριος, ὡς ἀσπὴρ
φαινὸς, πάντων ἡμῶν τὰς καρδίας κα-
τύρασεν. ὡς ἐκ ἐξω τῆς εἰκότος ἡ κα-
θολικῆ ἐκκλησίᾳ πρὸς ἑλθε τὰς ἀγίας
ἔστι σπηλαίας εἰκόνες, ἀλλ' ἀριμοδίως τῆς
τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν διδασκαλίας
ἐξακολουθοῦσα.

Γρηγόριος ὁ θεοφιλέστατος διά-
κονος τῆς ἀγίας μεγάλης ἐκκλησίας τῆς
πανδηφίμων λαοπόλων ἀνέγνω.

Ἐκ τῆς μέγιστης τῆς ἀγίου μέγ-
ιστου Ἀναστασίου τῆς Γέ-
σου, οὗ ἡ δεξιή.

Ὁ μονογενὴς υἱὸς καὶ λόγος τῆς
θεοῦ, δι' οὗ πάντα ἐγένετο. καὶ
μὴ ἔτερε· ὡς δὲ ἐπλεόνασεν αὐτῷ ὁ
πόθος τῆς φωτιστικῆς, πρὸς ἑλθε πολ-
λὰ τῶν περὶ εἰκόνων ἀδύρα, ὡς
ἀξιώτικῆς τῆς χάριτος τῆς ἀγίου βα-
πτίσματος. ὁ δὲ ὑποφορμῶν διὰ
τῆς Γερσῶν φόβον μὴ κινδυνώσῃ
ἐκ τούτου, ὑπερέβητο αὐτό. ὅμως
σὺν αὐτῷ ἀπῆλθε εἰς τὰς ἐκκλησίας, καὶ
ἠύχθη, καὶ τὰς ἰσοελαίας τῆς ἀγίων
Concil. Tom. 19.

Theodosius sanctissimus epi-
scopus Amorii dixit : Diuinus
Apostolus edocet dicens : *Quae* Rom. 15.
cumque scripta sunt, ad nostram
doctrinam scripta sunt. Ipsae ita-
que sanctae atque colendae ima-
gines & picturae, * tam quae in
musiis, quam quae in materiali
scriptione fiunt, ad nostram do-
ctrinam & æmulationem & for-
mam sunt, & scriptae confi-
stunt ; vt & nos eandem for-
mam & agonem ostendamus
circa Deum : quatenus & nos
quoque dignos statione ac por-
tionem ipsorum, & coheredes
faciat regni sui.

* Gr. & ma-
teriales ef-
formatio-
nes, atque
musiis, ad
nostram.

Theodorus sanctissimus epi-
scopus Catanæ dixit : Beatus &
deifer doctor Asterius, sicut
stella clarissima, omnium no-
strum corda illustrauit. Itaque
non extra consequentiam cat-
holica ecclesia suscepit sacras
& venerabiles iconas, sed apte
sanctorum patrum nostrorum
doctrinas secuta.

Gregorius Deo amabilis dia-
conus sanctae magnae ecclesiae
laudabilium apostolorum legit.

*De martyrio sancti Anastasii
martyris Persae : cuius
initium est.*

Vnigenitus Filius & Verbum
Dei, per quem omnia facta sunt.
Et post alia. Cum autem abun-
dasset in eo desiderium, vt illu-
minaretur, rogabat multum præ-
dictum virum, vt dignus effice-
retur gratia sancti baptismatis.
At ille trepidans propter Persa-
rum metum, ne periclitaretur,
differebat eum. Verumtamen
cum illo ibat ad ecclesias, &
orabat, & picturas sanctorum
Ff ij

martyrum aspiciebat, & sciscitabatur ab eo, quænam hæc essent. Et audiens ab eo sanctorum miracula, & dura tormenta quæ illis a tyrannis illata fuerant, & super hominem tolerantiam, mirabatur & stupefiebat. Manens ergo tempore pauco apud prædictum Christo dilectum virum, optimum sumit in anima desiderium, vt Hierosolymam perueniret, & ibi fieret sancto baptismate dignus.

Theodorus sanctissimus episcopus Myrensiensis dixit: Apparet, quia venerabilium imaginum traditio solennis est.

* legitima

Euthymius reuerendissimus diaconus & monachus, * pro Deo amabili episcopo Gothiæ, legit.

* Gr. notarius reuer. episcopi Gothiæ,

Ex miraculis sancti Anastasi martyris: quorum initium est.

Miraculorum relationem proponere volo. Et post pauca. Eia nunc & ea quæ apud Cæsariam Palestinæ a sancto facta sunt, secundum quod possibile fuerit, enarremus. Cum appropinquasset sanctæ ciuitati alimum cadauer, notum factum est vniuersæ ciuitati, & lætitia magna repleti sunt omnes. Et surgentes, sacraque ligna percipientes congregauerunt semetipsos in venerabilissimo templo Dei genitricis, quod dicitur Nouæ. Et deinde cum crucibus & litaniâ obuiam venerunt sancto lipsano, cum glorificatione gaudentes & exultantes: & quasi reflorentes, imo recreati in præsentia martyris a paucitate fidei quæ erat

Anast. verb. Orientales ligna pro campanis percipiunt.

μάρτυρον ἑώρα, & ἐπυνθανέτο ὡς αὐτῶν τὸ, ἢ αὐτῶν εἶη ταῦτα. & ἀκούων παρ' αὐτῶν τῶν ἁγίων τὰ θαύματα, καὶ τὰς ἀφορήτους βασάνους τὰς παρὰ τῶν τυραννῶν ἐπαχθείσας αὐτοῖς, καὶ πάλιν ὑπὲρ αὐθρονον αὐτῶν ὑπομονὴν, ἐθαύμαζε τε καὶ ὀξείσατο. μείνας οὖν χρόνον ὀλίγον ὡρᾶ τῶν εἰρημῶν φιλοχέισω ἀνδρὶ, ἄξιω Ἰπποδύμου εἰσδέχεται τῆ ψυχῆ, εἰς Ἱεροσόλυμα ὡρᾶσθαι, καὶ κείσε τὸ ἁγίου ἀξιωματικῶν βαπτίσματος.

ANNO CHRI. 787.

Θεόδωρος ὁ ὁσιώτατος Ἰπποκόπος Μύρον εἶπε· Φάνεται, ὅτι ἡ τῶν σελῶν εἰκόνων ὡρᾶσθαι ἐνδεσμός ἐστιν.

Εὐθύμιος ὁ βιλαβέσσιος διάκονος ἑμονάρχος, νοτάριος τῆ βιλαβέσσιος Ἰπποκόπου Γοθίας, ἀνέγνω.

Ἐκ τῶν θαυμάτων τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀναστασίου ὧν ἡ ἀρχή.

Θαυμάτων διήγησιν περιβαλέσθαι βούλομαι. καὶ μετ' ὀλίγα· Φέρε δὲ ἐπὶ τῶν Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης χηρόμην ὑπὸ τοῦ ἁγίου κτλ. ἡ διωκτὴν ἰσθησώμην. πλησιάζοντος ἐν τῇ ἁγίᾳ πόλει τοῦ ἁγίου λειψίου, γινώσκοντες ἅπαντες τὴν πόλιν καὶ ὑφροσύνης μεγάλης πληθέντες ἅπαντες, διάσαντες, τὰ τε ἱερὰ ξύλα σημαίνοντες, σσηθησώσθαι ἅπαντες ἐν τῷ πανσέπῳ καὶ τῆς θεοτόκου, Ἰπποδύμου τῆς Νέας. καὶ κείσε μὲν σαυρῶν καὶ λιτῆς ὑπώπασαν τῶν ἁγίων λειψίων, μετὰ δόξολογίας χαίροντες καὶ ἀγαλλώμην. καὶ ὡσπερ ἀναθήκοντες, μάλλον ἢ ἀναλωσώσαντες ἵππ τῆ σαυρῶν τῶν μάρτυρος ἐκ τῆς περιειμένῆς αὐτοῖς τῆς τε ὀλιγοπιστίας καὶ ἐπὶ

ANNO
 CHRISTI
 727.

ερν δ' εναν νεκρωσεως, μεγαλιω ελα-
 βον παραλυλιω. περσευρηδρων δε
 αυτων, η κατασπαρηδρων, ε πελει-
 λιασμηδρων τη σοφω, η τ' οφειλομε-
 νω γερας δπονεμοντων τω λευφανω
 η τη μημη της αγιου τουτου, γωη της τ'
 δηθεν επφρωων της Κασσερεων. ει
 ουτως δε ειπειν, και μη μαλλω
 ως ετερος, ως αυτα εδηλωσε τα πρα-
 γματα. η ονομα μω Αρετη, εσπος
 δε απητεπος δερετης, περς δυασιδω
 τραπεισα ελεξη. ερω λευφανον δπο
 Περσιδω ερχομδρον ου περσιωω.
 ω της αθλιας και αγωμδρον ηυ-
 ρης. ει ηκουσεν η παλαμα αυτη της ιε-
 ρουβαλτου Δαβιδ επημωδω τη
 ηδ ακολουθων αυταδεια, και λερον-
 τος παυσον τιω γλωσσαν σου δπο κα-
 κοδ, και χειλη σου της μη λαλησαι δδ-
 λον. τι ουω ο δοξαζων των δοξαζοντας
 αυτην δεος ποιει εσω αυτη, ακολουθως
 ερω ερω. εισελθοντος εν τη πολει της
 αγιου λευφανου, κονη βουλβουσαμε-
 νοι της αυτης πολεως, απηρξωτο
 κηλειν δικημεω των αγιω πλησιω
 της Τετραπυλου της εν τω μεσω της πο-
 λεως. εσησαν δε και εικονα αυτη εκει.
 επ δε κηλειμδρου αυτη, επησας ο μωδ-
 τος τη δυσηνοτατη και οναρ εν ημαλι
 μοναχοδ, φησιν αυτη ταυ ημας σου πο-
 νεις; η δε περς αυτην ουχι δεασσα,
 ουδεν κακον εχω, υγιης ειμι. αμα τε τω
 λογω δυπνισασα, ε αιδηδωτη διεμπε-
 σωσαν αυτη σφοδρωδ τιω λληιδονα,
 ηρξατο βοαν, και σεαζεν, ε σωεχε-
 δαι, ωτε μη δυαδω αυτη μωδδλωδ
 αναπνυσαι αφορητα παρρυσαι. οπως
 γωλιω αγουσα αναλογισται και ζη-
 πηση εν εαυτη, της η αφηριδω αυ-

in illis, & aliarum nequitiarum
 mortificatione, magnam acce-
 perunt consolationem. Oranti-
 bus autem illis, & deosculanti-
 bus, & se circa tumulum volu-
 tantibus, atque debitum prae-
 mium recompensantibus lipsa-
 no ac memoriae sancti huius,
 mulier quaedam quae quasi ex
 claris erat Caesariensium (si ita
 oporteat dici, & non magis ali-
 ter, quemadmodum res ipsae
 manifestarunt) nomine quidem
 Arete, id est, virtus, sed mori-
 bus virtuti omnino contraria,
 in diffidentiam versa dicebat:
 Ego lipsanum a Perfide veniens
 non adoro. O miseram & sine
 intellectu animam, quae non
 audiuit infelix sacratissimum
 psalmistam Dauid increpan-
 tem flagitiosorum audaciam,
 ac dicentem: *Cobibe linguam*
psalm. 33.
tuam a malo, & labia tua ne
loquantur dolum. Quid ergo
 Deus, qui glorificat glorifican-
 tes se, facit in ea, consequen-
 ter ego dicam. Ingresso ciuita-
 tem sancto lipsano, communi-
 ter consiliati ciues eiusdem vr-
 bis coeperunt construere orato-
 rium sancto iuxta Tetrapylum,
 quod erat in medio ciuitatis.
 Statuerunt autem & imaginem
 eius ibidem. Cum autem ad-
 huc aedificaretur, astans martyr
 infelici illi in somnis in habitu
 monachi, dixit ei: Lumbos tuos
 doles? illa vero ad eum: Non
 domine, nihil mali habeo, sana-
 sum. & vna cum sermone ex-
 pergefata, & sentiens in se va-
 lidum cecidisse dolorem, coepit
 clamare, gemere, ac indefinen-
 ter affligi; ita vt non posset om-
 nino respirare, importabilia pa-
 tiens, vt vacationem agens reputaret
 secum, & requireret, quinam
 Ff iij

esset, & ex qua causa tam subitaneus dolor, qui sibi foret illatus. Sed in his consummauit dies quatuor. Quinta vero die illucescente vidit astantem sibi sanctum, atque dicentem: Descende ad Tetrapylum, & roga sanctum Anastasium; & sanaberis. At illa surgens, & in memoriam veniens improborum sermonum suorum quos locuta est aduersus caput suum, aduocatis pueris suis, ait eis: Tollite me, tollite me, vt eamus ad Tetrapylum sancti Anastasii. noui enim & nunc edocta, etiam a Perfide veniens lipsanum adorare & honorare, & quæ Deus mundauit, non communicare, id est, commune dicere. Leuantes ergo eam pueri eius in phorio, id est, portatorio, pergebant. Cumque appropinquarent loco de longe attollens oculum, & videns sancti imaginem, coepit magna voce cum effusione lacrymarum clamare: Iste est in veritate, quem vidi in somnis prædicentem mihi de malis quæ me obtinent. Et cum se proiecisset supra pavementum, & plorasset multum, placato sancto erecta est sana. Et quæ paulo ante ab aliis portabatur, & in extremis posita periclitabatur, propriis pedibus ambulans abiit domum suam, concorditer cum ceteris laudans & glorificans Deum, & magnificans martyrem.

Petrus & Petrus Deo amabiles presbyteri, & vicarii Hadriani papæ senioris Romæ, dixerunt: Hæc imago sancti Anastasii vsque in hodiernum diem est Romæ in monasterio ipsius cum precioso eius capite.

τη ὁδῶν, καὶ ἐκ ποίου αἵτου. ἀλλ' ἐν πύλοις διετέλεσεν ἡμέρας τέσσαρας. πέμπτης δὲ ἡμέρας ἑπιφωσκούσης, ὁ εὐδ' ἑπιστάτα αὐτῆ ἁγίου, ἔλεγοντα· κατέλθε εἰς τὸ Τετραπύλον, καὶ παρακαλέσον τὸ ἅγιον Αναστάσιον· καὶ ὑγιαίνεις. αἰατῶσα δὲ αὐτῆ, ἔειπεν μὲν ἐλθοῦσα ἧρ' δυσφήμων αὐτῆς ῥημάτων ὧν ἐλάλησε καὶ τῆς ἰδίας κεφαλῆς, προσκαλεσαμένη τὸν παῖδα αὐτῆς, λέγει αὐτοῖς· ἀρατέ με, ἀρατέ με, ἔπέλωμαι ἐν τῷ Τετραπύλῳ ἁγίου Αναστασίου. οἶδα γὰρ νῦν διδασχθεῖσα ἔδοξεν Γερσίδος ἐρχόμενον λείψανον προσκυεῖν ἐπιμαῖν, καὶ ὁ θεὸς ἐμαδάρασε, μὴ κοινοδοῦμαι. ἀναλαβόμενοι οὖν αὐτὴν ἁγίους αὐτῆς ἑπιφορείου, ἀπήρροντο. ὡς δὲ ἐπιπλάσθη τῷ τόπῳ, αὐτῆ ἐκ μήκους ἀρατῆ ὄμμα, καὶ θεασαμένη πλὴν εἰκόνα τῆς ἀγίου, ἤρξατο μεγαλοφώνως σὺ ἐκχύσθαι δακρύων βοᾶν· οὗτός ἐστιν ἀληθῶς, ὃν εἶδον ἐν ὑπνοῖς προσλέγοντά μοι περὶ ἧρ' σωζόμενων με θνήσκων. καὶ ῥίψασα ἑαυτὴν ἑπὶ τὰ ἐδάφοις, καὶ κλαύσασα ἰκανῶς, καὶ ἐξελωσαμένη τὸ ἅγιον, τότε ἀνέστη ὑγιαίνουσα· καὶ ἡ προσὸς οὐλοῦντος ὑποπέρον βασιλεῖσσι, καὶ περὶ τὰ ἔρατα κινδυνώουσα, οἰκείοις ποσὶ περιπατήσασα ἀπῆλθεν εἰς τὸ οἶκον αὐτῆς, συμφώνως τοῖς λοιποῖς αἰνοῦσα ἔδοξεν αἰνοῦσα τὸ θεόν, καὶ μεγαλαυχεύσασα τὸ μάρτυρα.

Πέτρος ἔπειτα ἁγίου Θεοφιλέσσι πρεσβυτέρῳ καὶ ποποτηρητῇ Ἀδριανῷ πάπῃ τῷ πρεσβυτέρῳ Ρώμης εἶπον αὐτῆ ἡ εἰκὼν τῆς ἀγίου Αναστασίου ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας ἐν Ρώμῃ ὅστιν εἰς μοναστήριον σὺ τῆς πηλῆς αὐτῆς κεφαλῆς.

ANNO
CHRISTI
787.
* Δι. Ταυ-
ρομηνίας

Ιωάννης ὁ ἀλαβείας ἐπίσκοπος
* Ταυρομηνίου εἶπεν· Ἀληθῶς εἰρήκα-
σιν ὁ πμώτατος τοποτηρητῶν, ἐπειδὴ
καὶ ἐν Σικελίᾳ ἐχρημάτιζε γυνὴ πρὸς
δαμονιάσα· καὶ ἐν Ρώμῃ γυρομηνίη,
διὰ τῆς παρερημηνίης ἰερατῆς εἰ-
κόνας ἔδειξεν.

Ιωάννης ὁ Θεοφιλέτατος πρεσβύ-
τερος ἔκ μοναχῶν, καὶ τοποτηρητῆς τῆς
αἰαπολικῶν δεχηρέων, εἶπε· πρὸς
τοῖς εἰρημνίοις ἀπεδείχθη ἐκ τῆς αἰα-
γνωσθέντων, ὅτι καὶ αἱ εἰκόνας τῆς ἀ-
γίων θαυματουργοῦσι, καὶ ἰσότης ἀπο-
τελοῦσιν.

Γένης ὁ ὁσιώτατος ἐπίσκοπος Νι-
κομηδείας εἶπε· βίβλον ἐπιφέρωμαι
τῆς ἀγίου Ἀθανασίου, ἔκ τῆς ἀγία συνό-
δου παρεστώμεν πρὸς τὸ ἀναγνωστέον.

Ἡ ἀγία συνὸς εἶπεν· ἀναγνω-
σθήτω.

Καὶ λαβὼν Στέφανος διάκονος
ἀνέγνω.

Λόγος τῆς ἐν ἀγίοις πατρὶς ἡμῶν Ἀθα-
νασίου πρὸς τῆς εἰκόνας τῆς κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆς ἀληθινῆς
θεοῦ ἡμῶν, γυρομηνίου θαυματῶ
ἐν Βηρυτῶ τῆ πόλει.

Ἀγαπᾶτε τὸν ὀφθαλμοῦς τῆς δια-
νοίας ἡμῶν, καὶ ἴδετε τὸ καινὸν θέαμα
τῆς τοῦ ὁπρὸς γέροντι ἐμβλέψατε εἰς τὸ
θαῦμα τὸ ἀπίστον τῆς θεοῦ, ἔδωκε αὐτῷ
δοξα. κατανοήσατε εἰς τίω ἀφ᾽ ἑαυτὸν
αὐτῷ φιλαδελφίαν, καὶ τὸ μέγεθος
τῆς αὐτῷ οἰκονομίας· καὶ εὐφροσύνη μετ'
ἀφροσύνης ἀναλαβετε. Ἐπὶ μὲν θεοῦ
οὐδὲν ξένον· θεὸς γὰρ ὢν πάντα δύ-
ναται, ὅτι ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν καὶ
ἐφ' ἡμῶν, ἐκσήμεται πᾶσα καρδίη
τῆς ἀκούοντων. ὄντως ἔδειξεν ὁ οὐρανὸς

Ioannes sanctissimus episco-
pus Tauromenias dixit: Verum
dixere honorabilissimi vicarii,
quoniam & in Sicilia fuit mu-
lier dæmonium patiens: & Ro-
mæ posita, per prædictam sacra-
tissimam imaginem sana effe-
cta est.

Ioannes Deo amabilis pre-
sbyter, monachus & vicarius
orientalium pontificum, dixit:
Ad ea quæ dicta sunt, osten-
sum est ex his quæ lecta sunt,
quia & imagines sanctorum mi-
racula operantur, & sanitates
perficiunt.

Petrus sanctissimus episcopus
Nicomediae dixit: Librum de-
fero sancti Athanasii, & sanctæ
Synodo offero ad legendum.

Sancta Synodus dixit: Le-
gatur.

Et accipiens Stephanus dia-
conus & notarius legit.

*Sermo sanctæ memoriae patris
nostri Athanasii de imagine
Domini nostri Iesu Christi
veri Dei nostri, facto mi-
raculo in ciuitate Beryto.*

Sustollite oculos mentis ve-
stræ, & videte nouum miracu-
lum hoc quod factum est nunc.
In infinitam admirationem Dei
aspicite, & date ei gloriam. Con-
templamini ineffabilem mise-
ricordiam eius, & magnitudi-
nem dispensationis eius; atque
lamentum cum lætitia sumite.
In Deo quidem nihil extra-
neum. Deus enim cum sit, om-
nia potest. Quia vero in die-
bus nostris & in nobis factum
est, expauescet omne cor au-
dientium. Vere expauit cælum

in eo quod temere factum est. Conturbati sunt abyssi, & sol obtenebratus est, & luna, & stellæ similiter super hoc quod patratum est. Sed iterum latae sunt in eo quod a Domino dispensatum est, omnes caelorum virtutes. Audite, & admiramini quod factum est in diebus nostris. Intelligentes intelligite, & aurem vestram inclinate, * foras quod cordis est porrigite, & audite. Ciuitas est Berytus vocata, in finibus Tyri & Sidonis sita, Antiochiæ subdita. In hac ciuitate Beryto multitudines erant copiosæ Iudæorum. Porro iuxta synagogam ipsorum, quæ valde esse magna videbatur, Christianus quidam accepit ad pensionem cellulam a quodam, in qua habitans, contra accubitum suum fixit imaginem Domini nostri Iesu Christi, * honeste depictam, & integræ staturæ habentem Dominum nostrum Iesum Christum. Transacto autem modico tempore, perquisiuit mansionem maiorem ille Christianus, quemadmodum & indigebat. Hoc autem Domini nostri Iesu Christi gratia dispensauit, vt credo, qui vult omnes homines saluos fieri, & ad agnitionem veritatis venire; ostendens miracula sua se colentibus, & omnibus in se credentibus, in redargutionem impiorum, & stabilitatem fidelium. Quæsiuit ergo Christianus, vt dixi, maiorem domum, & inuenit in quodam loco ciuitatis, & transtulit se illuc a domo quæ erat iuxta synagogam Iudæorum: & sublatis omnibus suis, per obliuionem (dispensatione tamen Dei) imaginem Domini dimisit obliuioni,

Ἰπὶ τῶν τεταραμμένων. ἐταραχθησαν ἀλλοῦ ἀβυσσοί, καὶ ὁ ἥλιος ἐσκοπίσθη, καὶ ἡ σελήνη, καὶ ἡ ἀστέρων ὁμοίως Ἰπὶ τῶν γεγονότων. ἀλλὰ πάλιν κηφραθησαν Ἰπὶ τῶν οἰκονομηθέντων ὑπὸ κυρίου πάντα αἱ τῶν οὐρανῶν δυνάμεις. ἀκούσατε, καὶ ἐκμηθεύθητε, ὁ γέγονεν ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. σωμέντες σώετε, καὶ οἱ οὐκ ἡμῶν κλίνετε, πρὸς τὴν ἐξω τῆς καρδίας, καὶ ἀκούσατε. πόλις ἐστὶ Βηρυτὸς καλουμένη, ἐν μεσοτείαις Τύρου καὶ Σιδῶν καίμαθη, πελοδοσα δὲ ὑπὸ Ἀντιόχου. ἐν ταύτῃ τῇ πόλει Βηρυτῶν πλῆθη πολλὰ κω τῶν Ἰουδαίων. πλῆθος δὲ τῆς συναγωγῆς αὐτῶν μεγάλης οὔσης σφόδρα Χριστιανὸς τις ἔλαβεν ἐνοικίῳ κελίον παρεῖν, ἐν ᾧ κατοικῶν, ἀντικρὺ τῆς ἀκουσίτου αὐτοῦ ἐπέθετο εἰκόνα τῆς κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. ἐν καιῶσι μὲν κω ἐξω γὰρ φημι, ὁλοσάπον δὲ ἐργουσα κω κω ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. χρόνου δὲ ὀλίγου διελεύσαντος, ἐπεζητήσατο μεταίτη μείζον ὁ Χριστιανὸς, ὡς χεζήζων. ποδο δὲ ἡ τῆς κω κω ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ οἰκονομήσατο χρεῖς, ὡς γὰρ ἐργὸν πείδομαι, τὰ δειλόντος πάντας σωθῆναι ἀνθρώπους, καὶ εἰς ὁπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν, δεικνύοντὰ τὰ θαυμασία αὐτοῦ τοῖς σέβοισι, καὶ πᾶσι τοῖς εἰς αὐτὸν πιστεύουσιν, εἰς ἐλεγχον μὲν τῶν ἀσεβῶν, σήμεμα δὲ τῶν πιστῶν. ἐζητεῖ οὖν ὁ Χριστιανὸς, ὡς ἐφίλω, μείζονα οἶκον, καὶ ἔβη ἐν τῷ πο πνὶ τῆς πόλεως, καὶ μετήρεν ἐμείσε δὸτὸ τῆς οἴκου τῆς πλῆθος τῆς συναγωγῆς τῶν Ἰουδαίων. καὶ μετὰ τὰς πάντα τὰ αὐτοῦ, κω λήθευ. οἰκονομία δὲ κω θεοῦ. τὴν εἰκόνα τῆς κω κω ἀφῆκε λησιμονήσας, κατὰς

* & quidem ante exteriorem, quæ cordis

* Gr. in tabula

1. Tim. 2.

ANNO CHRISTI 317.

ANNO
CHRISTI
787.

καθώς ἐφλω. Ιουδαῖος δὲ πρὸς λαμβάνει ἐνοικίῳ τῷ οἴκῳ ἐκείνῳ, ἔνθα ἡ εἰκὼν τῆς δεσπότου ἵστατο. εἰσαγαγὼν δὲ πάντα τὰ αὐτῆς, κατέμεινεν ἐν τῷ οἴκῳ, μὴ θεωρήσας πλὴν εἰκόνα τῆς κυρίου, ὅτι ἵσταται ἐκεῖ. οὐδὲ γὰρ κατενόησε τὸ τῶν οἰκίων, ἀλλ' εἰσελθὼν κατέμεινεν. ἐν μιᾷ δὲ τῶν ἡμερῶν ἐκέλευσεν ὁ αὐτῶς Ιουδαῖος σιῶθενον αὐτῆς ἵππὶ δριῶν· καὶ ἐν τῷ δριῶν αὐτῶν, ἐπαράσας τῶν ὀφθαλμοῦς ὁ κληθεὶς Ιουδαῖος εἶδε πλὴν εἰκόνα τῆς δεσπότου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ λέγει τῷ κληθῆκότι αὐτῶν· σὺ Ιουδαῖε, ὡς πῶς πλὴν εἰκόνα τῆς ποιότητος ἔχει; ὕβρεις τε παμπόλλας καὶ ἀσεμίας ἀφῆκε κατὰ τῆς δεσπότου· αἷ οὐ πολὺν, μὴ γνῶντο, γράψαι, ἄσπερ εἶπε κατὰ τῆς σωτῆρος ἡμῶν ὁ κληθεὶς. τότε ὁ καλέσας ἰδὼν πλὴν εἰκόνα τῆς δεσπότου, ἐπληροφόρησεν αὐτῶν τὸν κληθέντα ἵππὶ αὐτῆς Ιουδαῖον, λέγων, ὅτι μέγχε τῆς δριῶν ἐκ εἶδον πλὴν εἰκόνα τῆς κυρίου. καὶ ἐσιώπησεν ὁ κληθεὶς. ἀπῆλθε δὲ πρὸς τῶν δριῶν αὐτῆς, καὶ διαβάλλει τὸν Ιουδαῖον ἐν τῷ οἴκῳ, ἔνθα ἡ εἰκὼν τῆς κυρίου, λέγων· ὅτι ὁ δεῖνα Ιουδαῖος ἔχει εἰκόνα τῆς Ναζωραίου ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῆς. ὁ δὲ ἀκούσαντες ἔφησαν· εἰ δυνάσται ποδο δόποδεῖξαι. ἐκείνῳ δὲ ἐβεβαίωσαν, ὅτι ἐγὼ ποδο δόποδεῖξω ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῆς. ὁ δὲ ἐπληρώσθη θυμῷ· καὶ πλὴν μὴ ἐσπέρου ἐκείνῳ ἡσυχασαν. πρὸς τῆς δὲ θυμῷ παρρησιασάντων τῶν δριῶν αὐτῶν, τῶν πρεσβυτέρων αὐτῶν, τῶν διαβάλλοντα Ιουδαῖον, καὶ ὄχλον πολλὸν τῶν ἔθνοις αὐτῶν, καὶ ἀπῆρχοντα ἐν τῷ οἴκῳ τῆς Ιουδαίου, ἔνθα ἡ εἰκὼν τῆς κυρίου ἵστατο. θυμῷ δὲ ἵππὶ τῆς τοῦ

Concil. Tom. 19.

vt praefatus sum, traditam. Quidam vero Iudæus accepit domum illam ad pensionem, in qua imago Domini stabat. Ingressus autem omnibus suis permanebat in domo, minime contemplatus iconam Domini, quod staret illic. Neque enim consideravit locum illum, sed ingressus manebat. Quadam vero die inuitavit Iudæus unum ex contribulibus suis ad prandium: & cum pranderent, elevatis oculis Iudæus qui inuitatus fuerat, vidit iconam Domini nostri Iesu Christi; & dicit ei qui se inuitaverat: Tu cum sis Iudæus, quomodo imaginem huiusmodi habes? Coniugia plurima quoque & nefanda emittens aduersus Dominum, quæ non audeo scribere (absit) quæ dixit contra saluatorem is qui fuerat inuitatus. Tunc is qui inuitaverat, videns imaginem Domini, rationem reddidit inuitato Iudæo, dicens: Quia usque in praesens non vidi hanc imaginem: & siluit inuitatus. Abiit autem ad summos sacerdotes suos, & accusat Iudæum qui in domo manebat, in qua imago Domini erat, dicens, quia ille imaginem habet Nazareni videlicet in domo sua. Qui audientes dixerunt: Si potes hoc ostendere. At ille affirmavit, quia ego ostendam hoc in domo eius. Illi vero repleti furore, vespere quidem siluerunt. Mane vero facto, summi sacerdotes eorum atque presbyteri, assumpto eo qui Iudæo detraxerat, & turba multa gentis suæ, pergunt ad domum Iudæi, in qua imago Domini stabat. Peruenientes autem ad

Gg

locum summi sacerdotes infu-
luerunt, & seniores, cum eo qui
indicauerat, & vident imagi-
nem Domini stantem. Tunc ve-
hementer irati, Iudæum qui-
dem qui habitabat in domo
illa, extra synagogam facien-
tes, expulerunt; imaginem vero
Domini nostri Iesu Christi de-
ponentes, dixerunt: Quia sicut
patres nostri illuserunt ei ali-
quando, ita & nos illudamus
illi. Tunc cœperunt conspuere
in faciem sanctæ imaginis Do-
mini, & dare alapas coram his
qui conuenerant, hinc & in-
de imaginem Domini in faciem
percutientes, atque dicentes:
Quæcumque fecerunt ei patres
nostri, omnia faciamus & nos
imagini eius. Et dicunt: Au-
diuimus quia illuserunt ei; &
hoc ipsum nos faciamus. infini-
tis ergo ludibriis illuserunt ico-
nam Domini, quæ nos neque di-
cere audemus. Deinde dicunt:
Audiuimus, quia clavis infixe-
runt manus eius & pedes: hoc
& nos etiam faciamus ei. tunc
in manus & pedes imaginis Do-
mini infixerunt clauos. Iterum
sæuientes dixerunt: Audiuimus,
quia aceto & felle potauerunt
eum cum spongia; faciamus ei
& nos. & fecerunt, apponentes
ad os imaginis Domini spon-
giam aceto plenam. Rursus
dicunt: Didicimus, quia cala-
mo percusserunt caput eius
patres nostri: id ipsum & nos
faciamus. & accipientes cala-
mum, percutiebant caput Do-
mini. Ceterum nouissime di-
cunt: Vt liquidius edocemur,
quia lancea latus eius aperue-
runt, nihil prætermittamus, sed
addamus & hoc. & facientes de-

είσεπήδησαν οἱ ὄρχηρεῖς & οἱ πρεσβύτεροι σὺν τῷ καταμεινύσαντι, καὶ ὄρθησάν τινε κωλοῦ εἰκόνα ἰσαμύλιω. τότε θυμωθέντες σφόδρα, (Ϡ) μὲν Ἰουδαῖον (Ϡ) οἰκωῶντα ἐν τῷ οἴκῳ ἐκείνῳ, διποσιωάγων ποήσαντες ἠλάσαν, τὴν δὲ εἰκόνα (Ϡ) κωλοῦ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καταγαγόντες, ἔφησαν ὅτι καθὼς & (Ϡ) πατέρες ἡμῶν ἐπέπαξαν αὐτῷ ποτε, οὕτως & ἡμεῖς ἐμπαύξωμεν αὐτῷ. τότε ἤρξαντο ἐμπύειν εἰς τὸ πρόσωπον τῆς ἀγίας εἰκόνης τῆ κωλοῦ, & ἐβάπτισαν αὐτὴν καὶ πρόσωπον τῆς σινελθόντων. εὐδὲν κατέειδεν ἐβάπτιστον πλὴν εἰκόνα τῆ κωλοῦ, λέγοντες ὅσα ἐποίησαν αὐτῷ (Ϡ) πατέρες ἡμῶν, πάντα ποιήσωμεν & ἡμεῖς τῇ εἰκόνι αὐτοῦ. & λέγουσιν ἠκούσαμεν, ὅτι ἐπέπαξαν αὐτῷ καὶ ἡμεῖς τὸ αὐτὸ ποιήσωμεν. ἐμπαιγμοῖς οὐκ ἀπέροις ἐπέπαξαν τῇ εἰκόνι τῆ κωλοῦ, ἀπὸ οὐδὲ λέγαν ἡμῖν τετόλμηται. εἶτα λέγουσιν ἠκούσαμεν, ὅτι ἠλώσαν αὐτῷ τὰς χεῖρας & τοῦ πόδας τῆτο & ἡμεῖς ποιήσωμεν αὐτῷ. τότε καὶ τὰς χεῖρας & τοῦ πόδας τῆς τῆ κωλοῦ εἰκόνης ἐπέπαξαν ἡλοις. πάλιν λέγουσι μεμνηότες ἠκούσαμεν, ὅτι ὄξος & χολὴν ἐπόψαν αὐτῷ (Ϡ) μὲν ἀσπίρου ποιήσωμεν αὐτῷ καὶ ἡμεῖς. καὶ ἐποίησαν, προσθέντες εἰς τὸ σῶμα τῆ κωλοῦ τῆς εἰκόνης (Ϡ) ἀσπίρον τῆ ὄξος πεπληρωμένον. πάλιν λέγουσιν μεμαθημένοι, ὅτι καλὰ μὲν ἐτύψαν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ (Ϡ) πατέρες ἡμῶν τὸ αὐτὸ & ἡμεῖς ποιήσωμεν. & λαβόντες καλὰ μὲν, ἐτύψον εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ τὸ δεσπότου. τέλος λοιπὸν λέγουσιν ὡς ἀκριβῶς μανθανόμεν, ὅτι λόγχῃ πλὴν πλῆραν αὐτῷ ἐτύψαν, μηδὲν παραλείψασιν, ἀλλὰ προσδάσωμεν καὶ ποδοῦ. καὶ προσδάσωμεν καὶ ποδοῦ.

ANNO CHRISTI 737.

ANNO
 CHRISTI
 787.

μιδίωναι λόγχην, ἐπέτρειψάν πινι αὐ-
 τῆς ἄραι τὴν λόγχην, καὶ κροδοσαι κτ'
 τῆς πλάρας τῆς εἰκόνος τοῦ κυρίου. δι-
 δως οὐκ ἀνέβλυσε πλῆθος αἵματος
 καὶ ὕδατος ἀπὸ αὐτῆς. Χειρὲ δόξα
 σοι ἀκατάληπτε, δόξα σοι. τίς οὐκ οὐκ δέ-
 ασσοτα; τίς πλὴν σου θεὸς ποιῶν φοβε-
 ρὰ ἔξαισια; ὡς τῆς θαύματος τῆς τῆς
 σωτῆρος ἡμῶν μεγαλειότητος. ἐφελ-
 ξαν ἁληθῶς ἔνω αἱ ἀνώτερα ἄγια
 δυναμεις σου ἐπὶ τούτω. ὡς πόσος εἶ
 δέασσοτα εἰς Φιλανθεοπίδῃ. ὡς πόσος
 εἰς μακροθυμίαν. ὡς πόσος εἶ ἐν ἐλέει.
 παρῶν ἡμῶν δι' ἡμᾶς ἔδρα τὴν ἡμετέ-
 ρην σωτηρίαν σαρκωδῆς ὁ ἀσαρκος
 ἐκ παρθένου Μαρίας, ἐσανεφῆθης ἐν
 ἐκείνῃ τῇ σαρκί, ἀπαθῆς ὡν αὐτὸς θεότη-
 τι. νῦν δὲ πάλιν ἐν τῇ εἰκόνι ἀνέσαν-
 εφῆθης ὡς δέασσοτα, εἰς ἐλεγχον μὲν τῆς
 ἀσεβῶν καὶ πάντων τῆς ἀπίστων, σπλι-
 γμὸν δὲ τῆς ἐν ἁληθείᾳ εἰς σὲ πεισούν-
 των. ἁλλὰ δόξα σοι δέασσοτα, τῶ μόνῳ
 πᾶ πάντα δυναμίδῳ, ἅμα τῶν διλογη-
 τῶν θεῶ ἡμῶν καὶ πατεὶ σὺ τῶ ἀγίῳ
 πνεύματι. ἀμιῦν. ὑμεῖς δὲ ὡς τέκνα ἀ-
 κούσατε τὰ λοιπὰ, ἀπὸ ἀκονομήτη ἱσπὶ
 αὐτῶ τῆς κυρίου. αὐτῶ ἡ συγχώρη-
 σις. μὲν ἡ κροδοσίαι τῆς λόγχῃ τὴν
 πλάραν τῆς εἰκόνος αὐτῶ τῆς κυρίου,
 ἔδρα βλύσαι τὸ αἷμα ἔδρα τὸ ὕδωρ, ὡς
 εἶρηται ἀνωτέρω, λέγουσιν ἁρχιε-
 ρεῖς τῆς Ἰουδαίων, ἔδρα πρεσβύτεροι.
 ἐπειδὴ θρυλλοδοσιν ἁσεβόμενοι αὐτῶν,
 ὅτι ἰάσις πολλὰς ἐποίησε, λάβωμεν
 νῦν ποδοτὸ αἷμα ἔδρα τὸ ὕδωρ, ἔδρα ἀπα-
 γαγῶμεν εἰς τὴν συναγωγὴν, καὶ
 συναξῶμεν πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας
 ἔλασθ, ἔδρα χελοσῶμεν αὐτοὺ ἀπὸ αὐτῶ,
 ἔδρα ἰδῶμεν, εἰ ἁληθῆ εἰσι τὰ λεγόμενα.

ferri lanceam, praeceperunt cui-
 dam suorum tollere lanceam,
 & percutere contra latus ima-
 ginis Domini. Mox ergo ema-
 nauit multitudo sanguinis & a-
 quae ab ea. Christe gloria tibi:
 incomprehensibilis, gloria tibi.
 quis sicut tu Deus? quis praeter
 te Deus faciens terribilia & ob-
 stupefescenda? O miraculum sal-
 uatoris nostri maiestatis! Hor-
 ruerunt veraciter & iam su-
 per hoc supernae virtutes tuae. O
 quantus es Domine ad * humi-
 litatem! o quantus ad longani-
 mitatem! o quantus es in mise-
 ricordia! Prius enim propter nos
 & propter salutem nostram,
 cum esses sine carne, incarnatus
 ex Virgine Maria, crucifixus es
 in illa carne, cum esses ipse im-
 passibilis deitate. Nunc vero ite-
 rum in imagine crucifixus es
 Domine, in redargutionem im-
 piorum & omnium incredulo-
 rum, atque stabilitatem eorum
 qui veraciter in te credunt. Sed
 gloria tibi Domine, qui so-
 lus omnia potes, vna cum bene-
 dicto Deo nostro & Patre, at-
 que cum Spiritu sancto. Amen.
 Vos autem, o filii, audite reli-
 qua, quae dispensata sunt ab eo-
 dem Domino: ipsius enim erat
 permisso. Denique postquam
 percussus est lancea latus eius-
 dem imaginis Domini, & ema-
 nauit sanguis & aqua, vt su-
 perius dictum est, dicunt sum-
 mi sacerdotes eorum & senio-
 res: Quoniam susurrant colentes
 eum, quod sanitates multas fe-
 cerit, sumamus ergo sanguinem
 hunc & aquam, & deferamus ad
 synagogam, & colligamus om-
 nes qui male habent in popu-
 lo, & vngamus eos ex illo, & videamus si vera sunt quae dicuntur.

* Gr. hu-
 manitatem

Concil. Tom. 19.

Gg ij

Tunc afferentes lateri iconæ Domini vas secundum locum imaginis percussione lanceæ, unde exiuit sanguis & aqua, repleuerunt ampullam ad locum iugulationis lanceæ : & inferentes, illudebant ; vt iniuriis appetere, sicut putabant, coram omnibus vniuersorum Dominum. Et collectis omnibus qui male habebant, ante omnes paralyticum, quem a natiuitate nouerant, adducentes vixerunt : & statim saluit, & exiit sanus homo penitus. Deinde cæcos adduxerunt, qui & ipsi visum receperunt. Dæmonium vero * patientes mox emundati sunt. Turbatio quoque magna & infinita per totam ciuitatem effecta est, cunctis confluentibus propter infinita miracula. Commotæ autem sunt omnes multitudines Iudæorum : plures enim ciuitatem habitabant. Currebant ergo ferentes eos quos in domibus suis habebant, quotquot habebant languentes, aut paralyticos, * aut debiles, aut aridos, aut leprofos, omnes cucurrerunt : ita vt neque synagoga eorum, licet magna fuerit, caperet illos, neque locus, multitudine infiniti populi propter miracula concurrente. Omnes autem principes sacerdotum ac seniores, & populus Iudæorum, virorum, puerorum, & mulierum, crediderunt in Dominum Iesum Christum, clamantes : Gloria tibi Christe, quem patres nostri crucifixerunt, qui & a nobis nunc crucifixus es in imagine tua. Gloria tibi Fili Dei, qui tanta fecisti miracula. tibi credimus : propitius nobis esto, & suscipe

* Gr. addit. innumeri.

* Gr. addit. aut claudos,

τότε προσεγγίζαντες τῇ πλυθύνῃ τῆς εἰκόνος τῆς κρείου βῆσαν κ' ἵππον τῆς εἰκόνος τῆς σφαγῆς τῆς λόγχης, ὅθεν ἐξῆι τὸ αἷμα καὶ τὸ ὕδωρ, ἐπέπλησαν τὴν βῆσαν κατὰ τὸν τόπον τῆς σφαγῆς τῆς λόγχης. ἔπιπλυνον ἐμπύοντες, ἵνα, ὡς ἐνόμιζον, ὑβρισσοῦσιν Ἰησοῦ πάντων ἀπάντων κύριου, καὶ σωάζοντες πάντας τῶν κακῶς ἔχοντες, προσῆσαν πάντων παράλυτον ἕκαστον, ὃν ᾔδεισαν, προσεγγίζοντες, ἔχρισαν αὐτὸν καὶ παραχρῆμα ἀνεπέδησε, καὶ ἦλατο ὑγιαίνει καὶ δουλοῦ ὁ ἀνθρώπος. εἶπε ὀφθαλμῶν τας ἤραρον. καὶ κῆνοι ὁμοίως χερσίν τε ἀπέβλεψαν. δαμμωνῶντες δὲ ἀναεθμητοὶ ὁδῶς ἐμαρτυροῦσιν. τεραχὴ τε μεγάλη καὶ ἀπειρα κατὰ πᾶσαν τὴν πόλιν γένηται, πάντων ὑπερέοντων διὰ τὰ ἀπειρα θαυμάτια. ἐκινήθη τε πάντα τὰ πλῆθη τῆς Ἰουδαίας. ἵππῳ πλείστοι, ὅσοι ὠκοῦν τὴν πόλιν, κατέτρεχον πάντες φέροντες τῶν ἐν τοῖς οἰκοῖς αὐτῶν, ὅσοι ἔχον νοσητῶν ἢ παραλυτικῶν, ἢ χωλοῦν, ἢ κωλοῦν, ἢ ξηροῦν, ἢ λεπρωῦν, πάντες κατέτρεχον. ὡς μὴ κέη μήτε τὴν συναγωγὴν αὐτῶν μέγιστην οὔσαν χωρεῖν, μήτε ἵππον, πλείστοι ἀπείρου λαοῦ σωμαδραμόντος διὰ τὰ ἀπειρα θαυμάτια. πάντες δὲ ἄρχιερεῖς ἔπειρα πρεσβύτεροι, καὶ ὁ λαὸς τῆς Ἰουδαίας, ἀνδρῶν τε ἔτι παιδῶν καὶ γυναικῶν, Ἰησοῦν Ἰησοῦν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, κράζοντες. δόξα σοι Χριστέ, ὃν πατέρες ἡμεῖς ἐσταύρωσαν, καὶ ὑφ' ἡμῶν νῦν σωθεῖς ἐν τῇ εἰκόνι σου. δόξα σοι ἡ τῆς θεοῦ, ὃ ποσῶν τε ποιήσας θαυμάσια. σοὶ πιστεύομεν. ἵλαος ἡμῶν ἕσσο, καὶ δέξα ἡ-

Anno Christi 787.

ANNO
 CHRISTI
 787.

μας. πῶτα ἐβόων πενθοῦντες ἅπαν-
 τες, καὶ αἰβοαὶ ἀνέπεμποντο, καὶ τὰ
 θαύματα ἐτελοῦντο, ἧς ἄρχιερέων
 χειόντων, καὶ ἧς νοσοῦντων δεξα-
 πευομένων καὶ ζωοποιουμένων. μετὰ
 δὲ τὸ πάντας ἰαθῆναι, αὐτοῖς παρὰ
 Ἐπισκοπον τῆς ἐκείσε ἀρχιερέως ἐκ-
 κλησίας, ἥδη μεμαθηκότα τὰ γρόμματα,
 πληθὺν κατέδραμον κράζοντα· εἰς ὃ θεὸς
 ὁ πατήρ, εἰς υἱὸς, αὐτὸς ὁ μονογενής. εἰς
 Χριστὸς, ὃν ὁ πατήρ ἡμῶν ἐστῶθε-
 σαν. αὐτὸν θεὸν οἶδαμεν· πύτω ἡμεῖς
 πιστεύομεν. πολλὰς οὖν διφημίαις
 δοξάζοντες θεόν, τίω τε εἰκόνα τῶν
 Ἐπισκόπων Ἐπιδείξαστες, καὶ ἀπαγ-
 γείλαντες ἀ ἐποίησαν τῆ ἑκ κελεύου εἰ-
 κόνι· τὸ, τε αἷμα καὶ τὸ ὕδωρ ὁμοίως,
 ὅπως ἔξεβλυσεν ἐκ τῆς πλευρᾶς τῆς
 εἰκόνος, ἧς τε ἀπέβησαν θαυμασίων τὰ
 γεγονότα· οὕτως παμπληθεῖ ἅπαντες
 τῆ ἀγίου βασιλείας ἀξιοθῆναι
 ἰκέτευον, οἷς λαβὼν ὁ Ἐπίσκοπος ἅμα
 τῶν αὐτῶν κλήρος, κατηγήσας Ἐπί πολ-
 λαῖς ταῖς ἡμέραις, ἐβάπτισε, τίω τε σωμα-
 τῶν ἐκκλησίᾳ τῆ σωτῆρος ἡμῶν
 Χριστοῦ ἀφίεθσαν. ἐμείνων ἡ παρα-
 καλεσάντων, ἔ τας λοιπὰς σωματῶν
 αὐτῶν μὲν πύρα πεποίηκε. ἔ ὕτως χα-
 ρὰ μεγάλη γέγονεν ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ,
 οὐ μόνον σωματῶν ἰαθέντων ἔ ζωοποι-
 θέντων, ἀλλὰ ἔ πσοῦτων ψυχῶν ἐκ νε-
 κρῶν εἰς ζωὴν αἰώνιαν ἐπέλθόντων.
 πῶτα γοῖς ἐγὼ ἔσπουδασα δηλώσαι
 ὑμῖν, παροφιλῆσαι ἀδελφοί, εἰς ὧ-
 φέλειον ἧς ψυχῶν ὑμῶν· ἵνα γνόντες
 ἔ Ἐπί πύτω τῆ ἡμετέρου θεοῦ ἔ σωτῆ-
 ρος τίω δυνάμει ἔ κελεύου ἡμῶν Ἰησοῦ
 Χριστοῦ, πλέον τῆ εἰς αὐτὸν σερεωθῆτε
 πίστι, ἔ ἀγαλλιασῆτε Ἐπί τοῖς μεγα-
 λείοις αὐτοῦ, τοῖς καὶ νῦν γεγνημένοις.

nos. Hæc clamabant lugentes
 omnes, & voces emitteban-
 tur, & miracula perficiebantur,
 summis sacerdotibus vngenti-
 bus, & cunctis curatis & viui-
 ficatis. Postquam autem omnes
 sanati sunt, confestim ad epi-
 scopum sanctissimæ constitutæ
 illic ecclesiæ, qui iam quæ fue-
 rant facta didicerat, multitudi-
 nes currebant clamantes: Vnus
 Deus Pater, vnus Deus Filius,
 & ipse Vnigenitus: vnus Chri-
 stus, quem patres nostri crucifi-
 xerunt. Ipsum Deum nouimus,
 huic nos credimus. Multis ita-
 que laudibus glorificantes Deū,
 imaginemq; archiepiscopo de-
 monstrantes, & annuntiantes
 quæ fecerant imagini Domini,
 qualiter & sanguis & aqua exie-
 runt ex latere imaginis, nec non
 & infinita miracula quæ facta
 sunt; ita omnes multitudines, vt
 sancto baptisate digni fierent,
 supplicabant. Quos episcopus
 vna cum clero suo assumptos,
 * omnes baptizauit per multos
 dies, & synagogam eorum ec-
 clesiam saluatori nostro Christo
 dicauit. Illis autem rogantibus;
 etiam ceteras synagogas eorum
 martyria fecit. & sic gaudium
 magnum factum est in ciuitate
 illa, non solum corporibus sana-
 tis & viuificatis, sed & tot ani-
 mabus in vitam a mortuis red-
 euntibus æternam. Hæc agno-
 scens ego festinaui indicare vo-
 bis, fratres amantissimi, ad vti-
 litatem animarum vestrarum:
 vt cognoscentes & in hoc Dei
 & saluatoris nostri Iesu Chri-
 sti virtutem, plus aliquid in fi-
 de ipsius confirmemini, & exul-
 tetis super magnalibus eius,
 quæ nunc etiam operatus est.

* Gr. addit.
 & iniciatos,

Date ergo ipsi gloriam cum lætitia in compunctione & lamento, gaudentes & gratias agentes, quia sua nos fide, & sua fecit agnitione dignos [in Christo Iesu Domino nostro:] cum quo & Patri vna cum Spiritu sancto gloria nunc & semper & in sæcula sæculorum. Amen.

Constantinus sanctissimus episcopus Constantiæ Cypri dixit: En & is qui ab immortalitate cognominatus est, totam sanctam Synodum hanc fecit compungi & lacrymari: quoniam non solum venerandas esse cognovit, verum etiam maximas gerere sanitates.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Sed ne quis dicat, cur illæ iconæ, quæ apud nos sunt, miracula minime faciunt? Ad quem respondemus. Quia, sicut 1. Cor. 14. Apostolus ait, signa infidelibus, non fidelibus data sunt. Nam qui ad imaginem accedebant, infideles erant. propterea signum fecit Deus per imaginem, ut illos traheret ad fidem nostram Christianorum. Matth. 12. *Generatio enim mala & adultera signum querit, & signum non dabitur ei.*

Theodorus Deo amabilis diaconus & notarius legit.

Ex epistola beati Nili ad Heliodorum silentiarium.

Per ea quæ per singula loca & in diuersis temporibus quotidie fiunt miracula, Dominus hos quidem qui modicæ sunt fidei, nec non & infideles ad stabilitatem fidei inuitat: fidelium vero fidem, imo & spem crescere facit, & grauem & immobilem demonstrat * pru-

* sensum.

δοτε ουὼ αὐτῶ δόξαν μετ' ἄφροσύνης ἐν καταύξει ἔδρλωα, χαίροντες κὴ χειρουργῶτες, ὅπ τῆς αὐτῆς πίστεως ἡμῶν κατηξίωσε, καὶ τῆς αὐτῆς ἰπηνώσεως· μὴ οὐ τῶ πατρὶ ἀμα τῶ ἀγίῳ πνεύματι δόξα νῦν ἔσεί ἔ εἰς ἑὸν αἰῶνα ἡῶν αἰῶνων. ἀμήν.

ANNO
CHRISTI
787.

Κωνσταντῖν ὁ ὀσιώτατος ἱπσκοπος Κωνσταντίας τῆς Κύπρου εἶπεν· ἰδοὺ ἔ ὁ τῆς ἀθανασίας ἐπόνυμος πᾶσαν πλὴ ἀγίῳ συνόδον ταύτην παρεσκίασε κατακυλιῶν καὶ σακρῦσαι, ἐπειδὴ οὐ μόνον σεπῆας αὐτῆς ἐγνώρισε, ἀλλὰ ἔ ἰδὸς δότοτελούσας.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπεν· ἀλλὰ μή τις εἴπῃ, πῶς ἐνεκεν αἱ παρ' ἡμῖν εἰκόνες οὐ θαυματουργοῦσι; πῶς ὄν δόποκρινούμεθα, ὅπ κατῶς ὁ δόποσολ εἶρηκεν, ὅπ τὰ σημεῖα τῶν ἀπίστων, οὐ τῶν πιστεύουσιν. ὁ οὐὼ πῶσε λδόντες τῆ εἰκόνι, ἀπσοῖ ἦσαν. τοῦτου ἐνεκεν σημεῖον ἐποίησεν ὁ θεὸς διὰ τῆς εἰκόνος, ἵνα αὐτῶν ἐλκύσῃ πῶς πῶσιν ἡμῶν ἡῶν Χριστιδῶν. γῆμεὰ ἡῶ πονηρῶ ἔ μοιχελῆς σημεῖον ἱπζητεῖ, ἔ σημεῖον οὐ δόδοῖσεται αὐτῆ.

Θεόδωρος ὁ θεοφιλέστατος διάκονος καὶ νοτάριος ἀέγνω.

Επιστολή τῆ μακαρίου Νείλου πῶς Ἡλιόδωρον σιλενπάριον.

Διὰ τῆ κατὰ τόπον καὶ τόπον ἐν διαφόροις χρόνοις ἐκάστοτε γινόμενων θαυμάτων ὁ κύριος ἑὸν μὴ ὀλιγοπίσους καὶ ἑὸν ἀπίσους πῶς πῶσιν βεβαίαν ἐκαλεῖται, τῆ ἡ πῶσων πλὴ μᾶλλον καὶ πλὴ ἐλπίδα αὐξῆς, καὶ σθεαρὸν καὶ ἀσείλυτον ἐμφαίνει

ANNO
 CHRISTI
 787.

τὸ φρόνημα. καὶ βούλομαι σοὶ ἐν
 ἐκ μωρίων Πλατωνῶν τῶ ἡμετέρου
 Ἐπαγοφόρου μάρτυρος τῆς ἡμετέρας
 σαδάται, οὐ μόνον ἐν τῇ πατρίδι ἡμῶν,
 ἀλλὰ καὶ ἐν πάσῃ πόλει & χώρῃ ποῖς
 δι' αὐτῶν τῶν θεῶν Ἐπαγοδοῦν ἐπιμύστα-
 τα δωρομύρου πλὴν χάριν, καὶ πλὴν
 παράδοξον ἐνδύκνυμῶν ἰσχυρῶν. ἐν
 Ἰσραὴλ τῶν ὄρει τῶν καλουμένων Σινᾶ, ἐν-
 στα Μωϋσῆς παρὰ τοῦ θεοῦ τῶν νόμων ἐδέ-
 ξαστο, μοναχῶν κατοικοῦντων καὶ ἐν-
 τοπίων καὶ ξένων, εἰς τὴν ἀγῆν Γαλα-
 τῆς τὸ γένος Ἰσραηλῶν, ἀμὰ τῶν ἰδίων
 ἡμῶν τῶν μονῆρῶν ἀσπασαμῶν βίῳ,
 διέτριβεν ἐκεῖ, ἔξωθεν τοῖς τῆς ἀσκή-
 σεως ἀθλοῖς ἰκανὸν χρόνον ἵππῃ τῆς ἐρη-
 μίας. καὶ δὴ πῆν ἡμετέρα ἀφ' ἡμεῶν
 * Ἰππὶρίαντες τῶν ἐρημῶν ὄρει βαρ-
 βάροι πῆν Ἑλλήνες πλὴν θρησκείαν, καὶ
 ἀπληροῦντο, συλλαμβάνοισι τῶν
 ἐπιμύστων ἀρεθέντας ἐκ τῆς ποροχέου
 μονάζοντας σὺν τῶν ἡμῶν γέροντος Γα-
 λατοῦ, καὶ ἀχμαλωτίζουσιν. οὐσπερ &
 σὺνδῆσαντες ὁπιδάσκονα, πολλὰς μο-
 νὰς ἰσπερβαίνοισιν ἐρήμοις, νήσους καὶ
 γυμνοῖς ἐλαυόντες, μὴ ἰσποδεδεμέ-
 νοις παντοῖον ἰσποδῆμα, καὶ τῶν ἀσπασ-
 μωτῆτων ἐκείνων καὶ ἀνδρῶν καὶ τραχυ-
 τῶν τόπων, τῆ βία & τῆ ἀνάγκῃ Ἐ-
 χέροντας, καὶ τῶν ἀπέερα φόβω τρα-
 χυμῶν. μόνος δὲ ἐν πῆν ἰσποκρύφω
 σπηλαίῳ κατεκρυβεῖς ὁ πρέσβης, τῶν
 πένθ' ἐτρέχετο, μὴ φέρων πλὴν τέρησιν
 τῶν θεοφιλοῦς ἡμῶν καὶ τῶν δεσπότην κα-
 τεδυσώπει Χριστὸν διὰ Πλατωνῶν τῶν
 πατριῶτων μάρτυρος, καμφθῆναι
 πρὸς οἰκηρμούς. τὸ δὲ αὐτὸ & ὁ υἱὸς διὰ
 τῶν αὐτῶν παναγίου μάρτυρος τῶν θεῶν
 παρεκάλει, ἐν τῇ ἀχμαλωσίᾳ δεδε-
 μῶνος, κατελεῖσαι αὐτὸν, καὶ ἐπιτε-

dentiam. Et volo tibi quid
 vnum ex denis millibus Plato-
 nis nostri trophæa reportantis
 & martyris modo narrare: qui
 non solum in patria nostra, sed
 in omni ciuitate ac regione pa-
 ratissime gratiam donat, & o-
 stendit his qui Deum per eum
 postulant, admirabilem forti-
 tudinem. In monte quippe qui
 vocatur Sina, vbi Moyles a Deo
 legem accepit, monachis habi-
 tantibus indigenis & peregri-
 nis, vnus quidam virorum ge-
 nere Galata vna cum proprio fi-
 lio * singularem amplexus vi-
 tam degebat, continentiae cer-
 tamina transigens multo tem-
 pore in deserto. Et ecce qua-
 dam die repente quidam in præ-
 dicto monte religione * barba-
 ri & detestabiles irruentes com-
 prehendent eos, qui in prom-
 ptu ex his & impræsentiarum
 inuenti sunt monachi vna cum
 filio senis Galatae, & in captiui-
 tatem ducunt. Quos & ligantes
 post tergum, multas trans-
 eunt mansiones desertas, ieiu-
 nos & nudos minantes eos, nec
 calciatos penitus aliquo calcia-
 mento, per illa inaquosa & a-
 sperrima, & nullius consolatio-
 nis loca, vi & necessitate cir-
 cumeuntes, & infinito pauore
 detentos. Solus autem in quo-
 dam abdito specu occultatus se-
 nior luctu tabescebat, non ferens
 priuationem Deo amabilis filii:
 & Dominum flagitabat Chri-
 stum per Platonem compatrio-
 tam martyrem, vt incuruaretur
 ad miserationes. Id ipsum
 autem & filius per eundem
 sanctissimum martyrem roga-
 bat Deum in captiuitate vin-
 ctus, vt sui misereri, & miracu-

* monasti-
 cam

* Gr. paga-
 ni

* ἡ. ἰππὶ-
 ρίαντες
 siue ἰππὶ-
 ρίαντες.

lum facere dignaretur. Vtroque
autem exaudito, patre scilicet
in spelunca montis, & filio in
captiuitate, ecce subito martyr
Plato noster astat super equum
apparens, trahensque alterum
equum * opportunum, mani-
festatur puero vigilanti, & hunc
agnoscenti ex eo, quod sæpe vi-
derat sancti characterem in ima-
ginibus: & statim iubet eum de
medio cunctorum exurgere, &
accipere equum, & insidere. Et
confestim more aranæ vincula
diffoluta sunt; & solus ipse libe-
ratus per inuocationem, nutu
Dei surgens, insedit equo, &
sequitur ducentem se sanctum
martyrem constans & gaudens.
Compendiose autem & * acute
ambo, sanctus scilicet Plato, &
nouitius monachus, quemad-
modum pennati perueniunt ad
habitaculum senis orantis atque
Iugentis: & restituens saluum vi-
ctoriosissimus martyr corde do-
lenti patri desiderabilem filium,
disparet. Itaque in omni loco
his qui per eos inuocant Deum,
omnes res mirandas & gloriosas
Domini Christi memorabiles &
incliety athletæ perficere valent.
Porro hæc tibi scripsi, vt amico
martyrum existenti, & nun-
quam aliquando fatietatem me-
morizæ beatorum martyrum ac-
cipienti.

Sancta Synodus dixit: O-
stensum est, quia per imagi-
nem martyris, quæ sibi ante
fuerat cognita, agnouit eum
astantem, cum saluare illum
venit.

Theodorus sanctissimus epi-
scopus Myrorum dixit: Quia &
ego præostenæ historiæ simi-
lia passus sum. Nam cum iniu-

σαι θαύμα. ἀμφοτέρων ἡ ἐπακουσθέντων, ἔτε πατρὸς ἐν τῷ σπηλαίῳ ἔσθροι, ἔξ ἡοῦ ἐν τῇ ἀρχμαλωσίᾳ, ἰδοὺ ἕξαφνης ὁ ἡμέτερος μάρτυς Γλατίων ἑπι-
στας ἐπιπῶος Φαινόμυρος, ἔλκων τε ἔάλλον ἵππον δίκαιρον, ἐμφανίζεται τῷ παιδί διαζηρηροῦντι ἔνωεῖον-
λι ποδὸν ἐν τῷ πολλακίς (W) χραεακτι-
εξ ἔαγιου ἑπὶ τῆς εἰκόνων πεδῆσται·
ἔδιδως κελύει αὐτὸν ἐν μέσου παι-
των ἕξανασάντα λαβεῖν (W) ἵππων, ἔ-
ἑπικαθεδύσται. ἔδῆτα ἑδραυπία δι-
κλω ἀεθλῆς τὰ δεσμὰ διελεύθη· καὶ
μόνος αὐτὸς λυτρωθεὶς διὰ τῆς ἑπιπῆ-
σεως, τῷ νόματι τῆς θεοῦ ἀνασας, τῷ
ἵππῳ ἐποχεῖται, ἔέπεται ὀδηροῦντι
τῷ ὁσίῳ μάρτυρι θαρράλεις ἔχα-
ερον. σιωπῆως ἡ ἡδῆως ἀμφοτέροι,
ὁ, τε ἄγιος Γλατίων καὶ ὁ νέος μοναχός,
καθάπερ ἑσπῆεροι φθαίλοισι τὴν ἔγε-
ροντος οἰκησιν ἐχρημάτου καὶ κλαίοντος·
καὶ δῆσώσας ὁ καλλίνικος μάρτυς τῷ
πῶ καρδίᾳ ἀληροῦντι πατεῖ (W) πο-
δῆτον ἡόν, ἀφανὴς γεγῆνται, ὡσεὶ οὐδὲ
ἐν παντὶ τόπῳ τοῖς δι' αὐτῶν (W) θεόν
ἑπιπῶομύροις πῶν παρῆμα θαυμα-
σόν ἔδραδῶξον (W) ἑδασπῶου Χει-
σοδ' αἰδῆμοι ἔδκλεῖς ἀθλητῶν ἰγῆου-
σιν ἐκτελεῖν. ταῦτα δὲ σοι γεγραφέκα
φιλομάρτυρι ὄντι, ἔμυδῆποτε κῆρ (W)
τῆς μνήμης τῆς πεισμακαεῖσαν μάρ-
τύρων λαμβάνοντι.

Η ἀγία σύνοδος εἶπε· δέδῆκται,
ὅτι διὰ τῆς παρρηγοσημένης αὐτῆς εἰ-
κόνος τῆς μάρτυρος ἐπέγνω αὐτὸν ἑπι-
σεύτα, ὁ πῶνία σῶσαι αὐτὸν παρεγέ-
νετο.

Θεόδωρος ὁ ὁσιώτατος ἑπίσκοπος
Μύρων εἶπεν· ὅτι κατὰ τῆς παρρηλω-
θείσης ἰσορία τὰ ἑδῶμοια πέπονθα, ἀδ-
κουμῆμου

* vacuum,

* celeriter

AVVO
CHRON
757

ANNO
 CHRISTI
 787.

κουμβρου γαρ μου ὑπο πνων δεχον-
 πκων χερων, λεγα μοι ο δεχδιακονος
 μου, ανηρ βλαβης ε φοβουμνος
 θεον οπ ειδον πατριάρχην εν ορα-
 ματι ειποντα οτι ανελθειτω προς ημας
 ο μητροπολιτης, ε παντα τα παραμα-
 τα αυτου διοικουωται, ως συμφερει
 αυτω. ηρθησα γουω ενω δεχ-
 διακονον οπ ποια μορφη και ιδεα σοι
 εφανε ο πατριάρχης; ε απεκριθη μοι,
 οπ ερυθρος τω προσωπω, γινελε
 πτω κομω. λεγω αυτω ενω, οπ ο πα-
 τριάρχης εν εστι ποιωτης ιδεας. αλλ
 η ενδυτη εχ τω αγίου Νικολαου πτω
 εικονα και κατω δεηνησαι, ποιωτης
 μορφης οστιν, ον ειδες και απεκριθη
 μοι κεινος οπ και, οντως ποιωτης
 μορφης ειδον αυτω λαλησαντα
 μοι παυτα. εν τουτου γουω επεγων,
 οπ ο αγιος Νικολαος αυτω εφανη, δια
 τως προς πτω εικονα ομοιωσεως. β-
 δεως ουω πσευσας τω λογω, ανηλθον
 εν τη θεοφυλακτω ε βασιλι διπολει
 ε παντα τα παραματα μου γεροντα-
 σιν βυτητα, συμβαλλομενα τω επσκο-
 πειω μου.

Θωμας ο βλαβεστατος πρεσβυτε-
 ρος και τοποτηρητης τω ανατολικων
 ειπεν ορυλλοδοσι πνεις ωελ τω αγίου
 Νειλου, ως κατω τω εικωνων συγγε-
 γραφοπος. επη χειρας ουω εχομεν βι-
 βλον τω αυτω πατρως και ει κελευτε,
 αναγνωδητω.

Η αγια σωδο ειπεν αναγνω-
 δητω.

Κοσμας ο θεοφιλεστατος διακονος
 ε κουβουκλεισπος λαβων ανεγνω.

r iam paterer a quibusdam prin-
 cipalibus manibus, dixit mihi
 archidiaconus meus, vir reli-
 giosus ac timens Deum: Quia
 vidi patriarcham in visione di-
 centem, quia ascendat ad nos
 metropolita, & omnes res e-
 ius dispensabuntur, vt expedi-
 dit ei. Interrogavi ergo ego
 archidiaconum, dicens: Quali
 forma apparuit tibi patriar-
 cha? Et respondit mihi: Quia
 rubicundus facie, & senili co-
 ma. Aio ego ei: quia patri-
 archa non est talis * visionis, * formæ:
 sed vestis habet sancti Nico-
 lai imaginem: & bene asse-
 ris. Nam huiusmodi formæ est,
 quem vidisti. At ille respon-
 dit mihi, quia etiam talis reue-
 ra formæ vidi virum, qui hæc
 mihi locutus est. Ex hoc ergo
 cognoui, quod sanctus Nico-
 laus ei apparuerit, per simili-
 tudinem, quæ in icona erat.
 Mox ergo credens verbo, a-
 scendi ad Deo conferuandam
 regiam urbem: & omnia ne-
 gotia mea, quæ meo perti-
 nebant episcopio, facta sunt
 apta.

Thomas reuerendissimus pre-
 sbyter & locum retinens orien-
 talium pontificum dixit: Sufur-
 rant quidam de sancto Nilo,
 quia contra iconas scripserit, &
 ideo præ manibus habeo librum
 eiusdem patris: & si iubetis, le-
 gatur.

Sancta Synodus dixit: Le-
 gatur.

Cosmas Deo amabilis diaco-
 nus & cubuclesius legit.

*Eiusdem sancti patris Nili
ad Olympiodorum præ-
fectum.*

Scribis mihi, si putas, deco-
rum sit tibi extructuro templum
maximum ad honorem tam
sanctorum martyrum, quam
Christi, quem ipsi per certami-
na & dolores ac sudores testifi-
cati sunt, vel imagines etiam
ponere in sacrario, & variis a-
nimalium * bestiis parietes im-
plere a dextris & a sinistris: ita
ut videantur in terra quidem
extensa linea, & lepores, & ca-
præ, & cetera animalia fuge-
re: porro illi capere festinantes
cum catellis alacriter insequi:
in mari vero laxari retia, & om-
ne genus piscium capi, & ad aridam
piscatoriis manibus ferri:
insuper & gypso fingi omnes
species, & ostendi ad defide-
rium oculorum in domo Dei:
sed & in communi domo mille
cruces infigi, & picturas vo-
lucrum ac iumentorum, & re-
pentium, ac diuersorum germi-
num fieri. Ego ad ea quæ scri-
pta sunt, dixerim; quia nimi-
rum infantium est, & paruu-
los decet his, quæ prædicta
sunt, seducere fidelium ocu-
lum: firmi vero & virilis sen-
sus proprium est, in sacrario qui-
dem ad orientem diuini templi
vnam & solam crucem forma-
re. Per vnam enim & salutarem
crucem saluatur huiusmodi ge-
nus, & desperatis quidem spes
vbique prædicatur: historiis au-
tem veteris & noui testamen-
ti replere hinc & inde manu
optimi pictoris templum san-

* venatio-
nibus

Τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμεῶν Νείλου
πρὸς Ολυμπιόδωρον
ἐπαρχόν.

Γράφεις μοι, εἰ ἀεὶ προσεδέ-
σατον εἶναι μέλλοντί σοι κατασκευάζειν
σηκὸν μέγιστον πρὸς ἡμεῶν τῶν ἁγίων
μάρτυρων, ἃ τὰ ἴσα αὐτῶν διὰ μάρ-
τυρικῶν ἀθλῶν καὶ πόνων καὶ ἰδρώτων
μάρτυρηθέντος Χριστοῦ, εἰκόνας τε ἀνα-
θεῖναι ἐν τῷ ἱερατεῖῳ, ἃ θήρας ζώων
πνευματικῶν τούτων τὸ γένος πληροῖς, τοῖς τε ἐν
δέξιοις, τοῖς τε ἐξ ἀνωμένων· ὥστε
βλέπεσθαι καὶ μὲν πλὴν χέρσον ἐπι-
νόημα λίνα, καὶ λαγωοῖς, ἃ δρυ-
κάδας, ἃ τὰ ἐξ ἡσ φάροντα ζῶα, τῶν
δὲ θηρίων ἀπειθόντων σὺ τοῖς κυλι-
δαῖς ἐκθύμως διώκοντας. καὶ δὲ πλὴν
θάλασσαν χαλαρόμα δίκτυα, καὶ πῶν
ἁγίων ἰχθύων ἀλιθυόμενα, καὶ εἰς
πλὴν ξηρῶν ἄεθρόμα χερσὶν ἀλιθυ-
μαῖς· καὶ πρὸς ἐπὶ γυνοπλασίας πῶν
εἰδῶν ἐκφάσαι, ἀκνήμην πρὸς ἡ-
δονῶν ὀφθαλμῶν ἐν τῷ οἴκῳ τῆς θεοῦ
οὐ μὲν ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ κοινῷ οἴκῳ
χιλίοις σαυροῖς πηξάσαι, καὶ ἰσο-
εἰας πτερωτῶν, ἃ κτερωτῶν, ἃ ἐρπετῶν,
καὶ βλασημάτων παντοδαπῶν. ἐγὼ
δὲ πρὸς τὰ γραφέντα λέξασμι, ὅτι
πρὸς νηπιῶδες αὐτῶν ἃ βρεφοπρεπίς, τὸ
τοῖς πρὸς ἐλθεῖσι πειρατῶν πρὸς
ὀφθαλμῶν τῶν πσιῶν· σερρόδ δὲ ἃ ἀν-
δρώδεις φρονήματος οἰκείον, τὸ ἐν τῷ
ἱερατεῖῳ μὲν καὶ ἀνατολῆς τῆς θεοπά-
του τεμῆροις ἓνα ἃ μόνον τυπώσαι σαυ-
ρόν. δι' ἐνὸς γὰρ σωτηριώδεις σαυροῦ
τὸ τῶν ἀνθεσίων διασώζεται γένος, ἃ
τοῖς ἀπληροσμένοις ἐλπίς πανταχοῦ κη-
ρύσσεται. ἰσοειδῶν δὲ παλαιῶν καὶ νέων
διαθήκης πληροῖσαι ἐνθεν ἃ ἐνθεν χεῖρ καλλίστου ζωγράφου πρὸς ναὸν τῶν

ANNO
CHRISTO
757.

ANNO
 CHRISTI
 787.

ἀγίων ὅπως αὐτῷ μὴ εἰδότες γραμμάτω, μηδὲ διωκόμενοι τὰς θείας ἀναγνώσκον γραφάς, τῇ θεωρίᾳ τῆς ζωγραφίας μνήμην τε λαμβάνουσι τῆς τῆς γνώσεως τῶν ἀληθινῶν θεῶν δεδουλοκότων ἀδραγαθίας, καὶ πρὸς ἀμύλλῃ διεγείρονται τῆς ἀκλεῶν καὶ αἰσθημάτων δεξιευμάτων, δι' ὧν τῆς γῆς οὐρανὸν ἀντιλάξουσιν, τῆς βλεπομένων τὰ μὴ ὁρατὰ θεωρησάντες. ἐν δὲ τῶν κοινῶν οἴκῳ πολλοῖς καὶ διαφόροις οἰκίοις διειλημμένοι, δεκείσθαι ἕκαστον οἰκόν πεπηγμένῳ πμίῳ σωεῖν· τὰ δὲ περιττὰ καταλιμπάνειν ἀναγκαῖον νομίζω. διχαῖς ἢ ἐκτενέσι καὶ ἀδιστακτοῦ πιστῆ καὶ ἐλεημοσύνης διαρκεῖν, ἔλαπειν φροσύνης, ἔλπίσι πρὸς θεὸν ἀειδαίσι, ἔθειῶν λόγων μελέταις, ἔσυμπαθείᾳ πρὸς τὸ ὁμόφυλον, ἔτῃ πρὸς τοὺς οἰκέτας φιλοδυσχερήσῃ, ἔπῶσι τοῖς ἐντάλμασι τῆς κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ περιχίρειν ἑαυτὸν τε ἔτι πῶς σωτοῦ σύμβιον καὶ τέκνα, καὶ πᾶσαν πλὴν ὑπερβῆν περιπέπειν καὶ κοσμεῖν καὶ ἑξασφαλίζεισθαι ὡφραναῖ καὶ παρακαλεῖσθαι.

Θεόδωρος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Μύρων εἶπεν· ἡ Ἐπιστολὴ αὐτῆ ἡ ἀναγνωθεῖσα, πρώτῳ Φαλασευθεῖσσι ἀπώλεσε καὶ ἐπλάησεν ἡμᾶς· ἐδοκοῦμεν γὰρ ἀκεραῖα αὐτῆ εἶναι καὶ ἀνεπιβούλοτον.

Οἱ ὁσιώτατοι Ἐπίσκοποι εἶπον· εἰ ἠκούσαμεν πότε, ὅπως λέγει ὁ πατήρ, ὅτι ἐνθεν καὶ ἐνθεν ζωγράφησον τὸ οἶκον παλαιῶν καὶ νέων ἑξηγήσειν, ἐκ αὐτῶν ματαγωθέντες Ἐπιστεύσαμεν. ἐκεῖνοι γὰρ ἀπὸ τῆς, ἐνθεν καὶ ἐνθεν ἰσόρησον, καὶ λάβουσιν τὴν πεδείκασιν ὅπως ἡμᾶς ἰχμερῶς ἐπλάησεν.

Concil. Tom. 19.

etorum, quatenus qui nesciunt literas, neque possunt legere diuinas scripturas, contemplatione picturæ memoriam sumant fortis facti eorum qui vero Deo proprie seruiuerunt, & ad æmulationem erigantur gloriosarum & memorabilium actionum, pro eo quod terram pro cælo commutauerint, quæ non videntur visibilibus præponentes. Porro in communi domo multis ac diuersis domunculis insignita, sufficere unicuique mansiuiculae infixam preciosam crucem, & superflua dimitti necessarium æstimo. Sit autem contenta prolixis orationibus, & indubitabili fide ac elemosynis, humiliationibus & spe ad Deum perenni, & diuinorum verborum meditationibus, & compassione contribulibus, & humanitate famulis attributa, omnibusque mandatis Domini nostri Iesu Christi circumuallare se, & coniugem suam, ac filios, & totam substantiam circumtegere & ornare atque munire, admoneo & rogo.

Theodorus sanctissimus episcopus Myrensiū dixit: * Epistola hæc quæ primitus lecta est, cum esset deprauata, perdidit & seduxit nos: putabamus enim simplicem esse illam & absque insidiis.

* Gr. Epistola hæc quæ lecta est, deprauata prius perdidit, &c.

Sanctissimi episcopi dixerunt: Nos si audissemus tunc quod dicit pater, quia hinc & inde pingere domum veteribus & nouis narrationibus, non in vanitatem versi credidissemus. Ipsi enim pro eo quod dixit, hinc & inde pingere, dealba posuerunt: quod nos fortiter decipiebat.

H h ij

Petrus & Petrus Deo amabiles presbyteri & vicarii Hadriani papæ senioris Romæ dixerunt: Tale quid & diuæ memoriæ Constantinus magnus imperator olim fecit. ædificato enim templo saluatoris Romæ, in duobus parietibus templi historias veteres & nouas designauit, hinc Adam de paradiso exeuntem, & inde latronem in paradifum intrantem figurans: & reliqua.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Si veraces erant presbyteri Christianos calumniantium propugnatores, cur ipsum librum sancti Nili non ostenderunt in collegio suo ad satisfactionem omnium? Dicant ergo reuerendissimi episcopi qui pseudofyllogo interfuerunt, Gregorius Neocæsariæ, & Theodorus Amorii, si protulerunt libros tunc in Concilio.

Gregorius & Theodorus Deo amabiles episcopi dixerunt: Nequaquam domine: sed pro libris pittacia nobis ostenderunt, & ex eis decipiebant nos.

Euthymius sanctissimus episcopus Sardis dixit: Et quomodo vos cum essetis summi sacerdotes, non requisistis integra testimonia ex codicibus?

Gregorius sanctissimus episcopus Neocæsariæ dixit: Crede frater, non nobis erat curæ, neque studium inde habuimus: sed vt scriptum est, obscuratum est insipiens cor nostrum: & dicentes nos esse sapientes, stulti facti sumus.

Theodorus sanctissimus episcopus Myrensiū dixit: Plane &

Γέζος καὶ Πέτρος Θεοφιλέτατοι πρεσβύτεροι καὶ ὑποπληρωταὶ Ἀδριανοῦ πάπα τῆς πρεσβυτερίας Ῥώμης εἶπον· τοιοῦτον πῦρ ὃ ἐν δεξιᾷ τῆς λήξεως Κωνσταντῖνος πάλαι πεποίηκεν· οἰκοδομήσας ἵδ' ἑαυτὸν τὸ σωτήριον ἐν Ῥώμῃ, ἐν τοῖς δυοσὶ τοίχοις τῆς ναοῦ ἰσορείας παλαιᾶς ἐνέας ἐνετύπωσεν, ἐν ταύταις Ἐὐὰδὰμ τῆς παραδείσου ἐξίόντα, ἐκείσε δὲ Ἐὐὰδὰμ τῆς παραδείσου εἰσόντα· ἐπὶ λοιπὰ.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπεν· εἰ ἀληθεῖς ἦσαν ἡ πάλαι τῆς χειρτομοκατηγόρου ἰστέριμαροι, διὰ ποῖον αἰῶνα αὐτῶν πῦρ βίβλον τῆς οἰοῦ Νείλου οὐ παρέστησαν ἐν τῷ συλλόγῳ αὐτῶν, εἰς πληροφορίαν πάντων; εἰπάτωσαν γοῦν Ἐὐὰδὰμ τῆς παραδείσου, Ἐὐὰδὰμ τῆς παραδείσου, ὁ Νεοκαισαρείας, ὁ Θεοδοῦτος ὁ τῆς Ἀμορίου, εἰ ἀρῆχθησαν βιβλία τῶν πτωχῶν ἐν τῇ σωδοῦ.

Γρηγόριος ὁ Θεοδοῦτος ὁ οἰώτατος Ἐὐὰδὰμ τῆς παραδείσου εἶπον· οὐδαμῶς δέσασσα· ἀλλὰ διὰ τῶν βιβλίων πηρίαμα ἡμῖν ἐπεδείκνυτο, καὶ ὅτι αὐτῶν ὅσην πᾶτων ἡμαῖς.

Εὐθύμιος ὁ οἰώτατος Ἐὐὰδὰμ τῆς παραδείσου εἶπεν· καὶ πῶς ὑμεῖς δεχόμενοι ὄντες ἐκ ἐπιλητήσατε ὁλοκλήρου τὰς χεῖρας διὰ τῶν βιβλίων;

Γρηγόριος ὁ οἰώτατος Ἐὐὰδὰμ τῆς παραδείσου εἶπε· πίστευσον ἀδελφὲ, ἐκ ἐμελεν ἡμῖν, οὐδὲ ἐπὶ ἡμῖν· ἀλλ' ὡς γέγραπται, ἐσκοπέθη ἡ ἀσύνετος ἡμῶν καρδία· καὶ φάσκοντες εἶναι σοφοὶ, ἐμωραῦθημεν.

Θεόδωρος ὁ οἰώτατος Ἐὐὰδὰμ τῆς παραδείσου εἶπεν· ἀμέλει καὶ ἡ-

Rom. 1.

ANNO
CHRISTO
787.

ANNO
 CHRISTI
 787.

μας αὐτῶν ἐκείνα τὰ πηλάκια ἀπό-
 λησαν, ἀπὸ ὑμῶν παρηγάγετε. οἶδε
 ἦ ὁ θεός, ὅτι αὐτὴ ἡ χρῆσις τῆς ὁσίου
 Νείλου παρὰ τὸ κείμενον * ἐκδηγη-
 θεῖσα ἐτύφλωσεν ἡμᾶς, ἔξαιρέτως δὲ
 ἐμὲ αὐτὸν· ἀλλὰ νῦν ἀκράτα ἀναγνω-
 δεῖσα ἐπέστρεψε καὶ διώρθησε, ἔδιέ-
 σωσεν.

Κωνσταντῖνος ὁ ὁσιώτατος ἐπίσκοπος
 Κωνσταντίας τῆς Κύπρου εἶπεν· ἐ-
 πειδὴ παρῆσι ἔστι βίβλος ἰσότητος,
 ἀναγνωσθήτω.

Καὶ λαβὼν Κωνσταντῖνος διάκονος
 ἔνοταριος ἔβραβυ πατριάρχου,
 ἀνέγνω τὴν ἐστὶν βίβλον περὶ ἑξου-
 σαν τὴν περὶ γεγραμμένην ἐπιστολὴν
 τῆς αὐτῆς Νείλου.

Κωνσταντῖνος ὁ ὁσιώτατος ἐπίσκοπος
 Κωνσταντίας Κύπρου εἶπεν· ἰδοὺ
 δόποδὲ δεκταὶ σαφῶς, ὅτι οὗτος ὁ ἀ-
 γίος καὶ θεωπέσιος πατὴρ Νείλος τὰς ἀ-
 γίας εἰκόνας ἀπέδελχτο· κατηγόρησεν ἡ
 ἕκαστος τῶν ψευδοσυλλόγων ἐκείνου, ὡς
 καὶ τῶν εἰκόνων λαλήσας. ὅθεν οὐ μόνον
 ἡ χριστιανοκατήγοροι εἰσὶν ἡ δει-
 λαιοὶ, ἀλλὰ μὲν καὶ ἀγιοκατήγοροι
 ἔπατραλοῖαι, συνοφαντοῦτες τῶν
 θεῶν πατρῶας ἐν τῷ ψεύδει.

Εὐθύμιος ὁ ὁσιώτατος ἐπίσκοπος
 Σαρδῆς εἶπε· βίβλον τῆς ἀγίου καὶ ὁμο-
 λογητοῦ Μαξίμου ἔχω ἐν ταῖς χεῖρας· ἔ-
 παροσφείρω αὐτὴν εἰς τὸ ἀναγνωσθῆ-
 ναί.

Καὶ λαβὼν Κωνσταντῖνος διάκονος
 ἔνοταριος τῆς βραβυ πατριάρχου,
 ἀνέγνω.

nosipfos illa pittacia perdid-
 erunt, quæ vos attulistis. Nouit
 enim Deus, quia hoc testimo-
 nium sancti Nili non positum,
 ut fuerat editum, obcæcavit
 nos, præcipue meipsum: sed
 nunc integrum lectum conuertit
 & emendauit, & saluauit
 nos.

Constantinus sanctissimus e-
 piscopus Constantiæ Cypri di-
 xit: Quoniam adest alius liber
 æqualis formæ, legatur.

Et sumens Constantinus dia-
 conus & notarius venerabilis
 patriarchii, legit alterum librum
 habentem præscriptam episto-
 lam eiusdem Nili.

Constantinus sanctissimus e-
 piscopus Constantiæ Cypri di-
 xit: Ecce ostensum est liquido,
 quia ipse sanctus & egregius pa-
 ter Nilus sanctas iconas susci-
 piebat. Accusatus est autem a
 pseudosyllogo illo, quod con-
 tra iconas locutus fuerit. Vnde
 miseri non solum Christiano-
 rum calumniatores, sed & san-
 ctorum calumniatores existunt,
 & parricidæ, accusantes falso
 sacratissimos patres.

Euthymius sanctissimus e-
 piscopus Sardis dixit: Librum
 sancti confessoris Maximi ha-
 beo præ manibus, & offero eum
 ad legendum.

Et accipiens Constantinus
 diaconus & notarius venerabi-
 lis patriarchii, legit.

Ex his dogmatibus, quæ mota sunt inter sanctæ memoriæ Maximus, & Theodosium episcopum Cæsariæ Bithyniæ, & consules qui cum ipso erant: cuius initium est.

* placuerunt:

Quæ nota sunt de immaculata fide nostrâ Christianorum. Et post alia. Domini, postquam placuit hoc fieri, exitus fiat eorum quæ prædicantur: & quo vultis, sequor vos. Et in his surrexerunt omnes cum gaudio & lacrymis, & miserunt metanoëam, & oratio facta est: & vnusquisque ipsorum sancta euangelia, & preciosam crucem, & iconam Dei & saluatoris nostri Iesu Christi, & dominæ nostræ quæ eum genuit, sanctissimæ Dei genitricis, salutaerunt, ponentes & proprias manus in confirmationem eorum quæ dicta fuerant. Et paulo post. Conuersus ergo ad episcopum abbas Maximus, cum lacrymis dixit ei: Domine magne, diem iudicii expectamus omnes. nosti quæ signata & placita sunt super sanctis euangeliis, & viuifica cruce, & imagine Dei & saluatoris nostri, ac sanctissimæ & semper virginis matris eius, quæ peperit eum.

Constantinus sanctissimus episcopus Constantiæ Cypri dixit: Salutauerunt, hic pro adoratione pater assumpsit, quoniam sanctum euangelium & viuificam crucem adorauit; cum quibus etiam colendas imagines saluatoris & eius immaculatæ matris.

Tarasius sanctissimus patriar-

Εκ τῶν κινήσαντων δογμάτων μεταξὺ τῶν ἁγίων Μαξίμου καὶ Θεοδοσίου Ἐπισκόπου Καισαρείας τῆς Βιθυνίας, καὶ τῶν σὺν αὐτῶν ὑπάτων ὧν ἡ δεξιή.

Τὰ κεινημῆνα περὶ τῆς ἀμωμῆτου ἡμῶν πίστεως τῶν Χριστιανῶν. καὶ μὴ ἔπειτα Μαξίμος εἶπε· δεσπότη, ἐπιπέδω ἔδωξε ποδοῦ γυρέδαμ, ἔκβασις γυροῖτο τῶν δόξαντων· καὶ ὅπου κελεύετε, ἀκολουθεῖ ὑμῖν. καὶ ἵππὶ τούτοις ἀνέστησαν πάντες μετὰ χαρᾶς καὶ δακρύων, καὶ ἔβαλον μετανοοῖδον, καὶ ἀρχὴ γέγονε· καὶ ἕκαστος αὐτῶν τὰ ἅγια διαθήγελια, καὶ τὸ ἴμιον σωρὸν, & τὴν εἰκόνα τῆς θεοῦ & σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς δεσποίνης ἡμῶν τῆς ἀγνῆς τεκούσης παναγίας θεοτόκου ἡσάσσαντο, πεθεκοῖτες & τὰς ἰδίας χεῖρας ἵππὶ βεβαρώσας τῶν λαληθέντων. & μὴ βεβηχέα. γραφεῖς πόινω ὁ ἀββας Μαξίμος περὶ τῶν Ἐπισκόπων, μὴ δακρύων εἶπεν αὐτῶν· κῶρι ὁ μέγας, ἡμέρω κρίσεως ἐνδεχόμεθα πάντες. οἶδας τὰ τυπωθέντα καὶ δόξαντα ἵππὶ τῶν ἁγίων διαθήγελίων, & τῆς ζωοποιῶν σωρὸν, & τῆς εἰκόνης τῆς θεοῦ & σωτῆρος ἡμῶν, & τῆς ἀγνῆς τεκούσης παναγίας ἀειπαρθένου μητρὸς.

Κωνσταντῖνον ὁ ὀσιώτατος Ἐπίσκοπος Κωνσταντίας τῆς Κύπρου εἶπεν· ὁ ἡσάσσαντο, ὡδε ἵππὶ προσκυνησέως ἔλαβον ὁ πατήρ, ἐπειδὴ ὁ ἅγιον διαθήγελιον & τὸ ζωοποιῶν σωρὸν προσκυνήσε· μὴ ὧν καὶ τὰς σεβασμίας εἰκόνας τῆς σωτῆρ, & τῆς ἀγνῆς παναγίου μητρὸς.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρ-

ANNO
CHRISTI
787

χρῆς εἶπε· σιωπῆθι μὲν τοῖς ἀγίοις
σκυβέσιν αἱ ἡμῶν εἰκόνες.

Ἡ ἀγία συνόδος εἶπεν· βύθηνον.

Οἱ ὁσιώτατοι Ἐπίσκοποι Σικελίας
τῆς νήσου εἶπον· ὡς ἀγία μὲν τῆν ἀγίων
συναριθμοῦνται.

Γέζος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Νι-
κομηδείας εἶπεν· ἔχοντες ἡμεῖς πλὴν
αὐτῶν βιβλῶν τῶ ἀγίου Μαξίμου, ἃ
εἰ ἀξιόδοτε ἀναγνωσθῶναι τὰ περὶ τῆν
μῦθα.

Κοσμάς διάκονος ἔκουβουκλείσιος
λαβὼν ἀνέγνω πλὴν περὶ γεγραμμέ-
νῳ τῶ ἀγίου Μαξίμου χεῖρον.

Ταρεσιος ὁ ἀγιώτατος πατριαρ-
χης εἶπε· σκοπήσαντες ἀδελφοί, ὅπως
εἰρηκεν, ὅτι ἡσπάσαντο ὅτι ἡμεῖς π-
μπικῆ διατάξει ποιῆν ὁ Φείλομεν, ἢ τῆν
λατρεία ἡμῶν πρὸς τὸ ἕνα θεὸν ἀνά-
γαται.

Ἰωάννης ὁ βλαβέστατος πρεσβυτέ-
ρος ἔποπιτηρῆς τῆς ἀνατολῆς εἶπεν·
εἰ μὴ ἦσαν ἀναγκαῖαι αἱ εἰκόνες, ἐκ
αὐτῶν ἀσφαλῆα αὐταῖς κατασπασαν-
το. ὡς ἐισδυναμοῦσιν αἱ ἡμῶν εἰκόνες
τῶ διαβηλίῳ ἢ τῶ πῦρ σαρῶν.

Γέζος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Νι-
κομηδείας εἶπε· καὶ ποδοῦ οὐχ ὁ πυχῶν
αὐτῶν, ἀλλὰ Μαξίμος ὁ θεόσοφος ἔποιε
πατράσιν ἐφάμιλλος, ἐπὶ μὲν ἢ ὁμο-
λογητῆς, ἢ τῆς ἀληθείας ὑπέμεινος.
ἔρχετον οὖν καὶ ἡμεῖς μιμεῖσθαι αὐτῶν
ἐν τῶ ἀσπαζέσθαι τὰς ἱεράς εἰκόνες.

Ἡλίας ὁ βλαβέστατος πρεσβυτέ-
ρος τῆς ἀγιώτατης ἐκκλησίας τῆς
δισσύνου ἡμῶν θεοτόκου τῆν Βλαχερ-
νῶν, ἀνέγνω δὲ τὸν χάρτου περὶ τῶν
ἐστὶν ὄρους τῆς ἀγίας καὶ οἰκουμένης
ἐκτῆς συνόδου.

cha dixit: Connumerantur cum
sanctis vasis honorabiles ima-
gines.

Sancta Synodus dixit: Ma-
nifestum est.

Sanctissimi episcopi Siciliae
insulae dixerunt: Ut sancta cum
sanctis connumerantur.

Petrus sanctissimus episcopus
Nicomediae dixit: Habemus &
nos eundem librum sancti Ma-
ximi: & si iuberis, relegantur
quae praedicta sunt.

Cosmas diaconus & cubu-
clesius sumens, legit praescri-
ptum sancti Maximi testimo-
nium.

Tarasius sanctissimus patriar-
cha dixit: Conspiciamus fra-
tres, qualiter dixerit, quia salu-
tauerunt: quod & nos honoris
affectu facere debemus. Nam
latria nostra ad vnum Deum re-
fertur.

Ioannes reuerendissimus pre-
sbyter & vicarius orientalium
sedium dixit: Nisi essent neces-
sariae imagines, nequaquam ad
cautelam eas salutauissent: ita
ut aquae potentiae honorabiles
imagines cum euangelio & pre-
ciosa cruce sint.

Petrus sanctissimus episco-
pus Nicomediae dixit: Et hoc
non qualiscumque vir, sed Ma-
ximus ille Deo sapiens, & san-
ctorum confimilis; insuper &
confessor, & veritatis propu-
gnator: qui & sufficit nobis ad
imitandum in salutando sacras
imagines.

Elias reuerendissimus * pre-
sbyter sanctae ecclesiae dominae
nostrae Dei genitricis in Bla-
chernis sitae, legit ex charta ha-
bente definitiones sanctae ac v-
niuersalis sextae Synodi.

* primus
presbyter

Canon sanctæ ac vniuersalis
sextæ Synodi octuagesi-
mus secundus.

In quibusdam venerabilium imaginum scripturis agnus digito præcursoris ostensus designatur, qui in figuram admittitur gratiæ, verum nobis per legem præostendens agnum Christum Dominum nostrum. Veteres ergo formas & umbras, vt veritatis symbola & præfigurationes ecclesiæ traditas amplectentes, gratiam præferimus & veritatem, vt plenitudinem legis hanc suscipientes. Quatenus ergo perfectio & in colorum operationibus vniuersorum vultibus ascribitur, agni Christi Dei nostri, qui tollit peccatum mundi, secundum humanitatem characterem & in imaginibus ex nunc pro veteri agno * titulari definitimus, per eum humilitatis celsitudinem Dei Verbi considerantes, & ad memoriam conuersationis in carne factæ, tam scilicet passionis eius, quam salutaris mortis, & ex hac redemptionis effectæ, redeuntes. Et postquam legit, conuersus ad sanctam Synodum dixit: Honorabiles patres & sancti, persecutionem ecclesiæ plus me nullus elegit pro peccatis meis: sed diuinus hamus facta est mihi præsens charta, in qua subscripserunt patres sancti sextæ Synodi, & traxerunt me ad orthodoxiæ fidem. Non autem solum hoc, sed & sanctissimus patriarcha, cui præbeat Deus pro me mercedem.

* depingi

Κανὼν τῆς ἀγίας καὶ οἰκουμένης
κῆς 5'. σωόδου.

Εν ποσὶ τῶν σελῶν εἰκόνων χαρῆς ἀμνός δακτύλῳ τῷ προσδρόμου δεικνύμενος ἐγχαράσσεται, ὃς εἰς τύπον παρελήφθη τῆς χάριτος, ὅτι ἀληθινὸν ἡμῖν διὰ νόμου προσυποφάνων ἀμνὸν Χριστὸν θεὸν ἡμῶν. ὅτι οὐκ ἀπαγορεύεται τῶν πατέρων, ὡς τῆς ἀληθείας σύμβολα τε ἔχοντες χαράματα τῆ ἐκκλησίας ἀπαρτιδόμενοι καταστασθέντες, τὴν χάριν προσυποφάνων καὶ τὴν ἀλήθειαν, ὡς πλῆθος νόμου πάντων ὑποδεχόμενοι. ὡς αὐτὸς τὸ τέλος καὶ ἐν ταῖς χρωματουργίαις ἐν ταῖς ἀπάντων ὁμοίαις ὑπογράφεται, ὅτι τῷ ἀμνῷ τῷ ἀμδρόμῳ τῷ κόσμου ἀμνὸς Χριστὸς τῆς θεοῦ ἡμῶν κατὰ τὸ ἀιθέριον χαράσθη καὶ ἐν ταῖς εἰκόσιν ἀπὸ τῆς νύκτος αὐτῆς παλαμῶ ἀμνὸς ἀνασηλοδοξῶν ὁμοίῳ δι' αὐτῆς τῆς ταπεινώσεως ὕψος τῆς θεοῦ λόγου κατανοοῦντες, καὶ πρὸς μνήμην τῆς ἐν σαρκὶ πολιτείας, τῆς τε πάσους αὐτῆς, ἔτι σωτηρίου θανάτου χαράσθημενοι, ἔτι τῆς ἐπιπέδου χρομῶν τῶ κόσμῳ ἀπολυτρώσεως. καὶ μετὰ τὸ ἀναγνῶσαι αὐτὴν, στραφείς εἶπε πρὸς τὴν ἀγίαν συνόδον ἡμεῖς πατέρες ἔτι ἀγίοι, ὅτι διωγμὸν τῆς ἐκκλησίας πλέον ἐμοῦ ἐδεῖς ἠρετήσατο ἔτι ἀμδρόμῳ μου. ἀλλὰ θεῖον ἀγκιστρὸν γέρονέ μοι ὁ παρὲν χάριτος, ἐν ᾧ ὑπέγραψαν ἅπαιτες τῆς ἐκκλησίας σωόδου, καὶ εἰλωσάν με εἰς τὴν τῆς ὀρθοδοξίας πίστιν. οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ ἔτι ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης, ὁ ἀρχαῖος τοῦ θεοῦ ὑπερέμωσέν με.

ANNO
CHRISTI
787.

Σελῶν

ANNO
 CHRISTI
 787.

Σάββας ὁ βίλαβέσατ μοναχὸς εἶπε· πῶς γάρ ἐστιν ἐν τῷ χαρτῇ ἀνέγνω, ἢ ἐν βιβλίῳ;

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπεν· ὅτι αὐτὸς ὁ πρῶτος τῆς χαρτῆς ὄντιν, ἐν ᾧ ὑπέγραψαν οἱ ἀγιοὶ πατέρες.

Πέτρος ὁ ὀσιώτατος ἐπίσκοπος Νικομηδείας εἶπε· καὶ ἐστὶν βιβλίον ἔχω περὶ τῆς αὐτῆς κανόνας τῆς ἱερατικῆς συνόδου.

Ἦν λαβὼν Νικήτας ὁ βίλαβέσατος νοτάριος καὶ διάκονος, ἀνέγνω αὐτὸν κανόνα.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπε· πῶς ἀγνοοῦσι νοσοῦντες, εἰς τὸν κανόνα ποῦτοι σκανδαλίζονται, φάσκοντες· ἀρετὰ τῆς ἐκκλησιαστικῆς συνόδου εἶσιν; γνωσκέτωσαν δὲ οἱ ποιόδοι, ὡς ὅτι ἡ ἀγία μεγάλη ἐκκλησιαστικὴ συνὸς ἐπὶ Κωνσταντίνου συνεκροτήθη καὶ τῆς μίαν λεγόντων ἐνέργησαν καὶ ἔλεγον ἐπὶ Χελσόδ· οἱ πῶς τὸν ἀρεπτικὸν ἀνέδειξαν, ἢ πῶς ὀρθόδοξον διατηροῦσαντες πίστιν, οἱ καὶ ἀνέχθησαν καὶ τὸ πᾶσα ῥησιν αὐτῶν ἐπὶ Κωνσταντίνου. μὴ γὰρ τῶν τεσσάρων ἢ πέντε ἐπιπέδων αὐτοὶ πατέρες συναθροισθέντες ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ υἱοῦ Κωνσταντίνου, τὸν πρῶτον δηλωθέντων κανόνας ἐπιπέδωσαν· καὶ μηδεὶς ἀμφισβηλέτω περὶ αὐτῶν. οἱ γὰρ ὑπέγραψαντες ἐπὶ Κωνσταντίνου, αὐτοὶ ἔπρῃ Ἰουστινιανὸς τῶν παρόντων χαρτῆς ὑπέγραψαν, ὡς δὴ ἴδον καθεσταται ἐκ τῆς αὐτῆς ἰδιοχείρου ἀπαραλλάκτου ὁμοιωτικῆς. ἐστὶ γὰρ αὐτῶν συνόδου οἱκουμηνικῆς ὑποφύδουτας, καὶ κανόνας ἐκκλησιαστικῆς ἐκδέχεται· περὶ ἀνάμνησιν δὲ τῆς ἐν σαρκὶ πολιτείας exponere. Ut autem ad recordationem conuersionis eius in carne

Concil. Tom. 19.

Sabbas reuerendissimus monachus dixit : Cuius rei gratia in charta, & non in codice legit?

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Quia principalis charta est, in qua subscripserunt sancti patres.

Petrus sanctissimus episcopus Nicomediae dixit: Et alium codicem habeo, qui continet eandem regulam sacrae sextae Synodi.

Quo accepto, Niceta reuerendissimus diaconus & notarius legit eundem Canonem.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Quidam ignorantie languentes in hos Canones scandalizantur, asserentes: putas sextae Synodi sunt? Cognoscant autem qui huiusmodi sunt, quod sancta & magna sexta Synodus sub Constantino fuerit celebrata contra illos, qui unam dicebant operationem & voluntatem in Christo: in qua haereticis anathematizatis, & orthodoxa explanata fide, domum reuersi sunt quartodecimo anno Constantini. Ergo post quatuor siue quinque annos iidem ipsi patres conuenientes sub Iustiano filio Constantini, praesignatos Canones exposuerunt: & nemo dubitet de illis. Illi enim qui subscripserunt sub Constantino, ipsi & sub Iustiano praesenti chartae subscripserunt, ita ut hoc manifestum sit ex eorum propriae manus scripturae immutabili similitudine. Oportebat enim eos qui Synodum vniuersalem praesentauerant, etiam Canones ecclesiasticos

facta, & salutaris mortis manu quodammodo ducamur, dixerunt & de venerabilibus iconis: & si per eas manu ducimur in dispensationem Christi Dei nostri, quales habemus æstimare illos qui subuerterunt venerandas iconas?

Sancta Synodus dixit: Vt sine Deo, & Hebræos, & veritatis inimicos.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Sed bonus est Dominus Deus noster ad suscipiendum omnes nos. non enim relinquet virgam peccatorum super sortem iustorum.

Leo sanctissimus episcopus Rhodi dixit: Ecce ostensum est ex diuinis scripturis, quia ecclesia nostra tot annis impugnata est & dispoliata. sed gratias agimus Christo Deo nostro, qui erexit sacratissimum dominum nostrum ad erectionem eius.

Petrus & Petrus Deo amabiles presbyteri, & locum retinentes Hadriani papæ senioris Romæ, dixerunt: Librum habemus præ manibus beati Leontii episcopi Neapoleos Cypri, & postulamus legi eum.

Et accipiens Stephanus reuerendissimus diaconus & notarius, legit.

Leontii episcopi Neapoleos Cypri, ex quinto sermone pro Christianorum apologia contra Iudæos, ac de imaginibus sanctorum.

Eia nunc de cetero super veneranter pictis imaginibus apologiam faciamus, quo obstruantur ora loquentium iniu-

αὐτῶν, καὶ τῶ σωτηρίου θανάτου, χρεω-
ζωγείσθαι ἡμᾶς ἔφησαν ἐκ τῶν σεπείων
εἰκόνων. καὶ ἐδὴ δι' αὐτῶν χρεωζο-
γούμεθα εἰς τὴν οἰκονομίαν Χριστοῦ
θεοῦ ἡμῶν, ἵνα εὖ ἐχούμεν λογισάσθαι
ἐδὴ καταστρέψαντας τὰς σεπείας εἰκό-
νας;

Ἡ ἀγία συνόδος εἶπεν· ὡς ἀποστόλοις,
καὶ Ἑβραίοις, ἔτι τῆς ἀληθείας ἐχθροί.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατρι-
άρχης εἶπεν· ὁμολογῶ ὅτι κύριος ὁ
θεὸς ἡμῶν προσδέξασθαι πάντας ἡμᾶς.
οὐ γὰρ ἀφήκε τίς ῥάβδον τῆς ἀμυρ-
τωλῶν ἐπιτομῆς κληῖρον τῶν δικαίων.

Λέων ὁ ὁσιώτατος ἐπίσκοπος Ρό-
δου εἶπεν· ἰδοὺ δεδεδίκαται ἐκ τῶν ἀγίων
γραφῶν, ὅτι ἡ ἐκκλησία ἡμῶν ποσει-
τα ἔπι ἐπολεμήθη καὶ ἐσουλήθη. ἀλλ'
δι' ἡμεῶν Χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν, τῶ
ἐχέροντι πάντιμον ἡμῶν δεαστόντι
ἐπι καταρθῶσι αὐτῆς.

Πέτρος καὶ Πέτρος οἱ θεοφιλέτατοι
πρεσβυτέρους καὶ ὑποστηρικτὰς, ἐπέχον-
τες τὸν τόπον Ἀδριανοῦ πάπα τῆς πρε-
σβυτείας Ρώμης, εἶπον· βίβλον ἐχούμεν
ἐπι χεῖρας ἑσπερίου Λεοντίου ἐπι-
σκοποῦ Νεαπόλεως τῆς Κύπρου, καὶ
ἐξιοδοῦμεν ἀναγνωθῆναι αὐτήν.

Καὶ λαβὼν Στέφανος ὁ ἀγαθὸς
ἐπίσκοπος καὶ νοτάριος, ἀνέγνω.

Λεοντίου ἐπισκοποῦ Νεαπόλεως τῆς
Κύπρου, ἐκ τῆς πέμπτου λόγου
ὑπὲρ τῆς Χριστιανῶν ἀπολογίας
καὶ Ἰουδαίων, καὶ τῶν εἰκόνων τῶν
ἀγίων.

Φέρε δὴ λοιπὸν τῶν σεπείων ἀ-
φῶν εἰκόνων ἀπολογία ποιήσωμεν, ὅ-
πως ἐμφορῶσι ὁρματὰ λελοιωτῶν

ANNO
CXXXII
787.

ANNO
 CHRISTI
 787.

ἀδικίᾳ νομικῇ γὰρ καὶ αὐτῇ ἡ ᾠδὴ
 δοσις. καὶ ἀκούσον τῆς θεοῦ λέγοντος
 πρὸς Μωυσῆν· εἰκόνας δύο χερουβίμ
 χρυσογλυπτῶν κατασκευάσαι, κατα
 σιζόντων τὸ ἱερόσκιον. Ἐπάλιν καὶ
 τῷ ναόν, ὃν ἐδείξεν ὁ θεὸς τῷ Ἰεζεκιήλ·
 πρὸς ὄψωπα, εἴπε, Φοινίκων, καὶ λεόν
 των, ἔτι ἀνθρώπων, καὶ χερουβίμ ἀπὸ
 ἐδάφοις αὐτῶν ἕως τῆς φαινώματός
 τῆς ἑσῆς. ὄντως φοβερὸς ὁ λόγος ὁ ἐν
 τειλάμυρ τῷ Ἰσραὴλ μὴ ποιῆσαι
 παντοῖον γλυπτὸν, μηδὲ εἰκόνα, μηδὲ
 ὁμοίωμα, ὅσα ὄντι ἐν τῷ οὐρανῷ, ἔτι
 ὅσα ὄντι ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ αὐτὸς πρὸς
 εἰσάσει τῷ Μωυσῆι ποιῆσαι γλυπτὰ
 ζώδια, χερουβίμ, ὅς καὶ τῷ Ἰεζεκιήλ
 πλήρη εἰκόνων καὶ ὁμοιωμάτων γλυ
 πτῶν, λεόντων, φοινίκων, ἔτι ἀνθρώπων
 δείκνυσι τῷ ναόν, ὃν ἐν τῷ Σολομών ἐκ
 νόμου λαβὼν τῷ τύπον, πλήρη πεποιή
 κε τῷ ναόν χαλκῶν, καὶ γλυπτῶν, ἔτι
 χωνῶν τῶν λεόντων, ἔτι βοῶν, καὶ φοι
 κων, καὶ ἀνθρώπων· ἔτι οὐκατεργάσθη
 ἐν αὐτῷ ὑπὸ θεοῦ. εἰ τίνιμι ἐμὸς κα
 ταγνώσκων δὲ εἰς τὰς εἰκόνων, κατέ
 γνωθι τῆς θεοῦ τῆς πάντων ποιῆν καλῶ
 σαντος εἰς ὑπομνησιν αὐτῶν εἶναι ᾧ ἡ
 μῖν. ὁ Ἰουδαῖος ἐφη· ἀλλ' οὐ προσκυ
 νοῦντο ἐκεῖνα ὡς θεοὶ ἔτι ὁμοιώματα,
 ἀλλ' ὑπομνήσεως μόνης χάριν ἐγγύον
 το. ὁ Χριστιανὸς ἐφη· καλῶς εἶπας,
 οὐδὲ παρ' ἡμῖν ὡς θεοὶ προσκυνοῦ
 νται ἔτι ἁγίων χερουβίμ, ἔτι εἰκό
 νες, καὶ τύποι. εἰ γὰρ ὡς θεὸν προσκυ
 νοῦν τὸ ξύλον τῆς εἰκόνας, ἐμελλον πάν
 τως καὶ τὰ λοιπὰ ξύλα προσκυνοῦν. εἰ
 γὰρ ὡς θεὸν προσκυνοῦν τὸ ξύλον τῆς
 εἰκόνας, ἐκ αὐτῶν πάντως λειμυθέντος τῆς
 χερουβίμ, πῶς εἰκόνα κατέκαυον. καὶ
 πάλιν, ἕως μὲν ὅτι συμπεπεδημένα
 Concil. Tom. 19.

stitiam. Legalis enim est & hæc
 traditio: & audi Deum dicen
 tem ad Moysen: *Imagines duo* Exod. 25.
rum cherubim aureorum sculpi
lium construe, obumbrantium pro
pitiatorium. Et iterum: tem
 plum quod Deus ostendit Eze
 chiel: * *Facies, dixit, palma* * al. habe
rum & leonum & hominum, & bat
cherubim a pavimento eius usque Ezech. 41.
ad laquear tecti. Vere terribilis
 fermo, qui mandat Israeli non
 Exod. 20.
 facere omne sculptile, neque
 iconam, neque similitudinem
 eorum quæcumque sunt in cæ
 lo, & quæcumque sunt super
 terram: & ipse præcipit Moyfi
 Exod. 25.
 facere sculptilia animalia, che
 rubim, qui & Ezechieli plenum
 imaginibus & similitudinibus
 sculptilium, leonum, palma
 rum & hominum templum o
 stendit. Vnde & Salomon ex
 3. Reg. 6.
 lege accepta figura, plenum fe
 cit templum æneis & sculptili
 bus & fusilibus leonibus, & bo
 bus, & palmis, & hominibus: &
 tamen non est in his reprehē
 sus a Deo. Si igitur me repre
 hendere vis super imaginibus,
 reprehende Deum qui hæc fa
 cere iussit, vt in recordationem
 eius essent apud nos. Iudæus di
 xit: Sed non adorabantur illæ si
 militudines sicut dii, sed ad re
 cordationem solam efficieban
 tur. Christianus dixit: Bene di
 xisti, quia & penes nos sicut dii
 non adorantur sanctorum cha
 racteres & iconæ vel formæ. Si
 enim vt Deum adorarem li
 gnum imaginis, possem pro
 fecto & ligna reliqua adorare.
 Nam si vt Deum lignum ado
 rarem, minime vtique deletō
 caractere iconam incenderem.
 Et iterum, vsquequo compacta
 Ii ij

sunt duo ligna crucis, adoro figuram propter Christum, qui in ipsa crucifixus est: postquam autem ab inuicem separata fuerunt, proiicio ea & incendo. Et sicut is qui iussionem imperatoris suscepit, & salutauit sigillum, non lutum adorauit, aut chartam, aut plumbum, sed imperatori adorationem & cultum impendit: ita & nos Christianorum pueri figuram crucis adorantes, non naturam ligni adoramus, sed signum & anulum & characterem Christi, eum aspicientes, per eum illum qui in eo crucifixus est, salutamus & adoramus. & sicut pueri proprii patris cuiusdam, qui peregre profectus est ad tempus ab illis, multo erga eum affectu ex anima flagrantes, siue virgam eius in domo videant, siue sedem, siue chlamydem; hæc cum lacrymis deosculantes amplectuntur; & non illa adorant, sed patrem desiderant & honorant: ita & nos omnes fideles vt virgam, Christi crucem adoramus; vt sedem vero & cubile, ipsius sanctissimum monumentum; vt domum, præsepe & Bethlehem, & sancta eius cetera tabernacula: porro vt amicos, eius apostolos & sanctos martyres ac reliquos sanctos eius: at vero vt ciuitatem eius colimus Sion, vt autem villam eius iterum Nazareth salutamus; atque vt diuinum eius lauacrum Iordanem amplectimur. Multa quippe & ineffabili erga ipsum affectione vbi ascendit, vel sedit, vel illuxit, vel tetigit, aut omnino obumbravit, colimus & adoramus vt locum Dei: non locum, neque domum, neq; regionem,

τὰ δύο ξύλα τῆς σταυροῦ, προσκυνοῦμεν τὸ εἶδος διὰ Χριστὸν ἐν αὐτῷ σταυρωθέντα· ἐπὶ δὲ διαμετρώσιν τῆς ἄλλῃλων, ῥίπτω αὐτὰ ἐκ τῆς αἰτίας. ὡς ὅτι ὁ κέλευσεν βασιλέως δεξιάμμος, καὶ ἀσπασάμμος τὴν σφραγίδα, οὐ τὸ πηλὸν ἐπίμυσεν, ἢ τὸ χαρτίον, ἢ τὸ μολύβδον, ἀλλὰ τῷ βασιλεῖ τὸ προσκυνοῦσιν καὶ τὸ σεβασ ἀπένειμμεν· οὕτως ἐ Χριστιανῶν παῖδες τὸ τύπον τῆς σταυροῦ προσκυνοῦμεν, οὐ τὴν φύσιν τῆς ξύλου πηλῶν, ἀλλὰ σφραγίδα καὶ δακτύλιον καὶ χαρακτῆρα Χριστοῦ αὐτὸν βλέποντες, δι' αὐτὸ ἐν αὐτῷ σταυρωθέντα ἀσπασάμμος καὶ προσκυνοῦμεν. ὡς ὅτι παῖδες γνήσιοι πατρὸς πρὸς ἀποδημῶντος πρὸς καιρὸν ἀπὸ αὐτῶν, πολλῇ τῇ σorge πρὸς αὐτὸν ἐν ψυχῆς διακρίμμοι, καὶ τὴν ῥάβδον αὐτοῦ ἐν τῷ οἴκῳ δεῖσανται, καὶ τὸ θεῖον, καὶ τὴν χλαμύδα, ταῦτα μὲν διακρίνων καταφιλοῦντες ἀσπάζονται· ἐκ ἐκείνα πρῶτες, ἀλλὰ τὸ πατέρα ποιοῦντες ἐπὶ πρῶτες· οὕτως καὶ ἡμεῖς τὸ πρὸς ἅπαντες ὡς μὲν ῥάβδον Χριστοῦ τῆς σταυροῦ προσκυνοῦμεν, ὡς ὁ θεῖον καὶ κύριον αὐτὸ τὸ πανάγιον μνημα, ὡς δὲ οἶκον τὴν φάτιν καὶ τὴν Βηθλεέμ, ἐπὶ λοιπὰ ἅγια αὐτοῦ σκηνώματα· ὡς δὲ φίλοι αὐτοῦ, ὅτι δόξαστοι αὐτοῦ καὶ ὅτι ἅγιοι ἠδύπυρας καὶ λοιποῖς ἅγιοι· ὡς ὁ πόλιν αὐτοῦ σεβόμεθα τὴν Σιών, ὡς ὁ χῶρον αὐτοῦ τὴν Ναζαρέτ ἀσπάζομεθα, καὶ ὡς θεῖον αὐτοῦ τοῦ Ἰορδάνῳ περὶ πυσσόμεθα. τῇ γὰρ πολλῇ ἐ ἀφάτῳ πρὸς αὐτὸν σorge ἐνδοξία ἐπέβη, ἢ κακὰ δίκην, ἢ ἐπέφρασεν, ἢ ἠψατο, ἢ ὅλως ἐπεσπίασε, σεβόμεθα, ἐ προσκυνοῦμεν ὡς τόπον θεοῦ· οὐ τὸ τόπον, οὐδὲ τὸ οἶκον, οὐδὲ τὴν χῶρον,

ANNO CHRISTI 787.

ἢ τὴν πόλιν, ἢ τῶν λίθους πηλῆς. ἀλλὰ ἐν αὐτοῖς ἀναστροφέντα καὶ ἐπιφανέντα ἐνωρεθέντα σαρκί, ἐν ἡμῶν τῆς πλάτης ἐλωθερόσαντα Χριστὸν θεὸν ἡμῶν. ἐδία Χριστὸν ἐπὶ τὰ Χριστοῦ πάθη ἐν ἐκκλησίαις, ἐοῖκοις, καὶ ἀγοραῖς, ἐν εἰκόσι, ἐν σινδοῖσι, ἐν ταμίαις, ἐν ἱματίοις, ἐν παντὶ τόπῳ ἐκποδῶν. ἵνα διωκεῖς ὁρῶντες ταῦτα ὑπομιμησώμεθα, καὶ μὴ ἐπιλανθανώμεθα, ὡς σὺ ἐπελάθου κρείου τῶ θεοῦ σου. καὶ ὡς σὺ παρεσιωπῶν τὸ βιβλίον τῆ νόμου, οὐ τὴν φύσιν τῆ ἐν αὐτῷ δερμάτων καὶ τῶ μέλανος παρεσιωπῶν, ἀλλὰ τῶν λόγων τῶ θεοῦ ἐν αὐτῷ κειμένους. οὕτως καὶ τὴν εἰκόνα τῶ θεοῦ παρεσιωπῶν, οὐ τὴν φύσιν τῆ ξύλων καὶ χρωμάτων παρεσιωπῶ. μὴ γίνωτο. ἀλλὰ ἀλύχον χροακτῆρα Χριστοῦ κρατῆν, δι' αὐτῶ Χριστὸν κρατῆν δοκῶ καὶ παρεσιωπῶν. ἐὼς ὡς ὁ Ἰακώβ δεξάμενος παρὰ τῆ ἡγῶν αὐτῶ χιτῶνα ποικίλον ἡμαρμένον τῶ Ἰωσήφ, κατεφίλησε καὶ δακρύων, ἐπὶ οἷς ἰδίῳις ὀφθαλμοῖς ποδῶν περιέθηκεν, καὶ οὐ τὸ ἱμάτιον ἀγαπῶν ἢ πηλῆ, ποδῶ ἐποίησεν, ἀλλὰ δι' αὐτῶ νομίμων Ἰωσήφ κατεφίλην, καὶ ἐν χερσὶν αὐτῶν κατέχην. οὕτω καὶ Χριστιανοὶ πάντες εἰκόνα Χριστοῦ, ἢ ἀποστόλου, ἢ μάρτυρος κρατούτες καὶ ἀσπαρῶντοι τῆ σαρκί, τῆ ψυχῆ αὐτῶ Χριστὸν νομίμων ἢ μάρτυρα αὐτῶ κατέχην. εἰπέ μοι σὺ ὁ νομίμων χροποιήτων μηδὲν, ἢ ὅλως κρεσὸν παρεσιωπῶν, ἀρεὰ οὐ πολλὰκίς ζωακίς οἷς ἢ τέκνων τελευτησάντων χιτῶνα ἢ κοσμίδιον ἰδῶν ἐν τῶ σῶ ταμίαι, κρατήσας ἐφίλησας, καὶ δακρύων αὐτῶ κατέβρεξας, καὶ ἐκ ἐν

vel ciuitatem aut lapides honorantes, sed eum qui in illis conuersatus est, & illuxit, & in carne innotuit, atque ab errore liberauit, Christum uidelicet Dominum nostrum; & per Christum ea quæ sunt Christi, passionem in ecclesiis, & domibus, & plateis, & in imaginibus, & in sindonibus, & in penetralibus, & in vestimentis, & in omni loco formamus: vt incessanter aspicientes hæc commoneamur, & non obliuiscamur, vt tu es oblitus Domini Dei tui. Et sicut tu adorans librum legis, non naturam pellium vel atramenti, quæ in ipso est, adoras, sed verba Dei quæ reiacent in eo: ita & ego imaginem Christi adorans, non naturam lignorum & colorum adoro (abit) sed inanimatum characterem Christi tenens, per eum Christum tenere spero, & adorare. Et sicut Iacob acceptam a filiis suis tunicam variam & sanguinolentam Ioseph deosculatus est cum lacrymis, & propriis oculis hanc circumposuit, & non vestimentum amans vel honorans, hoc fecit, sed per id æstimans Ioseph osculari, & in manibus eum habere: ita & Christiani vniuersi imaginem Christi vel apostolorum aut martyrum tenentes aut salutantes carne, anima ipsum Christum æstimamus vel martyrem eius habitum retinere. Dic ergo mihi tu, qui opinaris nihil manu factum, vel nihil omnino creatum adorandum, nunquamne multotiens muliere tua, vel filiis mortuis, tunicam, vel ornamentum eius visum in cubiculo tuo osculatus es, & lacrymis illud infudisti, & in hoc non

* Gr. mihi videor, Genf. 37.

es condemnatus? non enim vt Deum vestimenta adorasti, sed amorem per osculum circa illum ostendisti, qui hoc aliquando fuerat circumamicus. Nam & ipsi natos nostros & patres creatos existentes & peccatores multotiens salutamus, & in hoc minime condemnamur: non enim vt Deos salutamus eos, sed affectionem naturæ nostræ erga illos per osculum demonstramus. Vt ergo sæpe dixi, intentio exquiritur in omni salutatione, & omni adoratione. Porro si me accusas, quod quasi Dominum lignum adorem crucis, quare non calumniaris Iacob, qui adorauit super summitatem virgæ Ioseph? Sed manifestum est, quia non lignum videns adorauit, sed per lignum virgæ, Ioseph; quemadmodum & nos per crucem Christum. Nam & impios homines qui vendiderunt sepulcrum, Abraham adorauit, & genu curuauit super terram; sed non vt Deos eos adorauit. Et rursus Iacob Pharaoni benedixit impio & idololatræ, sed non vt Deo illi benedixit. Et iterum, Esau cadens adorauit, sed non vt Deum. Vidisti quot salutationes & adorationes demonstraui tibi ex scripturis, non habentes reprehensionem? Et tu quidem coniugem tuam fortassis & impudicam ac vitiosam per singulos dies osculans non reprehenderis, cum certe nusquam Deus tibi corporale osculum mulieri offerre præceperit. Quia vero me vidisti iconam Domini nostri Iesu Christi, vel immaculatæ matris eius, vel alterius cuiuspiam iusti salutare, indignaris, &

Hebr. 11.
Genes. 23.
Genes. 47.
Genes. 33.

τούτω κατεπίδησι; οὐ γὰρ ὡς θεὸν τὰ ἱμάτια προσκυνήσας, ἀλλὰ τὸ πρό-
δον πρὸς τὸν ποτε αὐτὸν περιεβλήμε-
νον διὰ τῆς φιλημάτων ἐδέξασ· ἐπεὶ
καὶ αὐτὰ ἡμεῖς τὰ τέκνα ἔσδὲν πατέ-
ρας κησοὺς ὄντας καὶ ἀμφοτεροῦς πλ-
λῆκεις ἀσπαζόμεθα, καὶ ἐν ἐν τούτω
κατακρινόμεθα· οὐ γὰρ ὡς θεοὺς αὐ-
τῶν ἀσπαζόμεθα, ἀλλὰ τινὲν σοφῶν
ἡμεῖς τῆς φύσεως τινὲν πρὸς αὐτῶν διὰ
τῆς φιλημάτων ἐδξινόμεθα. ὡς γυνῶ
πλλῆκεις εἶπον, ὁ σκοπὸς ἐξετάζεται
ἐπὶ παντὸς ἀσπασμοῦ, καὶ ἐπὶ πά-
σης προσκυνήσεως. εἰ γὰρ ἐγκαλεῖς μοι,
ὅτι ὡς θεὸν προσκυνοῦν τὸ ξύλον ἔσσω-
ροδ, διὰ τὴν ἐν ἐγκαλεῖς τῶν Ἰακώβ
προσκυνήσαντι ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς ῥάβ-
δου τῆς Ἰωσήφ; ἀλλὰ πρὸς δὴλον, ὅτι
οὐ τὸ ξύλον ἰδὼν προσκυνήσας, ἀλλὰ
διὰ τῆς ξύλου τῆς Ἰωσήφ, ὡσπερ ἔ-
μεῖς διὰ τῆς σαυροδ τῆς Χρυσῶν. ἐπεὶ
ἔ τῶν πωλήσασιν τῶν τὰ φῶ ἀστέβεισιν
ἀνθρώποις ὁ Ἀβραάμ προσκυνή-
σε, καὶ γόνυ ἐκαμψεν ἐπὶ τινὲν γυνῶ·
ἀλλ' οὐχ ὡς θεοὺς αὐτῶν προσκυνή-
σε. ἔ πάλιν ὁ Ἰακώβ τῶν Φαρθῶ ἀ-
λόγησεν ἀστέβῃ ἔ εἰδωλολατρῶν ὄντα,
ἀλλ' οὐχ ὡς θεὸν αὐτὸν ἀλόγησε. καὶ
πάλιν τῶν Ἡσῶν πεισῶν προσκυνήσας,
ἀλλ' οὐχ ὡς θεὸν. εἶδες πόσοις ἀσπα-
σμοῖς καὶ προσκυνήσεσι ἀπεδείξαμεν
σοι γραφικαῖς, ἔ μὴ ἐχρούσας κατάγνω-
σιν; ἔ σὺ μὲν τινὲν σὺν σύμβιον ἴσως ἔ
ἀσμενον οὐσαν ἔ ἐμπαθεῖ καὶ ἐκάστω
ἀσπαζόμενος, οὐ καταγνωστὸς εἶ καὶ ἢ
οὐδαμῶς σοι τῆς θεοῦ σωματικὸν ἀσπα-
σμὸν γυναικὸς ἐντεταλαμένου. ἐμεῖ δὲ
ἐπὶ ἰδῆς εἰκὼνα τῆς Χρυσῶ, ἢ τῆς πανα-
μάμου αὐτῆς μητρὸς, ἢ ἄλλου πινὸς δι-
καίου ἀσπαζόμενον, ἀγανακτεῖς, καὶ

ANNO
CHRISTO
787.

ANNO CHRISTI 787.

βλάσφημοῖς ἰδολλοῦσι, καὶ εἰ-
 δωλολάτραις ἡμᾶς ἰδολλοῦσι. εἶτα ἐκ
 αἰσχύνης, εἶπέ μοι; οὐ φελασεῖς, οὐ σρέ-
 μεις, ἐκ ἐρυθρίας, ὁρῶν με καθ' ἡμέ-
 ρην ἐν πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ ναοὺς εἰ-
 δώλων καταλύοντα, καὶ ναοὺς μάρ-
 τυρῶν οἰκοδομοῦντα; εἰ τὰ εἰδωλα
 προσεκυνῶμαι, διὰ τὴν λοιπὸν ἡμῶν ἑσ-
 τῶν μάρτυρας, ἑσῶν τὰ εἰδωλα καταλύ-
 σαιτας; εἰ τὰ ξύλα ὡς θεοὺς ἡμῶν καὶ
 δοξάζω, πῶς ἡμῶν καὶ δοξάζω ἑσῶν
 μάρτυρας, ἑσῶν τὰ ξύλινα ξόδνα κα-
 ταλύσαιτας; εἰ ἑσῶν λίθους ὡς θεοὺς δο-
 ξάζω, πῶς ἡμῶν καὶ προσκυνῶ ἑσῶν
 μάρτυρας καὶ ἰδολλοῦσι, ἑσῶν σωτε-
 ραῖνας καὶ ἰδολλοῦσαιτας τὰ λίθινα
 ξόδνα; πῶς ἡμῶν, καὶ ἐπαίνα, καὶ
 ναοὺς ἐγείρω, καὶ ἑορτὰς ἑπιπέλω
 τοῖς τεταῖς παῖσι, πῶς ἐν Βαβυλωνί τῇ
 εἰκόνι τῇ χρυσοῦ μὴ προσκυνήσασιν;
 ὄντως πολλὰ ἔργα αἰσίων ἢ πύρρων, ἢ
 ἀλλήλων πολλὰ ἔργα Ἰουδαίων ἢ τυφλω-
 σεις, πολλὰ ἢ ἀσέβεια. ἀδικεῖται ὑπὸ
 αὐτῶν ἢ ἀλλήλων. θεὸς ὑβρίζεται ὑπὸ
 γλώσσης ἀχαιῶν Ἰουδαίων. ἐκ λει-
 ψάνων πολλὰκις μάρτυρῶν καὶ εἰ-
 κόνων ἐλαυνόνται δαίμονες. καὶ ταῦ-
 τα ἐνυβρίζοντες αἰσέροντες ποιεῖται δια-
 σρέφοις, ἑσῶν διαπαύροις, ἑσῶν διαγελά-
 σι. πόσαι, εἶπέ μοι, ἑσῶν ἰσοκρίσεις, πό-
 σαι ἀνάβλύσεις, πολλὰκις δὲ καὶ αἰμά-
 των ῥύσις ἑσῶν εἰκόνων ἑσῶν λειψάνων μάρ-
 τυρῶν γέγονασιν; ἑσῶν οἱ ἀσυνέτοι τῇ καρ-
 δία ὁρῶντες οὐ πείθονται, ἀλλὰ μύθοις
 ταῦτα καὶ λήροις λογίζονται; ὁρῶντες
 οὕτως ὡς καθ' ἡμέραν ἐν πάσῃ τῇ οἰκου-
 μένῃ γὰρ ἀνδρᾶς ἀσέβεις καὶ ἄφρονό-
 μοις, εἰδωλολάτραις, ἑσῶν φονεῖς, πόρνοι,
 καὶ ληστὰς ἑσῶν φημι διὰ τοῦ Χριστοῦ
 καὶ τοῦ σταυροῦ αὐτοῦ κατακτασθῆναι,

mox blasphemans falis, & nos
 idololatrias appellas. Deinde
 non confunderis? dic mihi, non
 horrescis? non tremis? non eru-
 bescis, videns me in toto terra-
 rum orbe templa idolorum de-
 struere, & templa martyrum
 ædificare? Si idola adorarem,
 cur martyres, qui destruxerunt
 idola, * adorarem. Si ligna vt
 deos honoro & glorifico, quo-
 modo honoro & glorifico mar-
 tyres, qui lignea simulacra de-
 struxerunt? Si lapides vt deos
 glorifico, quomodo honoro &
 adoro martyres & apostolos, qui
 contriuerunt & perdiderunt li-
 gnea signa? quomodo honoro
 & laudo, & templa erigo, & fe-
 stiuitates celebri tribus pueris
 qui in Babylone imaginem au-
 ream non adorauerunt? Certe
 multa est iniquorum obdura-
 tio, vere multa est Iudæorum
 cæcitas, multa impietas. Iniuri-
 am patitur ab eis veritas: Deus
 contumelias sustinet a lingua
 ingratorum Iudæorum. Per re-
 liquias martyrum & imagines
 multotiens effugantur dæmo-
 nia: & hæc iniuriis appetentes
 homines fordidi, subuertunt &
 illudunt atque derident. Quot,
 dic mihi, * visitationes, emana-
 tiones, sed & frequenter san-
 guinum fluores ex iconis & re-
 liquiis martyrum facti sunt?
 & infensati corde videntes non
 credunt, sed fabulas ac delira-
 menta hæc existimant; viden-
 tes taliter per singulos dies in
 toto pene terrarum orbe viros
 impios & iniquos, idolorum cul-
 tores & homicidas, & fornicato-
 res, & latrones subito per Chri-
 stum & crucem eius compungi,
 & ad agnitionem veritatis ve-

* honoro ?

Daniel. 2.

* Gr. obumbrationes,

nire, & mundo toti renuntiare, atque omnem operari virtutem. Dic mihi, quomodo sumus idololatrae, qui & ipsa ossa, & cinerem, & pannos, & sanguinem, & tumultum martyrum ideo adoramus & honoramus, quia idolis non sacrificarunt? Iudæus dixit: Et quomodo per totam scripturam præcepit Deus non adorari omnem creaturam? Christianus dixit: Dic mihi, terra & montes, creaturae Dei sunt: qui ait: Vtique. Christianus dixit; quomodo ergo docet inquires: *Exaltate Dominum Deum nostrum, & adorare scabellum pedum eius, quoniam sanctum est?* Et iterum ipse dixit: *Calum mihi sedes est, terra autem scabellum pedum meorum?* Iudæus dixit: Sed non ut deos, sed per hæc eum qui fecit, adoras. Christianus dixit: Fidelis sermo: ergo scito, quod & ego per cælum, & terram, & mare, & ligna, & lapides, & lipšana, & templa, & crucem, & per angelos, & homines, atque per omnem creaturam visibilem & inuisibilem, soli cunctorum conditori, dominatori & creatori adorationem & culturam offero. Non enim creatura per se ipsam factorem adorat, sed per me cæli enarrant gloriam Dei, & per me adorat Deum luna, & per me glorificant Deum stellæ, per me aquæ, imbres, rores, & omnis creatura per me adorat & glorificat Deum. Et quemadmodum regis cuiusdam benigni, qui coronam variam & preciosam sibi propria manu parauit, omnes qui germane adherent regi, salutant coronam & honorant: non aurum & mar-

Psalom. 98.

Isai. 66.

Psalom. 18.

ἔ κόσμου παντὸς ὁποιασδήποτε, καὶ πᾶσαν ὄρετιν ἔργα ζωῶν. εἰπέ μοι, πῶς ἐσμεν εἰδωλολάτραι, οἱ ἔ αὐτὰ πᾶ ὄσα, ἔ πλὴν κοῖνιν, καὶ τὰ ῥάκη, καὶ τὰ αἵμα, καὶ πλὴν σπὸν τῆς μὲρτύρον προσκυνοῦντες ἔ πηῦντες, διὰ τὸ μὴ εἶσαι αὐτῶν τοῖς εἰδώλοις; ὁ Ἰουδαῖος ἔφη καὶ πῶς διὰ πάσης τῆς γραφῆς παραγγέλλει ὁ θεὸς μὴ προσκυνῆσαι παντὴ κτίσματι; ὁ Χριστιανὸς ἔφη· εἰπέ μοι, ἢ γῆ ἔ τὰ ὄρη, κτίσματα εἰσι τοῦ θεοῦ; ὁ δὲ ἔφη· δηλονότι. ὁ Χριστιανὸς· πῶς οὖν διδάσκει· ὑποδοτε κύριον τῷ θεῷ ἡμῶν, ἔ προσκυνεῖτε τῷ ὑποπόδιῳ τῶ ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι; ἔ προσκυνεῖτε εἰς ὄρος ἅγιον αὐτοῦ. ἔ πάλιν αὐτὸς φησιν· ὁ οὐρανὸς μοι θρόνος, ἢ δὲ γῆ ὑποπόδιον τῆς ποδῶν μου. ὁ Ἰουδαῖος ἔφη· ἀλλ' ἐχὼς θεοῦ, ἀλλὰ * δι' αὐτὸν ποιήσαντα προσκυνεῖς. ὁ Χριστιανὸς ἔφη· πῶς ὁ λόγος. ἐκουῶ γνώθι, ὅτι καὶ γὰρ δι' οὐρανοῦ, ἔ γῆς, ἔ θαλάσσης, ἔ ξύλων, ἔ λίθων καὶ λευφάνων, ἔ νεῶν, καὶ ταυροῦ, καὶ δι' ἀγγέλων, ἔ ἀνθρώπων, ἔ διὰ πάσης κτίσεως ὁρατῆς τε καὶ ἀορατοῦ, τῷ πάντων δημιουργῷ ἔ δεσπότη καὶ ποιητῇ μόνῳ πλὴν προσκυνῆσαι καὶ τὸ σέβας προσάγω. οὐ γὰρ δι' ἐαυτῆς ἀμέσως ἢ κτίσις τῷ ποιητῇ προσκυνεῖ, ἀλλὰ δι' ἐμοῦ τῷ οὐρανῷ διηγούμεναι δόξαν θεοῦ, δι' ἐμοῦ προσκυνεῖ θεὸν ἢ σελευῆ, δι' ἐμοῦ δόξα εἰ θεὸν τὰ ἀστρα, δι' ἐμοῦ ὕδατα, ὄμβροι, δρόσοι, καὶ πᾶσα κτίσις δι' ἐμοῦ προσκυνεῖ ἔ δόξα εἰ θεόν. καὶ ὡσαύτῃ βασιλέως πρὸς ἀγαθοῦ σέφθμον ποικίλον ἔ πολύτημον ἑαυτῷ ἰδιοχείρως κατασιβύλασεντος, πάντες οἱ γησιῶς προσκείμενοι τῷ βασιλεῖ, ἀσπαζόντες ἔ πτωχοῖ σέφθμον· οὐ γὰρ χρυσὸν ἢ μὲρ γαλίτω

ΑΥΡΟ
CERINT
77.

114
L.

ANNO CHRISTI 787.

γαρίτων μίμντες, ἀλλὰ τὴν κορυ-
 φὴν τῆ βασιλείας ἐκείνου μίμντες,
 καὶ τὰς πανσόφους αὐτῶν χεῖρας τὰς
 σέφαινας κατασκευασίας· οὕτως ὡς
 αὐθροπέ, οἱ Χριστιανῶν λαοὶ ὅσοις ἐάν
 τύποις ζωροδ ἔεικόνων ἀσπαζονται,
 ἐκ αὐτοῖς τὸ σέβας τοῖς ξύλοις ἢ τοῖς λί-
 θοῖς προσάροισιν, ἢ τῶν χρυσῶν, ἢ τῆ
 φθαρτῆ εἰκόνι, ἢ τῆ λαβρακί, ἢ τοῖς
 λειψάνοις, ἀλλὰ δι' αὐτῶν τῶν θεῶν τῶν
 ἔαυτῶν καὶ πάντων ποιητῆ τὴν δόξαν
 καὶ ἀσπασμόν καὶ τὸ σέβας προ-
 σφύροισιν. ἢ γὰρ εἰς τὸν ἀγίον αὐτῶν
 μὴ εἰς αὐτὸν ἀνατρέχῃ, ποσάκις πνέες
 εἰκόνας βασιλικὰς ἀφανίσαντες καὶ
 ἐνυβρίσαντες, ἐξάτη μιωεῖα κατε-
 δινάδοσαν, ὡς αὐτὸν βασιλέα ἐνυ-
 βρίσαντες, καὶ οὐ τὴν σανίδα; εἰκὼν
 τῆ θεοῦ ὅστις ὁ κατ' εἰκόνα τῆ θεοῦ γε-
 γωνῶς ἀύθροπος, ἔ μάλιστα ἐκ πνέ-
 ματος ἀγίου ἐνοικησὶν δεξιάμην δι-
 καίως οὐκ τὴν εἰκόνα τῆ τῆ θεοῦ δού-
 λων μὴ καὶ προσκυκῶ, καὶ οἶκον
 τῆ ἀγίου πνεύματος δεξιάμην ἐνοικησὶν
 γὰρ ἐν αὐτοῖς, φησὶ, ἔ ἐμπεπατήσω.
 αἰθαλέδωσαν Ἰουδαῖοι, βασι-
 λῦσιν ἰδοῖσις τε ἔ ἄλλοτελοῖσις προσκυ-
 νήσαντες, εἰπὼ Χριστιανοὶ καταγέλλ-
 λουσιν εἰδωλολάτρων. ἡμεῖς ὅ οἱ Χρι-
 στιανοὶ κατὰ πᾶσαν πόλιν ἔ χώραν, ἔ
 κατὰ πάσας ἡμέρας καὶ ὥρας, καὶ τῶν
 εἰδώλων ὀπιζόμεθα, κατὰ εἰδώλων
 ἡλλαγμέν, καὶ εἰδώλων συζηράφομέν,
 καὶ εἰδώλων ἔ δαμνῶν ἀρχόμεθα. ἔ
 πῶς εἰδωλολάτρων ἡμᾶς καλοῦσιν Ἰου-
 δαῖοι; ποῦ νῦν εἰσὶν αἱ προσκα-
 γόμεναί τῶς εἰδώλοισις ἔσῶ αὐτῶν θυ-
 σία τῶν προσβάτων, ἔ βοῶν, καὶ τέ-
 κνων; ποῦ αἱ κνίσαι, ποῦ βωμοὶ ἔ
 προσχύσις τῶν αἱμάτων; ἡμεῖς ὅ Χριστιανοὶ, οὔτε βωμὸν, οὔτε θυσίαν πῶς

garitam honorantes, sed verti-
 cem regis honorantes, & sapien-
 tissimas manus eius, quæ coro-
 nam struxerunt: sic o homo,
 Christianorum populi quot-
 quot figuras crucis & icona-
 rum salutant, non ipsis cultu-
 ram lignis, vel lapidibus offe-
 runt, vel auro, vel corruptibili
 imagini, vel arcæ, vel reliquiis,
 sed per ea Deo & ipsorum &
 cunctorum creatori gloriam &
 salutationem & cultum impen-
 dunt. Honor enim qui sanctis
 eius impenditur, ad eum recur-
 rit: sicut econtra quidam ima-
 gines imperiales demolientes,
 principem offenderunt, & non
 ipsam tabulam. Imago igitur
 Dei est, qui ad imaginem Dei
 factus est homo, maximeque
 quia eum Spiritus sanctus habi-
 tationem accepit. Ergo iuste
 qui imaginem Dei seruorum
 honorat & adorat, etiam do-
 mum Spiritus sancti glorificat.
Inhabitabo enim in ipsis, inquit, *Leuit. 26.*
et inambulabo. *2. Cor. 6.*
 Iudæi, qui reges proprios & alie-
 nos adorauerunt, potius quam
 Christianos pronuntient ido-
 lolatras. Nos autem Christiani
 per omnem ciuitatem & regio-
 nem, & per omnem diem & ho-
 ram contra idola armamur, con-
 tra idola psallimus, contra idola
 scribimus, contra idola ac dæ-
 mones oramus. Et quomodo
 idololatras nos appellant Iudæi?
 Vbi enim nunc sunt exhibita
 idolis ab eis sacrificia ouium &
 bouum & filiorum? Vbi nido-
 res, vbi aræ & perfusiones san-
 guinum? Porro nos Christiani
 neque aram, neque sacrificium,

Concil. Tom. 19.

K k

qualiter vel quid sint, nouimus. Et quidem pagani ab adulteris hominibus & homicidis & pollutis templa nominabant & idola, & illos deificabant: non autem prophetarum, vel sanctorum martyrum templum, vel aram nominauerunt. Sicut enim Israelitæ qui Babylone fuerunt, habebant organa & citharas, & alia quædam, quemadmodum & Babylonii: & alia quidem in gloriam Dei, alia vero in culturam dæmonum: ita & de imaginibus gentilium & Christianorum intelligamus, quia illi quidem in seruitutem diaboli, nos autem in gloriam & memorationem Dei. Verumtamen & multa miracula Deus per lignum audire fecit, lignum vitæ & lignum scientiæ nominans: & aliud virgultum nominans Sabec, indulgentiam ponit. Deinde virga Pharaonem operuit, mare scidit, aquam dulcem fecit, serpentem exaltauit, petram dirupit, aquam protulit, lignum germinans in tabernaculo Aaron sacerdotium confirmauit. Sic & Salomon ait: *Benedictum est lignum, per quod iustitia fit.* Sic & Elisæus ligno in Iordanem iacto, ferrum in typum Adæ quasi ex inferno re-duxit. sic præcipit puero suo per virgam fuscitare puerum Sunamitidis. Deus ergo, qui per tot ligna miracula operatus est, non potest, dic mihi, mira facere etiam per preciosum lignum sanctæ crucis? Si impium est adorare ossa, quomodo cum omni honorificentia detulerunt ossa Ioseph ex Ægypto? quomodo mortuus homo ossa Elisæi tangens surrexit? Porro si per ossa miracula

ἢ πὶ ὅτιν, ὁπισθεμεθα. Ὁ μὲν γὰρ Ἑλλη-
λιως μοιχοῖς ἀνθρώποις καὶ φονε-
ταῖς καὶ ἀκαθάρτοις καὶ μιαινοῖς ἑδου-
ναοῖς ὠνόμαζον καὶ τὰ εἰδωλα, καὶ
αὐτοῦ ἐθεοποίησαν· οὐ μὲντοι γε παρο-
φητῆρ ἢ ἀγίων μνηστερον ναὸν ἢ βω-
μὸν ὠνόμασαν. ὡσπερ γὰρ ὁ ἐν Βα-
βυλωνίᾳ Ἰσραηλιτῆται εἶχον ὄργανα & κι-
θάρας & ἐπέερα πνα, καθὼς & οἱ Βαβυ-
λωνιοὶ· καὶ τὰ μὲν εἰς δόξαν θεοῦ, τὰ
δὲ εἰς θεοσπείδου δαυμόνων· οὕτω καὶ
ἐπὶ εἰκόνων Ἑλλητικῶν καὶ Χριστιαν-
ικῶν νοήσωμεν, ὅτι ἐκείνοι μὲν εἰς λα-
τρείαν τῆ διαβόλου, ἡμεῖς δὲ εἰς δό-
ξαν θεοῦ καὶ ὑπομνησιν. πλὴν & πολ-
λὰ θαυμάσια ὁ θεὸς διὰ ξύλου αἰολίαν
πεποίηκε, ξύλον ζωῆς, ξύλον γνώσεως
ὀνομάσας· καὶ ἄλλο φυτὸν ὀνομά-
σας Σαβέκ, συγχωρήσεως πῆθσιν. εἶπε
ῤάδδω ὁ Παρσῶ ἐκάλυψε, θαλάσ-
σαν ἔχρσεν, ὕδωρ ἐγλύκανεν, ὄφιν ὑ-
ψωσε, πέτρην διέρρηξεν, ὕδωρ ἐξη-
ραγε, ξύλον βλασησεν τῆ σκλιωῆ τῆ
λασφὸν ἱεροσουλῶ ἐκύεσσαν· οὕτω
καὶ Σολομών φησιν· ὠλορηῖτε ξύλοι,
δὲ οὐ γίνεται δικαιοσύνη. οὕτω καὶ Ε-
λισαῖ· ὁ ξύλον δότορρίφας ἐν Ἰορ-
δάνῃ, εἰς τύπον τῆ Αδαμ σίδηρον ὡς
ἔξ ἄδου αἰτήραγεν. οὕτω παροσάσει
τῶ ἐαυτῶ παιδί διὰ τῆς ῤάδδου ἀνα-
σῆσαι ὁ παῖδα τῆς Σωμανίπιδ· ὁ
οὐὼ διὰ τοσούτων ξύλων θαυματουργ-
ήσας θεὸς οὐ δυνάται, εἰπέ μοι, θαυ-
ματουργεῖν & διὰ τῆς τιμίου ξύλου τῆ
ἀγίου σταυροῦ; εἰ ἀσεβές ὅτι ἡμῶν τὰ
ὄσα, πῶς μὲν πάσης ἡμῆς μετεκομισαν-
το τὰ ὄσα Ἰωσήφ ἔξ Αἰγύπτου; πῶς νε-
κρὸς ἀνθρώπου ἦν ὅσταν Ἐλισαῖου
ἀψαμῆρος ἀνέστη; εἰ δὲ δι' ὀστέων θαυ-

Genes. 2.
Exod. 14.
Sap. 14.
4. Reg. 6.
4. Reg. 4.
Genes. 50.
Exod. 15.
4. Reg. 13.

ANNO
CHRISTO
797.

ANNO
CHRISTI
787.

ματουργει θεος, διδουλον οπι δυνάται
 & δι εικόνων, και δια λίθων, & δι επε-
 ρων πολλών. επει & Αβρααμ ου κα-
 πεδίζατο παλαι το σώμα Σάρρας εν
 μνήματι αλλοτρεία, δλλ εν ιδίω τά-
 φω ημης χλευ. επει και Ιακώβ η-
 μά δια λίθου θεου, σήσας και χερίσας
 αυτον εις τυπον Χριστου ε ακρογωνιαίου
 λίθου. και παλιν βουωδον λίθων οπι
 τς Λαβου ανόμασε μδρτυρα. μδρτυ-
 ρει & Ιησοίς ο τς Ναυη, δώδεκα λίθοις
 σήσας εις θεου δνάμνησην. ει γρ ησαν
 σοι ω Ιουδαίε εν τω σω ναω τα δυο
 χερουβιμ κεινα τα κατασκευοντα
 το ιλαστήριον, τα γλυπτα, εισηλθε δε
 πς Ελλω ειδωλολάτρης εν τω ναω
 σου, και θεασάμεν ταυτα έμεμ-
 ψατο ποίς Ιουδαίοις, ως και αυτων εί-
 δωλα προσκυμωτων, η αν είχες,
 ειπέ μοι, δπολογισασαι αυτω περ τω
 δυο χερουβιμ τω χωνδυ τω, και τω
 βοαν, και Φονίκων, η λεόντων τω
 οντων ποτε εν τω ναω γλυπτών; ουδέν
 είχες προς αυτον ληθες λέγειν, ει μη
 ποδο οπι ουχ ως θεοίς έρωμεν αυτα
 εν τω ναω, δλλ εις ανάμνησην θεου &
 δόξου τα χερουβιμ ταυτα έρωμεν εν
 τω ναω. ει ου ταυτα ούτως, πώς έμοι
 περ εικόνων είκαλεις; δλλ έρείς μοι, οπι
 ο θεος τω Μωυση προσέταξε ποιησαι
 εν τω ναω τα γλυπτα. καγω ποδο λέ-
 γω δλλ ο Σολομων κειδεν οδνηθεις
 & πλείονα εν τω ναω κατασκευασεν, α-
 πρ ουδ ε θεος αυτω προσέταξεν, ουδ ε
 η σκηνη τς μδρτυρου έργον, ουτε ο ναός
 ον Ιεζεκιηλ εν θεου έωρακε η ου κατα-
 γνώθη εν πύτω Σολομων. εις δόξου
 γρ θεου τα έπιούται μορφαί κατα-
 σκίασεν, ώσπερ & ημεις. είχες δε συ
 ω Ιουδαίε και έπερ πνα εις μνήματι
 Concil. Tom. 19.

operatur Deus, perspicuum est,
 quod possit etiam per imagines,
 & per lapides, & per alia multa.
 Nam & Abraham non permisit
 sepeliri corpus Saræ in monu-
 mentis alienis, sed in proprio
 sepulcro causa honoris. Nam
 & Iacob honorat per lapidem
 Deum, statuens & vngens eum
 in typum Christi angularis lapi-
 dis. Et item aceruum lapidum
 in Laban nominavit testem. Et
 Iesus Naue duodecim lapides
 statuit in recordationem Dei. Si
 enim essent tibi o Iudæ in tem-
 plo tuo duo cherubim illi, qui
 obumbrabant propitiatorium,
 sculpti, & intrasset quisquam pa-
 ganus idolorum cultor, & visis
 his arguisset Iudæos, quasi &
 ipsos adorantes simulacra, quid
 putas haberes, dic mihi, respon-
 dere illi de duobus cherubim fu-
 silibus, & bobus, & palmis, &
 leonibus, qui erant in templo
 sculpti; Nihil haberes utique ve-
 rum ad eum dicendum, nisi hoc;
 quia non ut deos habemus ea in
 templo, sed ad recordationem
 Dei & gloriam istos cherubim
 habemus in templo. Si ergo
 hæc ita se habent, quomodo me
 super iconis accusas? Sed dicis
 mihi, quia Deus Moyfi præcepit
 facere in templo sculptilia: & e-
 go hoc dico; Sed Salomon hinc
 directus etiam plura in templo
 construxit, quæ neque ei Deus
 præcepit, neque tabernaculum
 testimonii habuit, neque tem-
 plū quod Ezechiel ex Deo con-
 templatus est. & non est in hoc
 Salomon reprehensus: in glo-
 riam enim Dei huiusmodi for-
 mas construxit, quemadmodum
 & nos. Habuisti autem tu o Iu-
 dæ & alia quædam in memo-
 Kk ij

Gen. 25.

Gen. 28.

Gen. 31.

Ios. 4.

Exod. 25.

3. Reg. 6.

Ezech. 40.

41.

rīam & gloriā Dei, videlicet virgā Moysi, fabrefactas diuinitus tabulas, incombuſtum rubum, aridam & irriguam petram, manna geſtantem vnam, arcā, altare, Dei nominis laminā, Deum manifeſtans ephod, Deo habitabile tabernaculum. Vtinam & tu prius hæc adorans vacaſſes, & inuocans eum, qui eſt ſuper omnia Deus, & ipſum memorāſſes per has puſillas iconas & figuras, & non vitulum & muſcas haberes ſuper tabulas a Deo patratas. Vtinam ſanctum ac aureum altare deſideraſſes & tu, & non vacas Samariæ. Vtinam & virgā quæ germinauerat, & non Altarem, quæ defolauit ciuitatem tuam. Vtinam diuinitus imbrem dantem petram ſalutauiſſes, & non Baal deum tuum. Sed ideo hæc omnia non adoras priſce Iſrael, quia non dilexiſti Deum ex toto corde. Qui autem diligit amicum, aut imperatorem, & præcipue benefactorem ſuum, ſiue filium eius videat, ſiue virgā, ſiue ſedem, ſiue coronam, ſiue domum, ſiue ſeruum, tenet, oſculatur, & honorat per iſta bene meritum, & maxime Deum. Cum ergo videris Chriſtianos adorare crucem, ſcito quia crucifixo Chriſto adorationem offerunt, & non ligno. Nam ſi naturam ligni coluiſſent, profecto & arbores & nemora adorāſſent: ſicuti & tu quondam Iſrael adorabas hæc, dicēs arbori & ligno: Tu es deus meus, & tu me genuiſti. At nos iterum non ſic dicimus cruci, neque figuris ſanctorum: Dii noſtri eſtis. nō enim ſunt dii noſtri, ſed ſimilitudines & ima-

Jerem. 2.

ΑΝΘΟ
ΧΗΡΙΠ
77.
 & δόξαν Θεοῦ, ἢ ῥάβδον Μωϋσέως, τὰς
 θεοτεύκτους πλάκας, τὴν ἀφλεκτον
 βάτον, τὴν ξηρένυδρον πέτραν, τὴν
 μαννοφόρον σάμνον, τὴν κίβωτον, τὸ
 θυσιαστήριον, τὸ θεῶνυμνον πέταλον, τὸ
 θεόδηλον ἐφούδ, τὴν θεόσκλιων σκη-
 νίω. εἶδε Ἐσὺ πρώτω τούτοις ἐχόλαζες
 προσκυῶν, Ἐσὺ πικαλούμενος ὁ ὄπι
 πάντων θεῶν, καὶ αὐτὸ ἐμνημιόν θες διὰ τῶ
 μικρῶν τούτων εἰκόνων καὶ τύπων, καὶ μὴ
 ὁ μόνον Ἐσὺ τὰς μίγας κατεῖχες ὑπὲρ
 τὰς θεοτεύκτους πλάκας. εἶδε Ἐσὺ ἄγιον
 χρυσοῦ θυσιαστήριον ἐπόδες Ἐσὺ, Ἐ
 μὴ τὰς δαμάλεις τῆς Σαμαρείας. εἶ-
 δε καὶ τὴν βλασφήσασαν ῥάβδον, καὶ μὴ
 τὴν Ἀσάρτιω ἐρημώσασάν σου τὴν
 πόλιν. εἶδε τὴν ὀμβρόθεον ἡσασσά
 πέτραν, Ἐ μὴ Βααλ ὁ θεὸς σου. δι-
 λέξαι διὰ τοῦτο αὐτὰ πάντα οὐ προσκυ-
 νεῖς ὁ παλαι Ἰσραὴλ, ἐπεὶ δὴ ἐκ ἡγά-
 πησας ὁ θεὸς ὅλης τῆς καρδίας
 σου. ὁ ἰσραὴλ ἀγαπῶν ὁ αὐτὸ φίλον, ἡ
 βασιλεία, Ἐ μάλιστα βιερρέτιω, καὶ
 ἰὸν αὐτὸ θεόσπιτω, καὶ ῥάβδον, καὶ
 θεῶνον, καὶ σέφανον, καὶ οἶνον, καὶ
 δόδρον, κρατὶ ἀσπάζεται, Ἐ πρῶτον διὰ
 τούτων ὁ βιερρέτιω, Ἐ μάλιστα ὁ
 θεὸς. ὅταν οὖν ἴδῃς Χριστιανοὺς προσ-
 κυνοῦντας τὸν σταυρὸν, γινώσκει ὅτι τῶ
 σταυροῦ ἐν τῇ Χριστῶ τὴν προσκυῶ-
 σιν προσάγρουσι, Ἐ οὐ τῶ ξύλω. ἐπι-
 εἶ τὴν φύσιν τοῦ ξύλου ἐσεβον, πάντως
 ἀν καὶ τὰ δένδρα καὶ τὰ ἄλσι προσ-
 σκυῶν, ὡσπερ Ἐσὺ ποτε ὁ Ἰσραὴλ
 προσκυῶεις τύτοις, λέγων τῶ δέν-
 δρω καὶ τῶ ξύλω· σὺ μου εἶ θεός, καὶ
 σὺ με ἐγέννησας. πάλιν δὲ οὐχ οὕτως
 λέγοντες ἡμεῖς τῶ σταυρῶ, οὐδὲ τῆς
 μορφῆς τῶ ἀγίων· θεοὶ ἡμῶν εἰσὶ. ἐγὰρ
 εἰσι θεοὶ ἡμῶν, ἀλλ' ὀμοιώματα Ἐ εἰκό-

ANNO
CHRISTI
737.

νες Χριστοῦ καὶ τῶν ἁγίων αὐτοῦ, καὶ
ἀιδμνησιν, ἔπι μὲν, καὶ βίβρεπειαν ἐκ-
κλησιῶν περικείμενα καὶ προσκυνοῦ-
μενα. ὁ γὰρ πῦρ τῶν μάρτυρα, τῶν θεῶν
ἡμῶν. ἔοι μὴ μῆτε αὐτῶν προσκυνοῦν,
αὐτῶν τὴν ἑμὴν προσάγει. καὶ ὁ τῶν
δοκίμων πῦρ, τῶν δόξασαν τα πῦρ.
εἶτε καὶ σὺ Μωσαικάς εἰκόνας ἐπιείας καὶ
προφητικάς, ἔκαθ' ἐκάστῃ ἡμέραν
δι' αὐτῶν προσκύνεις τῶν θεῶν ἔδωκεν
αὐτῶν, καὶ μὴ τῆν εἰκόνα τῆν χρυσῆν Na-
βουχοδονόσορ. καὶ πῶς ἐκ αἰχμῆν κατ'
ἐμοῦ κινουμένῳ, καὶ καταπαυρόμενῳ
καὶ τῶν εἰκόνων καὶ τῶν εἰκόνων, ἐγκαλῶν, εἰ
Αβραάμ τοῖς εἰδωλολάτραις προσε-
κύνησεν, εἰ Μωσῆς τῶν Ἰσθρ εἰδωλο-
λάτραις προσκύνησεν, καὶ Ἰακώβ τῶν
Φαραῶν, ἔδανηλ τῶν Ναβουχοδ-
νόσορ; εἰ οὗτοι προσφῆται καὶ δίκαιοι
ὄντες, διὰ πῶς βεργασίας προσκυ-
νοῦ αὐτοῖς ὅτι τὴν γῆν εἰδωλολά-
τραις οὗσιν, ἐμοῦ καταπαύρη προσκυ-
νοῦτος σωσθῆναι καὶ χαρῆσιν ἁγίων,
ἔξω μωραῖα ἀγαθὰ τῶν θεῶν δι' αὐ-
τῶν κομίζομαι; ὁ γὰρ τῶν βασιλέα φο-
βούμεν, ἐκ ἀπμάζει τῶν ἡδὼν αὐτοῦ.
ἔοι τῶν θεῶν φοβούμεν, πῶς πάντως
καὶ σέβει καὶ προσκυνεῖ ὡς ἡδὼν θεοῦ
Χριστοῦ τῶν θεῶν ἡμῶν, καὶ τῶν τύπον τῶν
σαυροδ αὐτοῦ, καὶ τῶν χαρῆσιν τῶν
ἁγίων αὐτοῦ. ὅτι αὐτῶν πρέπει δόξα σὺν
τῶν πατρὶ καὶ τῶν ἁγίῳ πνεύματι, νῦν
καὶ αἰεὶ ἔοι εἰς εὐδὸν αἰῶνας τῶν αἰώνων.
ἀμήν.

Κωνσταντῖνον Ἐπίσκοπον Κων-
σταντίας τῆς Κύπρου εἶπεν· οὗτος
ὁ ἀναγνωστὴς πατήρ ἐν μᾶ τῶν πό-
λεων τῆς Κύπρου ἱεροπρεπῶς διέ-
πρεψε· καὶ πολλὰ ἐγκώμια ἔειπεν
πνευματικῶς λόγοις αὐτοῦ ἐχθρῶν, μὲν ὧν

gines Christi & sanctorum eius,
ad recordationem & honorem,
& decorem ecclesiarum propo-
sita ac adoranda. Qui enim
honorat martyrem, Deum ho-
norat: & qui matrem eius ado-
rat, ipsi honorificentiam exhi-
bet. Et qui apostolum honorat,
illum qui misit, honorat. Vti-
nam & tu Mosaiicas iconas fa-
ceres, & propheticas, atque per
singulos dies in eis adorares Do-
minum & Deum ipsorum, &
non imaginem auream Nabu-
chodonosor. Et quomodo non
confunderis contra me com-
motus, & eleuatus super imagi-
nibus, & cruci calumniam in-
ferens? Si Abraham idololatrias
adorauit, & Moses Iethro ido-
lolatram, & Iacob Pharaonem,
& Daniel Nabuchodonosor: si
isti cum essent prophetæ ac iu-
sti, propter quædam benefi-
cia adorabant eos super terram
idololatrias existentes; in me
efferris adorantem crucem &
characteres sanctorum, ex qui-
bus dena millia bona a Deo per
eos percipio? Qui enim regem
timuerit, non inhonorat filium
eius. Et qui Deum timet, hono-
rat utique, & colit, ac adorat ut
Filius Dei Christum Domi-
num nostrum, & figuram cru-
cis eius, & characteres sancto-
rum eius. Quia ipsum decet glo-
ria cum Patre ac Spiritu sancto,
nunc & semper, & in sæcula sæ-
culorum. Amen.

Constantinus sanctissimus e-
piscopus Constantiæ Cypri di-
xit: Hic qui lectus est pater,
in vna urbium Cypri decore sa-
cratissimo claruit: & multa
præconia, & festiuos sermones
eius habemus, cum quibus

est etiam sermo eius in transfigurationem Saluatoris nostri. Conscripsit autem & vitam sancti Ioannis archiepiscopi Alexandriae cognomento Elemonis, id est, misericordis: quin & sancti Symeonis simplicis, & alia quaedam: atque in omnibus sermonibus suis orthodoxus cernitur. Floruit autem temporibus Mauricii imperatoris.

Ioannes Deo amabilis presbyter & vicarius apostolicae sedis orientis, dixit: Quia vero haec ita se habent ad gloriam praedicti patris, manifestum est. Vicarii quippe sanctissimi papae attulerunt eius librum sanctae Synodo; & maxime, quia latius demonstravit sacrarum imaginum receptionem.

Item Ioannes Deo amabilis presbyter & vicarius apostolici throni orientis, librum ostendens Synodo, dixit: Librum istum, honorabiles patres, in regia vrbe reperi apud dominum Procopium silentiarium: & inuento valde gaudiosus sum, quoniam exemplar eius habemus in oriente simillimum. Docet autem in eo beatus Anastasius de diuersa adoratione. & si iubet sancta Synodus, legatur.

Sancta Synodus dixit: Legatur.

Et accipiens Stephanus reuerendissimus monachus legit.

καὶ εἰς τὴν μεταμόρφωσιν τοῦ σωτῆ-
ρος ἡμῶν. συνεγράψατο δὲ καὶ τὸ
βίβιον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου ἀρχιεπισκο-
που Ἀλεξάνδρειας τοῦ Ἐλεήμονος· ἐπι-
μὴν καὶ τῆς ὁμοίου Συμεῶν τοῦ ἀπλοῦ,
καὶ ἑτέρων ἄλλων· καὶ ἐν πάσι τοῖς λόγοις
αὐτοῦ ὀρθόδοξον γινώσκεται. ἡμεῖς
δὲ κατὰ τῶν χρόνων Μαυρικίου τοῦ
βασιλέως.

Ἰωάννης ὁ θεοφιλέστατος πρεσβύ-
τερος καὶ τοποτηρητὴς τοῦ ἀποστολικοῦ
θεῖου τοῦ ἁγίου ἀνατολῆς εἶπεν· ὅτι δὲ ταῦ-
τα οὕτως ἔχουσιν εἰς δόξαν τοῦ ἁγιοειρημέ-
νου πατρὸς, ὡς δηλονότι. ὁ γὰρ τοποτηρι-
τὴς τοῦ ἁγιωτάτου πατρὸς προσωλέκεται
τὴν αὐτοῦ βίβλον τῆς ἁγίας συνόδου· καὶ
μάλιστα ὅτι πληυτέρος ἀπέδιδε τὴν
τῶν ἱερῶν εἰκόνων ὀρθόδοξον ἔκδοσιν.

Ἐξ Ἰωάννης ὁ θεοφιλέστατος πρε-
σβύτερος ἔκδοσιν τοῦ ἀποστολι-
κοῦ θεῖου τοῦ ἁγίου ἀνατολῆς, ἠπειθείσας
τῆς ἁγίας συνόδου εἶπεν· τὸ βιβλίον τοῦ
τοῦ, ἡμεῖς πατέρες, ἐν τῇ βασιλείᾳ πό-
λει ἕρποντα παρὰ τοῦ κυρίου Προκοπίου
τῶν σιληνταρίου, καὶ ὡς αὐτὸν ἴσμεν
ἐχόμενον, ἐπειδὴ τὸ ἴσον αὐτοῦ ἔχον
ἐν τῇ ἀνατολῇ ἀπεράλλακτον. δι-
δάσκει δὲ ἐν αὐτῷ ὁ μακαριώτατος Ἀνα-
στάσιος περὶ διαφορᾶς προσκυ-
σεως, καὶ εἰ κελεύει ἡ ἁγία σύνοδος,
ἀναγνώδητω.

Ἡ ἁγία σύνοδος εἶπεν· ἀναγνώ-
δητω.

Καὶ λαβὼν Στέφανος ὁ ἀλαβεί-
στατος μοναχὸς ἀνέγνω.

ANNO
 CHRISTI
 787.

Τὸς ἀγίου Αναστασίου Ἐπισκόπου
 Θεουπόλειως Ἐπιστολὴ πρὸς Ἰνα-
 ρολατικόν, δι' ἧς ἀπεκρίνατο πρὸς
 αὐτὸν πρὸς τὴν ἐνεχθεῖσαν αὐτῷ
 παρ' αὐτοῦ ἀπορίαν ἧς ἡ ἀρχὴ.

*Sancti Anastasii episcopi Theo-
 poleos epistola ad quem-
 dam scholasticum, per
 quam respondit ei ad illa-
 tam sibi ab eo aporiam:
 cuius initium est.*

Εἰ τῶ μόνῳ ἐπερωτήσαντι σοφίᾳ
 σοφία λογιζήσεται. καὶ μὴ ἔτερα. Ἐ-
 μηδεὶς προσκοπίτω τῇ τῆς προσκυ-
 νήσεως σημασίᾳ. προσκυνοῦμεν γὰρ
 καὶ ἀγγέλους, καὶ ἀγγέλους ἀγίοις, οὐ
 μὲν λατρεύομεν αὐτοῖς. κύριον γὰρ
 Φησὶ Μωϋσῆς, προσκυνησὲς τὸ θεόν
 σου, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσας. Ἐ-
 ὅρα, πῶς ἔφη μὲν τῷ, λατρεύσας, προσέθη-
 κε γὰρ, μόνῳ ἔφη δὲ τῷ, προσκυνησας,
 οὐδαμῶς. ὥστε προσκυνοῦμεν μὲν ἕξαι-
 πμῆς γὰρ ἐμφασίς ὅτιν ἡ προσκυνη-
 σις· λατρεύειν δὲ οὐδαμῶς· ἐκουῶ
 οὐδὲ προσεύξασθαι. ταῦτα μὲν ἔρει-
 πς πῶς πρὸς τὸ προσκύνειν. ὁ δὲ δεύ-
 τερὸς τῆς τῆς πολλῶν δόξαις ἰσαγα-
 γεται, μήπω τῆς ἐνδοξίας αἰαγνώσεως πε-
 ραν εἰληφῶς.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρ-
 χης εἶπεν· ἴδωμεν πῶς τῆς προσκυ-
 νήσεως τὴν λέξιν ὁ πατήρ.

Ἡ ἀγία συνόδος εἶπε· διαφορὰν
 προσκυνησεως παρέστησεν. εἶπε γὰρ, ὅ-
 τι κύριον τὸ θεόν σου προσκυνησας,
 ἔα αὐτῷ μόνῳ λατρεύσας. ἔφη τῷ λα-
 τρεύσας ἔθηκε γὰρ, μόνῳ· ἔφη δὲ τῆς
 προσκυνησεως, ἐκέπη. ἡ γὰρ ψευδοσυνο-
 δος ὁκείνη παρέλαβε τὸ χωρὸν ποδο-
 εἰς δικαίωμα· προδήλον δὲ, ὡς ἀσεβῶς
 αὐτὸ ἐκλαμβέουσα.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρ-
 χης εἶπεν· ἀλλ' ἴδε, ὁ πῦθοφορ πατήρ πῶς
 αὐτὸ ἐρμηνεύει. ὁ πῦθ' ἔν τῷ μέσῳ τε-

Si tantum interroganti sa-
 pientiam sapientia reputabitur.
 Et post aliqua. Et nemo offen-
 datur adorationis significatio-
 ne. Adoramus enim homines &
 angelos sanctos, non tamen ser-
 uimus illis. *Dominum enim, Dent. 6.
 inquit Moyles, Deum tuum ado- Math. 4.
 rabis, & illi soli seruiet. & vide
 quomodo in eo quidem quod
 dixit, seruiet, præposuit, soli: In
 eo vero quod ait, adorabis, ne-
 quaquam. itaque adorare qui-
 dem licet; honoris quippe indi-
 cium est adoratio: seruire au-
 tem nequaquam; ergo nec ora-
 re. Hæc quidem dicit aliquis
 interim ad primum. Secundus
 autem multorum opinionibus
 subiicitur, nondum interioris
 percepta lectionis peritia.*

Tarasius sanctissimus patriar-
 cha dixit: Videamus de adora-
 tione quid dicat pater.

Sancta Synodus dixit: Di-
 uersitatem adorationis osten-
 dit. Dixit enim, quia *Dominum
 Deum tuum adorabis, & ipsi
 soli seruiet.* In hoc quod dixit,
 seruiet, posuit, solum: in adora-
 tione vero, nusquam. porro,
 pseudosyllogus ille hunc locum
 in suam accepit quasi iustifi-
 cationem. Euidens tamen est,
 quod impie hoc assumpserit.

Tarasius sanctissimus patriar-
 cha dixit: Sed vide, qualiter san-
 ctissimus pater id interprete-
 tur. Quod autem in medio po-

fuit, valde nos omnes & eos qui contentiosius aduerfantur, ad imaginum receptionem ac adorationem deducit. Honoris quippe est indicium adoratio. Cuncti ergo, qui sacras imagines se profitentur honorare, & adorationem recusant, conuincantur a sancto patre, quod in hypocrisis hoc dicant. Re enim vera qui adorationem non suscipiunt, quod est honoris indicium, contrarium noscuntur facere, id est, inhonorare.

Leo sanctissimus episcopus Phociae dixit: Opportunum est prophetice dicere: *Conuertisti planctum meum in gaudium mihi: conscidisti saccum meum, & precinxisti me letitia.* Conuerterunt enim diuinæ scripturæ intellectus nostros ab omni impietate, & repleuerunt nos diuina scientia & disciplina.

Constantinus sanctissimus episcopus Constantiæ Cypri librum tradidit sancti Anastasii episcopi Theopolcos: quem susceptum Stephanus diaconus & notarius legit.

Sancti patris nostri Anastasii ad Symeon episcopum Bostrae, sermo de sabbato: cuius initium est.

Si patres oportet, secundum quod dictum est, & sicuti ipse fateris, interrogare, nec non & seniores. Et post pauca. Sicut enim dum * diligitur imperator, imago eius pro ipso adoratur: cum vero iam praesens fuerit, superfluum est deserto primitiuo adorare imaginem. * Ergo quia non adoratur, eo quod praesto fit is propter quem adoratur,

* Gr. abest
* Gr. non tamen quia

ἴσκει, λίαν πάντας ἡμᾶς ἔστιν ἐρεσικῶς ἀπιπιδέντας εἰς τίω τῶν εἰκόνων ἀποδοχῆν ἔπροσκυῶσιν ἐνάχα· πμῆς γὰρ ὅστιν ἐμφασις ἡ προσκυῶσις. πάντες οὐδὲ οἱ τὰς ἱεράς εἰκόνας ὀμολογούωτες πμᾶν, τὴν δὲ προσκυῶσιν παραιτούμενοι, ἐλεγχθήσονται ὑπὸ τοῦ ἀγίου πατρὸς, ὡς ἐν ὑποκρίσει λέγοντες. τῷ ὄντι γὰρ τίω προσκυῶσιν μὴ ἀποδοχῆμενοι, ὅπρ' ὅστι πμῆς σύμβολον, τὸ ἐναντίον ὀπιδύκνωται ποιούωτες, ὅπρ' ὅστιν ἀπμῖα.

Λέων ὁ ὀσώτατος ὀπισκοπος Φωκίας εἶπεν· βικαιρόν ὅστι προφητικῶς εἶπεν· ἐσσεύας ὀκοπετόν μου εἰς χαρὰν ἐμοῖ, διέρρηξας ὀσάκκον μου, καὶ ὀελέρωσας με διφροσούω. ἐσσεύαν γὰρ αἱ θεῖαι γραφαὶ ἔστιν νόας ἡμῶν ἀπὸ πάσης ἀσεβείας, καὶ ἐνέπλησαν ἡμᾶς θείας ὀπιγνώσεως καὶ ὀπιστήμης.

Κωνσταντῖν ὁ ὀσώτατος ὀπισκοπος Κωνσταντίας τῆς Κύπρου βίβλον ἐπέδωκε τῷ ἀγίῳ Αναστασίου ὀπισκοπου Θεουπόλεως· ἡ δὲ ἀμδρος Στεφανος ὁ βυλαβέτατος διάκονος καὶ νοτάριος ἀνέγνω.

Τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Ανασταίου πρὸς Συμεῶν ὀπισκοπον Βόστρης λόγος πρὸ σαββάτου, οὗ ἡ ἀρχή.

Εἰ πατῆρας δεῖ κατὰ τὸ λόγιον, καὶ ὡς σὺ φῆς, ἐπερωτᾶν, ἐπὶ γὰρ μὲν καὶ πρεσβυτέρους, καὶ μετ' ὀλίγα· ὡσπρ γὰρ ὀπόντος μὲν βασιλέως, ἡ εἰκὼν αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ προσκυῶται· πειρόντος δὲ λοιπὸν αὐτοῦ, ὀελήθον καταλιπόντα τὸ πρεστύπιον, προσκυῶται τὴν εἰκόνα· οὐ μὲν ἐπεὶ μὴ προσκυῶται, διὰ τὸ πρῆναν ὀ, δὲ ὄν προσκυῶται, ἀπμῖα.

ANNO CHRISTI 780

ANNO CHRISTI 787.

ἀπμάζεσται αὐτῶ ἐδ. Ἐ μετ' ὀλίγα ἄσπερ γὰρ ὁ ἄσπρον ἄνθρωπος βασιλέως, πμωρεῖν δὲ δίκαιον ὑφίσταται, ὡς αὐτοχρημα βασιλεὺς ἀπμάσας· καὶ τοι πῆς εἰκότος οὐδὲν ἔσθρον οὐσης, ἢ ξύλον καὶ χρώματα κηρῶ μεμιγμένα ἔ κεκραμύρα· Ὁ αὐτὸν ἴσπον ὁ πύπον τῆς δέπνος ἀπμάζων, εἰς αὐτὸν ἐκείνον, οὐ ὁ τύπος ἐστίν, αἰα φέρει τῶν ὕβρεν.

Ἰωάννης ὁ ἐλάβεστος μοναχός, πρεσβυτέρως ἐποποτηρητής τῆς αἰατολικῶν ἀρχιερέων εἶπε· παρέστησεν ὁ πατήρ, ὡς μὴ ἄσπροντος βασιλέως ἢ εἰκῶν αὐτῶ πμᾶται, οὐ μὲν παρόντος ἀπμάζεσται. ὡς ἔ δὲ δὲ πῶς τῆ δὲ ἀσπῶτου τῆς ὅλων Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀδωπητῶς ἡμῶν μὴ ἄσπροντος· ἀδῆατος γὰρ ἐστὶ πῆς πῆς σαρκῶς ἡμῶν ὀφθαλμοῖς, ὡς δὲ θεὸς πάντων παρῆσι· πμῆπτον τῶν αὐτῶ εἰκόνα, καδῶς ἐπὶ τῆ βασιλέως ὁ πατήρ ἰσπέβαλεν.

Γρηγόριος ὁ ἐλάβεστος μοναχός καὶ ἡγεμόνος μονῆς τῆς Ὁρμίσδου, πρεσβυτέρως βίβλων τῆ ἀγίου Σωφρονίου· ἡ λαβῶν Στέφανος ὁ ἐλάβεστος μοναχός αἰέγνω.

Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σωφρονίου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων ἐγκώμιον εἰς τῶν ἀγίων Κεδρον καὶ Ἰωάννην.

Ἄλλοι μὲν ἄλλως τῶν ἀγίων πμᾶτωσαν, πολυμερῶς αὐτῶν τὰς δωρεὰς ἀριαμβύλιοντες, καὶ τὰς βίεργασίας πολυδύπως κηρύλλοντες· Ὁ μὲν νεῶν ὑψηλῶν ἀναστήμασιν, Ὁ δὲ ποικίλων μδρμάσων κοσμήσασιν· ἄλλοι χευστωγῶν Ἰηφίδων σωδέσασιν· ἔτεροι Φαίδροῖς ζωγράφων τεχνήμασι ἔ χευστοῖς· ἄλλοι ἔ δὲ χρυσοῖς ἀναστήμα-

Concil. Tom. 19.

inhonorari eam oportet. Et post pauca. Sicut enim qui contumeliam infert imagini imperatoris, poenam iustam perpetitur, ac si eidem imperatori contumelias irrogasset; quamquam imago nihil aliud sit quam lignum & colores ceræ commixti & temperati: eodem modo qui figuram alicuius inhonorat, in eundem ipsum, cuius figura est, refert iniuriam.

Ioannes reuerēdissimus monachus, presbyter & vicarius orientalium principum sacerdotum dixit: Ostendit pater, quod absente imperatore imago eius honoratur: * alioquin inhonoratur. Ita & nunc dominatore omnium Iesu Christo sensibilibiter nobis absente (inuisibilis est enim carnis nostræ oculis, at vero sicut Deus ubiq; adest) ergo honoranda eius imago est, quemadmodum & pater intellexit.

Gregorius reuerēdissimus monachus & hegumenus monasterii Hormisdæ, obulit librum sancti Sophronii: quem accipiens Stephanus reuerēdissimus monachus legit.

Sancti patris nostri Sophronii archiepiscopi Hierosolymorum laus in sanctos Cyrum & Ioannem.

Alii quidem aliter sanctos honorificent, multifarie donarum diuulgantes, & beneficia multimodè prædicantes: alii quidem templorum excelsorum erectionibus, alii vero variorum marmorum ornamentis, alii autem deauratorum musuorum compositionibus: alii splendidis pictorum artificii, & aureis: alii etiam argenteis monu-

* Gr. non tamen eo præfente inhonoratur.

mentis: porro alii fericis & bombycinis texturis: & vt femel absolute dicamus, omnes in honorem martyrum satagant, vt vnicuique facultas & voluntas suppeditat: & inuicem in his vincere gestiant, circa sanctos* vnium affectum demonstrantes & exhibentes, pro corruptibilibus quidem immarcescibilia, & pro temporalibus terminum non habentia præstolantes. Talibus enim suos amatores egregii recompensare confueuerunt.

Ex eadem conscriptione eiusdem patris de sanctorum eorumdem miraculo: cuius initium est.

Alexandriam Ægypti & Libyæ audio metropolim. Et post alia. Venientes ergo ad templum quoddam perfectum, specie quidem terribile & præclarum, altitudine vero ad cælum ipsum pertingens: quod intrantes maximam imaginem & admirabilem videbamus, in medio quidem Dominum Christum pictum coloribus habentem, Christi autem matrem & dominam nostram Dei genitricem & semper virginem Mariam sinistrorsum, & dextrorsum Ioannem Baptistam & præcursorem eiusdem saluatoris, qui ex vtero eum exultationibus prænuntiavit (nam & loquens cum esset intus, non audiebatur) & quosdam ex apostolorum & prophetarum glorioso choro, & martyrum cœtu: cum quibus & aderant ipsi Cyrus & Ioannes martyres, qui ante imaginem stantes, Domino procidebant genua incuruantes, & capita in pavementum ferentes, & pro iuuenis medela intercedentes. Et post alia. Et ad imagi-

* Gr. suum

Luc. 1.

ων ἑσφοὶ ἃ πῶς ἐκ σπικίων & βομβικων ὑφασμασι. Ἐπιπέλαπλως ἀπαιτες ἵππῃ τῆν μὲν πύρον πηλὴ ἀμιλλάδωσαν, ὡς ἕκαστος ὑποελας ἐχθρὸς βελήσεως & ἀλλήλοισ ἐν τοῦτοισ νικῶν ἐφιέδωσαν, ἃ πρὸς ἑδὼ ἀγίους ἐνέσαν αὐτοῖς σορζὴν ἐν δὲ κνήμῃ, & κομιούμῃροι ἀντὶ μὲν τῆ Φθαρή τὰ ἀμύδματα, ἀντὶ ἃ τῆ προσκίμερον τὰ τέλος ἐκ ἔχοντα. ποιούτοισ ἃ αὐτῶν οἱ θεασάσοισ ἑδὼ ἕρεσας ἀμείβεσθ τοῖς δάροισ εἰώδασι.

Εκ τῆς αὐτῆς συγγραφής τῆ αὐτῆ πατρὸς, τῆν αὐτῶν ἀγίων θαυμα· οὐ ἢ δὲρχή.

Αλεξάνδρειαν Αἰγυπτίου & Λιβύων ἀκούω μητρόπολιν. καὶ μὲν ἕτερον. ἐλθόντες οὖν εἰς νεῶν πῆλα τέλειον, τῆν μὲν εἶδον φοβερόν & ὑπεύραμασπον, τῶν ἃ ὑψὲς τῆν οὐρανῶν αὐτῶν ἐφαπτόμεθρον· Ἐἴσω τούτου γυρόμῃροι, μεγίστην εἰκόνα καὶ θαυμασίαν ἐβλέπομεν, μέσον μὲν τῆ θεασάτω Χριστὸν γεγραμμένον χρώμασιν ἔχουσαν, χεῖροσ δὲ τῆ μπτέρων καὶ δέσποιναν ἡμῶν πλὴ θεοτόκων & ἀειπαρθένον Μαριάμ δύνουμῃν, & ἐκ δεξιῶν Ἰωάννην βαπτιστὴν αὐτῆ ἕσω τῆροσ & πρὸδρομῃον, ἔκτοισ τοῖσ σιρτήμασιν αὐτῶν πρὸς μὲν ὕσαντα, ἐπεὶ καὶ λαλῶν ἐνδον ὡν ἐκ ἠκούετο καὶ πῆλα τῆν ἁποστόλων καὶ πρὸς τῆν ἐνδὲξου γροσ & τῆσ μδρτυρικῆσ ὁμολογίωσ· μὲν ὡν ἐπύχων καὶ αὐτοῖ Κῦροσ καὶ Ἰωάννησ ἁ μδρτυρεσ. οἱ πρὸ τῆσ εἰκόνοσ ἱστῃμῃροι, τῶ θεασάτω πρὸς ἐπὶ πῆλον, τὰ γόνατα κάμπτόντεσ, & τὰσ κεφαλασ εἰς ἕδαφοσ φέροντεσ, & πρὸ τῆσ τῆ νέου θεραπείασ πρὸς βδοντεσ. Ἐ μὲν ἕτερον. καὶ πρὸς τῶν εἰκό-

ANNO CHRISTI 717.

ANNO
 CHRISTI
 737.

να τὸ τρίτον γυρόμυροι, τοῖς προλαθο-
 σι Ἰσίοις ἐχρῶντο καὶ ῥήμασι, καὶ ὡς
 ἄρα πολλῶν ἐδέηθησαν, ἔκαστω κεί-
 μνοι τὸ εἰ κελεύεις δέσποτα, μόνον δὴ ἐ-
 κρα. **Ⓞ** ὁ Χριστὸς ἀπαγγελάει, ὡς
 οἱ κήρυκται ἐπέμβουσε. **Ⓞ** δότε αὐτῷ * παρὰ
 τῆς εἰκόνος, ἐφ' ἧς ἔστατο. καὶ χαμόθεν
 ἀναστάντες **Ⓞ** μάρτυρες, προσέτον μὲν
 δι' ἁγίου Χριστοῦ τῷ θεῷ ἡμῶν, ὡς
 τῆς δέησεως αὐτῶν ἐπακούσαντι. ἔπει-
 τα δὲ χαίροντες καὶ γανυόμενοι, ἰδοὺ,
 φασί, παρὸς ἐμὲ τίτῳ χεῖρ ὁ θεὸς ἐ-
 δωρήσατο. εἰσελθε γυνὴ εἰς Ἀλεξάν-
 δρειαν, καὶ ἐν τῷ μεγάλῳ Τετραπύ-
 λῳ νῆστις καθεύδουσα καὶ μικρὸν τῆς
 κωνδύλας ἔλαμον, τῆς ἀνω παρὰ τῆς
 σωτήρος εἰκόνος ἀπιομένης, λαβὼν
 εἰς ληκὸν **Ⓞ**, πάλιν ἀγρυπνῶσα ἐν
 σταδίᾳ κατέλαβε. καὶ πύττω ἐὼν πό-
 δας δλεῖψαμένη, τῆς ὑγείας ἔξῃς τὸ
 δῶρημα. **Ⓞ** μὲν ἔπειτα, αὐτὸς δὲ ἀνα-
 στας μετὰ τίτῳ κούμωσιν τῆς κωνδύλας
 * f. d. καὶ λαμβάνει τὸ ἔλαμον, * παρὸς τὸ ἦν
 ἀγίων ἐρχεται τέμνει. ἐντα γυό-
 μων, ὡς ἐδεκάτη, τὰς χεῖρας καὶ
 ἐὼν πόδας ἠλείψατο. καὶ παραρη-
 μα τίτῳ νόσον ἀπέδειτο, καὶ τίτῳ ῥῶσιν
 ἀνέλαβε.

Ταρχσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρ-
 χης εἶπε· πάντα τὰ δοτοδεδόχμενα λέ-
 γει, ἔκαστῶν ζωγράφων ἔκαστῶν λοι-
 πῶν τεχνῶν ἀνάθηματα παρὸς ἀπρέ-
 πειδον ἦν ἱερῶν οἰκῶν.

Θωμάς ὁ διλαβέσατος μοναχὸς ἔ-
 προσβύτηρος καὶ τοποτηρητῆς τῆς ἀνατο-
 λῆς εἶπεν· αὐτὴ ἡ εἰκὼν, ἧμοι πατέρες,
 ἐν Ἀλεξάνδρειᾳ ἐν τῷ Τετραπύλῳ
 ἐστῶσα ὑπαρχαίᾳ ἕως τῆς νῦν, καὶ παν-
 τίας νόσοις ὀφείλεται.

Ἡ ἀγία συνόδος εἶπε· δόξα σοι τῷ
 Concil. Tom. 19.

nem tertio venientes, præmif-
 fis modis vtebantur & verbis.
 Et cum hora multa deprecaren-
 tur, & deorsum iacentes, iube
 domine, tantum clamarent:
 Christus miseratus, vt reuera
 misericors, annuit: & date ei,
 per imaginem fatus est. & de
 humo exurgentes martyres, pri-
 mo quidem gratias agebant
 Christo Deo nostro, qui eo-
 rumdem deprecationem exau-
 dierat: deinde gaudentes &
 tripudiantes, ecce, aiunt, no-
 bis donauit gratiam Deus. In-
 gredere itaque Alexandriam,
 & in magno Tetrapylo ieiunus
 dormi: & modico olei de can-
 dela, quæ sursum ante imagi-
 nem saluatoris ardet, accepto in
 ampulla parua, rursus ieiunus
 ad ista perueniens, etiam hoc
 pedibus vnctis, donum sanitatis
 habebis. Et post alia. Ipse au-
 tem furgens post extinctionem
 candelæ sumit oleum, & ad san-
 ctorum peruenit templum. vbi
 sicut iussus fuerat, manus & pe-
 des vnxit: & continuo languo-
 rem deposuit, & incolumita-
 tem recepit.

Tarasius sanctissimus patri-
 archa dixit: Omnia recipien-
 da esse fatetur, & pictorum &
 reliquarum artium monumen-
 ta, ad decorem sacrarum do-
 morum.

Thomas reuerendissimus mo-
 nachus, presbyter ac vicarius
 orientalium principum sacer-
 dotum, dixit: Hæc imago, ho-
 norabiles patres, Alexandriæ
 in Tetrapylo stat vsque nunc,
 & diuersas infirmitates curat.

Sancta Synodus dixit: Gloria
 Ll ij

Deo, qui etiam per sacras imagines miracula perficit.

Eustathius reuerendissimus monachus, presbyter & abbas monasterii Maximini, dixit: Et ego, sancti patres, librum fero eiusdem patris, conscriptionem habentem vitas multorum sanctorum virorum. & sicut placuerit cœtui vestro.

Sancta Synodus dixit: Legatur.

Et accipiens Stephanus monachus legit.

Eiusdem patris nostri Sophronii ex libro Prato.

Dicebat abbas Theodorus Æliota, quia quidam inclusus erat in monte oliuarum, valde certator. Impugnabat autem cum dæmon fornicationis. Quadam ergo die cum immineret ei vehementer, cœpit senex lamentari, & dicere dæmonio: Usquequo non parcis mihi? recede iam a me, conuenisti mihi. Apparet ei dæmon visibiliter, dicens: Iura mihi, quod nemini dicas, quod dicturus sum tibi; & ultra te non impugnabo. Et iurauit ei senex, quod per eum qui in altissimis habitat, nemini dicam, quæ mihi dixeris. Tunc dicit ei dæmon: Ne adores hanc imaginem, & te amplius non impugnabo. Habebat autem imago effigiem dominam nostram sanctam Mariam Dei genitricem, portantem Dominum nostrum Iesum Christum. Dicit inclusus dæmoni: Sine ut mecum tractem. In crastinum autem nuntiat hoc abbati Theodoro Æliota, qui tunc habitabat in laura Pharonum. Et venit, cui omnia indi-

δει κὴ διὰ τῶν ἱερῶν εἰκόνων θαυματουργίας Ἰππελοῦ π.

Εὐστάθιου ὁ ἀλαβείσατος μοναχός, πρεσβυτέρου & ἡγουμένου μονῆς τῆς Μαξίμου εἶπε· καὶ γὰρ ἄγιοι πατέρες βίβλον ἐπιφέρωμαι τῆς αὐτῶν πατρῶς, συγγραφῆς περὶ ἐλευθέρου βίους πολλῶν ἁγίων ἀδελφῶν· & ὡς παρέρχεται τῆς ἡμῶν ὁμηγύρει.

Ἡ ἁγία συνόδος εἶπεν· ἀναγνώσθητω.

Καὶ λαβὼν Στέφανος ὁ ἀλαβείσατος μοναχὸς ἀνέγνω.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρῶς ἡμῶν Σωφρονίου ἐκ τῆς λειμωναρίου.

Ἐλεγεν ὁ ἀββᾶς Θεόδωρος ὁ Αἰλιώτης, ὅτι ἰὼν ἐγκλειστος εἰς τὸ ὄρη τῆς ἐλαμῶν, ἀγωνιστὴς παύ. ἐπολέμει δὲ αὐτὸν ὁ δαίμων τῆς πορνείας. ἐν μᾶ οὐδ' ὡς ἐπέκειτο αὐτῷ σφοδρῶς, ἤρξατο ὁ γέροντος δοποδύραξ, & λέγων τῷ δαίμονι· ἕως ποῦ ἐκ ἐνδίδως μοι; ἄποστα λοιπὸν ἀπ' ἐμοῦ, σωζήσασάς μοι. φάνει αὐτῷ ὁ δαίμων ὀφθαλμοφανῶς, λέγων ὁμῶσόν μοι, ὅτι οὐδενὶ λέγεις, ὁ μέλλω λέγαν σοι· & ἐκέπτε σε πολέμῳ. καὶ ἠμῶσεν αὐτῷ ὁ γέροντος, ὅτι μὰ τὸ ἐνοικῶντα ἐν τοῖς ὑψέσις ἐκ εἶπω πνί, ἀπὸ λέγεις μοι. τότε λέγει αὐτῷ ὁ δαίμων· μὴ περὶ σκωπῆς ταύτης τῆς εἰκόνι, & ἐκ ἐπ' σε πολέμῳ. εἶχε δὲ ἐκτύπημα ἡεῖκῶν πνὶ δέσπονδου ἡμῶν τῆς ἁγίας Μαρίας τῆς θεοτόκου βασιλεύσαντος κῶρον ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. λέγει ὁ εἰληστος τῷ δαίμονι· ἀφες σκέλωμαι. τῆς οὐ ἐπαύειον διλοῖ τῷ ἀββᾶ Θεόδωρος τῷ Αἰλιώτη οἰκῶντι τότε ἐν τῇ λαυρα. Φαερῶν. καὶ ἦλθε, κὴ δηγήσατο πάντα.

ANNO
CHRISTI
787

ANNO
 CHRISTI
 787.

ὁ ἄγγελος λέγει τῷ ἐγκλείσῳ· οὕτως ἀβ-
 βᾶ ἐνεπαύθη, ὅτι ὠμώσας τῷ δαίμονι.
 πλὴν καλῶς ἐποίησας ὁρῶντων. συμ-
 φέροι δέ σοι μὴ καταλιπεῖν εἰς τὴν πό-
 λιν ταύτην πορνεῖν, εἰς ὃ μὴ εἰσελ-
 θῆς, ἢ ἵνα θρηνησῇ τὸ προσκυνοῦν (C)
 κύριον ἡμῶν καὶ θεὸν Ἰησοῦν Χριστὸν
 μὲν τῆς ἰδίας αὐτῆς μητρὸς ἐν εἰκόνι. ση-
 εἶξας οὐκ αὐτὸν καὶ ἐνδιωμάσας
 πλείοσι λόγοις, ἀπῆλθεν εἰς (C) ἰδὲ (C)
 αὐτῆς πόπον. φαίνεται οὐκ ἄλλοι ὁ δαί-
 μον τῷ ἐγκλείσῳ, καὶ λέγει αὐτῷ· τί
 ἐνὶ κακώτεροι; ἐκ ὠμώσας μοι, ὅτι οὐ-
 δὲνὶ λέγεις; καὶ πῶς πάντα ὁρῶντες τῷ
 ἐλθόντι πρὸς σέ; λέγω σοι κακώτεροι,
 ὡς Ἰησοῦς ἐχθρὸς κριθεῖναι ἐν τῇ ἡμέ-
 ρῃ τῆς κρίσεως. ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἐγκ-
 κλειστος, λέγων· ὅτι μὲν ὠμώσας, ὠμώ-
 σασα· ὅτι Ἰησοῦς, οἶδα. πλὴν (C)
 ἐμὸν δεῦρο τὴν καὶ ποιητῶν Ἰησοῦς
 σοὶ δὲ ἐκ αἰκούω.

Κωνσταντῖνος ὁ οὐσιώτατος (C) Ἰησοῦ-
 π (C) Κωνσταντίας τῆς Κυπρου εἶπεν·
 ὡσπερ ὀρμίσκοι χρυσοῖ, οὕτως εἰσὶν
 (C) θεοφόροι ἡμῶν πατέρες, συμφω-
 νοῦντες εἰς τὴν προσκυνοῦσαν τῆς ἱε-
 ρῆς εἰκόνων.

Ἰωάννης ὁ ἀλαβέσατος (C) μοναχὸς,
 πρεσβύτερος (C) καὶ τοποτηρητὴς τῆς ἀνα-
 πολικῶν χειρῶν, εἶπε· ὅτι ἔττον ση-
 μαίνει ὁ λόγος τῆς πάσης ἡμῶν σω-
 φρονίας, ὅτι συμφέροι ὁμολογεῖντα Ἰησοῦ-
 κῆσαι, ἢ ὅλως φυλάξαι ὄρκον Ἰησοῦ
 καταλύσαι τῆς σεπτῶν εἰκόνων. ποδο δὲ
 λέγουμεν, ἐπειδὴ πρὸς σήμερον (C) ἐπα-
 φορμίζονται ὄρκοι.

Ταρασίσιος ὁ ἀγνώτατος (C) πατρι-
 ἀρχὴς εἶπεν· ἐπειδὴ ἐγίνωσκε τὴν ἀ-
 γαθότητα τῆς θεοῦ, ὅτι μετανοοῦντας

cavit. At vero senex dicit in-
 cluso: Sic abba illufus es, vt dæ-
 moni iurares? Verumtamen be-
 ne fecisti hoc dicere. Expedi-
 autem tibi potius, vt non dimit-
 tas in ciuitate ista lupanar, in
 quod non introeas, quam vt
 recuses adorare Dominum &
 Deum nostrum Iesum Chri-
 stum cum propria matre sua in
 imagine. Confirmato ergo eo,
 & confortato multis sermoni-
 bus, abiit in proprium locum
 suum. Apparet itaque rursus
 dæmon incluso, & dixit ei: Quid
 est male senex? non iurasti mi-
 hi, quod nemini diceres? &
 quomodo cuncta dixisti ei qui
 venit ad te? Dico tibi maligne
 senex, vt periurus habes iudica-
 ri in die iudicii. Respondit ei
 inclusus, dicens: * Quia iuravi * Gr. Quod
 quidem, iuravi: & quia periur-
 ravi, scio. Verumtamen * mi-
 nime Dominum & factorem
 periuravi. te autem non audio.

Constantinus sanctissimus e-
 piscopus Constantiæ Cypri di-
 xit: Quemadmodum aurea mo-
 nilia, ita sunt deiferi patres no-
 stri, concordantes in adoratio-
 ne sacrarum imaginum.

Ioannes reuerendissimus mo-
 nachus, presbyter & vicarius
 orientalium pontificum, dixit:
 Et aliud significat sermo patris
 nostri Sophronii, quia expedit
 ei qui iurauit, magis periurare,
 quam omnino seruare iusiuran-
 dum in destructionem venera-
 bilium imaginum. Hoc autem
 dicimus, quoniam quidam ho-
 die excusant se propter iura-
 mentum.

Tarasius sanctissimus patriar-
 cha dixit: Quoniam sciebat bo-
 nitatem Dei, quia pœnitentes

fufcipit, ideo difpofuit transgredi impium iuramentum. Et nunc qui in hærefi ifta iuraverunt, fi quidem aliud peccatum non fecerunt, rationabilis eis eft excufatio, & non habent quod dicant. nam fi in alia peccata incidunt, debent Deum placare, & obfecrare de remiffione illiciti iuramenti.

Theodorus fanctiffimus epifcopus Subritensium dixit: Princeps apoftolorum Petrus negavit, fed acta pœnitentia receptus eft.

Tarasius fanctiffimus patriarcha dixit: Herodes non periuravit, fed periit. at vero Petrus negavit cum iuramento: deinde foras egressus & lacrymatus, faluus factus eft. Omne quippe peccatum benignus Deus ignofcit, fi ex tota anima quis pœnitentiam gesserit.

Sancta Synodus dixit: Etiam domine, fic nos fancta fcriptura docet.

Tarasius fanctiffimus patriarcha dixit: Primus theologiæ princeps, fanctus videlicet Ioannes ait: Nos, filioli, fi dixerimus, quia peccatum non habemus, mendaces fumus. Si ergo rogauerimus Deum pro peccatis nostris, propitius nobis fit, & dimittit delicta noftra.

Nicephorus fanctiffimus epifcopus Dyrrachii dixit: Pauore multo detinemur domine, quia plurima mala egimus, & compendiofam pœnitentiam & confessionem precamur.

Leo fanctiffimus epifcopus Phocix dixit: Scriptum eft, quia iuramentem mendax ne diligatis. & huius rei gratia mendax iuramentum noftrum

πρωσδέχεται, πούτου ενεκεν διετάξατο παραβλιῶαι (W) ἀσεβῆ ὄρκον. καὶ πανῶ (C) ἐν τῇ ἀίρεσί τῆς τῆς ὁμοιωκότες, εἰ μὴ ἄλλω ἀμδρπίαν οὐ πεποίησαν, βίλοχος αὐτοῖς ἡ πρὸ φασίς, ἔ ἐκ ἐχρῶσι π λέγην. ἐπεὶ δὲ καὶ ἄλλας ἀμδρπίας πρὸ ἐπιπλοισιν, ὠφειλον (C) θεὸν ὄξιλῶσαι, καὶ ἐκδυσωπῆσαι πρὸ τῆς ἀφείσεως τῆ ἀσεμίου ὄρκου.

Θεόδωρος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος * Σουβείλων εἶπεν· ὁ κορυφαῖος τῆς ἁποστόλων Γέτρης ἠρνήσατο, ἀλλὰ μετανοήσας ἐδέχθη.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπεν· ὁ Ηερόδης βιάρκησεν, ἀλλ' ἀπώλετο. ὁ δὲ Γέτρης ἔρησάμδρ (C) μὴ ὄρκου, εἴτα ὄξιλῶν ἔ δακρύσας, ἐσώθη. πᾶσαν γὰρ ἀμδρπίαν ὁ θεὸς συχωρεῖ, εἰ πῆς ὄξ ὅλης τῆς ψυχῆς μετανοήσῃ.

Ἡ ἀγία συνόδος εἶπε· ναὶ δεσπότη, οὕτως ἡμᾶς ἡ ἀγία γραφὴ διδάσκει.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπεν· ὁ πρῶτος τῆς θεολογίας Ἰωάννης εἶπεν· ἡμεῖς τεκνία, ἐδὴ λέγαμδρ, ὅτι ἀμδρπίαν ἐκ ἐχρῶν, πρὸς αἰσμέν. ἐδὴ οὐδ' ἀρακαλῶμδρ αἰετῶ (C) θεὸν ἰσπέρ τῆς ἀμδρπίαν ἡμῶν, ἰλειως ἡμῶν γίνεται, ἔ πρὸς πᾶ πλημμελήματε ἡμῶν.

Νικηφόρος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος τῆς Δυρράχου εἶπε· δέει πολλῶ συνεχόμεθα δεσπότη, ὅτι πλεῖστα κακὰ διεπραξαμδρ, ἔ * συντόμου μετανοίας καὶ ὄξαρβύσεως δεόμεθα.

Λέων ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Φωκίας εἶπε· γέγραπται, ὅτι ὄρκον ψευδῆ μὴ ἀγαπήσῃτε. ἔ πούτε χάριν ὀφειδῆς

ANNO CHARI 771

Matth. 26.

Matth. 6.

1. Ioan. 1.

Zach. 8.

ANNO CHRISTI 787.

ἡμῶν ὄρκος παρασάλλεται, ὡς μηδεμίαν ἰσχύ ἔχων.

Ἰωάννης ὁ θεοφιλέστατος πρεσβύτερος ἔποπτηρῆτος τῶν ἀνατολικῶν ἑκκλησιῶν εἶπεν· εἰ κελεύετε, ταυῦτά περὶ τῶν ὄρκων ζητήσω.

Ταρασίσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπεν· ἤδη τὰ περὶ αὐτῶν ἐρρέθη. εἰ δὲ πλέον, ἐν ἑτέρῃ ὀξείᾳ ζητήσω. ταυῦ δὲ ἐχόμενα τῶν προκειμένων.

* Οὐλίανος

* Θεόδωρος ὁ θεοφιλέστατος διάκονος, μοναχὸς ἔνοταριος, ἀνέγνω.

Ἐκ τῶν θαυμασίων τῶν ἀγίων Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ.

Ἐστῆς τις ἀνὴρ Ἰππευτικῆς σφόδρα, ἀνελθεῖν ἐχρῆκός ἐν τῇ κοτύλῃ, ἔπολλαις χρῆσαι μύθος θεραπείαις τῶν ἰατρῶν, ὑποβαλὼν δὲ εἰαυτὸν καὶ τοῖς ἑξίφεισι τῶν ἰατρῶν, ὅτι ἐν αὐτοῖς τε δεκαπέντε ταλαιπωρήσας ἐν τῷ πάθει, καὶ νικηθεὶς ὑπὸ αὐτῶν, πλέον ἠύξησε τὸ νόσημα, τετρασέμου τούτου γρηγορήσει, ἔσφιεντος τὸ ἐναποκείμενον ῥέμμα. πολλὰκις δὲ ἔπε παραπεμπόμενον τῷ σώματι ποτὸ ἐκείθεν ὑπορρέοντος, τῶν τε ἰατρῶν εἰρηκότων κεκυριώσασθαι αὐτὸν ὑπὸ αὐτῶν, ἔμῃ δὲ εἰσπεθεῖν ἀνθρώπου χεῖρα διωαμυλίω βοηθῆσαι τῷ πάθει· ἀπέγνω λοιπὸν εἰαυτῷ ὁ ἀνὴρ, ἔσυνεβουλόθη ὥρα πολλῶν καταλαβεῖν τῶν ἀγίων ἔθεο θεοφώντων Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ ἡγιασμένων οἶκον. ἔποδο ποιῆσαι βουλόμην· πολὺ βουλοῦς γὰρ ἡ ἀνάγκη· θεωρεῖ τῶν ἀγίων καθ' ὑπνον λέγοντας αὐτῶν· δεῦρο πρὸς ἡμᾶς, καὶ ἰαθήσῃ. θαρσήσας τὸν ἄνθρωπον τῆν προσηγορίαν τῶν ἀγίων, καταλαμβανὼν τὸ ἐνδοξὸν αὐτῶν οἶκον καὶ καθ' ἕκαστον ἡμερῶν αὐτῶν ἐκ

paruipenditur, tamquam nullam fortitudinem habens.

Ioannes Deo amabilis presbyter & vicarius orientalium pontificum, dixit: Si iubetis nunc, querantur illa quæ de iuramento sunt.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Iam quæ ad id pertinent, dicta sunt. Si quid autem amplius est, in alia examinatione requiratur. Nunc autem proposita exequamur.

Theodosius Deo amabilis diaconus & notarius legit.

Ex miraculis sanctorum Cosmæ & Damiani.

Alius quidam vir clemens valde, fistulam habens in femore, & multis usus medicamentis, ita ut sese etiam gladiis medicorum traderet, per annos circiter quindecim miseriis afflictus est in passione, a qua superatus amplius crevit languor, quadrati oris effectus, & superiacente rheumate fatigatus: frequenter etiam immisso corpori potu inde profuente, medicisque dicentibus, quod languor ita dominaretur ei, ut non posset manus hominis inueniri, quæ passioni auxiliaretur. Postposuit ergo se vir, & accepit a multis consilium, ut ad sanctorum Dei famulorum Cosmæ & Damiani sanctificatam pergeret domum. Et cum hoc facere voluisset (multas enim habet voluntates necessitas) videt sanctos in somnis dicentes sibi: Veni ad nos, & sanaberis. Fiducia ergo accepta per exhortationem sanctorum, peruenit ad gloriosam eorum domum; & per singulos dies non

* Gr. auxit languorem, q. o. effectum & rheuma quod inerat, emittentem.

* Gr. Desperavit

* Gr. multa consilia

habetur

cessavit obsecrare, vt liberaretur a passione. Porro cum permansisset anno, & nullam visitationem fuisset adeptus, in fine egressus liminare, quod appositum erat domui sanctorum, & intuens in imaginem saluatoris, quæ posita erat in dexteriori porticu (picta vero erat in eam sancta Maria Dei genitrix, quam sancti famuli Christi Cosmas & Damianus, & quidam ex magnis viris, Leontius nomine) deprecationibus factis prolixis, fleuit per multas horas amare; atque obsecratis sanctis, abiit in locum cubiculi sui. Et aspicit per noctem venientes ad se famulos Christi Cosmam & Damianum, mediam habentes gratia plenam Virginem, & dicentem * sibi: Ecce iste est, adiuvate eum velociter.

* Gr. ipsis:

Item ipse legit ex eisdem miraculis. De uxore Constantini Laodicensis.

Contigit quemdam virum fidelissimum, qui in militia exercebatur, nomine Constantinum, qui gloriosorum sanctorum Cosmæ & Damiani patrocinium sedulus implorabat, profectum fuisse ab hac amabili Christo regia ciuitate, causa iniunctæ sibi militia. Qui in vnaquaque peregrinatione sua, in fide deferebat effigiem sanctorum in parua imagine ad proprium munimentum. Cum autem peruenisset ad Laodicensium ciuitatem, quæ cognominata est * Trimetria, ibique moratus esset occasione commissi sibi præcepti aliquo tempore, nuptias legitimas assecutus est. Paucis vero diebus tran-

* Gr. Trimetria, seu Trimetania.

ἐν εἰκότι, ἀπαλλαγῆναι τῆς πάθους, ὡς δὲ ἐπέδμε χρόνον, ἔοιδε μὲν ἐπιζητησέν τῆσιν ἁγίοις, τέλος ἔχελθων ἐν τῷ ὑπερδύσει τῷ προσσωρακειμένῳ τῷ οἴκῳ τῆσιν ἁγίων, ἔβλεψας εἰς τὴν εἰκόνα τῆσιν σωτῆρος τῷ ἀνακαμθῆναι ἐν τῇ κτῆ τὸ δεξιὸν σοῦ. γέγραπται δὲ ἐν αὐτῇ ἡ ἁγία Μαρία ἡ θεοτόκος, ἔοιδε ἁγιοὶ θεράποντες τῆσιν Χριστοῦ Κοσμάς ἔοιδε Δαμιανός, καὶ πῆσιν μεγάλων ἀνδρῶν Λεόντιος τὸ ὄνομα. δειψὸς ἐκτενεῖς ποιμαίνων, καὶ κλαύσας πικρῶς τῆσιν ἄρας πολλὰς, ἔδυσωπήσας τῶν ἁγίων, ἀπῆλθεν ἐν τῷ τόπῳ τῆσιν κόπης αὐτῆσιν. καὶ θεωρεῖ διὰ τῆσιν νυκτῆσιν ἐργασίμων τῶσιν αὐτῶν τῶν θεράποντας τῆσιν Χριστοῦ Κοσμάς ἔοιδε Δαμιανόν, μέσσω ἔχοντας τὴν κεχαριστημένην παρθένον, ἔλεγουσαν αὐτοῖς. ἴδε οὗτος ὅστις, βοηθήσατε αὐτῷ διὰ τῆσιν.

ANNO CXXXII 787

Ἐπὶ ὁ αὐτῆσιν ἀύγνω ἐν τῆσιν αὐτῆσιν δαιμόνων. πῶς τῆσιν γυναικὸς Κωνσταντίνου τῆσιν ἐν Λαοδικείᾳ.

Συνέβη πνὰ ἀνδρα ἐν στρατείᾳ ἔξεπερῆσθον, ὄνομασιν Κωνσταντίνου, πρὸς τὸν, ἔοιδε μὴ ἀπολιμπανθῆναι τῆσιν ἐν δόξῳ ἁγίων Κοσμάς ἔοιδε Δαμιανὸς προσεδρεύας, ἐν δειδημηκέναι ταύτης τῆσιν φιλοχρίστου ἔοιδε βασιλίδος πόλεως, τῆσιν προσούσης αὐτῷ στρατίας χάριν. ὅστις ἐν ἐκάσῃ αὐτῶν ξενιτείᾳ κτῆσιν πῆσιν ἐπέφερε τὸ ἐκτύπωμα τῆσιν ἁγίων ἐν εἰκονιδίῳ πῶς ἀσφάλειδου ἰδίας. ἔπῆσας δὲ τῆσιν Λαοδικείων πόλει, ἡσιν ἐπωνομάσθη ἡ * Τριμετρία, ἐν αὐτῇ τῆσιν διαξίφας προσφάσῃ τῆσιν ἐγκαχέσθῃ αὐτῷ προστάγματος Φαυερὸν χρόνον, γάμοι νομίμα προσωμῆσθῃσιν. ὀλίγων ἡμερῶν διαγυρομένων ἡσιν α-

* Τριμετρία

ANNO CHRISTI 787.

ἡ συναφθεῖσα τούτω πρὸς γάμον γυνή
ἠδένθησεν ἐν τῇ σαζονί αὐτῆς τῇ δὲ δὴ
νύμων, λήπτημα ἐμβαλοῦσα. ἔπειτα
τῆς ἀλγηδόνων δένωδς ἀνωμύρη, τῶ ἀν-
δρὶ οὐ μέγιστος κόπος ἐνεποιεῖ, ὅστις πα-
ραμυδοῦμνος πλὴν ἰδίου γυναικῆ, καὶ
πολλῶν πείραν τ' ἀγίων ἔχων, ἔπιλα-
δοῦμνος ἦ, ὅτι καὶ τὸ εἰωθὸς αὐτῆς τούτοις
ἐπεφέρετο, ἔλεγε αὐτῇ πῶς ποιήσω;
ἔπι ξένος εἰμί. εἰ γὰρ ἡμεῖς ἐν τῇ πόλει
μου, ἐλάμβανον τῆς κρητῆς τ' δεασο-
τῆς μου τ' ἀγίων Κοσμᾶ ἔ Δαμιανοῦ,
καὶ διδύς τις πόνους σου ἔπαυον, καὶ τὸ νό-
σημα ἐθεράπευον. ἡ ὅτι πῆσθ' ὑπαρξου-
σα, καὶ θαυμάσια παρὰ τὸ σῶτομον
τ' ἦν ἀγίων ἰασησ, ἔ δὲ ἀμύρη ἀξίω-
θῆναι μὲν τ' ἐπὶ ἀνοδὸν αὐτῶν τῆς ἐν τῶ
ἐνδοξῶ αὐτῶν καὶ πελοήτω ναυτῶ-
των προσκυνησέως, ἔ τρωθεῖσα ἐκ μό-
νης τ' ἀκοῆς τῶ πρὸς τοὺς ἀγίους πόδω, ἡ-
σύχασε. ἔ ὑπὸ κατενεχθεῖσα τῇ ἐπίση
νυκτὶ ὄρα ἔδῶν μεγάλοις τούτοις ἔ φο-
βεροῖς ἰασησ ἔ θεράποντας τῆς Χριστοῦ
Κοσμᾶν ἔ Δαμιανόν ἐν ᾧ ἐκτυπωῦ-
ται σχήματι, ἐσώτας παρὰ τῇ κλίνῃ αὐ-
τῆς, καὶ λέγοντας αὐτῇ πῶς ἔχῃ; πῶς ἀγ-
νίας; πῶς θλίψις προσάγῃς τῶ ἀνδρὶ σου;
ὡδὲ ἐσμεν μὲν ὑμῶν, μηδενὸς φρονή-
σης. ταῦτα εἰπόντες αὐτῇ ἀπέστησαν. ἡ ὅτι
διὑπνιδεῖσα ἤρατα τ' ἰδίων ὀμάλυρον,
πυδέατ' ἔδῶν ἀντὶ βελομύρη (αὐτῶν σχήματῶ)
τ' ἐνδοξῶν ἀγίων Κοσμᾶ ἔ Δαμιανῶ,
ὅπως ἰσορουῶται, καὶ ἐν ποίᾳ τάξει ἡ αὐ-
τῆς πρὸς τοὺς ἀδελφεοὺς γίνετ' ἔδῶν ἔδῶν.
ἔ ὅτι ἀνδρὸς ἀπαγγέλλουτος μὲν αὐτῇ τὸ
σχῆμα, διηγησαμένη ἦ ἔ τὰ αὐτῶν χαρί-
σματῶ, συνεπέθετο μὲν τῶ συμβίῳ πρὸς
τὰ σχήματα, ἔλεγε ὅτι αὐτῶν τὰ λοιπὰ τὰ
ρήθεντα αὐτῇ ἐν ὀπίσθῳ ὑπὸ τ' ἀγίων.

actis, vxor quæ huic fuerat nu-
pta, infirmata in maxilla sua si-
nistra, & apostema faciens, ac
a doloribus acriter agitata, non
mediocres viro ingerebat la-
bores. Qui consolatus est mu-
lierem suam, multum habens
sanctorum experimentum. Por-
ro oblitus, quia secundum con-
suetudinem suam eos secum de-
ferret, dicebat ei: Quid tibi fac-
ciam? hospes sum. Si enim in
ciuitate mea essem, sumerem
cerotem dominorum meorum
Cosmæ & Damiani, & statim
dolores tui quiescerent, & in-
firmitas curaretur. Quæ cum
esset fidelis, ad sanctorum cele-
rem * sanitatem admirata ora-
uit, quo digna fieret post reuer-
sionem suam in gloriosa eorum
& famosa domo adorationem
ipforum adire. Nam & ex solo
auditu compuncta præ amore
quem circa sanctos habebat, con-
tuit; somnoq; detenta postera
nocte aspicit magnos hos & ter-
ribiles medicos & famulos Chri-
sti Cosmam & Damianum sche-
mate quo erant depicti, stantes
ad stratam suam, & dicentes si-
bi: Quid habes? quid certas?
quid tribulationes infers viro
tuo? hic fumus vobiscum, ni-
hil tibi curæ sit. Quibus ad eam
dictis recesserunt. Illa vero cui-
gilans interrogabat coniugem
suum, sciscitari ab eo volens ha-
bitus gloriosissimorum sancto-
rum Cosmæ & Damiani, vel
qualiter pingerentur, & in quo
ordine ipforum ad infirmitates
fieret exhibitio. Cumque ma-
ritus ei habitum indicasset, &
eorum * schemata enarrasset: * chari-
finata
illa eidem coniugi suo eorum

Ceterum & vir in recordationem ex narratione veniens, quod haberet sub axilla sua sanctorum in imagine parua effigiem, eductam protinus vxori monstrauit. At illa cum vidisset, eam adorauit, & cognouit, quod vere secum ibidem degerent sancti secundum vocem ipsorum. *

* Gr. addit. & statim liberata est femina morbo.

Ioannes reuerendissimus presbyter, & monachus, ac vicarius orientalium pontificum, dixit: Ostensum plane nobis est, quia & per imagines apparent sancti miracula facientes. Per imaginem enim manifesti facti sunt mulieri, sanantes eam.

Manzo sanctissimus episcopus Pracanensium dixit: Postquam recessi anno praterito a regia vrbe, & veni ad seruilem ciuitatem vestram, in qua dego, infirmitatem incurri saeuissimam, ita vt propinquos meos colligerem ad faciendum testamentum. Et in his languore comprimente, attuli augustissimam imaginem saluatoris nostri Iesu Christi, & dixi: Domine qui das gratiam sanctis tuis, visita me. Et mox vt posui eandem colendam imaginem in membrum, quod patiebatur, confestim expulsus est languor, & restitutus sum fanus.

Exurgens autem Theodorus sanctissimus episcopus Seleuciae dixit: Et nobis innotuit hoc: iuxta nos enim est.

* Gr. Theodosius

Item * Theodorus diaconus, & monachus, & vasorum custos venerabilium patriarchalium oratoriorum, legit.

λοιπόν καὶ ὁ ἀνὴρ εἰς αἰάμνησιν ἐλθὼν ἐκ τῆς διηγήματος, ὅτι εἶχεν ἐν τῷ ὕπομαχάλω αὐτοῦ τὸ εἶδος ἐν εἰκονίδι ἁγίου πατρὸς ἐκτύπωμα, ἐμβαλὼν ἐπὶ τὸ στήθος ἐδίδξε τῆς γυναικί. ἡ δὲ θεασαμένη προσεκύνησεν, & ἔγνω, ὅτι ὄντως αὐτῷ αὐτοῖς ἐκείσε διήγον ὁ ἅγιος καὶ πῶς αὐτῶν Φωνῶν, καὶ ὁμοίως ἀπηλλάγη ἡ γυνὴ τῆς νοσήματος.

ANNO CHRISTI 757

Ἰωάννης ὁ βλαβέστατος πρεσβύτερος, μοναχὸς & τοποτηρητὴς τῆς ἀνατολικῶν δεχηρέων, εἶπεν ἀπεδείχθη σαφῶς ἡμῖν, ὅτι & διὰ τῆς εἰκόνων φανόντων ὁ ἅγιος θαυματουργῶν. διὰ τῆς τῆς εἰκόνος ἐφανερῶς ἔσταν τῆς γυναικί, ἰώμενοι αὐτῶν.

Μανζὼν ὁ ὁσιώτατος ἐπίσκοπος Πρακανίων εἶπε· μετὰ τὸ ἀναχωρῆσαι ἡμεῖς ἐκ τῆς βασιλευσῆς πόλεως, & ἀπελθεῖν εἰς πῶς κατ' ἐμὲ δουλικῶν ἡμῶν πόλιν, ἀδυνατεῖα παρέλαβον χαλεπωτάτη, ὡς με & ἴδον ἰδοῖς παρῶν αἰσῶν παρὰ τὸ ποιῆσαι διαθήκεν. & ἐν τούτοις τῆς νόσου κατεργασῆς, ἠνέχετο πῶς σεβασμίαν εἰκόνα τῆς σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, & εἶπον· ὅτι, κύριε ὁ δίδας πῶς χάριν τοῖς ἁγίοις σου, ἐπίσκεψαι με. καὶ ἄμα τῶ ἐπίδειξαι με πῶς αὐτῶν σεβασμίδου εἰκόνα εἰς τὸ πάγον μέλος, παραυτίκα ἀπηλλάγη τὸ νόσημα, & ἰγὴς κατέστη.

Καὶ ἀναστὰς Θεόδωρος ὁ ὁσιώτατος ἐπίσκοπος Σελευκείας εἶπε· καὶ ἡμῶν διεγνώθη πόδι· παρῶν τῶν ἡμῶν ὅστιν.

Ἐπὶ Θεοδοσίῳ διάκονος, μοναχὸς & σκευοφύλαξ τῆς βασιλικῶν πατριαρχικῶν βιβλιοθηκῶν, ἀνέγνω.

ANNO
 CHRISTI
 787.

Εκ τῶν αὐτῶν θαυμασίων, περὶ τῆς γυ-
 ναικὸς τῆς ἐχούσης τὸν σφόδρον.

Ex eisdem miraculis, de mu-
 liere tortionem habente.

Καλῶς ὁ σφόδρατος Παῦλος, ὁ
 σῦλος καὶ διδάσκαλος τῆς ἐκκλησίας,
 βοᾷ, ὅτι ἡ ἐλπίς οὐ καταπραίνει, τῆς ἀ-
 γάπης τῆ θεοῦ ἐκκεχυμένης ἐν ταῖς
 καρδίαις ἡμῶν. ταῦτις τὴν ἐλπίδα
 κεκτημένη μία πηρὶ ζωῆ, ἔχει τῶν
 ἀδελφῶν ῥυαδίσα διαφόρων διὰ τῶν
 ἐνδόξων ἀγίων Κοσμά & Δαμιανῶν,
 αἱ ἐπίλησον τὴν μνήμη τῆς περὶ αὐ-
 τῶν ἀγαθίας ἐποιεῖτο, συχρότηρον ἐν
 τῷ θαυμασῶ αὐτῶν τοῦτο οἶκῳ πα-
 ραγομένη, καὶ τὸ χρεὸς τῆς μητρὸς αὐ-
 τῆς ἀποπνύουσα· καὶ ἀπλῶς, καθ' ἐ-
 κάστῳ τῶν μεγάλων καὶ θαυμασῶν
 ἀγίων Κοσμά καὶ Δαμιανῶν ἐχου-
 σα ἐν τῇ διαμονῇ ἐν ἐκκορέννῳ, ἀλλὰ
 καὶ εἰς πάντα τῶν τοίχων τῆ οἴκου αὐτῆς
 τοῦτοις ἀνέγραψεν, ἀκόρετος τῆς θεᾶς
 αὐτῶν ὑπαρχουσα. ὅθεν ἐκ τῆς ὑπερ-
 βάλλοντος αὐτῆς πόθου ποδοπέρασε-
 χε· καὶ μηδεὶς ὑπολαβὸν ποδοπέ-
 ρον· οὐδὲ τῶν ἀκατηγόρητον ἐπὶ ὠφέ-
 λειαν ψυχῆς πανταχοῦ τῆ ἀπίστον κρίνει.
 ταῦτις σκέπη ὑπὸ τῶν ἐσωθεν ἀδε-
 νήσασαν πόνοις ἀνεκδοτοῖς ἐν τῷ ἰδίῳ
 οἴκῳ συνέχευται, κυλιόμενῳ τε ἐν τῷ
 κρατῆρα ἀπαυσον ἔχον τὴν ὀδυνῶν
 καὶ οὐδεμίαν ἀνοχὴν τῶν ἀλγηδόνων
 ἢ ἐν αὐτῇ. οὕτω δὲ συμβαίνοντος, μό-
 νῳ ἔλαχε ταῦτις περὶ ὀλίγον δι-
 ρεθῆναι. ὡς δὲ εἶδεν ἑαυτὴν κινδύ-
 νεύουσαν, συρομένη κατῆλθεν ἐν τῆς κλί-
 νης· καὶ φθάσασα τῶν τοίχων, ἐν ᾧ ἐν
 τῷ τοίχῳ ἦσαν γεγραμμένοι ὁ πάν-
 σοφοι οὗτοι ἄγιοι, τῇ πίστι αὐτῆς ἀπὸ
 βακτηρίας χροσαιδῆν, ἔεισε δάσα-
 σα ἑαυτὴν, τοῖς ὄνυξί τε αὐτῆς τῶν
 Concil. Tom. 19.

Bene sapientissimus Paulus, *Rom. 5.*
 columna & magister ecclesiae,
 clamat, quia spes non confun-
 dit, & quia caritas Dei diffusa
 est in cordibus nostris. Hanc
 spem possidens vna fidelis mu-
 lier, & a saeculis infirmitatibus e-
 ruta diuerso modo per glorio-
 sos sanctos Cosmam & Damia-
 num, sine obliuione cum gra-
 tiarum actione faciebat erga il-
 los memoriam, crebrius ad hanc
 mirabilem eorum domum ac-
 cedens, & debitum honoris eis
 persoluens: & vt compendio di-
 cam, per singulos dies, magnos
 & admirabiles sanctos Cos-
 mam & Damianum habens in
 mente non fatiabatur, sed in
 omni pariete domus suae hos de-
 pingebat, infatiabilis ex visione
 eorum existens. Vnde & ex e-
 minente amore suo hoc * age-
 bat; & nemo suspicetur hoc * o-
 fideles: sine * accusatione quip-
 pe super vtilitate animae vbi-
 que quod non creditur, iudica-
 tur. Hanc contigit interiori-
 bus doloribus ac incessabilibus
 infirmatam in propria domo
 comprimi, volutarique in lecto
 indefinentem habentem dolo-
 rem; & nec vna dilatio crucia-
 tum erat in ea. Taliter autem
 accidente, solam contigit hanc
 ad modicum inueniri. Cum au-
 tem vidisset se periclitantem,
 tracta descendit de strato, & ap-
 propinquans loco, in quo in pa-
 riете erant depicti sapientissimi
 sancti isti, fide sua pro baculo v-
 tens, & erigens semetipsam, vn-
 gulisq; manuum suarum radens
 Mm ij

Gr. egit:
 * Gr. in-
 credible.
 * Gr. ac-
 cufatione
 quippe di-
 gna f. v. a. v.
 increduli-
 tas.

* id est, li-
nimento.

ex *unctione, ac mittens in aquam, bibit temperatum: & continuo sana facta est, doloribus qui erant in illa, cessantibus sanctorum aduentu. Quae postquam sana facta est, venit in hanc magnam domum, gratias agens Domino Deo, qui dedit tanta charismata sanctis suis: & narravit omnibus curationem quae sibi facta fuerat per sanctos in huiusmodi habitu.

Symeon reuerendissimus monachus & hegumenus regionis, tradidit librum: quem suscipiens Niceta Deo amabilis diaconus & notarius venerabilis patriarchici secreti, legit.

Sancti patris nostri Ioannis Chrysostomi sermo in lauationem quinta feria.

Omnia facta sunt propter gloriam Dei & usum nostrum. Nubes ad imbrium ministerium, terra ad fructuum abundantiam, mare ad mercatorum copiam. Omnia tibi ministrant, imo autem imagini Dei. Nam quando imperiales characteres & imagines in ciuitatem introducuntur, obuiam veniunt principes & vulgus cum laudatione, non tabulam honorantes, neque perfusam cera picturam, sed characterem imperatoris: sic creatura non terrenum habitum, sed caelestem figuram veneratur.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Libri qui lecti sunt, de templo sanctorum Anargyron sunt, quod est in diuinitus conferuanda regia vrbe. Porro clerici qui inde sunt, detulerunt eos ad nos, & adiuraue-

χρῆσθ' καταξέσασα τῆ χειροματος, & βαλοῦσα ἐν ὕδατι, ἐπιεν ὑγρῶτον· & παρῶθεν ὑγιῆς γέγονε, τῆς οὐσῶν ἐν αὐτῇ ἀληθῶνων παυσαιδῶν τῆ τῆς ἀγίων ἐπιφοιτήσῃ. ἡ περ μὲν τὸ ὑγιαῖναι ἦλθεν ἐν τῷ μεγάλῳ πύτῳ οἴκῳ, ὡς χειροῦσα τῷ δεσπότη θεῷ, τῷ δεδωκότῃ ποσῶτα χειροματα τοῖς ἀγίοις αὐτῶν. καὶ δηγησάτο πᾶσι πλὴν διὰ τῆς ἀγίων πρῶσθημοῦ αὐτῆ ἐν τῷ ποιούτῳ χῆματι δεραπίαν.

Συμεὼν ὁ διλαβέσατ' ὁ μοναχὸς, πρεσβύτερος καὶ ἡγούμενος τῆ χώρας, ἐπέδωκε βιβλίον· ἡ δὲ δεξάμενος Νικητῆς ὁ διλαβέσατος διάκονος καὶ νοτάριος τῆς διαγωγῆς πατριαρχικοῦ σερκέτου, ἀνέγνω.

Τοῦ ἀγίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσόστομου, εἰς Ϟ νηπίηρα.

Πάντα ἐγγύοντο διὰ δόξαν θεοῦ, χρῆσιν ἢ ἡμετέραν. νεφέλη εἰς τὸ ὄμβρην διακονίῃ, γῆ εἰς πλὴν τῆς καρπῶν βιωσίαν, θάλασσα εἰς πλὴν τῆς ἐμπόρου ἀφρονίαν· πάντα σοι λειτουργεῖ πρὸς ἀνθρώπου, μᾶλλον ἢ τῆ εἰκόνι τῆς δεσπότη. ὡσπερ γὰρ ὅτε βασιλικοὶ χρακατήρες καὶ εἰκόνες εἰς πόλιν εἰσφέρονται, καὶ ὑποδωτῶσιν αὐταῖς ἀρχόντες καὶ δήμοι μετ' ἐπιφωμίας, οὐ στανίδα τιμῶσιν, οὐδέ πλὴν κηρόχυτον γραφίῳ, ἀλλὰ Ϟ χρακατήρα τῆ βασιλείας· οὕτω καὶ ἡ κτίσις οὐ τὸ γήινον χῆμα τιμᾷ, ἀλλὰ Ϟ οὐρανόιον χρακατήρα ἀδείεται.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπεν· αἱ βίβλοι αἱ ἀναγνωσθεῖσαι ἐκ τῆ ναοῦ τῆ ἀγίων Ἀναργύρων εἰσὶ, ἔσθ' ὄντος ἐν τῇ θεοφυλάκτῳ & βασιλίδι πόλει. Ϟ δὲ κληρικοὶ τῆς ἐκείσε ὄντων ἐκόμισαν αὐτὰς πρὸς ἡμᾶς, &

ANNO
CHRISTO
757.

ANNO CHRISTI 787.

κατέκριναν, ἵνα ἀναγνώδω αὐτὰς ἐν τῇ ἀγία συνόδῳ.

Ἡ ἀγία συνὸδος εἶπε· καὶ δέον ἡμῶν δεῦροτα ἀναγνώδω αὐτὰς· εἰς ᾧ ὠφέλειαν πάντων ἡμῶν ἀρήχθησαν.

Γέρσης ὁ βίλαβέσατ ἀναγνώσης ἐνοτάριος τῆ βίλαβι πατριαρχείου ἀνέγνω.

Τοῦ ἀγίου Ἀθανασίου ἐκ τῆ κατὰ Ἀρειανῶν λόγου τεταρτοῦ, οὗ ἡ δὲρχή.

Οἱ Ἀρειομανῖται, ὡς εἶνε, κριναντες ἀπαξ δόξαται γινέσται. Ἐμὲ ἔπερα. ποδο καὶ δὸτ τῆ ἀραδείματος τῆς εἰκότος τῆ βασιλέως προσεχέσερον πρ κατωσῶν διωθήσεται. ἐν ᾧ τῇ εἰκόνι τῆ βασιλέως τὸ εἶδος καὶ ἡ μορφὴ ὄστι. Ἐ ἐν τῷ βασιλεῖ ᾧ τὸ ἐν τῇ εἰκόνι εἶδος ἐστιν. ἀραδλλακτος δὲ ὄστιν ἡ ἐν τῇ εἰκόνι βασιλέως ομοιότης· ὡσεὶ τὸ ἐνοσφῶντα πλὴν εἰκόνα, ὁσφῶν ἐν αὐτῇ βασιλέα. Ἐ πάλιν ὁσφῶντα βασιλέα, ἀπηνώσκειν ὅτι ἔστος ὄστιν ὁ ἐν τῇ εἰκόνι. ἐκ δὲ τῆ μὴ διαλλάσσειν πλὴν ὁμοιότησα, τῷ θελοντι μὲν τὴν εἰκόνα θεωρήσασαι βασιλέα εἶποι ἀνὴρ ἡ εἰκὼν· ἐγὼ καὶ ὁ βασιλεὺς ἐν ἐσμεν. ἐγὼ ᾧ ἐν ἐμῶν εἰμὶ, καὶ ἐμὸς ἐν ἐμοί. Ἐ ὁ ὁσφῶς ἐν ἐμοί, ποδο ἐν ἐμῶν βλέπεις. Ἐ ὁ ἐώσασας ἐν ἐμῶν, ποδο βλέπεις ἐν ἐμοί. ὁ γουὼ προσκυων πλὴν εἰκόνα, ἐν αὐτῇ προσκυων βασιλέα· ἡ ᾧ ἐκεῖνου μορφῆ Ἐ τὸ εἶδος ὄστιν ἡ εἰκὼν.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριαρχης εἶπεν· αὐτῇ ἡ φύσις τῆ πραγμάτων διδάσκει, ὅτι ἡ τῆς εἰκότος πμὴ δὲ τὸ προστότυπον διαβαίνει· ὡσαύτως δὲ Ἐ ἡ ἀμμία. ὁ δὲ πατὴρ νῦν δὲ τὸ ὑποδείματος ἔλαβε τὰ ἀναγνώδέντα.

runt nos, vt legeremus illos in sancta Synodo.

Sancta Synodus dixit: Et oportebat illos, domine, legi. ad vtilitatem enim omnium nostrum allati sunt.

Petrus reuerendissimus lector ac notarius venerabilis patriarchii legit.

Sancti Athanasii ex sermone quarto contra Arianos: cuius initium est.

Ariani, vt apparet, semel iudicauerunt praeuaricatores fieri. Et post alia. Hoc & a paradigmate imaginis imperatoris attentius quis considerare poterit. In imagine quippe imperatoris species & forma est: in imperatore vero eadem quæ in imagine species est. Parilis autem est in imagine imperatoris similitudo: ita vt qui videat imaginem, in ea imperatorem cernat: & rursus qui viderit imperatorem, cognoscat quod hic sit, qui in imagine est. De eo vero, quia non mutetur similitudo, volenti * præ imagine videre imperatorem, imago dixerit: Ego & imperator vnum sumus. Ego enim in illo sum, & ille in me. Et quod aspicias in me, id & in illo vides: & quod intuitus es in illo, hoc vides in me. Qui ergo adorat imaginem, in ipsa adorat imperatorem. Illius enim forma & species est imago.

* Gr. post imaginem

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Ipsa rerum natura docet, quia imaginis honor ad principale refertur: similiter autem & inhonorantia. Pater autem nunc in exemplum sumpsit quæ lecta sunt.

Mm iij

Epiphanius Deo amabilis diaconus ecclesiæ Catanæ, & locum retinens Thomæ reuerendissimi episcopi Sardinia, dixit: Paradigmata in manifestis accipiuntur, quemadmodum & deiloquus pater imperatoris imaginem.

Niceta reuerendissimus diaconus & notarius legit.

Sancti Basilii de xxx. capitulis ad Amphiloichium scriptis de sancto Spiritu, capitulo xvii.

Quia rex dicitur & regis imago, & non sunt duo reges. Nam neque imperium scinditur, neque gloria diuiditur. Sicut enim principatus noster, qui nobis imperat, & potestas vna est, & non multæ, eo quod imaginis honor ad primitium transeat.

* Gr. addita & laus que a nobis datur, vna est &

Ioannes reuerendissimus presbyter & locum retinens orientaliū summorum sacerdotum, dixit: Librum hunc quem præ manibus habemus, nobiscum detulimus ab oriente: & poscimus recitari.

Constantinus reuerendissimus diaconus & notarius legit.

Sancti Basilii ex sermone contra Sabellianos, & Arianos, & Anomæos, id est, dissimiles: cuius initium est.

Impugnat Iudaismus paganismum, & vterque Christianismum. Et post alia. Sed veritatis ratio vtrimque aduerfantia refugit. Vbi enim vnus est principatus, & vnum quod ex eo est; & vnum quidem est prin-

* Gr. vnum principium,

Επιφάνιος ὁ θεοφιλέστατος διάκονος τῆς ἐκκλησίας Κατανῆς, ἐν τῷ τόπῳ ἐπέχων Θωμᾶ τῆς ὁμοεξουσίας τοῦ ἐπισκόπου Σαρδηνίας, εἶπε· τὰ παραδείγματα ἐπὶ τῆς ὁμοιομορφίας λαμβάνονται, οἷα πατήρ καὶ ὁ δευτέρος οὗτος πατήρ πλὴν τῆς βασιλείως εἰκόνα.

ANNO CHRIS. 797.

Nicetas ὁ ἀγαθὸς διάκονος καὶ νοτάριος ἀνέγνω.

Τοῦ ἁγίου Βασιλείου ἐν τῇ περὶ τῶν ἀμφιλόχων τεράκοντα κεφαλαίων περὶ τῆς ἁγίου πνεύματος, ἀπὸ κεφαλῆου ιζ.

Ὁ βασιλεὺς λέγεται καὶ ἡ βασιλείως εἰκὼν, ἐν οὐδὲν βασιλεῖς. οὔτε γὰρ τὸ κράτος διίεται, οὔτε ἡ δόξα μερίζεται. ὡς γὰρ ἡ κρατοῦσα ἡμεῖς ἑρχή καὶ ἕξοσις μία, οὕτως καὶ ἡ ἀπὸ ἡμεῖς δόξα ἑξοσις μία, ἐν πολλῶν δίοσις ἡ τῆς εἰκότος πρὸς τὸ πνεύματος διαβαίνει.

Ἰωάννης ὁ ἀγαθὸς πρεσβύτερος καὶ ἐν τῷ τόπῳ ἐπέχων τῆς ἀνατολικῶν δευτέρων, εἶπε· πλὴν βίβλον πάντων, ἐν τῇ χεῖρας ἔχομεν, μὴ ἡμεῖς ἡ ἀρχὴ ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς καὶ ἀξιοδομῶν ἀναγνωστέων.

Κωνσταντῖνος ὁ θεοφιλέστατος διάκονος ἐνοτάριος ἀνέγνω.

Τοῦ ἁγίου Βασιλείου ἐν τῇ λόγου τῆς καὶ Σαβελιανῶν, καὶ Ἀρείου, καὶ τῆς Ἀνομοίων· οὗ ἡ ἀρχή.

Μάχεται Ἰουδαϊσμός ἐλλεισισμῶς, καὶ ἀμφότροι Χριστιανισμῶς, καὶ μὴ ἕτερα. ἀλλ' ὁ τῆς ἀληθείας λόγος ἐκαπέροθεν τὰ ἐναντιώματα διαπέφυγεν. ὅπου γὰρ μία μὲν ἡ ἀρχή, ἐν δὲ τὸ ἕξ ἑαυτῆς καὶ ἐν μὲν τὸ δευτέρων,

ANNO
CHRISTI
787.

μία δὲ ἡ εἰκὼν, ὁ τῆς ἐνόησις λό-
γος οὐ διαφθείρεται· διότι ἡμνητός
ὑπαρχὼν ἐκ τῆς πατρὸς ὁ υἱός, καὶ
φυσικῶς ἄκλυτος ἐν αὐτῷ πα-
τέρα, ὡς μὲν εἰκὼν τὸ ἀπαράλλακτον
ἔχει· ὡς δὲ ἡμνημα, τὸ ὁμοούσιον δια-
σώζει. οὐδὲ γὰρ ὁ κατὰ τὴν ἀγορὰν
τῆ βασιλικῆς εἰκὼν ἐνατενίζων, ἔβα-
σιλέα λέγων ἐν τῷ πίνακι, δύο
βασιλέας ὁμολογεῖ, τὴν τε εἰκόνα,
καὶ τὸ οὐ ὄντιν ἡ εἰκὼν· οὐτε ἐκὼν δε-
κτικὴ ἐν τῷ πίνακι γεγραμμένη,
εἶπη, οὗτος ὄντιν ὁ βασιλεὺς, ἀπεστ-
ρησε τὸ προστότυπον τῆς βασιλείας
προσηγορίας· μάλλον μὲν οὐδὲ κεί-
νω τὴν πηλὴν ἐβεβαίωσε διὰ τῆς τού-
του ὁμολογίας.

Ἰωάννης ὁ διαβέβητος μοναχὸς
καὶ τοποτηρητὴς τῆς αἰατολικῶν δεχη-
ρίων εἶπε· τὸ ψευδοσύλλογον ἐκείνο
ἐθρύλλησεν, ὅτι ὁ προσκυκῶν τῆς εἰκὼνι,
διαρεῖ τὸ Χριστὸν εἰς δύο· ἢ ὅτι ὁ θεω-
ρεῖ τὴν εἰκόνα, ἢ λέγων ἢ ὁπίγραφον,
ὅτι οὗτος ὄντιν ὁ Χριστὸς, διαρεῖ τὸ Χρι-
στὸν· ὅτι ἂν ἀνόητον ὄντιν. ὁ γὰρ θεοφόρος
Βασίλειος, ἀπεφωσῆρ ἔδιδάσκαλος
ἂν τῆς ἐκκλησίας τῆς θεοῦ, καὶ πνευματικῶν
ἀγίων μεμνημένος τὰ εἶπε, εἶπεν· ὅτι ἡ
τῆς εἰκὼνι πηλὴ ὁπί τὸ προστότυπον
διαβαίνει· ἢ ὅτι τῆς εἰκὼνι τῆς βασιλείας
ἀτενίζων, ὁρᾷ ἐν αὐτῇ τὸ βασιλέα· ἢ
ὁ προσκυκῶν αὐτῇ, οὐ δύο βασιλεῖς
προσκυβεῖ, ἢ ὁρᾷ, ἀλλ' ἓνα βασιλέα.
ἔφη γὰρ ὁ πατὴρ τηλαυγῶς· ὅτι βασι-
λεὺς λέγεται καὶ ἡ βασιλείας εἰκὼν, καὶ
οὐ δύο βασιλεῖς· ὡς ὁ προσκυκῶν τὴν
εἰκόνα, ἢ λέγων, ὅτι οὗτος ὄντιν ὁ Χρι-
στὸς ὁ υἱὸς τῆς θεοῦ, οὐχ ἀμάρτανει. δῆ-
λον δὲ, ὅτι ὁ Χριστὸς ὄντιν ὁ ἕτερος δὲ
θεοῦ υἱός, ἢ σὺ θεοῦ τῶν πατέρων ἐν τοῖς

capale, vna vero est imago, vni-
tatis ratio non corrumpitur; pro
eo quod genitus ex Patre Filius
existat, & naturaliter in se Pa-
trem figuret. Vt imago quidem
est, incommutabilitatem ha-
bet: vt autem genimen, sub-
stantiam vnam saluat. Neque
enim qui in foro imperatoria
imagini intendit, & imperato-
rem dicit eum qui in tabula est,
duos imperatores confitetur,
imaginem scilicet, & cuius est
imago. Neque si ostendens ta-
bulam pictam, dixerit, hic est
imperator, priuauit principale
imperatoris appellatione, cum
magis illi honorem stabiliat per
huius confessionem.

Ioannes reuerendissimus pre-
sbyter, monachus & vicarius o-
rientalium pontificum, dixit:
Pseudosyllogum illud susurra-
uit, quia qui adorat imaginem,
diuidit Christum in duo: & qui
videt imagines, & dicit vel su-
perscribit, quia hic est Chri-
stus, diuidit Christum: quod
stultissimum est. Deifer enim
Basilius, utpote luminare &
magister existens ecclesie Dei,
& Spiritu sancto diuina initia-
tus, ait; quia imaginis honor ad
primitium pertransit: & qui
imagini imperatoris intendit,
videt in ea imperatorem: qui
autem adorat eam, non duos
imperatores adorat vel videt,
sed vnum imperatorem. Dixit
namque pater lucide, quia im-
perator dicitur & imperatoris
imago, & non duo imperatores.
Itaque qui adorat imaginem, &
dicit, quia hic est Christus Filius
Dei, non peccat. Manifestum
autem est, quia Christus est ve-
rus Dei Filius, & Patri confessor

in caelis, & cum proprio corpore suo: sed per imaginem quæ de coloribus facta paret, adoratur imperium eius, & glorificatur, & in memoriam venimus ipsius præsentia, qua in terra conuersatus est. Vnde & hic pater ostendit non duas adorationes, sed vnam esse & imaginis & principalis, cuius imago est.

Petrus & Petrus Deo amabiles presbyteri ac vicarii Hadriani papæ senioris Romæ, attulerunt librum: quem accipiens Demetrius Deo amabilis diaconus, & vasorum custos sanctissimæ magnæ ecclesiæ, legit.

Sancti patris nostri Basilii ex epistola ad Iulianum transgressorem.

Secundum immaculatam fidem Christianorum, quam diuinitus sumus fortiti, confiteor & polliceor credere in vnum Deum Patrem omnipotentem, Deum Patrem, Deum Filium, Deum Spiritum sanctum: vnum Deum tria adoro & glorifico. Confiteor autem incarnatam Filii dispensationem, & Dei genitricem sanctam Mariam, quæ illum secundum carnem peperit. Suscipio autem & sanctos apostolos, prophetas & martyres: & ad supplicationem, quæ est ad Deum, hos inuoco; vt per eos, id est, interuentio- nem eorum, propitius mihi sit misericors Deus, & culparum mihi redemptio fiat, & detur. Vnde & characteres imaginum eorum honoro & adoro; præcipue cum hoc traditum a sanctis apostolis, & non prohibitum sit:

οὐρανοῖς ἢ μὴ τῆς ἰδίου σώματος ὄντι· ἀλλὰ διὰ τῆς εἰκόνος τῆς ἐκ χρωμάτων φαινομένης προσκυνοῦνται τὸ κράτος αὐτοῦ, & δοξάζεται, & εἰς αἰάμνησιν ἐρρημέδα τῆς αὐτοῦ ἰσχύος περιουσίας. ὅθεν & ὁ πατὴρ ἀπέδειξεν οὐ δύο προσκυνήσεις, ἀλλὰ μίαν εἶναι καὶ τῆς εἰκόνος καὶ τῆς δρχεῦντου, οὐ ὄντι ἡ εἰκὼν.

Γέγρας καὶ Γέγρας ὁ θεοφιλέστατος πρεσβύτερος καὶ τοποτηρητῆς Ἀδριανοῦ πάπα τῆς πρεσβυτερίας Ρώμης, προσήγαγον βίβλον· ἡ δὲ δεξιά μὲν Διμήτριος ὁ θεοφιλέστατος διάκονος καὶ σκυβοφύλαξ τῆς ἀγιώτατης μεγάλης ἐκκλησίας, ἀνέγνω.

Τὸ δὲ ἐν ἀγίοις πατρὶς ἡμῶν Βασιλείου, ἐκ τῆς Ἱεροσολῆς αὐτῆς πρὸς Ἰουλιανὸν ὁ ἁγιογράφης.

Κατὰ τὴν θεοῦ δόξαν ἰσχυροῦς ἡμῶν ἀμαρτητοῦ πίστιν τῆς Χριστιανῶν ὁμολογῶ ἢ σωπῆσθαι πιστεῦν εἰς ἕνα θεὸν πατέρα παντοκράτορα· θεὸν τὸν πατέρα, θεὸν τὸν υἱόν, θεὸν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· ἕνα θεὸν τὰ τελεῖα προσκυνοῦν καὶ δοξάζω. ὁμολογῶ δὲ καὶ τὴν τῆς υἱοῦ ἐνσαρκίον οἰκονομίαν, καὶ θεοτόκον τὴν κατὰ σὰρκα πεκοδοσαν αὐτὸν ἁγίαν Μαρίαν. δέχομαι δὲ & τῶν ἀγίων δόξολογῶν, προσφώνων καὶ μὲτρων, καὶ εἰς τὸ πρὸς θεὸν ἰκεσίαν τοῦτοις ἰσχυροῦς ἡμῶν, & δι' αὐτῶν ἤρωσιν διὰ τῆς μεσσίας αὐτῶν, ἰλεῶν μοι γρηθέσθαι τὸν φιλαδέσφον θεόν, καὶ λύσθαι μοι τῆς πεινῆς ἀνάσθαι καὶ δοξάζω. ὅθεν καὶ τῶν χερσικτῆρας τῆς εἰκόνων αὐτῶν πρὸς καὶ προσκυνοῦν· κατ' ἕξαιρέτων τοῦτων παραδεδομένων ἐκ τῆς ἀγιῶν δόξολων, καὶ ἐκ ἀπὸ τῶν ἀγιῶν, διὰ

ANNO CHRISTI 787.

ὅτι ἐν πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις ἡμῶν
τούτων ἀγιορουμένων.

Γρηγόριος ὁ Θεοφιλέστατος διάκονος
τῷ ἁγίῳ καὶ πανθιφήμῳ ἀποστόλων
ἀνέγνω.

Θεοδώρητου Ἐπισκόπου Κύρου ἐν τῷ
βίῳ Συμεῶν τῆς Στυλίτου,
οὗ ἡ ἀρχή.

Συμεώνῳ τῷ πάντῳ μέγα θαύμα
τῆς οἰκουμένης καὶ μὴ ἕτερα· Φα-
σί γὰρ οὕτως ἐν Ρώμῃ τῇ μεγίστῃ πολυ-
θύλλῃτον γυνεῶν τῷ ἀνδρῶν, ὡς ἐν
ἅπασιν τοῖς τῷ ἐργαστηρίων περι-
λαίσις εἰκόνας ἀπὸ βραχέως ἀνάστη-
σαι, Φυλακῶν πνα ἐαυτοῖς καὶ ἀσφα-
λειαν ἐντεθεῖν περιζυμῶν.

Ἰωσήφ ὁ ἀλαβέστατος μοναχὸς ἐκ
ἡζουμένης μονῆς τῆς Ηρακλείας εἶπε·
καὶ γὰρ ὁ ἀμφοτῶν βίβλον Ἐπιφά-
ρομαίω περιέγραψαν τῷ βίῳ τῆς ἁγίου
Συμεῶν, ἔν τῷ θαυμασῶ ὄρει· ὡς
κελεύετε.

Ἡ ἁγία σύνοδος εἶπεν ἀναγνωσθέντων.
Καὶ λαβὼν Κοσμάς ὁ Θεοφιλέστατος
διάκονος ἐκουβουκλείσις ἀνέγνω.

Ἐκ τῆς βίου τῆς ἁγίου πατρὸς ἡμῶν
Συμεῶν τῆς ἐν τῷ θαυμασῶ
ὄρει, κεφάλ. ριη.

Περὶ τῆς γυναῖκος τῆς ἐν Ρωσπολεί
ἀπέκνου οὐσης, καὶ βιαίῳ κατεχο-
μένης δαίμονι· ἧς ἰαθεῖσα ἐ παι-
δοποίησα, εἰκόνα τῆς δικαίου ἀνέ-
θετο ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῆς, ἧς μεγα-
λως ἐθαυματουργή.

Γυνὴ τις ἦν ἐν Ρωσπολεί τῆς Κιλι-
κίας, Θεοτέκνα λεγομένη, ἧς οἰκήσα-
σα μὴ ἀνδρὸς ἔτη εἴκοσι, τέκνον ἐκ ἔχε.
Concil. Tom. 19.

quin & in omnibus ecclesiis no-
stris ostendatur depictum.

Gregorius Deo amabilis dia-
conus sanctissimorum & lauda-
bilissimorum apostolorum legit.

*Theodoreti episcopi Cyri de
vita Symeonis Stylitæ:
cuius initium est.*

Symeon, qui valde magnum
erat miraculum orbis. Et post
alia. Aiunt enim hunc virum
in maxima Roma famosissimum
fuisse, ut in omnibus ergaste-
riorum foribus iconas ipsi bre-
ues erigerent, custodiam quam-
dam sibi ex hoc & munimen ac-
quirentes.

Ioseph reuerendissimus mo-
nachus & hegumenus mona-
sterii Heraclia, dixit: Et ego
peccator librum fero continen-
tem vitam sancti Symeonis mi-
rabilis montis, & ut iubetis.

Sancta Synodus dixit: Le-
gatur.

Et accipiens Cosmas Deo a-
mabilis diaconus & cubucle-
sius legit.

*Ex vita sancti patris nostri
Symeonis mirabilis montis
capitulum centesimum
decimum octauum.*

*De femina quæ Rhosopoli
sterilis erat, valido dæmo-
nio pressa: quæ sana &
secunda facta, imaginem
iusti imposuit domi suæ,
quæ magnifice miracula
operabatur.*

Mulier quadam erat Rhoso-
poli Cilicia, Theotecna dicta,
quæ habitauerat cum viro an-
nis viginti, & filium non habuit.

Contigit autem eam etiam a dæmonio a pueritia vexari, & mandere linguam. Vir autem eius ultra non valens sufferre tribulationis eius angustiam, dimisit illam a domo sua, & per quatuor annos cum nulla est femina sociatus. Illa vero inuento comitatu confugit ad iustum. Cum autem vidisset eum dæmon, statim fremuit, & torquebatur coram eo, videns cum muliere spirituales eius imaginem, dicentem humana voce: Separabo te ab ea maligne & immunde spiritus, & reuertetur ad virum suum, & efficietur illi anno sequenti puer. & euulauit dæmonium ferociter conturbatum: O violentia aduersus me! non est tuum matrimonii solutiones efficere: ut quid autem & filium eis das, cum a me filium minime fecerit? quid mali feci tibi? vel quid peccaui in conspectu tuo, quia separas me a muliere mea? si seruum me comparasses, dares me forsitan & in seruitium hominibus. At vero Symeon ait: Quia malus seruus es, recognosce te ipsum maligne, & curre in flama ignis arsurus; & fer aquam, & collige ligna. Et statim veluti ventus cursim & vehementer incendens dæmon, & tollens in muliere amphoram aquæ minabatur; & impletam illam, & collecta de silua ligna attulit vultans & dicens: Væ mihi, væ mihi malo seruo & inuentori malorum; quid passus sum? Nam a muliere mea separat me sanctus Symeon; & quid faciam infelix, nescio. His autem dictis coram populo qui conuenerat, postquam adimpleuit

σωέλη ἢ αὐτὴν ὑπὸ δαίμονος ἐκ παι-
 δος κατάρρηγνυσαί μαλακωμένην τὴν
 γλῶσσαν. ὃ ἄνθρωπος αὐτῆς μικρὴν δωά-
 μδρος ὑπενεγκέν τῆς θλίψεως αὐτῆς
 τὴν πείρασιν, ἀπέλυσεν αὐτὴν τὴν οἰ-
 κὸν αὐτῆς, μὴ ὁμιλήσας ἐτέρα γυναῖκα
 ἢ τὴν χρόνους τεσσαρὰς. ἔβραμνη οὖν
 ἐκείνη συνοδία, κατέφυγε πρὸς ὁ δὲ
 καιὸν. ὡς ἡ εἶδεν αὐτὸν ὁ δαίμων, βύθως
 ἔβρουχε, & ἔβρασανίζετο ἔμπεδον αὐ-
 τῆς, θεωρῶν σὺν τῇ γυναῖκι τὸ πνῆμα
 πικρὸν αὐτῆς εἰκὼνα λέγονσαν ἀνεσθηθη
 φωνῇ· χωρεῖω σε ἀπὸ αὐτῆς, ποιητὸν
 & ἀκαθάρτον πνῆμα, καὶ ἴππερ ἐλθὲ
 πρὸς τὴν ἀνδρα αὐτῆς, & γνήσεται αὐτῇ
 ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ ἑπτόνῳ παιδίον, καὶ
 ἠλάλαξε τὸ δαίμονιον ἀγέως παρὰ
 σόμδρον ὠβίας * κτ' σὸδ. ἐκ ἐστὶ σὺν ἀν-
 δρολίστας ποιῆν. διὰ τί δὲ καὶ τέκνον αὐ-
 τῆς δίδως, ἀπὸ ἐμοῦ τέκνον μὴ ποιήσας
 αὐτῆς; τί κακὸν ἐποίησας σοι; τί ἢ
 ἡμῶν ἐνώπιόν σου, ὅτι χωρεῖς με
 τῆς γυναῖκός μου; εἰ δοῦλον με ἠγά-
 σαι, εἶχες παρὰ καὶ εἰς δουλείαν με ἐκ-
 δουῶσαι ἀνεσθητοῖς. ἔφη ἡ Συμεὼν ὅτι
 κακὸς ὑπαρχὸς δοῦλος, ἴππερ ἠγνοῶ
 τὸν παγκρατιστὴν, καὶ ἀπύτρεχον ἐν φλογὶ
 πυρὸς καιόμενος, καὶ κάμσον ὑδάτος, καὶ
 σύλλεξον ξύλα. καὶ παραχρηῖμα ὡσπερ
 αἷμος δρομαῖος καίαν σφοδρὰ ὁ δαί-
 μων, ἀβραμδρος ἐν τῇ γυναῖκι τὸ κρε-
 μιον ἔβρατος ἠλαμῶτο. & πλήσας αὐ-
 τῆς, συλλέξας ἢ καὶ ἐκ τῆς ὑλῆς ξύλα,
 ἠβέβεν δλαλάων καὶ λέγων· οὐαί μοι,
 οὐαί μοι τῷ κακῷ δοῦλῳ, & ἐφῆρετῆ
 τῆς κακῶν. τί πέπονθα; τῆς γὰρ γυναι-
 κός μου χωρεῖ με ὁ ἄγιος Συμεὼν.
 καὶ τί ποιῶσ ὁ δούλωσός ἐγώ, ἐκ οἴδα.
 ταῦτα δὲ αὐτῆς λέγοντος ἐνώπιον τῆς
 σωελθόντος λαοῦ, μὲν τὸ πληροῦσαι

ANNO
CHRISTI
787.

* L. κατ'
ισωδ

αὐτὸν τὴν πρῶτον χθεῖσαν ὑποκρισάμενος,
 ἀνέκραγε μέγα λέγων· καὶ βλέπων
 * κατ' αὐτὸν Φεροιδίην ἀσραπὴν πυ-
 ρός, ἔτρεχεν ἐν τῇ γυναικὶ κύκλῳ τῆς
 εἰσεως αὐτῆς, μεγαλῶς ἔπαυδῶως.
 βασιανζοιδίμος· καὶ οὕτως ἔξῃλθε πα-
 ραχρηῖμα, ἔη γυνὴ γέροντι ἐν κατα-
 στασὶ, ἔἀπέλυσε αὐτὴν Συμεὼν ὑγιῆ,
 εἰρηκῶς πρὸς αὐτὴν· ἀπέλαθε γυναι-
 κὴ ἐν τῷ οἴκῳ σου, καὶ σιωποῖται τῷ ἀνδρὶ
 σου. ἰδοὺ γὰρ κατέβηκεν ὁ θεὸς τῆ καρ-
 δίαν αὐτῆς, τῆ δέξασαί σε μὲν χάραξ
 μεγάλης. γέροντι δὲ οὕτως. καὶ ὑπο-
 σφραγίσας αὐτῆς, ἰδέσθως κινδυνεύει καρ-
 δία τῆ ἀνδρός αὐτῆς τῆ ἀγαπήσει αὐ-
 τὴν. καὶ προσήλθεν αὐτῇ, καὶ πα-
 ραχρηῖμα σιμείλησεν ἐν γαστρὶ. καὶ
 πληροσθέντος ἔπιαιποδῆσαν πρὸς
 Ⓞ δόδον τῆ θεοῦ τὸ παιδίον, ἀνομι-
 τες καὶ δόξαστες Ⓞ θεόν. μετὰ δὲ τὸ
 πληροσθῆσαι αὐτὸν τὴν βίβλῳ ἀποδόν, ἔ-
 ἐπαυλάσσει εἰς τὰ ἴδια, δώσσειεν ἡ
 γυνὴ πῖσι Φεροιδίην τὴν εἰκόνα τῆ ἀ-
 γίου ἐν τῷ ἐνδοτέρῳ αὐτῆς οἴκῳ. καὶ
 ἐθαυματουργά, ἔησικαίοντος αὐτῆς τῆ
 ἐνοικοῦντος αὐτῶ πνεύματος ἀγίου. καὶ
 διαμνησάντες ἐκαταλείποντο ἐκεῖ, καὶ
 ἐκ ποικίλων παθῶν ἀδενουῦτες ἐθερα-
 πεύοντο. ἐν οἷς καὶ μία γυνὴ ἀμφο-
 ροοδοσα ἀπαύτως ἔη δέκα πέντε χρό-
 νοις, πρὸς ἐλθοδοσα ἐν πῖσι, ἀπῆλθε τῆ
 ἰδεῖν τὴν εἰκόνα. ἔ παραχρηῖμα ἔση ἡ
 ῥύσις. εἶπε γὰρ ἐν αὐτῇ· ὅτι ἐὰν μόνον
 θεάσωμαι τὴν ὁμοίωσιν αὐτῆς, σωθήσο-
 μαί. ἰδοδοσα ἔ, ὅτι ἔξῃραῖτι ἡ πηγὴ τῆ
 αἵματος αὐτῆς, ἔδραμνῃ ἰδέσθως πρὸς
 Ⓞ ἀνδρῶν τῆ θεοῦ, πρὸς κινωδοσα
 ἐνώπιον αὐτῆς, ὑμνοδοσάτε ἔ δόξασσε
 Ⓞ θεόν, ἔ ἀπαγγέλλουσα τὸ γεγονός
 εἰς αὐτὴν παραδόξⓄ.

Concil. Tom. 19.

ministerium quod sibi fuerat
 imperatum, clamavit altifo-
 ne loquens; & aspiciens con-
 tra se veniens fulgur ignis, cur-
 rebat in muliere per circuitum
 status eius, plurimum & do-
 lenter cruciatus; & taliter pro-
 tinus exiit: & muliere pristino
 ordini restituta, dimisit eam
 Symeon sanam, dicens ad il-
 lam: Vade mulier in domum
 tuam, & cohabita cum viro
 tuo. Ecce enim direxit Domi-
 nus cor eius, vt recipiat te cum
 gaudio magno. quod & factum
 est. Cumque illa reuerfa fuif-
 set, statim rectum factum est
 cor viri sui ad diligendum eam.
 & ingressus est ad illam, &
 confestim concepit in vtero. &
 completo anno, tulerunt pue-
 rum ad seruum Dei, laudantes
 & glorificantes Deum. Cum
 autem compleffent orationem
 suam, & rediissent ad propriam
 domum, crexit mulier fide du-
 cta imaginem sancti in inte-
 riori domo sua: quæ operaba-
 tur miracula, obumbrata Spiri-
 tu sancto, qui habitabat in san-
 cto. & a dæmonio vexati emun-
 dabantur illic, & ex variis pas-
 sionibus infirmati curabantur.
 In quibus & vna mulier fluxum
 sanguinis incessanter per quin-
 decim annos passa, in fide ac-
 cessit ad videndum imaginem,
 & continuo fluxus stetit. Di-
 xit enim intra se, quia si tan-
 tum videro similitudinem eius,
 salua ero. *

* Gr. addit.
 Videns au-
 tem, quod
 efficcatus
 esset fons
 sanguinis
 sui, ad homi-
 nem Dei
 protinus
 accurrat, a-
 dorans co-
 ram eo, lau-
 dans &
 glorificans
 Deum, ac
 enuntians
 miraculum
 in se perpe-
 tratum.

Nn ij

Item legit aliud miraculum
sancti patris Symeonis.

Accidit autem in diebus illis quemdam virum forensem vrbis Antiochiæ dira pressura detineri a dæmonio maligno, & angustari per aliquot tempora, ita vt strangularetur ab ipso, constrictis spiraminibus suis. Hic ascendens ad sanctum, & consecutus remedium intercessionibus ipsius, & factus tamquam nihil fuisset mali perpeffus, & rediens ad propriam domum, pro gratiarum actione erexit illi imaginem in publico & clarissimo ciuitatis loco, super ianuas ergasterii sui. Videntes autem eam quidam ex infidelibus tam honorabiliter cum luminibus & velis glorificari, repleti zelo, conturbaeunt similes suos, inordinatos scilicet homines: ita vt conueniret multitudo, & cum tumultu clamaret: Tolle a viuendo qui hoc fecit, & imago deponatur. Contigit autem per dispensationem Dei, vt vir non inueniretur tunc in domo sua. Procurabant enim, vt in eum manus iniicerent, aliis alia vociferantibus. Malitia enim eorum multa & magna erat in conspectu Dei vehementer, & inuidia imensa, & * operantes ad hoc conuenerant, tempus inuenisse putantes simultates excitandi, & sanctum iniuriandi, vt pote illum, qui crebro redarguerat malitiam fidei & errorem eorum, qui in ipsis gentiliter conuersabantur. Cum ergo non possent ferre tantam insaniam, præceperunt vni militum ascendere scalam, & eiicere imaginem. Qui

* Gr. futiis
incitati

Ο αὐτὸς ἀνέγνω ἔτηρον θαῦμα τῆς οὐτοῦ
πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν.

Συπέλη δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖ-
ναις ἄνδρα πνὰ ἀγοραῖον τῆς πόλεως
Ἀνποχείας σιωχῆ δεινῆ κατέχευται
ὑπὸ δαίμονος πονηροῦ, καὶ στενοχωρεῖται
ἐπὶ χρόνιοις, ὡς καταπνίγεσθαι αὐτὸν
ὑπὸ αὐτῷ, σφιγγρομῶν τῆς πνοιῶν
αὐτῷ. οὗτος ἀνελθὼν πρὸς τὸ ἄγιον,
καὶ πρὸν ἰδέσθαι τῆς αὐτῷ προσβίαιας,
καὶ ἡρώδης ὡς μηδὲν κακὸν πεπον-
θῶς, καὶ ἐπανελθὼν εἰς τὸ ἴδιον οἶκον,
κατ' ἐπιχειροῦ ἀνέστησεν αὐτῷ εἰκό-
να ἐν δημοσίῳ καὶ ἐμφανῆ τῆς πόλεως
τόπῳ, ἐπάνω τῆς θυρῶν τῆς ἐργαστη-
ρίου αὐτῷ. ἰδόντες δὲ αὐτῷ πνεῖς τῆς
ἀπίστων οὕτως ἐνήμιως καὶ φώτων καὶ
βήλων δεξαζομῶν, καὶ πληθεύοντες
ζήλου, σιωπῶντα ἑαυτῶν ὁμοίους αὐ-
τοῖς ἀπάκτοις ἀθεοφοῖς, ὡς σιωλε-
θεῖν πληθὸς, καὶ ἐνταχθῶς κρᾶζον
αἶρε τῆς ζωῆς τοῦ ποδοπεποιηκότα, καὶ
ἡ εἰκὼν καταβληθήτω. σιωλήν ἡ κατ'
οἰκονομίῳ θεοῦ τῆς ἄνδρα μὴ ὑπερεπι-
ναῖ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῷ. πρὸς ἐδυμοῦτο
τῆς διαχρῆσαι αὐτὸν, ἄλλων ἄλλα
κρᾶζόντων. ἡ τῆς κακία αὐτῶν πολ-
λὴ καὶ μεγάλη ἡ ἐνώπιον τῆς θεοῦ
σφοδρὰ, καὶ ὁ φθὸν ἁμέδους καὶ
ἐνεργητοῦμοι εἰς ποδο σιωλεληλυθῶ-
σαν, καὶ ὁ νόμισαντες ὑπερεῖν καταστα-
σάσαι, καὶ καθυβέσαι τὸ ἄγιον, ὡς
πολλὰ καὶ ὄξελεγχῶντα τῶν κακοπι-
στῶν καὶ πλάλιον τῆς ἐν αὐτοῖς ἐλλειψ-
ζόντων. ὡς οὖν ἐκ ἡδυνάτω φέρον τῆς
ποσῶν τῶν μανίαν, ἐπέτρεψαν ἐπὶ τῆς
στρωτῆς ἀνῆθεῖν ἐν ἀναβαθμοῖς, καὶ
ρίψαι τῶν εἰκόνα. ἀνελθὼν ἡ ἐκείνος,

ANNO
CIRCA
717

ANNO
 CHRISTI
 787.

Ἐκτείνοντας τὰς χεῖρας ποιῆσαι τὸ προσ-
 σαχθῆν, ὡς δὲως ἀπερράγη ἀνώθεν κέ-
 τω, καταπεσὼν ἐπὶ τὴν γῆν. Ἐξήμε-
 το δόρυβος μέγας εἰς τὸ ὄχλον. Ἐπρο-
 σέθεντο δὲ ἀφέντες ἄλλον δίαγαγεῖν.
 Ἐκτείνοντας καὶ αὐτὸς τὰς χεῖρας αὐτῶν,
 ὡσαύτως ἀπερράγη ἐπὶ τὴν γῆν. Ἐτούτῃ
 γυρομένου, φοβηθέντες πάντες ἤρξαντο
 τὴν σφραγίδα τῆς σαρκοῦ ἀειάθειν
 ἐαυτοῖς. Ἐπὶ πλέον δὲ μεμνηότες τῶν ἀ-
 πιστοῦ ἐκείνοι, προσέθεντο καὶ τὸν
 ἀνεύχαι ἐπὶ τοῦτω, καὶ ὡς ἐξέτινε
 Ἐ αὐτὸς τὰς χεῖρας τῆς εἰκόνος τὴν εἰκό-
 να, ὁμοίως καὶ αὐτὸς ἀπερράγη ἐπὶ τὴν
 γῆν. τότε φόβος μέγας ἐπῆλθεν ἐπὶ
 πάντας τοὺς ἀειεσώτας πρὸς αὐτὸν καὶ
 ἐκπληττόμενοι ἐπὶ τῇ παρεσφῆ καὶ τὸλ-
 μη τῆν ἀπίστων καὶ ἀνοσίων ἐκείνων ἀν-
 δρῶν, Ἐ προσκυνοῦντες μὲν προσευ-
 χῆς τῇ εἰκόνι, ἀνέχουρου.

Κωνσταντῖνος ὁ θεοφιλέστατος ἐπι-
 σκοπος Κωνσταντίας τῆς Κύπρου εἶπε·
 ταῦτα μὲν, ἡμεῖς πατέρες, ἐκ τῆς ἀνα-
 γωδέντων ἀκηκόαμεν, καὶ πιστεύομεν.
 καὶ γὰρ δὲ ὁ μέγιστος, ἀπὸ γινώσκω
 γεγονότα σημεῖα πρόμνησια, διηγήσο-
 μαί. ἀπὸ τῆς Κύπρου ἐν Κωνσταντία
 τῇ πόλει, ἐλαυῶν τὸ ζεῖν αὐτῶν, Ἐ
 ἀπὸν ἐπὶ ἔργω αὐτῶν, εἰσῆλθε τῆς ἁ-
 ξαδαί εἰς δικτήριον οἶκον τῆς ἀγίας
 θεοτόκου. Ἐ ἐν τῷ βίχεδαί αὐτὸν ἀνα-
 βλέψας βλέπει τὴν εἰκόνα τῆς ἀγίας
 θεοτόκου ἀπὸ χρωμάτων ἐν τῷ τοίχῳ,
 Ἐ λέγει· ποδοῦ τί ποιεῖ ὧδε; καὶ ἐπῆρας
 τὸ βουκένδρον αὐτῶν, ἐξώρυξε τὸ ὄφθαλ-
 μὸν τῆς εἰκόνος τῆς δεξιῆς. Ἐ ἐξελθὼν
 ἐκ τῆς ναοῦ, ἐνυξε τὸ βουκένδρον αὐτῶν τῷ
 βουκένδρῳ κλαδέντῳ τῆς βουκένδρου,
 ἐπαπῆλθε τὸ κλάσμα τῆς βουκένδρου εἰς
 τὴν δεξιὴν ὄφθαλμὸν τῆς ἀνδρῆτου, Ἐ

ascendens, & extendens manus,
 ut faceret quod sibi præce-
 ptum fuerat, mox elisus est a
 sursum vsque deorsum, cadens
 in terram. & facto magno tu-
 multu in turba, appoſuerunt
 exardescerunt alium imponere.
 Sed & ille manus suas exten-
 dens, pari modo elisus cecidit
 super terram. Quod factum ti-
 mentes omnes, coeperunt si-
 gnaculum crucis sibi impone-
 re. Porro infideles illi peram-
 plius insurgentes, adiecerunt
 tertium imponere ad hoc. &
 cum extendisset & ipse manus,
 ut eiiceret imaginem, similiter
 & ipse corruit super terram.
 Timor tunc venit magnus su-
 per omnes qui circumstantabant
 fideles, qui & perculsi super cæ-
 citate & audacia infidelium, &
 non sanctorum virorum illo-
 rum, adorata cum oratione ima-
 gine, recedebant.

Constantinus sanctissimus e-
 piscopus Constantiæ Cypri di-
 xit: Hæc quidem, honorabi-
 les patres, de his quæ lecta sunt,
 audiuimus, & credimus. Ego
 autem humilis signa quæ facta
 scio, similia referam. Vir qui-
 dam Cyprius in ciuitate Con-
 stantia, minans iugum suum, &
 pergens ad opus suum, ingressus
 est ad orandum in orationis do-
 mum Dei genitricis. Et cum
 oraret, suspiciens videt imagi-
 nem sanctæ Dei genitricis ex co-
 loribus factam in pariete, & di-
 cit: hoc quid facit hic? Et ac-
 cepto stimulo suo effodit oculum
 imaginis dextrum: & exiens
 de templo, pulsauit boues acu-
 leo. Cumque rumperetur sti-
 mulus, rediit fragmen stimuli
 in dextrum oculum hominis, &

obcauit eum. Hunc ego vidi virum, & noui luscum effectum. Alius homo in ciuitate Citio, festiuitate sanctæ Dei genitricis, die scilicet decimoquinto mensis Augusti, ingressus est in templum, vt adornaret illud velis: & assumpto clauo, fixit eum in pariete, in ipsa fronte imaginis sancti Petri. Cum ergo funem ligasset, & explicuisset velum, eadem hora dolor apprehendit eum in capite & fronte intolerabilis: & mansit duobus diebus solennitatis iacens, & cruciatus patiens. Quo comperto episcopus Citii redarguit, & iussit pergere & educere clauum ex imagine. Qui pergens, & hoc gerens, cum educeret clauum, alleuiatus est dolor. Interrogatur autem hinc & episcopus: adest enim. Interrogatus ergo episcopus Citii, cum iuramento firmavit hæc coram Synodo sic se habere. Ante biennium nauigauerunt viri * Cypri in duabus nauibus in ciuitatem Syriæ, quæ vocatur Gabala. Cum autem essent Gabalæ secundum consuetudinem, taxati Agarenorum descenderunt ad maritima: & venientes quidam eorum Gabalam, diuertunt in quoddam templum ciuitatis. Porro vnus ex Agarenis videns imaginem in pariete de calculis, interrogauit quemdam Christianum qui aderat, quid prodest imago hæc? Ad quem Christianus ait, quia his quidem qui eam honorant, prodest: his autem qui illam inhonorant, nocet. Et Sarcenus: Ecce ego, inquit, effodiam oculum eius, & videbo quid mihi noceat. Hæc dixit, & extendens contum suum, imaginis oculum dextrum effodit.

* Citienfes

τεύφλωκεν αὐτόν. τὸ πον Θ δὴ δὲρα ἐγὼ εἶδον, καὶ ἴπισαμαι ἐπὶ ὀφθαλμον γερονότα. ἐπὶ Θ αὐθροπος ἐν τῇ πόλει λεγομένη Κιτίω, τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἀργίας θεοτόκου, πέντε καὶ δεκάτῃ τῆς Αὐγούστου, εἰσῆλθεν εἰς Θ ναὸν, τῆς κοσμησῆς αὐτὸν βήλοισι, καὶ λαβὼν ἦλον, ἐπέξεν αὐτὸν ἐν τῷ τοίχῳ εἰς αὐτὸ τὸ μέτωπον τῆς εἰκόνης Θ ἀγίας Γ' ἐξου. χρονίον οὐκ ἴσταντος, Θ ἀπλώσαντος τὸ βῆλον, ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ὀδυνῇ ἐπέλαβεν αὐτὸν ἐν τῇ κεφαλῇ καὶ τῷ μετώπῳ ἀφόρητος. Θ διέμεινε τὰς δύο ἡμέρας τὸ εἶορ τῆς κείμενος Θ βασιλεὺς Ἰσίδρος, γνοὺς ὅτι ὁ ἴπισκοπος τῆς Κιτίου ἐμέμνητο, καὶ ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀπελθεῖν ἐκβαλεῖν τὸ ἦλον ἀπὸ τῆς εἰκόνης ἀπελθεῖν Θ Θ τῆτο δρᾶσαι, σὺν τῷ ἐκβαλεῖν Θ ἦλον ἐκουφίσθαι τῆς ὀδυνῆς. ἐξοπηθεὶς οὐκ ὁ ἴπισκοπος Θ Κιτίου, μὴ ὄρκου κατέθετο ταῦτα οὕτως ἔχον ἴπιστι σωόδου. περὶ δύο ἐτῶν κατέπλευσαν ἀνδρες Κιτιεῖς ἐν δυοὶ πλοίοις εἰς πόλιν τῆς Συρίας καλουμένην Γάβαλα. ὄντων δὲ αὐτῶν ἐν Γάβαλοις καὶ τὸ σὺνθετες, ταξάτοι τῶν Ἀγαρηνῶν κατέλθον εἰς τὴν παραθαλάσσιον καὶ ἐλθόντες πνέες αὐτῶν εἰς Γάβαλα, ἠπλήκειυσεν εἰς πνα ναὸν τῆς πόλεως. εἰς δὲ τῶν Ἀγαρηνῶν ἰδὼν εἰκόνα ἐκ ψηφίδων ἐν τῷ τοίχῳ, ἠερόπισε πνα Χριστιανὸν ἀφρόντα, πὶ ὠφελεῖ ἡ εἰκὼν αὐτῆ; περὶ ὃν ὁ Χριστιανὸς φησιν, ὅτι εἶδον μὲν πμῆρτασ αὐτῶν ὠφελεῖ, εἶδον δὲ ἀπμαζοντασ βλαπτεῖ. Θ ὁ Σαρρακλιωὸς λέγει: ἰδὼν ἐγὼ Ἰσορῦθω Θ ὀφθαλμὸν αὐτῆς, καὶ ἰδὼν ἡ με βλαπτεῖ. ταῦτα εἶρηκε, Θ ἀναπένας Θ κοντὸν αὐτῆ. Θ ἐν τῇ εἰκόνι δεξιὸν ὀφθαλμὸν ἔξωρῆξε.

Αἰων
Civitas
77.

ANNO CHRISTI 787.

παραζήτημα οὐ καὶ αὐτὸ ὁ δεξιὸς ὀφθαλμὸς εἰς γλῶττιν ἐπέδησεν, αὐτὸς τε κατεζήτησεν διακαεῖ πυρετῶ. οἱ δὲ συνόντες αὐτῷ ὡς ὀξείως ἔχοντα δυνάλαβον, καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν αὐτῶν ἀπήγαγον. ταῦτα ἡμῖν διηγήσαντο ἐπανελθόντες εἰς τὴν Κύπρον. Ὁ ἀνδρες, περιδιόντα δυοῖσ' ἀρχόντες Ὁ δριθμόν.

Θεόδωρος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Κατανῆς ἐπέδωκε βιβλίον· ἡ λαβὼν Γρηγόριος ὁ Θεοφιλέστατος διάκονος τῶν ἁγίων Ἐπανδρήμων ἁποστόλων, ἀνέγνω.

Τοῦ ἁγίου Βασιλείου ἐκ τῆς εἰς Ὁμακάειον Βαρλαάμ Ὁ μάρτυρα· οὗ ἡ δριχί.

Πρόττον μὲν τῶν ἁγίων Ὁ θανάτω. Ἐ μὴ ἔπειτα ἀνάστη μοι νῦν ὡ λαμπεροὶ τῆ ἀθλητικῶν καταρωμάτων ζωγράφοι, Ἐ τὴν τῆ σραπώτου κολοβάδας εἰκόνα τῆς ὑμετέρας μεγαλυνάτε τέχνης. ἀμαυρόττον ἄρ' ἐμοῦ Ὁ σεφιδριπύω γραφέντα ποῖς τῆ ὑμετέρας σοφίας θελαμψατε χρώμασιν. ἀπέλω τῆ τῆ δρισευμάτων Ὁ μάρτυρος ἄρ' ὑμῶν νενικημένος γραφῆ· χαίρω τῆ ποιαντῆ τῆς ὑμετέρας ἰσχύος σήμερον ἡτῶ μδμος νίκη. ἴδω τῆς χάρος πρὸς τὸ πῦρ ἀκριβέστερον ἄρ' ὑμῶν γραφομένω τῆ πάλω. ἴδω φαιδρόττον ἐπὶ τῆς ὑμετέρας τῆ παλασθῆν γεραμμένον εἰκόνας. κλαυσάτω δαίμονες κινῶ τῆς τῆ μδρτυρῶ δρισεύας πληθόμοι. φλεγομένη πάλιν αὐτοῖς ἡ χεῖρ Ἐ νικῶσα δεινύδω. ἐγραφέδω τῶ πῆνακ Ἐ ὁ τῆ παλασθῆτων ἀγωνοθέτης Χριστός· ὃ ἡ δόξα εἰς τῶν αἰώνων. ἀμήν.

Κωνσταντῖνος ὁ Θεοφιλέστατος διάκονος καὶ νοτάριος ἀνέγνω.

Protinus ergo & suus dexter oculus in terram exiliit, idemque ignea est febre detentus. Hi autem qui simul cum illo aderant, acute illum aegrotasse videntes, tulerunt, & ad civitatem ipsius reducerunt. Hæc nobis retulerunt viri qui remearunt ad Cyprum, numero triginta duo.

Theodorus sanctissimus episcopus Catanæ tradidit librum: quem accipiens Gregorius Deo amabilis diaconus sanctissimorum & laudatissimorum apostolorum, legit.

Sancti Basilii de sermone in beatum Barlaam: cuius initium est.

Prius quidem sanctorum mortes. Et post alia. Assurgite nunc mihi, o clarissimi athleticarum virtutum pictores, & militis abbreviatam imaginem vestris magnificate artibus. obscurius a me, qui coronatus est, scriptum, vestræ sapientiæ fulgore coloribus. Ibo in victoriarum martyris per vos pictura victus: gaudebo tali vestræ fortitudinis hodie victoria superatus. Videbo manus ad ignem subtilius a vobis depictum certamen. Videbo clariorem in vestra depictum imagine luctatorem. Plorent dæmones, martyris factis fortibus & nunc perculsi. combusta illis manus & vincens ostendatur: & pingatur in tabula similiter & ipse agonotheta luctaminum Christus, cui est gloria in sæcula sæculorum. Amen.

Constantinus Deo amabilis diaconus & notarius legit.

vt ego dominus eiiciam dæmonem; vt dicam, tibi dico immundo, exi a figmento, & vade huc atque illuc, & ad inuisibile. talia iubes vt garriam homo fordidus & peccator. si estis miraperantes, meum eiicite spiritum. Orationum eges multarum, frater Photine, per orationes sanctorum. Sic præter spem inhonoratus, recedebam erubescens: & silenter effugiens, efferebar retrorsum, & fortuito, & in obuiantes quasi crapulatus incidebam. & apprehendo vix quamdam facelli extremitatem: & furore commotus (plurimum namque tristitiæ iam in furorem efferebatur, eo quod non inuenerim gratiam in conspectu summi sacerdotis Dei magni) multa silentio in memetipso * reputabam, & quod non esset ab isto quidquam boni vlli ouium sperandum, pastore videlicet nobis ad lupi naturam perueniente. In his ergo cum essem hæsitans, mihi consilium fit. Et mittens domū ex sequentibus quemdam, defero dominæ imaginem ex his quæ illic positæ erant, fatis oppido speciosam: & adornans valde bene, & vt erat possibile ad euidentius apparendum & reputandum, * quia oportebat a maximo patre, vt pro te iam inclinato, accipere imaginem, tenui hanc, & dedi mulieri; orareque pro nobis, & patriarchæ gratias multas confiteri, atque abire cum gaudio iubebam. At illa liberabatur * modicum & exultans, & non habens quod * faceret. Vnde & erat vtriusque quasi dimidium gaudium. Nam ego quidē * putabatur, non autem gaudebam.

ἵνα ἐγὼ ὁ κῶεις ἐκβάλλω τὸ δαίμονα· ἵνα εἶπω, σοὶ λέγω τῷ ἀκαθάρτῳ, ἐξέλθε δὴ ἀπὸ τοῦ πλάσματος, καὶ ὑπάγε ὡς καὶ ἐμεῖ εἰς τὸ ἀφαντοῦν. τοιαῦτα κελεύεις ἵνα φλυαροῦμαι ἀνεσοπος ῥυπαρὸς καὶ ἀμυδρωλὸς. εἰ ἐστὶ δαυματούργος, τὸ ἐμὸν ἐκβάλετε πνεῦμα. βυζῶν χεῖρες πολλῶν, ἀδελφεὲ Φωταίνε, μάταις τῆς ἀγίας βίβλας. οὕτω παρ' ἐλπίδας ἀπμαυτῆς, ἀνεχώρου ἐρυθρίαν· Ἐπρέμα ὑπεκδραμῶν, ἐφερομῶν ὀπιθεύχοι, τοῖς ἀπαντῶσιν ἐμπήσιον, ὡς δὴ κεκραυπηλικῶς· Ἐκαταλαμβαίνω πρὸς τὸ ἱεροσολίμου μόνις ἐξαπαταῖ, καὶ θυμῶ θυμωτῆς· τῆς γὰρ δὴ λυτῆς ἦδη τὸ πλεῖστον εἰς θυμὸν ἀπενώκετο, καὶ δὴ οὐχ ὀνειδίον χάριν ἐνώπιον τῆς ἀρχιερέως τῆς δευτέρας τοῦ μεγάλου· πολλὰ σωπῆ κατέβωον ἐπὶ ἐμαυτῶν, Ἐὶ ὅτι ἐκείνη τὸ δὴ τὸ ποδοῦ ἐλπίσται οὐδὲν ἀγαθὸν οὐδὲν τῆς ἀρεσῶν, Ἐπιμύθος ἡμῶν αὐτῶ πρὸς λυκούφου ἐκβαλῶν καὶ ἐκδηδητημύθου. ἐν τούτοις ὄντι μοι καὶ ἀπορομύθου, βουλή γίνεσθαι, καὶ σείλας οἰκαδὲ τῆς ἐπομύθου πρὸς, κομίζω τῆς αἰαπεδημύθου ἐκείσε πρὸς διπλῶν ἀεμαλλῆ τῆς δευτέρας εἰκόνα. καὶ καταχρημαπομύθου ἐμὰ καὶ ὡς οἶόν τε ἡμῶν τὸ πρὸς τὸ οὐρανὸς ὀφθαλμοῦ καὶ νομοθετῆται, ὅτι δὴ ἀπὸ τῆς μεγίστου πάσης, ὡς δὴ τὸ λοιπὸν ὀπιθεύχου, λαβῶν πρὸς εἰκόνα κατέχομι, ὀπιθεύχου τῆς ζωακῆ πρὸς εἰκόνα, ἀρχεπατῆ τῆς ἐρῆμῆς, τῶν τε πατερῶν καὶ χάριτας πλείους ὁμολογεῖν, ἀπέναι μετὰ χάρας ἐνεκελευόμην. ἡ δὲ ἀπιλλὰ πρὸς μικρὸν καὶ σκιρτῶσα, καὶ ἐκ ἐχουσα ἡμῶν καὶ γλυκοῦ. ἡμῶν δὲ ὡσαύτως ἡμῶν ἀμφοτέρων ἡ χάρις. ἐγὼ μὲν γὰρ ἐδόκω μὲν, ἐκ ἐχαρῶ δὲ

* Gr. con-
 querebar,

* Gr. quia a
 maximo pa-
 tre vt. i. inc.
 acceptam
 habere
 imaginem.

* Gr. pro-
 pmodum

* Gr. fieret.

* Gr. puta-
 bar, seu, vi-
 debar,

ANNO CHRISTI 787.

ἡ δὲ καὶ ἐδόκει, καὶ ἔχαρεν· ἄλλ' ὁ σκοπὸς καὶ τὸ τέλος τῆς παραμυθίας ἐκείνης ἦν ἵνα ἡμεῖς ἀδύνατοι παραμυθισθῶμεν ὡς οἱ ἄλλοι, ἀλλὰ ἵνα ἡμεῖς ἀδύνατοι παραμυθισθῶμεν ὡς οἱ ἄλλοι, ἀλλὰ ἵνα ἡμεῖς ἀδύνατοι παραμυθισθῶμεν ὡς οἱ ἄλλοι...

Illa vero & putabatur, & gaudebat: sed intentio & rei finis non habebat initium. Tunc ergo animi defectionem, quæ nos obtinuerat, consolari taliter opinatus, acquisiui * aliud, contemp- * Gr. aliam, plans & reputans, quem quando, & ubi, & in quo, & quomodo, vel qua nobis mediante * abirem seductus & circum- * Gr. seduc- ueniens mulierculam miserri- xiffem & circum- mam, & ita miserabilem, & tan- niffem tas fiducias nobis commendantem. Maxime autem contristabar, utpote separans mulierem a meliorum protectione, & per alium talia sapientem ad ea * Gr. quæ opus illi e- rant exhi- bitione quæ dealbari verebatur. In his rursus, & propter huiusmodi seductionem, dicere atque oblatrare spiritum existimaui: & quia ipse ego e contrario firmauerim atque locauerim stabilitatem, quæ erat dæmoni circa hominem. Et quod factus sum ei & materia & occasio calumniarum iustarum, non dum dico contra memetipsum solum, * ergo contra omnes quidem * Gr. fed Christianos, & contra sacerdotes primum; eo quod uxorem quidam presbyter altero typho, aiunt, altero dæmone, qui erat mendacii, præiudicauit: quod nihil profecto est aliud, quam in Beelzebub eiicere velle dæmonia. Hæc quidem mihi & huiusmodi indefinenter animam ingressa atrociter conturbabant, & inficiebant, & magna expectare dabant mala tam ab hominibus, quam ab ipso Deo. Verum tamen recogitabam, & referebam mihi me ipsi excusationem, & quamdam quasi consolationis phantasiam ad præsens imponebam, dicens apud me:

IMPP. ἡ δὲ καὶ ἐδόκει, καὶ ἔχαρεν· ἄλλ' ὁ σκοπὸς καὶ τὸ τέλος τῆς παραμυθίας ἐκείνης ἦν ἵνα ἡμεῖς ἀδύνατοι παραμυθισθῶμεν ὡς οἱ ἄλλοι, ἀλλὰ ἵνα ἡμεῖς ἀδύνατοι παραμυθισθῶμεν ὡς οἱ ἄλλοι...

Deus enim de futuro faciet cūram. * In hoc quippe anno intra locum forte nobis morietur siue muliercula, siue ipse vir, siue alius quisquam. Moriar autem multotiens ego, & cessabit * qui tristitiam inferebat. Igitur in his tunc a dyscolis, quæ circa miseram mulierem erant, ut rebar, liberatus, rebar a turba liberari. Post annos reor ferme tres stabam penes ipsas sacras portas magni templi. Et ecce mulier eleuans supercilia, & vehementer ac indefesse pronuntians & respirans, intuita est in me, & proximam interrogabat: ipse, putas, est? vel quid? & locuta, etiam ipse est veraciter; cursum mouetur, & procumbit mihi ad genua; & flexa comprehendit mihi talos, & osculabatur circumplexans, & iacens in pauimento. Ego quidem sinebam interim & gaudebam, & huc atque illuc ad turbas circumspiciebam * præminens, & his qui circumstabant iacentem * videndus, & ostendens quod essem utique alicubi & ipse eorum qui multa possunt. At illa alia quædam quæ egenarum erant, sæpius allocuta. * (erat enim inde, deinde tamen & constringens nos valde, deponit vi tergis suis: & iacebam cadens, rissus factus hinc circumstantibus multum; & vix præreuerentia exurgens, dedi ei alampam, & decanos vocabam, & ad decanum rapere sceleratam iubebam. * Nam & faciem intuitus, arbitrari cœpi hanc illam esse, quæ olim. Apponebat quippe & hoc, quia Deus mercedem

* Gr. In hoc quippe intermedio tempore forte

* Gr. quod tristitiam

* delicias faciens, * Gr. videtur dans,

* Gr. addit. & veneror Dominum, sæpius locuta; erat enim ibi.

* Gr. Post vero f.

τῶν ἡμετέρων μελήσει τῶ μέλλοντος. ἐν τῷ τῷ τῷ χρόνῳ τῷ μεταξύ πεθνήξουσιν οὐκ ἴσως ἡμῖν ἢ τὸ γυναικίον, ἢ ἐαυτὸς ὁ ἀνὴρ, ἢ καὶ πρὸς ἄλλους. ὁποῦ νομι δὲ πλάκας ἐγὼ, καὶ πεπαύσεται τὸ λυποῦν. Ἐπὶ τούτοις μὲν δὴ πότε τῆς πρὸς τὴν ἀθλίαν γυναικὰ δυσκόλων, ὡς γὰρ ὦμιλον, ἀπαλλαγείς, ὦμιλον ὄχλου ἀπὸ πλάκας. καὶ δὲ χρόνοις οἷμαι ποὺ τρεῖς εἰσήμεν μὲν πρὸς αὐταῖς θήπου ταῖς ἱεραῖς πύλαις τῆς μεγάλης ναοῦ. καὶ ἰδοὺ γυνὴ ἐπάραστα πρὸς ὄφρῖς, καὶ σφοδρὸν ἄμα ἐσωπνον ἐφθέγγετο ἐν ἀναπνεύσει, βέλυσαι εἰς ἐμέ, τίς πέλας ἤρχεται οὕτως ἄρα ὄστιν; ἢ τίς; ἐπεσοφθεγγετο γυνὴ αὐτὸς ὄστιν ἀληθῶς. δρόμων ἵεται, ἐπεσοπίη μοι πρὸς τὰ γόνατα καὶ κατενεχθεῖσα κατεσρήγυται μοι τοῖς ἀσφαλατοῖς, ἐκατεφίλη κατελαβοῦσα, καὶ μὲν πρὸς τὸ ἔδαφος. ἐγὼ μὲν οὖν ὑπερῆμιον πέως ἐχαιρον, καὶ τῆς δὲ κακείσε πρὸς τὸν ὄχλον διέβλεπον θρηνηθῆναι, ἐπὶ τοῖς περὶ ἐκείνην καὶ μὲν ἰδὼσα δαίδη διδοῖς, ἐκθηνθῆναι, ὅτι ἄρα ἡμῶν ἐαυτὸς τῆς πολλὰ δυνάμεων. ἢ δὲ τὰ τε ἄλλα, ἐπόσα τῆς δεομένων ἡμῶν, πεσοφθεσσα, καὶ τὸ πεσοκωῶ τὸ κῆρυ, πεσοπειποσα πολλάκις. ἡ γὰρ ἐκείσε ἔπα μὲν τοῖς πεσοφθεσσασα λίαν ἡμῶν, ἔπειτα ταβέλλει τῆ βία τοῖς νότοις τοῖς ἐαυτῆς. ἐπεσὼν ἐκείμιον, γέλωτος ἐπεσθῆναι τῆς περὶ ἐκείνων πόλις. ἐμοῦ ἵππο τῶ κατηρυθρακέναι διαμασθῆναι πεσοφθεσσασα, ἐδεκανοῖς ἐκάλου, ἐπρὸς τὸ δικανικὸν ἀρπάξασα τίς ἀνοσίδω ἐκέλευον. ἐπεὶ δὲ τῶ πεσοπτοῦ ἐνατενίσας ἐκάλειν ἠρξάμιον, ταύτην ἐκείμιον εἶναι τίς πάλα. πεσοπθεσσα γὰρ τοῖς καὶ τὸ, ὅτι ὁ θεὸς τῶ μισθῶν

ANNO
CASSINI
78.

ANNO
CHRISTI
787.

τῶ οἴκου μου δάη σοι δέασατα· τότε δὴ
τότε ἀνέδειξά σου τὸ πᾶν, καὶ ἄμα χέρον
τε καὶ ἀγωνιῶν, τοῦτο καὶ μόνον ἠερότων·
ἰάσθης; ἢ πῶς ἰάσθης; ἔφη. καὶ διαλα-
βοῦσα ἐπὶ χολῆς διηγήσατο τὸ ἀφίξιν
πρὸς τὴν χώραν, πρὸς τὸ οἶκον (V)
ἑαυτῆς ἀποκομῆν τῆς εἰκόνης· ἔπει-
τα πρὸς ὑψος ἦρται, ἔπειτα ἀπέβηται
ἐκ τοῦ οἴκου πρὸς τὴν πόλιν, ἰεροπρεπῶς
ἄμα ἔκπερπέσατο ὅπως ἢ καὶ χερόν
ὑπόσυχον τῆ εἰκόνι προσλακτῆσάν τε
καὶ κατορρησάμενον, καὶ μικροῦ ἀπαρ-
ξάν τὸ πλάσμα, τὸ πνεῦμα τέλος οὐκ ἔ-
σπιτο. ἔπειτα γέροντες ἡμῶν ἰατροῦς, ἔφη, τὸ
πάσχον ὄντως τὸ πάλαι. ἔπειτα τὰ πα-
ραπέμψατα πασχόντας ὁ τύπος, ὁ τύπος δὲ
μαλλον τῆς παρδένου μήτρης ἐξῆται.
τοῦτο μὲν οὐδὲν τὸ πᾶν τῆς ὑποδείσεως.

Λέων ὁ ὀσιώτατος ἐπίσκοπος Φω-
κίας εἶπε· γέγραπται, ὅτι ἐπὶ δύο ἢ
τρῶν μὲν ἔργων ἐπιτίθειται πᾶν ῥήμα.
καὶ σήμερον ἐπὶ τῆσιν ἡμῶν πλείσται ἱε-
ραὶ βίβλοι, ἀπνεύστων νόας ἡμῶν ἠρ-
δουσαν, καὶ ἐπληροφόρησαν πρὸς τῆς
ἀποκαταστάσεως τῆς ἀγίων εἰκόνων.

Καὶ διέγνω Γέροντος ὁ ἀναγνώστης.

Ἐκ τῆς βίβλου τῆς ὀσίας Μαετίας τῆς
Αἰγυπτίας· οὗ ἡ δόξα.

Μυστήριον βασιλέως κρύπτεον, κα-
λὸν· πᾶ δὲ ἔργα τῆς θεοῦ ἀνακηρύττειν,
ἐνδοξον. ἔπειτα μὲν ἕτερα. ἔπειτα μὲν ἄλλοις
ὁ ναὸς εἶχε, μηδενὸς ἐμποδίζοντος· ἐμὲ
δὲ μόνω πρὸς τὰ λαίμαρα ἐκ ἐδέχετο,
ὡσπερ πνεῦμα ἑραπειῶν πλῆθους τε-
ταγμένης εἰς τοῦτο, τῆς ἐμοὶ πρὸς ἑ-
ραπειῶν ἀποκλείσει πρὸς εἰσοδόν. οὕτω
μέ τις ἀδρόα διεκάλυψε δυνάμεις. καὶ
πάλιν ἐς τὴν εἰς τὰ παρὰ τὰ ἑσπέρια. τοῦ-
το τῆς τε καὶ τετρακτῆς παρὰ τὸς τε

domus meæ det tibi domine.
Tunc plane, tunc cuncta vide-
bam, pariterque gaudens & a-
gonizans, hoc solum interroga-
bam: sana facta es? vel quomo-
do sana facta es? & assumens
* secreto, enarravit aduentum
ad regionem, & deportationem
imaginis ad domum suam: &
quia in excelsum eleuata, & su-
perposita est in parietibus do-
micillii scire pariter & decentif-
sime. Ut autem & per tempus
frequens imagini oblatus at-
que * delusum figmentum dif-
cerpens spiritus, in fine * info-
luit: & facta est nobis medici-
na, dixit, quod * patiebatur o-
lim in veritate. Eos enim qui
similia patiuntur, locus, imo fi-
gura Virginis matris curat. Hic
est enim finis causæ.

Leo sanctissimus episcopus
Phociae dixit: Scriptum est, quia
in duobus vel tribus testibus sta-
bit omne verbum. & hodie ex-
hibiti sunt nobis plurimi sacri
libri, qui mentes nostras ri-
gauerunt, & satisfecerunt de
restitutione sanctarum imagi-
num.

Et legit Petrus lector.

De vita B. Mariae Aegyptiæ:
cuius initium est.

Secretum regis celare bonum
est, opera vero Dei prædicare
gloriosum est. Et post alia. A-
lios quidem templum habebat,
nemine impediente: me vero
miseram non recipiebat, veluti
quadam militari multitudo ad
hoc ordinata vel iussa, vt mihi
excluderet aditum. taliter me
quædam * audax prohibebat
virtus. Et iterum steti in atriis.
hoc ter & quater patiens siue fa-

* Gr. in
otio,

* Gr. infu-
rans, ac fero
figmentum,
* Gr. disfec-
ferit.
* Gr. patie-
bamur

Math. 18.

* Gr. con-
ferta

ciens, deficiens, vltra iam pelli & repelli non valui: factum enim mihi est corpus præ vi defessum. Desinens ergo recessi, & steti in quodam angulo aulae templi: & vix tandem ad conscientiam perueni causæ prohibentis me videre viuificum lignum. Tetigit enim mihi oculos cordis sermo salutaris, ostendens mihi, quod cœnum esset operum meorum, quod introitum mihi claudebat. Cœpi igitur flere ac plangere, atque pectus percutiebam, gemitus ex profundo cordis attrahens. Cumque plorarem, video de loco in quo stabam, imaginem sanctissimæ Dei genitricis desuper stantem: & aio ad eam indeclinabiliter intuens: Virgo domina, quæ Deum Verbum secundum carnem genuisti; noui quidem, noui, quod non sit decibile, neque rationabile, me ita fordidam & ita luxuriosam, imaginem contemplari tuam, quæ semper es virgo casta, corpus & animam habens mundam & impollutam. Iustum enim est, vt luxuriosam me munditia tua odio habeat & detestetur. Verumtamen quoniam, vt audiui, ideo factus est Deus quem genuisti, homo, vt vocet peccatores ad pœnitentiam; auxiliare mihi, quæ sola sum, non habens quemquam in adiutorium. Iube etiam mihi indulgendi ecclesiæ ingressum, ne priues me visione ligni, in quo secundum carnem affixus Deus quem genuisti, sanguinem proprium pro me in redemptionem dedit. Iube mihi etiam o domina ianuam aperiri sacratissimæ crucis adorationis. Ecce te do Deo,

Matth. 9.

καὶ ποιήσασα, ἴδοκα μούσα λοιπὸν, καὶ
μηκέτι αἰδεῖν καὶ αὐτῶνδεῖσθαι ἰσχύου-
σα· ἐξεργάζομαι γὰρ μοι καὶ τὸ σῶμα ἐν
τῆς βίας κατέκοπον ἐνδοῦσα λοιπὸν ἀ-
νεχώρησα, καὶ ἔστω ἐν ἑνὶ γωνίᾳ τῆς
αὐλῆς τῆς ναοῦ. καὶ μόλις ποτὲ ἐν σωμα-
δοσῆ τῆς αἰτίας τῆς καλυψούσης με ἰδεῖν
τὸ ζωοποιὸν ξύλον γεγήμεμα. ἤλατο
γὰρ μου τῆς ὀφθαλμῶν τῆς καρδίας
λόγος σωτήριος, ἵσποδξικνίς μοι, ὅτι ὁ
βόρβορος ἐστὶ τῆς ἔργων μου ὅτι εἶσδον
κλείων μοι, ἠρξάμην τίνω κλάειν καὶ
δοποῦρεσθαι, καὶ τὸ σῆδος ἔτυπτον, στενα-
γμοὺς ἐν βάθεσι τῆς καρδίας ἀνάγου-
σα. κλαίουσα δὲ ὅρα τὰ πόπου, ἐν ᾧ
ἰσάμην, ἐπάνω εἰκόνα τῆς παναγίας
θεοτόκου ἐστῶσαν. καὶ φημι πρὸς αὐ-
τὴν αἰλιναῖς ἀπειύσασα· σφῆτε δέ-
σποινα ἡ (Θ) θεὸν λόγον καὶ σαρκὰ ἠγ-
νήσασα, οἶδα μὴ οἶδα, ὡς ἐκ ἐστὶν δι-
πρεπὲς, οὐδὲ ἀλόγον, τί ὄντως ῥυπα-
ρὰν ἐμέ, τί ὄντως πανάσωτον, εἰκόνα
καθεστῆν σου τῆς ἀεισφδένου, τῆς ἀγνῆς,
τῆς σώμα καὶ ψυχῆ ἐχούσης καθαρεύ-
καὶ ἀμόλυντον. δίκαιον γὰρ ὅτι τί ὄντως
ἄσωτον ἐμέ ἵσπο τῆς σῆς καθαρότητος
μοσιῖσθαι τε καὶ βδελύσασθαι. πλὴν ἐ-
πέειπρ, ὡς ἴκουσα, διὰ τῆς το γέροντι ὁ
θεὸς ὃν ἐγγήνησας, ἀνδραποῦς, ὅπως κα-
λέσθαι εἶν ἀνδραποῦς εἰς μετανόειαν·
βοήθησον μοι τῆ μόνῃ, καὶ μὴ ἐχούση ἁ-
νά εἰς βοήθειαν. ἵπταξον καί μοι συ-
χωρηθῆναι τῆς ἐκκλησίας τί ἔσδον
μὴ σερήσης με τὸ ξύλον ἰδεῖν, ἐν ᾧ καὶ
σαρκὰ παροπαγεῖς ὁ θεός, ὃν ἐγγή-
νησας, τὸ ἄμα τὸ ἴδιον ὑπὲρ ἐμοῦ εἰς
αἰπύξον δέδωκεν. ἵπταξον καί μοι
ὡ δέσποινα, τί ἔσδον ἀνοιχθῆναι
τῆς θείας τῆς σαιροῦ παροσκωήσεως.
καὶ σε δίδωμι τῶ ἐκ σοῦ τεχθέντι θεῷ

ANNO
CREATI
700

ANNO
CHRISTI
787.

ἐγγητιῶν ἀξιοχρεῶν, ὡς ἐκέπαι πῶ
σαρκὰ ταύτην ἐνυβελῶ δι' αἰχραῖ
οἰασθῆποτε μίξεως· διὰ λυγία τὸ ξύ-
λον τῆς σταυροῦ τῆς ὑοδ' οὐ δεῖσταιμαι,
κόσμῳ καὶ τοῖς ἐν κόσμῳ πᾶσιν ἀδύς
δοποτάθησταιμαι, καὶ αὐτῆκα δὲ ἐξέρχεταιμαι,
ὅπου δὲ αὐτῆ ὡς ἐγγητιῶν σαπτε
ἰσποθη καὶ ὀδηγήσῃς με. ταῦτα εἰποδοσα,
καὶ ὡσπερ πῆλα πληροφορεῖαν λαβοδο-
σα τὸ τῆς πίσεως ἐμπυρον, τῆ βίασλα-
χία τῆς θεοτόκου διαβήσασα, κινῶ
ἐμαυτῶν δὲ ἐκείνου τῆς τόπου, ἐν ᾧ
ἐσῶσα ἐποιούμην πῶ δέσῃν· καὶ ἐρ-
χεταιμαι πάλιν, ἐ τοῖς εἰσοδοσιν ἐαυτῶν
ἐγκατέμειξα. καὶ ἐκέπαι πῶ οὐδεὶς ὠδῶν
με καὶ ἀνταδοῦμην, οὐδεὶς ὁ κω-
λύων τῆς πλησῶν χυδέσται με τῆς δύ-
ρας, δι' ἧς οἶκον εἰσῆσται. ἐλαβέ με
οὐὲ φεῖκη καὶ ἐκσασῃς, καὶ ὄλη δίο-
λου ἐκλονέμην καὶ ἐτρεμῶν. εἶτα φθα-
σῆσῃς μου εἰς πῶ δύρῳ πῶ ἔως τότε
ἠοφαλισμένῳ μου, ὡς εἰ πᾶσα ἡ δύ-
ναμῃς ἡ περὶ τῆ ὄν με καλῶσται, νῶ ἐ-
μοὶ περὶ ὀδοποιεῖ πῶ εἰσοδοσιν, οὕτως εἰ-
σῆσῃ δόπῶν. οὕτως ἐν τῆς ἑ ἀγίου τῆ
ἀγίων γεγῆμαι. τῆ περὶ ζωοποιεῖ δέας
τῆς σταυροῦ κατέξῃμαι, καὶ εἶδοσιν τῆς θεοδ
τῆ μυσῆλαι, ἐ οἶός ὅστιν ἐπομῶς τῆ δέ-
χεσται πῶ μετανοῖαν. ῥίξασα πόνῳ
ἐμαυτῶν ὅπῃ τῆς γῆς, καὶ τὸ ἀγῖον ἐκεί-
νο περὶ κωῆσασα ἑδάφος, ἐτρεχῶν
δὲξῃδοσα, πρὸς τῆ ἐγγησταιμῶν χυδέ-
σται αποδοξῶσται. γίνεταιμαι πόνῳ ἐν
ἐκείνῳ τῶ τόπῳ, ἐν ᾧ τὸ τῆς ἐγγῆς
ἰσπερὶ ἀφῆ χυρόχραφον. ἐ γῶν κλί-
νασα ἐμπερὶ δὲ τῆς παναγίας παρ-
δῆνου θεοτόκου, τούτοις ἐκεχεῖμην τοῖς
ῥήμασι· σὺ μὲν ὦ φιλάχραδε δέσται-
να, τὸ σὸν ἐν ἐμοὶ ἐπεδέξῳ φιλαδέσ-
τα.

qui ex te genitus est, vadimonium, quod ulterius carni huic iniuriam non inferam per turpem quamcumque commixtionem: sed cum lignum crucis filii tui videro, mundo & his quæ in mundo sunt, confestim abrenuntiet, & statim ibo quocumq; ipsa, utpote salutaris * vades, in-
finuaueris & duxeris me. His dictis, ac si quadam certitudine percepta, fidei feruore, miserationis genitricis Dei confisa, & mouens meipsam de illo loco, in quo stans deprecationem faciebam; & venio rursus, & ingredientibus memet commiscui. & non erat iam vllus qui me impelleret & * repelleret, nullusque prohiberet ianuae appropinquare, per quam in templum ingrediebantur. Compre-
hendit ergo me horror & ecstasis, & tota ex toto torquebar atque tremebam. Deinde cum peruenissem ad ianuam, quæ usque tunc mihi fuerat obserata, ac si omnino virtus, quæ prius me impederat, nunc mihi præparasset ingressum, ita sine labore ingressa sum. ita intra sancta sanctorum ingredi digna effecta sum. Nam & viuificam crucis visionem promerui, & Dei vidi mysteria, quin & quam sit paratus ad suscipiendam penitentiam. Proiciens itaque meipsam super terram, & sancto illo adorato pavimento, currebam * postulatura, penes eam quæ mihi fidem dixerat, accelerans. Fio itaque in illo loco, in quo vadimonii chirographum scriptum est: & genu flexo coram sanctissima virgine Dei genitrice, his vsa sum ver-
bis: Tu quidem bonitatis amatrix domina, tuam in me ostendisti mi-

* vas,

* Gr. repel-
lectur,

* egressa,

fericordiam : tu indigna non es abominata deprecationem. vidi gloriam, quam iuste non videmus nos luxuriosi. Gloria Deo, qui per te peccatorum suscipit poenitentiam. Quid enim habeo peccatrix amplius confiderare, vel fari? Tempus est domina, ut compleantur iam foedera vadimonii, cui fidem dixisti. Nunc deduc quo iusseris. Nunc esto mihi magis salutis magistra, manu ducens in viam quae ad poenitentiam dirigit. Et cum haec adhuc dicerem, audiui quemdam a longe clamantem : Si Iordanem transferis, bonam inuenies requiem. Ego vero hanc vocem audiens, & hanc propter me factam fuisse credens, lacrymata clamaui, & Dei genitrici vociferata sum : Dei genitrix domina, ne derelinquas me. Et his dictis, exiui de atrio templi, & constanter ambulabam.

Ioannes reuerendissimus monachus, presbyter & vicarius orientialium pontificum sedium, dixit : Talem imaginem nos vidimus in sancta Christi Dei nostri ciuitate, & crebrius eam salutauimus.

Stephanus Deo amabilis diaconus, notarius & referendarius venerabilis patriarchici secreti, legit.

Ex passione sancti martyris Procopii : cuius initium est.

Per illa tempora regnavit Diocletianus tyrannus. Et post alia. Adolescens autem gaudio magno percepto in fide roboratus est, similiter omnes qui cum eo erant. & eadem noctis hora reuerfus est cum militibus,

πον · σύ τῆς ἀναξίας ἐν ἐβδελύξῳ πῶν δέησιν. εἶδον δόξα, ἡ δὲ δικαίως οὐχ ὀρθῶν ἄσωτοι. δόξα τῷ θεῷ, τῷ διὰ σοῦ δεχθῆναι τῆς ἀμάρτωλων πῶν μετανοίαν. ἢ γὰρ ἐγὼ πλεῖον ἢ ἀμάρτωλός ἐνοῶσαι, ἢ φθέρξασθαι; καιρός ἐστὶ δέσπονα πληροθύναι λαὸν τῆς ἐγγύης, ἧς ἐνεγγύησω, τὰ σύμφωνα. νῦν ὅπου καλῶεις, ὀδηγήσον· νῦν ἤμοι μάλλον σωτηρίας δίδασκαλῶν, χριστογνώσων· πρὸς πῶν ὁδὸν πῶν εἰς μετανοίαν ἀγούσαν. καὶ ταῦτα ἐπὶ λέγουσα, ἠκούσα τὴν πύργωθεν κράζοντα· ἐάν τῷ Ἰορδάνῳ διέλθῃς, καλῶν βίβησῃς ἀνάπαυσιν. ἐγὼ δὲ τῆς φωνῆς ταύτης ἀκούσασα, καὶ ταῦτα δι' ἐμὲ ἤκουσα πεσεύσασα, σακρῦουσα ἐκράξα, καὶ τῆ θεοτόκῳ ἐβόησα· θεοτόκε δέσπονα μὴ ἐγκαταλίπῃς με. καὶ ταῦτα εἰποῦσα ἔξεμι τῆς αὐλῆς τῆς ναοῦ, & σωτόνας ἐβάδιζον.

Ioannes ὁ βλαβέστατος πρεσβυτερος & ποπτηρητῆς τῆς ἀνατολικῶν δεχρέων εἶπε : πῶν πιαντίτῃ εἰκόνα ἡμεῖς ἐθεασάμεθα ἐν τῇ ἀγίᾳ χειρὸς τῆς θεοῦ ἡμῶν πόλει, & πλειστάκις αὐτῶν ἠσαυτάμεθα.

Στέφανος ὁ θεοφιλέστατος διάκωνος, νοτάριος καὶ ρεφερενδάριος τῆς διαγωγῆς σκεπέτου, ἀνέγνω.

Ἐκ τῆς μάρτυρίου τῆς ἀγίου μάρτυρος Προκοπίου, οὗ ἡ δεξιή.

Κατὰ τῶν καιρῶν ἐκείνοις ἐβασίλευσε Διοκλητιανὸς ὁ τύραννος. & μὴ ἔπειτα· ὁ δὲ νεανίας χερὰν μεγάλων λαβῶν & πῆσιν ἐθαρσοποιήθη· ὁμοίως καὶ πάντες αὐτῶν. & ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ τῆς νυκτὸς ὑπὸ ἐστρεψῆ μὲν τῆς σαπῶν, καὶ

ANNO
CHRISTI
787.

Ἐ ἦλθεν ἐν τῇ Σκυθοπόλει. Ἐ προσ-
καλεισάμενος κρυφίως πᾶσαν τὴν σω-
τεχνίαν τῆς χρυσοῦν καὶ ἀργυροπλα-
σῶν, ἤρξατο αὐτοῖς, λέγων· διὸ ἀδέ-
μοι ποιῆσαι σκεῦος, ὃ ἐγὼ ἐκδίδωμι ὑ-
μῖν; Ὁ δὲ φοβηθέντες τὸ αὐστηρὸν ἔαν-
δρὸς, συμβέβλιον ποιήσαντες, ἔσπευ-
σαν ἀνεῖναι τὴν μείζονα αὐτῶν τε-
χνίτην ὀνόματι Μάρκον, εἰπόντες· οὗτος
ποίησέν κύριε τὸ θέλημά σου. Ἐ μὲν ὀλί-
γα. ὁ δὲ Μάρκος ἐκπέπειθετο αὐτῷ. Ὁ δὲ
νεανίας ἐπεισεν αὐτὸν, λέγων· ὅτι ἕως
θανάτου οὐ μὴ ἀπαγγείλω τῷ βασι-
λεῖ τὸ μυστήριον. ὁ δὲ παιδείας, διὰ τῆς
νυκτὸς ἐν μυστηρίῳ καὶ μόνος εἰργάσατο
Ἐ σαυρὸν διὰ ἀργυρίου καὶ χρυσοῦ. Ἐ
ἐργάσατο, ὡς τῷ πληροφθίμῳ Ἐ σαυρὸν,
καὶ ἀνορθοῦσαι, ὡς φησὶσαν ἐν αὐτῷ τρεῖς
εἰκόνες· Ἐ ἐπελέγετο τῇ Ἑβραϊστικῇ δια-
λέκτῳ· ἀνὴρ ἐν τῇ ἀρχῇ· Ἐμμανουήλ.
Ἐ ἐν ταῖς ἐκατέσφαιρα ἀρχαῖς· Μιχαὴλ
καὶ Γαβριήλ. ἠβουλήθη οὖν ὑποφραθεῖς
ὁ Μάρκος ἀπαλεῖψαι τὰς εἰκόνας, καὶ
ἐκ ἠδυνήθη ἡ ῥοχὴ αὐτῷ· ἔμεινεν ὡσεὶ
ξηρᾶ ἀλεκτρούνης ἢ φωνήσαντος, ἦλ-
θεν ὁ δοῦξ ὁ λεγομένης νεδμίας εἰς τὸν
οἶκον Μάρκου, τῆς ἀρχῆς Ἐ σαυρὸν, καὶ
ιδὼν αὐτὸν, προσεκυώησεν αὐτόν. καὶ
λέγει τῷ Μάρκῳ· τί ὅστι ταῦτα πᾶ-
σα ἔσπευσα, καὶ τίς ἡ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς;
λέγει αὐτῷ· κύριε ἐν τῇ ὥρᾳ ἐπέλεθον τὸ ἔρ-
γον, ἀνέπειλδον αἱ εἰκόνες αὐτῶν. Ἐ οὐ
γινώσκω πῶς, ἢ τίς ἡ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς. ὁ δὲ
νεδμίας ἐγνώσθη πᾶσι διὸ αὐτὸν ἐποίησεν.
καὶ προσκυώησας Ἐ σαυρὸν, εἴλυσεν
ἐν πορφύρᾳ, Ἐ ἐπορεύθη πρὸς ὁδὸν αὐτῶν
χαίρον, δεδωκὸς τῷ τεχνίτῃ Μάρκῳ
πλείους, καὶ εἰσῆλθε μετὰ τῶν δύο
νομιέρον ἐν τῇ πόλει αὐτῶν.

Στέφανος ὁ δὲ λαβέσαστο μὲν
Concil. Tom. 19.

& venit Scythopolim. Et ad-
uocatis occulte omnibus auri
& argenti artificibus, interro-
gabat eos, dicens: Potestis mi-
hi facere vas, quod ego vobis
expono? Qui timentes auste-
ritatem viri, consilio facto sta-
tuerunt coram eo vnum, qui
erat maior eorum, & artificem
nomine Marcum, dicentes: Ille
faciet, domine, voluntatem
tuam. Et post pauca. Marcus
autem non parebat ei. Ado-
lescens vero persuasit illi, di-
cens, quia usque ad mortem
non indicabo imperatori secre-
tum. Qui credens, per noctem
in secreto operatus est crucem
de argento & auro. Et factum
est vt consummata & erecta
cruce, apparerent tres in ea ima-
gines: & erat superscriptum
Hebraica dictione sursum in
principio, Emmanuel: & in v-
trisque initiis, Michael, & Ga-
briel. Voluit ergo Marcus re-
ueritus delere imagines, & non
potuit. Manus enim eius ma-
nebat veluti arida. Cum au-
tem gallus vocem dedisset, ve-
nit dux qui dicebatur adole-
scens, ad domum Marci, vt tol-
leret crucem: & videns eam,
adorauit illam, & dicit Marco:
Quæ sunt hæc facies, & quæ su-
perscriptio? Dicit ei: Domine in
ea hora, qua consummatum est
opus, ortæ sunt iconæ istæ; & ne-
scio cuius, vel quæ sit superscrip-
tio. Porro adolescens cogno-
uit quamdam virtutem in ea
esse. Et adorata cruce, inuoluit
purpura, & iuit viam suam gau-
dens, datis artifici Marco precii
pluribus. & introiuit cum duo-
bus numeris in ciuitatem suam.

Stephanus reuerendissimus
P p

monachus & librorum custos venerabilis patriarchii, legit.

ναρὸς καὶ βιβλιοφύλαξ τῆς διαγωγῆς πατριαρχίου ἀνέγνω.

Ex vita sancti patris nostri Theodori archimandritæ Sicensium : cuius initium est.

Ἐκ τῆς βίου τῆς ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου ὁρμημανδρίτου Σικέων· οὗ ἡ ἀρχή.

1. Corint. 1.

Benedictus Deus & Pater Domini nostri Iesu Christi. Et post alia. Cum autem esset quasi annorum duodecim, facta est mortalitas ex bubone in illa villa, ita ut ipse infirmaretur pene ad mortem. Porro detulerunt eum in oratoriam domum sancti Ioannis Baptistæ, quæ erat iuxta villam, & statuerunt eum ad introitum altaris. Porro super illud in receptaculo crucis stabat imago saluatoris nostri Iesu Christi. Cumque ex dolore bubonis cruciaretur, repente de imagine ceciderunt super eum roris guttæ. & statim gratia Dei a dolore conuulit, & sanus effectus est, & iuit domum suam. & post breuia: Imitari igitur volens Dauid in Deo decibili hymnodia, coepit discere psalterium. Cumque difficilet vsq; ad decimum sextum, imminentem decimum septimum psalmum non valebat memoriæ commendare. Meditans ergo in oratorio sancti martyris Christophori, quod erat de proxima villa, & non valens edificere, prosternens se supra faciem, deprecabatur Deum, ut docibilem se faceret ad psalmodum meditationem. Porro amator hominum Deus, qui dixit, Petite, & dabitur vobis, dedit ei petitionem ipsius. Itaque surgens de pavimento, & imagini

*strauerunt

Matth. 7.

Εὐλογητὸς ὁ θεὸς καὶ πατὴρ τῆς κωνσταντινουπόλεως ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐμὲ ἔπειθε. ὅπως ἢ αὐτὸς ὡς ἐτῶν δώδεκα, ἐχθῆτο θανάτων ἐκ τῆς βουβωνίας ἐν τῷ χωρίῳ ἐκείνῳ, ὡς ἐκ αὐτῶν ἀρρώσθησιν ἀσπλαγιστον θανάτου. ἀπήγαγον δὲ αὐτὸν ἐν τῷ δικτηρίῳ οἴκῳ ἁγίου Ἰωάννου ἔβαπτιστοῦ, τῷ ὄντι πλησίον τῆς χειρῶν, καὶ ἀνέκλιαν πρὸς τὰ ἑισοδα τῆς θυρασιαίου. ἐπαύωθεν ἢ αὐτὸς ἐν τῷ σταυροδύτῳ ἴσατο εἰκὼν ἑστωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὀδυμνῶν τοίνυν αὐτὸς ἐκ τῆς βουβωνίας, ἀφῆκε ἐκ τῆς εἰκόνος ἐπέσπεσαν αὐτῷ σαγῶνες δρόσου. Ἐδύτως τῆς χειρῶν τῆς θεοῦ κουφιστῆς τῆς πίνου, ὑγιῆς ἐχθῆτο, καὶ ἀπῆλθεν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῆς. καὶ μὴ βραχέα. μιμεῖσθαι τοίνυν δάβιδ ἐν τῇ θεοπροπέῃ ὑμνωδία, ἤρξατο μανθάνειν τὸ ψαλμῶν. δυσκόλως ἢ μὴ πολλοῦ κόπου μαθόντ' αὐτὸς ἕως ἐκκαιδέκατου, ἔπιόντα ἐπικαιδέκατον ψαλμὸν ἐκ ἠδύατο δόσησισται. μελέτην γου ἐν τῷ δικτηρίῳ ἁγίου μάρτυρος Χριστοφόρου, τῷ ὄντι ἐκ τῆς πλησίον τῆς χειρῶν, Ἐμὲ δυναμῆρος μαθεῖν, ῥήμας αὐτῶν ἔπι πρὸσωπον, ἐδέετο τῆς θεοῦ, ὅπως βιμαθῆ αὐτῶν ποιήσῃ εἰς πῶν τῶν ψαλμῶν μελέτην. ὁ ἢ φιλαθέροτος θεὸς ὁ εἰπὼν· αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· ἐδωκεν αὐτῷ πῶν αἰτησῶν αὐτῶν. δίασάνη γου ἐκ τῆς ἐδαφῶς, Ἐπὶ εἰκόνι τῆς σωτῆρος προσέχοντα καὶ δεομένη, σωτῆρος ἰντὲνδενς, & supplicans

ANNO CHRISTI 75.

ANNO CHRISTI 787.

ἠάδετο γλυκύητος ἡδύτηρον μέλιτος
ἐνεχθείσης ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ. ὃ ἡγοίσε
ἔχαιεν ἔθεος, καὶ μέγα λαβὼν τῆ γλυ-
κύητος, καὶ ἀχαιήσας τῷ θεῷ, ἀπὸ
τῆς ὥρας ἐκείνης ἀκόλως καὶ ἀμαδῶς
ἀπεσῆθισε τὸ ψαλτήριον.

Κοσμάς ὁ θεοφιλέστατος διάκονος
καὶ κουβουκλείσιος ἀνέγνω.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ
τῆς ἀγιωτάτου πάπα Ρώμης πρὸς
Γερμανὸν ὁ ἀγιώτατον πατριάρ-
χην Κωνσταντινουπόλεως.

ΠΟΙΑ καὶ πῶς θυμηδία ἔ ἐμὴν οὐ-
τως αἰδὲν ἀφραίνεν ψυχῆν, ὡς
ἡ ψὲς τὸ σεμνὸν ὄντως ἐμοὶ καὶ ἱερο-
φυῆς ὄνομα καὶ καλωπῆμα, ἡγιασμέ-
νε ἔ θεοδηγε, χαροποιὸς ἐπαγγελία,
ταύτη γὰρ ἔ δὲ πῶς ἐγὼ τοῖς ἡμῖσι θυ-
χεάμασιν ἀγαθελιδεὶς ἀνεσίρη-
σα, καὶ ἐπὶ τῆς ἀγαν χραῖς τῶ πνεύ-
ματι ἀνεζωπύρησα. εἶτα εἰς οὐρανὸν
ἀναπένας τὸ ὄμμα, ἀχαιήσας ἀνέ-
πεμψα τῶ πανηγυρόν τῆ ὄλων θεῷ,
τῶ οὐτῶ καὶ νῦν διδοκῆσαντι, καὶ μέλι-
τέλοις ὑμῖν σωεργουῶν, ἔ πάντα εἰς
φῶς ἀγόντε τα ὑμέτερα. τοδοτὸ καὶ
δι ἀχῆς ἐστὶ μοι νύκτωρ τε καὶ μὲν ἡ-
μέραν καὶ οὐποτε ταύτης ἀφέξομαι
τῆς ἐφέσεως, εἰς Χρῆστον θαρρῶν ἀπο-
φάνομαι. μὲν πρὲ δὲ μοι τῶ λόγῳ ἔ
ἡ κατὰ πᾶσαν ὥραν τῆς ὑμετέρας, ὡ
πανθίφημε καὶ θεῷ πεφιλημεδῆ, κα-
λοκαθάδιας ἀμάμνησις. λέ πνα ἐναυ-
λα ἔχων, τοῖς χεῖλεσι πῶν ὠδὴν ἄ-
τῆ λόγου φέρειν ἀδυνατῆν, αὐθις
πρὸς πῶν διὰ χραμματος ἐχώρησα
πρὸς ὄρησιν. ἐστὶ γὰρ χρεὸς ἐμοὶ, καὶ χρεῶν
ἀπαύτων ὀπισθημῶτατον, τὸ σε ἔμον
enim debitum mihi, & debitis cunctis insignius, te fratrem meum

Concil. Tom. 19.

fenfit dulcedinem melle suavio-
rem illatam in os suum. Qui a-
gnita Dei gratia, & percepta
dulcedine, gratias egit Deo:
& ab hora illa facilius ac * be-
ne docte memoriae psalterium
commendabat.

Cosmas Deo amabilis diaco-
nus & cubuclesius legit.

EPISTOLA GREGORII
sanctissimi papæ Romani
ad sanctissimum Germa-
num, qui fuerat patriar-
cha Constantinopoleos.

QUALIS & quæ delectatio
meam sic lætificare ani-
mam nouit, sicut gratificus
nuntius super tuo nomine, quod
reuerendum reuera mihi & ma-
gnificandum decenter est, o fan-
ctificate & diuinitus acte? Hoc
enim & nunc ego per honora-
biles literas tuas euangelizatus
exultauit, & præ nimio gaudio,
spiritu lætificatus sum. Deinde
in cælum extendens oculum,
gratiarum dominatori omnium
Deo retuli actiones: qui taliter
etiam modo voluit, & sine tenus
vobis cooperatur, & omnia ve-
stra in lucem educit. Hoc enim
& orandum mihi est noctu &
interdiu, & nunquam aliquan-
do hoc desiderium deferendum
esse in Christo confidens pro-
nuntiabo. Testimonium au-
tem perhibet sermoni meo, o
superlaudabilis & a Deo dile-
cte, etiam tuæ per omnem ho-
ram beneuolentiæ recordatio:
quam habitatricem habens in
labiis, & dolorem verbi fer-
re non valens, illico ad affa-
tum per literas properaui. Est
tum per literas properaui. Est

* docibilis

Pp ij

ΙΜΡΡ.
διαγοῦ
ἡμῶν
ου
ἔκκελε
α. ὄπης
θανάτι
ὡς ἐκεί-
απὸ
ν ἐν τῷ
ἔ Ba-
ου, καὶ
συστα-
ταυρο-
ἱησοῦ
καὶ ἔ
πῆσα-
έως τῆ
νου, ὑ-
αὐ-
τόντι
πῆ ὑ-
απῆ-
μα-
ου, ὅ
ὄν ἐκ
γρῶ
Χρῆ-
ἔ γο-
οῖας
θεοῦ,
ὡ τῆ
εσοτος
ἡμῶν
ἀία-
εἰκόνι
δῶν,
icans

& propugnatorem ecclesiæ fa- lutare ac alloqui, & luctami- num tuorum collaudare mate- rias. Etiam si quis dicat & val- de conuenienter: clamat potius ea impietatis præcursor, qui nunc passus est, bona actione malam actionem tuis commu- taturus felicitatibus. Nam ar- bitrabatur secundum illum qui defursum cecidit, fremere simul & præualere aduersus pietatem: sed impeditur cælitus spe frau- datus. & audiebat quidem ab ecclesiæ ea quæ & Pharao prius Ægyptius tyrannus, Moysæ de illo canente: *Dixit inimicus, persequens comprehendam, par- titor spolia, replebo animam meam.* Sed & audiebat quæ & ipse diabolus, cum prophetica illi pronuntiaretur maledictio: *Propterea destruet te Deus in fi- nem, euellet te, & emigrabit te de tabernaculo tuo, & radicem tuam de terra uiuentium.* Ita & ille præter spem conatibus, qui in spe erant, frustratus periiit, su- perno agone vestro & robore, apostatæ eneruata impugna- tione aduersus Deum, deorsum ef- fecta, & ad nouissimum prope- modum expulsa exitium Chri- stum impugnantis ferocitate: ita ut super eo scriptura veraci- ter impleatur, quæ dicit: *Ar- cius fortium superatus est, & in- firmi accincti sunt robore:* pro eo quod nulla est ad infirmum Dei firmitas abominationis corū qui Deum impugnant, & pugnare pro Deo mundum contra in- fensatos * asserit. Quomodo ergo non cum Deo pugnant, o tu sanctissime, aduersus eos qui sine Deo & contra Deum sunt, commoueris? Qui uidelicet in-

Exod. 15.

Psal. 51.

1. Reg. 2.

* scriptum est.

Sap. 5.

ἀδελφόν, ὅτι τῆς ἐκκλησίας πρῶτον προσεγγεῖσαι & προσεγγεῖν, & τῆς σῶν παλαισμάτων ἐξυμῆσαι τὰ αἶψα. εἰ καὶ τις εἴρῃ καὶ μάλα εὐκότως βοᾷτω μάλλ' αὐτὰ ὁ νῦν πεπον- θῶς, καὶ τῆ βίωσιν ἐξῆς δις πρῶ- ξίμου τοῖς σοῖς αἰταλλαξάμενος βί- πυρήμασι, τῆς ἀσθεῖας ὁ πρῶτος, ἐπεὶ γὰρ ὡς κ' ὁ δῶκεν πρῶτον καταφρυδάσαι αἶμα καὶ κεφαλῆσαι τῆς βίωσιν, συμποδίζετα αὐτῶν, τῆς ἐλπίδος διαλευθεῖς. καὶ ἦκουε μὲν γὰρ τῆς ἐκκλησίας, ἀπὸ Φα- ραῶ τὸ πρῶτον ὁ Αἰγύπτου τῆς πύραν- τος, Μωϋσέως αὐτῶν καταφρόντων· εἶπεν ὁ ἐχθρὸς, διώξας καταλήφο- μαί, μελεῖ σπῆλαι, ἐμπλήσω ψυ- χῶν μου. * ἐπεφάνετο δὲ ἀπὸ αὐτοῦ ὁ διάβολος, τῆς πρῶτης αὐτῶν ὑποφωνούσης κατάρως· διὰ τοῦτο ὁ θεὸς καθελεῖ σε εἰς τέλος· ἐκπλήξω σε καὶ μεταναστεύσω σε διὰ σελωμάτου σου, καὶ τὸ ρίζωμα σου ἐκ γῆς ζωντανῶν. οὕτως ἐκείνος παρ' ἐλπίδα τῆς κατ' ἐλπίδα διαλευθεῖς ἐγγρήσεων ὀλε- πο, τῆς δῶκεν ἡμῶν ἑπικρατίας ἐπὶ- ρόπη τῆς κατὰ θεομαχίας ἐκλυε- θεῖς τῆς ὀποσάτου, & πρὸς ἐξῆς ἐκλυε- θεῖς τῆς πανωλεθρίου μικροῦ δὲ τῆς χειρομάχου φρυδάματος· ὡς ἐπὶ αὐτῶν τῆς γραφῆς ἐπαληθεύσῃ ρη- τὸν· πῶς ὁ δῶκεν τῆς ἰσχυρῶν τῆς θεομαχίας βδελυρίας καθελεῖ καὶ σιωπεπολεμῶν τῶν θεῶν ὁ κόσμον ἐπὶ τῶν φράσων εἰρη- νῶν. * πῶς ἐκ αὐτῶν θεοὶ πολεμου- νῶν ὁ ἡγιασμένον σὺ καὶ θεοὶ τῆς ἀ- θεῶν ἢ κινήσεις βίρηκτων ὁ ἀφανῶς

ANNO CHALIST 797.

* ei Lim...

* in...

cognitaque specie , positaque omnibus in variorum languo- rum remedium condescensione & bonitate Dei & saluatoris nostri. Imo legalis, vt iam dicamus, huiusmodi est in Deo erectio; licet * figuris magis signanda, & vmbrae preferenda sit gratia & veritas. Vnde maximam salutis causam sanctorum coetus Dei consilio hoc capitulum * tradidit , quatenus in vniuersorum vultibus, & colorum operationibus venerabilem & sanctum characterem secundum humanitatem eius qui tollit peccatum mundi, erigamus, per eum humilitatis celsitudinem Dei Verbi considerantes, & ad memoriam conuerfationis in carne factae , tam videlicet passionis eius & salutaris mortis , quam redemptionis qua hinc mundo effecta est, manu quodammodo ducti: & nulla est hinc a diuinis dissonantia. Si enim propheticae praelocationes terminum minime perceperunt, ne scribantur res ad ostensionem eorum quae adhuc facta non sunt : id est, si non est incarnatus Dominus, non formetur sancta imago eius secundum carnem. Si non est natus in Bethlehem ex gloriosa virgine Dei genitricis, neque magi munera obtulerunt, neque pastoribus suprafletit angelus, neque multitudine caelestis exercitus nato hymnudo obtulit : si non in vlnis genitricis vt infantulus ferebatur, qui portat vniuersa ; & lactis alimoniam pertulit, qui dat escam omni carni ; nec hoc figuratur. Si non a sene suscipiebatur, qui vitae tenet principatum & mortis, & omnium Dominus

* Gr. figuris expreffior

* Gr. h. cap. ecclesiaz trad.

Matth. 2.

Luc. 2.

τω ειδει, και ου γνωριμου, περιεκειμενης τοις πασι, παντοιων νοσηματων διλεξιηπειρωτω συγκαταβασει η αγαθοτη η αυτη τω θεω & σωτηρος ημω. νομικη μαλλον ειπειν η ποιαυτη ενδεος αιμασιλωσις, ει και τρω τυπων εντυπωτερα, και της οικιας περιημιστερα η χραει και η δληθηα. διο μεριςλω σωτηριας ισωθεσιν η τρω αγιων ομηγυεις θεουολωσις τη εκκλησια ποδο το κεφαλαιον παραδεδωκεν, ωσε εν ταϊς απαντων ολωσι, και εν ταϊς χρωματουργιας (ω) σεπιον και αγιον χραεικηρα κατω το αιθερον (ω) τω αιροντος πτω αμδρημω τω κοσμου αιμασηλοδωται δι αυτω το της ταπεινωσεως υψωσις τω θεω λογου κατανοουωτες, & πωδς μημηλω της εν σαρκι πολιτειας, τω τε παδοι αυτω, και τω σωτηριου θανατου χραειχωρωυμωμοι, η της εντεδθεν χρωμωμης τω κοσμω δωπλυτρωσεως. και ουδεν εντεδθεν τρω θειων ασυμφωνον. ει γρ αι περιηπηκαι αιμαρρησις εκ ειληφασι πτω ηφαιωσιν, μη χραφειδω τα περιηπηματα πωδς ενδξιν τρω μηπω γεχημηδμων. τουτεστιν, ει μη εσαρκωθη ο κυριωσι, μη τυπουδω η κτω σαρκια αγια εικων αυτω. ει μη επεχθη εν Βηθλεεμ εν τω υπφενδδξου φηθενου θεοτοκου, και (ω) μαγροι τα δωρα περισηγαρον, η ποιμησιν επεση ο αγγελωσι, & πληθος ουρανιου σραπασι τω πεχθηνη (ω) υμω περισεφερειν. ει μη εν αιθαλας τ πεκουσις ωσι βρεφωσι εφερετω ο βασιλων τα συμπαντα, & γαλακτω θωφιας λιωχεπο ο διδοις θωφλω πωση σαρκι μηδω ποδο τυπουδω. ει μη ισωδω περιεβωτου ισωδεχτω ο καταρχων της ζωης και τω θανατου, και τρω όλων κυριωσι

ANNO CHRISTI 787.

ANNO CHRISTI 737.

δι' αὐτῶν γωρεζόμενος ἄμα καὶ κηρυχόμενος, καὶ τῆς ἀποπόλεον παρ' αὐτῶν δυσωπούμενος. εἰ μὴ ἐν Αἰγυπτίῳ οἰκονομία ἐπαρέβητο ὅτι νεφέλης καύφης, τῆς ὀλοφώτου μήτρης καὶ ἑρρωμένης τῆς ἀγαθότητι καὶ ἀγιότητι, ὅ εἰς ὕψος καθήμενος ἔπαλινορομεῖ ἔξ Αἰγυπτίου, καὶ οἰκεῖ τῆς Ναζαρέτ· μὴ τυποῦσθωσαν χρωμασιν. εἰ μὴ νεκροὺς ἤγαρε, καὶ ἔξδυσθησε παραλυτοὺς, καὶ λεπρωτοὺς ἔδραξε τὴν κάθαρσιν, καὶ ἄπομμάτους ὠμμάτωσεν, εἴτα καὶ τραυλῶ ἐποίησε γλώσσαν μογγιλάλων, ἔβασσε χρωλῶν ἐσερέωσσε, ἔἀπῆλασε δαυμόνια· εἰ μὴ διλώοιζεν ὦτα καὶ φωνῶν, καὶ πάντα εἰργάσατο τὰ περὰ δόξα, ἔ τὰς θεοσημείας ἐτέλεσε· μὴ γραφέδωσαν. εἰ μὴ τὸ πάθος ἐκουσίως ἐδέξατο, ἔ ἀδύω ἐσκύλυσε, καὶ ἀνάστα εἰς οὐρανοὺς ἀνελήλυθεν ὁ μέλλων ἔρχεσθαι κρῖναι ζῶντας καὶ νεκροὺς· μὴ γραφέδωσαν, μηδὲ τυποῦσθωσαν αἱ ταῦτα διηγερούμεθα καὶ διὰ γραμματῶν καὶ διὰ χρωματῶν γραφαῖ καὶ ἰσοελαί. εἰ ὅ ταῦτα πάντα γεγένηασι, καὶ μέγα τὸ τῆς βίσεβείας μυστήριον, εἰδεῖν δὴ δυνάτων καὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὴν γλῶσσαν, καὶ τὴν θάλασσαν, τὰ ζῶα πάντα καὶ τὰ φυτὰ, ἔ εἶπ' ἄλλο, ἐκδηγεῖσθαι αὐτὰ καὶ διὰ φωνῶν, καὶ διὰ γραμματῶν, καὶ ἰσοελαῖν. τῆς γὰρ μὴ ὄντων ἠτύπωσις εἰδωλὴ καὶ γραφὴ ὀνομάζεται, ἀ καὶ Ἑλληνικὴ μυθοποιία ἀνέπλασσε, τῆ μὴ γεγενότων ἐν τῇ ἰσσοφῆξει ληροδοδοσε τὴν ποίησιν. ἔ οὐδεμία σὺν κατὰ δεξις τῆς ἐκκλησίας Χειροδότης εἰδωλῶν· μὴ γένοιτο. οὐδὲ γὰρ δαμάλεισ παροσεκωήσασα μηδ, οὐδὲ μύθον ἐν Χωρηῆ ἐγαλκαύσασα μηδ, οὐτε θεὸς ἡμῶν ἠ κτίσις λελόγηται· οὐτ' αὖ πάλιν τῶν γλυπτικῶν ἰσοπέσομεν, καὶ τῶν Βεελ-

per eum agnitus simul & prædicatus, & ut dimissionem concederet, postulatus. si non in Ægyptum causa dispensationis pergebat super nubem leuem, omni scilicet lumine illustratam matrem ac sanctitate robustam, qui in excelsis sedet; & redit ex Ægypto, & habitat Nazareth: ne figurentur coloribus. Si non mortuos suscitavit, & crexit paralyticos, & leprosis præbuit purgationem, & cæcos illuminavit, deinde & expressam fecit linguam mutorum, & bases claudorum firmavit, & expulit dæmones: nisi aperuit aures furdorum, & omnia operatus est gloriosa, & in Deo signa perfecit: ne pingantur. & nisi passionem voluntarie suscepit, & infernum spoliavit, & surgens in cælum ascendit, qui venturus est iudicare vivos & mortuos: * neque figurent scripturæ vel historia, quæ ista enarrant, tam per literas, quam per colores. At si hæc omnia facta sunt, & magnum est pietatis mysterium, vtinam esset possibile, ut & cælum & terra & mare, animantia quoque omnia & virgulta, & quidquid aliud est, enarræt illa & per voces & per literas, & per picturas. Eorum enim quæ non sunt, formatio, idolica pictura nominatur, quæ & paganæ fabulationis poema finxit, eorum quæ nunquam fuerunt per essentiam, facturam desipienter asseuerans. Et certe nulla est condescensio ecclesiæ Christi cum idolis: absit. Neque enim vitulas adorauimus, neque vitulum in Choreb fudimus, neque a nobis creatura Deus æstimata est: sed neque rursus sculptili procidimus, & Beelphe-

* Gr. nec scribantur, nec figurentur

3. Reg. 11.

Ezech. 8.

Rom. 1.

Ezech. 23.

Dan. 14.

Indic. 16.

* Gr. latria adorauit:

gor initiati fumus, neque nat-
 torum occisores aut sacrificato-
 res fuimus, aut occulta myste-
 ria celebrauimus: neque filios
 nostros & filias immolauimus
 vnquam dæmonibus, vt in nos
 ea quæ a Salomone idolorum
 cultoribus dicta sunt, assuman-
 tur. Numquid a nobis infecta
 est terra in sanguinibus? vel
 imaginem in templo fecimus,
 quadriforme habentem idolum,
 & hanc adorauimus? Num-
 quid abominationem repen-
 tium & pecorum supra murum
 templi depinximus? Aut ite-
 rum nos Ezechiel vidit plan-
 gentes Adonidem, & incensum
 Soli offerentes, de quibus dicit
 Apostolus: *Seruierunt creatu-
 ra potius quam creatori.* Putasne
 statuimus imagines duarum for-
 nicariorum in Ægypto, Oola
 scilicet & Ooliab, & eas adora-
 uimus? An rursus a nobis sacri-
 ficia Bel in Babylone, & Dagon
 in Palæstina oblata sunt? vel
 aliis diis gentium procidimus?
 Non sunt hæc, non sunt: ca-
 lumniatur nullus: quoniam in
 nullo eorum quæ consistunt &
 facta sunt, nomen quod est super
 omne nomen populus Christi
 vsque hodie, præter sanctam &
 viuificam Trinitatem, coluit,
 vel feruiuit: absit. Nam mo-
 dus idololatriæ manifestus est.
 Christianis autem Dei cultori-
 bus omnium dominator est a-
 dorandus. Porro si quis Iudai-
 co more ad accusationem mo-
 tus, quæ olim contra idolorum
 cultores dicta sunt, diffamaue-
 rit, & idololatriam ecclesiæ no-
 stræ ascripserit ex venerabilium
 imaginum deifico & mirabili ad
 meliora ducatu, nihil aliud arbi-

Φερωρ ἐπέλεδημν, οὐδὲ πεκνοφόνοις
 πελετας ἢ κρύφια μυστήρια ἐτελέσα-
 μν, οὐδὲ εἰς υἱοὺς ἡμῶν ἢ τὰς θυγατέ-
 ρας ἐθύσαμεν δαίμονιοις ποτέ, ὡς αὐτὸς
 ἡμᾶς τὰ παρὰ Σολομῶντος τοῖς εἰδώ-
 λολάτραις λεγόμενα ἐλαμβαίνεσθαι.
 μὴ γὰρ ὑφ' ἡμῶν ἐφοινίχθη ἡ γῆ ἐν τοῖς
 αἵμασιν; ἢ εἰκόνα εἰς τὸ ναὸν ἐποιή-
 σαμεν, τετραμορφῶν ἔχουσαν εἰδώ-
 λον, καὶ ταύτην προσεκυνήσαμεν; μὴ
 βδέλυγμα ἐρπετῶν καὶ κτιῶν ἐπὶ
 τῷ πόρῳ τῆς ναοῦ καταγράψαμεν, ἢ
 πάλιν ἡμᾶς Ἰεζεκιὴλ ἐδειξάσατο θρη-
 νοῦντας τὸν Ἰάκωβ, καὶ θυμιάνας
 τῷ Ἰλίου; ὡς αὐτὸς φησὶν ὁ ἀπόστολος·
 ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει παρὰ τὴν κτί-
 σαντα. μὴ ἄρα ἐθύσαμεν εἰκόνας τῶν
 δύο πορνῶν ἐν Αἰγύπτῳ, τῆς Οὐλοδαμ
 καὶ τῆς Οὐλίβας, ἢ ταύτας προσεκυ-
 νήσαμεν; ἢ αὐτὰς θυσιάαι ὑφ' ἡμῶν τῷ
 Βήλ ἐν Βαβυλωνίᾳ, ἢ τῷ Δαγῶν ἐν
 Παλαιστίνῃ προσκυλέθησαν; ἢ τοῖς
 ἄλλοις θεοῖς τῶν ἐθνῶν ὑποπέσαμεν;
 ἐκ ἐστὶ ταῦτα, ἐκ ἐστὶ καταγορεύτω μη-
 δεῖς, ὅτι * μηδὲν τῶν ὄντων ἐχρημέ-
 νων τὸ ὄνομα τὸ ὑπερ πάντων ὄνομα ὁ
 λαὸς τῆς Χριστοῦ μέχρι τῆμερ, πλὴν
 τῆς ἀγίας καὶ ζωαρχικῆς τριάδος,
 ἐσεβάσθη, ἢ ἐλάτρευσε· μὴ γίνοντο.
 ὁ μὲν γὰρ Ἰσῆπος τῆς εἰδώλων λα-
 τρείας ἀπέδηλεν· Χριστιανοῖς δὲ
 θεοσεβείαν ὁ τῶν ἀπάντων δεσπότης τὸ
 προσκυνοῦμεν. εἰ δὲ καὶ τις Ιου-
 δαϊκῶς κινούμενος πρὸς τὴν ἐκκλη-
 σίαν, τὰ πάλαι τοῖς εἰδωλομανοῦσι κα-
 ταβλώμενα ἐπιφηνίξει, καὶ εἰδωλο-
 λατρείαν ἐπιγράψει τῇ ἐκκλησίᾳ ἡ-
 μῶν ἐκ τῆς τῶν σεβασμιῶν εἰκόνων ἐκ-
 θεοῦ καὶ θαυμαστῆς πρὸς τὰ κρείττο-
 να ὁδηγήσεως, ἠγείσω μὲν οὐδὲν ἄλ-
 λο,

ANNO CHRISTI 787.

λο, η κων καθυλακτῆς. & ος εν σφεν-
δονη πόρρω δοποβαλλόμενθ ακουέτω
ως Ιουδαίος· είδε λω κη Ισραήλ δια
τῆς οφρμδων, ων περοσεπην, περ-
σαζην τῶ δευ τῶ περοσκύησιν, & δια
τῆς τυπικῶν μνημονθβειν τῆ κήσαντος,
& μη τῶ μόρον κατέχην καί τας μίας
υπερ τας πλάκας τῆς διαθήκης. είδε
τῶ άγιον θυσιασθειον επόδη μάλλον, &
μη τας δαμάλεις τῆς Σαμδρείας. είδε
λω απῶ περοσεζην τῆ ραβδῶ τῆς Αα-
ρον, καί μη τῆ Ασαρτη. καλον λω α-
τῶ άμα καί δικαιον, τῶ ομβρόδε
πέτραν άσπαζέδα, κη μη τῶ Βααλ.
είδε λω απῶ περῶ τῶ ραβδῶν Μω-
σῆως μάλλον ορεν, κη τῶ σαμνον τῶ
χευσιῶ, καί τῶ κισῶν, τῶ ιλασή-
θειον, τῶ πέταλον, τῶ εφουδ, τῶ τρά-
πεζαν, τῶ σκλιῶ τῶ εσωτῆραν & τῶ
δξωτῆραν· άπῶ πάντα είς δόξαν γυό-
μδμα τῶ θεοδ, εί τῶ χροποίητα, δλλ ουῶ
άγια άγιων έλέγηοντο. είπα κη τῶ χερου-
εϊμ τῶ γλυπῆ, ων μνημεν ποιέμδμος
ο δοποτολος Φησί· χερουεϊμ δδξῆς κα-
τασιάζοντα τῶ ιλασήθειον· οίς καί τῶ
θείῳ εποχέιδατ δδξῶν τῶ τῆς γεα-
φῆς διδασκόμεδα. εί τῶ τοῦτοις περοσε-
χην, εκ αν τοίς είδάλοις υπεπέσε. πῶν
γῶ έργον εν ονόματι κυρίου γυρόμδρον,
ημιον καί άγιον πέφυκε. καί τῶ δεῖ τῶ
γεάμμα είς μῆκος εντείνεαδς· & μάλι-
σα προς άνδρα διαρεσον, & σιδος εκλε-
λεγμένον δευ, κη τῶ χελειν είληφοτα
τῶ πνθίματος, κη τῶ ρακῶθην είς τῶ βά-
θη τῶ δειων δογματων διωάμδρον, κη
θεοδηγῆτως κατωοείν είς άκρον τῶ υψος
τῆς γαώσεως. δλλ είς μέχρη τοδδε, κη είς
τῶ περοκειμδρον επανέλθωμδρ, τῶ υπῶ-
μάχου σου ηγιασμένε, καί πάντων τῶ
Χεριστανῶν δεασοίνης δοποταυμάζοντες τῶ μεγαλουρηματε καί οϊον αυτῶς

tremur, quam ut canis latret, & in funda procul abiectus audiat sicut Iudæus : Utinam & Israel per visibilia visus esset Deo adorationem offerre, & per typica memor esset creantis, & non vitulum retineret ac mufcas super tabulas testamenti. Utinam sanctum altare magis desiderasset, & non vitulas Samariæ. Utinam attēdisset Aaron virgam, & non Altartem. Bonum quippe simul & iustum esset ei, petram salutare quæ imbres diuinitus dedit, & non Baal. Utinam ad virgam Moyfi magis intuitus esset, & urnam auream, arcam, propitiatorium, petalum, ephod, mentam, tabernaculum interius & exterius : quæ omnia in gloriam Dei patrata, licet manu facta, sancta tamen appellabantur sanctorum. deinde & cherubim sculptiles, quorum memoriam faciens Apostolus ait: *Cherubim glorie adumbrantia propitiatorium* : quibus & diuinam vehi gloriam a scriptura docemur. Si his intendisset, non utique idolis procidisset. Omne namque opus quod in nomine Domini fit, preciosum & sanctum est. Et quid opus est epistolam in longum extendere? & maxime ad virum Deo placitum, & vas electum a Deo, gratiam adeptum spiritus, & in profunda diuinorum dogmatum valentem prospicere, atque Deo ductore considerare summam scientiæ altitudinem. Verum hinc ad propositum redeamus, propugnatrix tuæ o sanctissime, & omnium Christianorum dominæ magnificationes : & qualis ipse

Hebr. 9.

IMPR.
νοφόνου
τελέσαι
συγαπ-
ώς αν είς
είδα-
βαιεα.
ή εν τοίς
ν εποιή-
εν είδα-
μδρ· μη
αν δπῶ
μδρ, η
πο φη-
μδωνται
τοσλοδ·
κῶ κῶ-
νας τῶ
λοδμ
ροσκυ-
μδρ τῶ
ζων εν
η τοίς
εσομδρ·
σῶ μμ-
δμομα ο
η πῶ λω
εδθ,
ημιοντο.
ον λα-
ουοίς δῖ
του-
εκλι-
οίς κα-
δωλο-
οίς α
ων εν-
ερεθί-
εν άλ-
ρο,

Iud. 13.

ostensus fueris in cunctis ab illa directus & saluatus, & contra inimicos confortatus, admirantes. Illi vero qui ex multo iam tempore contra eam debacchati sunt, tanto inuenerunt refistentem, quanto inuenerunt sibi contradicentem. Et hoc mirum non est. Si enim Betulia per manum Iudith mulieris Israelitidis saluabatur, cuius opus Holofernus peremptio fuit; & hanc saluatricem Israel, qui per idem tempus fuerunt, prædicauerunt: quomodo non oporteret amplius tuam amplissimam sanctitatem tali propugnatrice vsam aggredi fidei hostes, & victoria coronare subiectos? Sed eiusdem supplicationibus & omnium sanctorum potens in prælio Deus noster, fortis & longanimus, qui deduxit te super Ioseph vt ouem, custodiat te sanctissime in annos prolixos, vniuersæ Christianæ bene operantem conuersationi, & sacro Canonis obtemperare cunctos docentem & incitantem, & custodire depositum quod a patribus suscepimus; conuertentem eos qui ad modicum quid non intellexerunt: o iuge gaudium nostrum, & communis vtilitas & refectio, sanctissime & omnibus Christianis amabilis.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Petrum diuinum apostolum æmulatus, tuba cecinit nobis a Roma veritatem etiam pater iste beatus.

* Gr. Theodorus

* Theodorus reuerendissimus monachus & notarius legit.

μὲν ἵνα αὐτῆς ἀνεδείχθῃ ἐν ἅπασιν ὁδηγούμενος & διασωζόμενος, καὶ κατὰ τῆς ἐχθρῶν κραταιούμενος. ἐκεῖνοι δὲ ἐκ πολλοῦ κατ' αὐτῆς παρονήσαντες, ποσὸν ἄλλον ἀντίμαχον, ὅσον εἶχον ἀντίδικον. καὶ τοσοῦτον οὐ θαυμαστόν. εἰς Βετυλουά διὰ χάρος Ἰουδίθ γυναικὸς Ἰσραηλίδος διεσώζετο, ἧς ἔργον ἡ Ολοφέρνης ἀνείρεται, ἡ δὲ σωτηρίαν τῆς Ἰσραηλ κατὰ τὸ καιρὸν ἐκήρυξαν. πῶς ἐκ αὐτῆς ἐδέχθη τὴν σὺν ἵπερφυᾷ ἀγιότητα τοιαύτην συμμάχου κεχρημένου κατὰρξαι τῆς πολέμιων τῆς πίστεως, καὶ νίκησε φανώσασθαι ἐκ τῆς χεῖρας; ἀλλὰ τῆς αὐτῆς ἰκεσίας καὶ τῆς ἀγίων ἀπάντων ὁ κραταιὸς ἐν πολέμοις θεὸς ἡμῶν, ὁ ἰσχυρὸς καὶ μακροθύμος, ὁ ὀδηγήσας σε ἵνα ἐρῶ Ἰωσήφ ὡσεὶ παρθένον, φυλάξῃς σε ἡγιασμένον εἰς χρόνους ἰσημήκειαι, ἀπαντὸς χειρῶν ἀνεργουμένων πολίτευμα, & τῶν θεῶν κανόνι πάντας σοιχεῖν ὀδηγουμένον ἀμα καὶ παροτρυνόμενον, καὶ φυλάσσειν τὴν παρακαταθήκην, ἡμῶν πατῆρων εἰρήφρονων, ἰπποφρονων ἐκ τῆς πατρῶν εἰρήφρονων ἀγνωμονήσαντας. ἡ διαρκὴς ἡμῶν χάρις ἐκ κοινῶν ὀφελος ἐκ ἀπόλαυσις, ἀμύπηται, καὶ πᾶσι τοῖς Χριστιανοῖς πομπή.

ANNO CHRISTI 717.

Ταρχσιος ὁ ἀνώτατος πατριάρχης εἶπε. Πέτρον θεῖον ἀπόστολον ἡλώσας ἐσάλπισεν ἡμῖν ἐκ Ρώμης τὴν ἀλήθειαν ἐκ ὁμαχέλιος οὗτος πατήρ.

Θεοδόσιος ὁ βλαβεράτος μοναχὸς καὶ νοτάριος ἀνέγνω.

ANNO
 CHRISTI
 787.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΓΕΡΜΑΝΟΥ

τῆς μακαριωτάτου πατριάρχου
 Γερμανίου Κωνσταντινουπόλεως
 πρὸς Ἰωάννην Ἐπίσκοπον Συνα-
 δων.

EPISTOLA GERMANI

beatissimi, qui fuit patri-
 archa Constantinopoleos,
 ad Ioannem episcopum Sy-
 nadensem.

ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ τῆς ὑμετέρας θεο-

φιλίας ἔδοξε δέδωκεν ἡμῖν Ταρσί-
 σιου ὁ πανάφθιμος πατριάρχης, ἐν ἧ
 περιείχετο πρὸς τὸν θεοφιλοῦς Ἐπισκό-
 που Νικολαίας. σημαίνοντι οὐδ' αὐ-
 τῆ, ὡς καὶ πρὸς τὸν δέξασθαι ἡμᾶς τὰ
 γράμματα τῆς ὑμετέρας θεοφιλίας,
 καταλαβόντος ἐν ταῦτα τῆς αὐτῆς θεο-
 φιλοῦς Ἐπισκόπου, εἰς λόγους ἡλδο-
 μη πρὸς αὐτὸν, ἀνακρίνοντες τὸ φρό-
 νημα αὐτῆς, ὅποιας ἔχεται γνώμης πρὸς
 τῆς ἀκουσθέντων ἡμῖν πρὸς αὐτῆς. καὶ
 πάντως ἡμῖν περιέβαλετο τὴν ἔπι-
 λογὴν. δὲ τῆς λεησιμερῆς πάντα
 σημαῖαι τῆς ὑμετέρας θεοφιλίας. ὅτι
 ἀκούσας τῆς θείας γραφῆς λεησιμερῆς
 οὐ ποιήσας πᾶν ὁμοίωμα, περισκευῖν
 αὐτῆ, ὅσα ἐν τῷ οὐρανῷ αὐτῶ, καὶ ὅ-
 σα ἐπὶ τῆς γῆς. κατὰ πόδο εἶπον, ὅτι
 οὐ χρὴ χροποποιήτοις περισκευῖν, ἢ
 γρου τοῖς ἑσπέρων κατεσκευα-
 σμένους ἐπὶ τοῖς ἀγίοις ἔχεισθαι μάρ-
 τυρας, ἔδον ἀληθεῖς μάρτυρας τῆς
 πίστεως, πάσης τιμῆς ἀξίους ἠγούμεθα,
 καὶ τὰς περιεβείας αὐτῶν Ἐπιχαλούμε-
 θα. πρὸς ταῦτα ποίνω ἡμεῖς ἀπεκρι-
 νάμεθα αὐτῶ. ὅτι τῆς Χριστιανῶν ἡ πί-
 στις ἐστὶν ὁ σέβας καὶ ἡ προσκυνήσις εἰς
 τὸν ἑνα ἑὸν μόνον θεόν Ἰσοαρχῆ, καθὼς γέ-
 γραπται ὅτι κύριον τὸ θεόν σου προσκυ-
 νήσας, καὶ αὐτῶ μόνῳ λατρεύσας, καὶ ἡ δο-
 ξολογία ἡμῶν, ἐπὶ λατρεία ἡμῶν αὐτῶ
 μόνῳ προσάγει. Ἐπὶ δὲ τῶ ἐν οὐρανῶ
 ἀγίων καὶ νοερῶν ἀσωμάτων δυνάμεων,
 Concil. Tom. 19.

EPISTOLAM vestrae Deo

amabilitatis tradidit nobis
 Tarasius laudabilissimus patri-
 cius, in qua continebatur de
 Deo amabili episcopo Nocolia.
 Significamus ergo ei, quod &
 antequam suscepissemus literas
 vestrae Deo amabilitatis, cum
 huc peruenisset idem ipse Deo
 amabilis episcopus, ad fermo-
 nes venimus cum eo, diiudican-
 tes sensum eius, qualis habere-
 tur sententiae super his quae au-
 dieramus de illo: & hanc nobis
 proposuit * traditionem (op-
 portunum est enim, ut omnia
 subtiliter significemus Deo a-
 mabilitati tuae) quod audisset
 diuinam scripturam dicentem:
 Non facies omnem similitudi-
 nem, ad adorandum eam, eo-
 rum quae sursum in caelo & su-
 per terram sunt. * Contra hoc
 dixi, quia non oportet adorare
 manufacta, id est, quae ab ho-
 minibus sunt confecta. Nam
 sanctos Christi martyres, veras
 fidei margaritas, omni honore
 dignos arbitramur, & inter-
 cessiones eorum inuocamus. Ad
 haec igitur nos respondimus ei:
 quia Christianorum fides & cul-
 tus & adoratio in vnum est &
 solum Deum, sicut scriptum
 est: *Dominum Deum tuum* Dent. 6.
adorabis, & ipsi soli seruias. &
 glorificatio nostra, & obse-
 quium nostrum ipsi soli offertur
 tam a sanctis qui in caelis sunt,
 Qq ij

* Gr. ratio-
 nem, seu
 apologiam

Exod. 20.

* Gr. Iuxta

Dent. 6.

* sunt,

Matth. 28.

3. Reg. 1.

& intelligibilibus incorporali-
 busque virtutibus, quam ab eis,
 qui in terra cum * essent, viam
 cognouerunt veritatis : quem-
 admodum & in ecclesiis Chri-
 sti, quæ vbique positæ sunt, san-
 cta laudatur & glorificatur Tri-
 nitas in singulari dominatione
 ac deitate : secundum quod &
 vnus a nobis Deus prædicatur,
 & non est præter eum qui do-
 minetur in potentatu suo sæ-
 culo, & ex non extantibus om-
 nia, vt essent, produxit, quot-
 quot visibilia & inuisibilia sunt;
 id est, Pater & Filius & Spiri-
 tus sanctus, sancta scilicet con-
 substantialis & viuifica Trini-
 tas. In quam etiam credentes,
 & quam confitentes, baptizati
 sumus in nomine Patris & Filii
 & Spiritus sancti, quemadmo-
 dum tradidit ipse Deus Ver-
 bum, qui incarnatus est, Do-
 minus videlicet noster Iesus
 Christus, qui vnus est eiusdem
 sanctæ & incomprehensibilis
 diuinæ Trinitatis. & non crea-
 turas adoramus (absit) neque
 culturam quæ deificæ domina-
 tioni debetur, ad conseruos in-
 flectimus. Neque enim reges
 vel principes in terra adorantes,
 æqualem adorationem ei quam
 Deo exhibemus, facere nosci-
 mur. Etenim Nathan prophe-
 tam constat super terram ado-
 rasse Dauid hominem existen-
 tem & regem; sed non ideo ac-
 cusabitur, quasi qui hominem
 veneratus sit præter Deum. Ne-
 que imaginum facturam, quæ
 per ceram & colores formantur,
 in subuersionem perfectionis
 quæ circa diuinum efficitur cultum, admittimus. Neque enim inuisi-
 bilis deitatis imaginem & similitudinem, vel schema vel figuram ali-
 quam formamus, quam ne ipsorum sanctorum angelorum sublimes

Ἐπεὶ δὲ τῆς ἁγίας ἐγκωμίων ἡ ὁδὸν
 τῆς ἀληθείας, καθὼς ἔν ταις ἀπάντων
 ἐκκλησίαις τῆς Χριστοῦ ἡ ἀγία ἀνιμνεῖ-
 ται ἔδοξά τῳ τελευτῆς ἐν μοναχῶν ἔκυ-
 ελότην ἔδειχθη· καθὼς ἔστι θεὸς παρ' ἡμῶν ὁμολογεῖται, ἔκ ἐστὶ τῶν εἰς αὐτὸν
 ὁ δεασθῶν ἐν τῇ δυναστείᾳ αὐτῆς τῆς
 αἰῶνος, ἔκ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα εἰς τὸ
 εἶναι παραγαγόν, ὅσα τε ὄρατα, ἔ' ὅσα
 ἀόρατα· τοῦτέστιν εἰς πατέρα ἔ' υἱὸν ἔ'
 ἄγιον πνεῦμα, τὴν ἀγίαν ὁμοούσιον ἔ'
 ζωοποιὸν τελέδα· εἰς τὴν ἔ' πνεύματος,
 ἔ' τὴν ὁμολογήσαντες ἐβαπτίσθημεν, κα-
 θὼς παραδέδωκεν ὁ αὐτὸς θεὸς λόγος
 ὁ ἐνανθεωρησας, ὁ εἰς αὐτῆς τῆς ἀγίας
 ἔ' ἀναπαλήθου θείας τελέδος, ὁ κύ-
 ελος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, εἰς τὸ ὄνομα
 τῆς πατρὸς καὶ τῆς υἱοῦ ἔ' τῆς ἀγίου πνεύ-
 ματος. καὶ οὐ κήσασσι πρὸς κωδο-
 μῶν μὴ γήροιο. οὐδὲ τὸ τῆς θεῆς δεασ-
 τείας ὁφειλόμενον σέβας εἰς ὁμοδούλους
 κατάγειν. οὐδὲ γὰρ βασιλεῖς ἢ ἀρ-
 χοντας κτ' γῆς πρὸς κωμῶντες, τὴν
 ἰσὺν ὡς πρὸς τὸν θεὸν πρὸς κωμῶν
 ποιῶντες φανόμεθα. καὶ γὰρ ὁ πρὸς φή-
 της Νάθαν φάμεται τῆς ἁγίας πρὸς κω-
 μῶντας τὸν Δαβὶδ ἀνθεωρον ὄντα ἔ'
 βασιλεία· ἀλλ' οὐ τῶν τοῦτο εἰληθῆ-
 σεται ὡς ἀνθεωρον σεβασθεῖς τῶν τῶν
 ὄντων θεῶν. οὐδὲ τὴν τῶν εἰκόνων ποίησιν,
 τῆς διὰ κηροῦ ἔ' χρωμάτων ἐκτυπου-
 μῶν, εἰς τῶν τῶν τῆς πρὸς τὸ θεῶν
 σέβας τελειότητος δεχόμεθα. οὐδὲ γὰρ
 τῆς ἀορατοῦ θεότητος εἰκόνα, ἢ ὁμοίω-
 μα, ἢ γῆμα, ἢ μορφῶν πνα δότυ-
 ποδῶν· τὴν οὐδὲ αὐτῶν τῶν ἀγίων ἀγέ-
 λων αἰ ἐπερέχουσαι τάξις οὔτε κα-

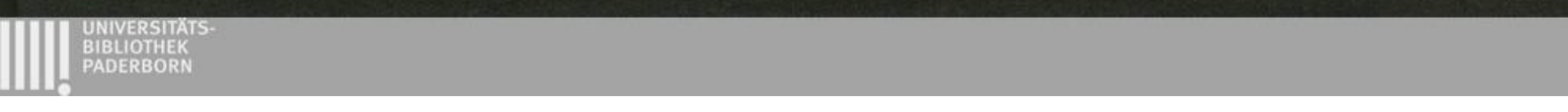
ANNO
CHRISTI
787.

πανοέν, ἕτε ἑξήκοντα ὅλως ἰσχύουσιν.
 ἄλλ' ἐπέπερ ὁ μονογενὴς υἱός, ὁ ὢν εἰς τὸ
 κόλον τῆς πατρὸς, ἀνακαλούμενος ὁ
 ἴδιον πλάσμα ἐκ τῆς ἑσθάντου κατα-
 κρίσεως, ἀδοκίμα τῆς πατρὸς ἔ τῆς ἀγίου
 πνεύματος, ἀνθρώπος γυνέσται ἠξίωσε,
 ὡς ἀπλησίως ἡμῖν μετεχὼν αἵματος
 ἔ σαρκός, ὡς ὁ μέγας ἐφη δόξολος,
 καὶ πάντα ὅμοιος ἡμῖν γυνόμενος χω-
 εῖς ἀνθρώπου, τῆς ἀνθρώπου αὐτῆς χα-
 ρακτῆρος, ἔ τῆς καὶ σαρκὰ αὐτῆς ἀν-
 θρώπου ἰδέας πλὴν εἰκόνα τυπωώτες,
 ἔ οὐ τῆς ἀκαταλήτου αὐτῆς ἔ ἀδελφίου
 θεοπίτου, ἐντεδεν τὰ τῆς πίστεως περ-
 εῖαν ἐπειγόμεθα, δεικνύτες, ὡς οὐχὶ καὶ
 φαντασίαν καὶ σκιωδῶς πλὴν ἡμετέρων
 φύσιν ἰώσεν ἑαυτῶν, καὶ τῶν πνευ τῆς
 ἑσθάντων ἀρετικῶν πλανηθέντες ἐδ-
 γμάσται· ἄλλ' ὅτι αὐτῶν ὡς ἀρχαί ἔ
 ἀληθεία ἀνθρώπου γέρονε τέλειος κατὰ
 πάντα, διὰ μόνης τῆς ἐπισταρείσης
 ἡμῖν ἐκ τῆς ἐσθάντου ἀνθρώπου. καὶ τῶν
 τῆ ἐνοία τῆς ὡς αὐτῆς ἀσφαλοῖς
 πίστεως ἔ τῆς ἀγίας αὐτῆς σαρκὸς χα-
 ρακτῆρα ἐν τῆς εἰκόσιν ὡς τυπωώτες
 ἀσπασόμεθα, ἔ σεβασμοῦ πινῆς, ἔ
 πινῆς τῆς περὶ τῆς ἀξίως, εἰς ἀνά-
 μνησιν ἐντεδεν ἐργόμενοι τῆς θείας αὐ-
 τῆς καὶ ζωοποιῶν ἔ ἀρρήτου ἐνανθρώ-
 πίσεως. ὅμοιος καὶ τῆς καὶ σαρκὰ ἀ-
 χυρῶν αὐτῆς μίσης τῆς ἀγίας θεοτό-
 κου κατὰ ἔ αὐτὴν ἔσπον πλὴν ὁμοίω-
 σιν ἀνισοροδμῶν, δεικνύτες, ὅτι γυνή
 πλὴν φύσιν ἑσθάντου, καὶ ἐκ ἀλ-
 λοτεία τῆς ἡμετέρων φρεσμάτος γυνο-
 μῶν, ἔ τὸν ἔ ἀόρατον, ἔ τὰ πᾶν-
 τα τῆ χεὶρ ὡς ἐπέπντα, ἑσθάντου
 ἐνοίαν ἔ ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων ἐν
 τῆ ἑαυτῆς σιμῆλαβε γαστρὶ, καὶ ὡς αὐτῆς

ordines considerare & inuesti-
 gare penitus valent. Sed quo-
 niam vnigenitus Filius, qui est
 in sinu patris, reuocans pro-
 prium figmentum a mortis
 damnatione, beneplacito Pa-
 tris sanctique Spiritus homo di-
 gnatus est fieri, similiter nobis
 participatus carnis & sanguinis,
 vti magnus ait Apostolus, per
 omnia similis nobis factus ab-
 que peccato : humanum eius
 characterem, & humanæ spe-
 ciei quam per carnem suscepit,
 imaginem, & non incompre-
 hensibilis eius, & inuisibilis
 deitatis, formantes, hinc quæ
 sunt fidei repræsentare * vrge-
 mur, ostendentes quod non per
 phantasiam & vmbratice na-
 turam nostram sibi vniuerit,
 quemadmodum quidam anti-
 quorum hæreticorum errantes
 dogmatizauerunt: sed quod ipsa
 re ac veritate homo sit perfe-
 ctus per omnia, excepto solo
 peccato, quod seminatum est
 nobis ex inimico. Et hoc sensu
 tutæ fidei quam in illum habem-
 us, sanctæ ipsius carnis cha-
 racterem in imaginibus for-
 mantes, & salutamus, & om-
 nium cultu ac honore decenti
 dignum decernimus, in recor-
 dationem hinc venientes diui-
 næ illius & viuificæ ac ineffabi-
 lis incarnationis. Similiter au-
 tem & intemeratæ secundum
 carnem matris eius sanctæ Dei
 genitricis iuxta eundem mo-
 dum depingimus similitudi-
 nem, ostendentes, quia cum
 mulier esset natura, & extranea
 massæ nostræ minime facta,
 Deum inuisibilem & cuncta
 moderantem super omnem sen-
 sum & hominum & angelorum in suo
 concepit vtero, & ex se incar-

Hebr. 4.

* fatagi-
mus,

natum peperit. Etenim vt proprie ac veraciter matrem Dei veri colimus eam, & magnificamus, & omni visibili ac inuisibili creatura superiorem arbitramur. Et sanctos quoque martyres Christi, apostolos & prophetas, conseruos quidem nostros & veros famulos Dei factos, actibusque bonis & predicatione veritatis, & patientia in passionibus, quas pro ipso Deo pertulerunt, probatos & amicos Dei ostensos, & multam fiduciam apud eum consecutos admiramur & beatificamus, & ad recordationem virilitatis eorum, ac germanæ circa Deum feruitutis, similitudines eorum depingimus: non eos vt diuinæ naturæ communicatores pronuntiantes, debitum deificæ gloriæ atque potestati honorem & adorationem illis impendimus; sed amorem nostrum, quem circa eos habemus, per hoc demonstrantes, quæ per auditum vera esse credimus, hæc & per picturæ imitationem ad firmiorem certitudinem nostram statuimus. Etenim carne ac sanguine connexi, * & per visionem ea quæ animæ satisfacere possunt, certissime noscere compellimur. Nam & ipsi sancti Dei in vnum & solum Deum feruitutem atque glorificationem & adorationem conseruant, & ad hoc omnes aduocantes atque docentes, suum effuderunt sanguinem, & veræ confessionis corona redimiti sunt. Hic est modus faciendarum imaginum: non quo decentem incomprehensibili & inaccessiblei deitati in spiritu & veritate adorationem transfe-

* Gr. etiam per vis. plenam animæ nostræ certitudinem confirmare studemus.

σαρκωθέντα ἀπεικόνισε. καὶ ἵψ' ὡς κυ-
 είας & ἀληθῶς μητέρα θεοῦ & ἀληθι-
 νοῦ σέβοντο αὐτῶν, & μεγαλύνοντο,
 & πάσης ὀρατῆς καὶ ἀορατοῦ κτίσεως
 ὑπερτέρῳ λογίζοντο. & εὖ ἀγίους
 δὲ μάρτυρας ἔχεισαν, ἀποστόλους τε &
 προφήτας ὁσίοις, καὶ λοιποῖς ἱψ' ἀγίων,
 συνδούλοις ἡμῶν καὶ ἀληθεῖς θεοῦ πα-
 τας θεοῦ ἡγουμένους, ἀσπίδας τε ἀγα-
 θαῖς, & πῶ κηρύγματι τῆς ἀληθείας, &
 ὑπομονῇ ἱψ' ὑπεράνω ἔχεισαν παθη-
 μάτων βδοκίμοις & φίλοις θεοῦ ἀπο-
 δεικθέντας, & πολλῶν παρηρσίαν πρὸς
 αὐτὸν εἰληφότες ἀποδευμάζοντο καὶ
 μακαρίζοντο, & πρὸς δόξαμνησιν τῆς
 ἀδελφείας αὐτῶν & ἡγήσας πρὸς θεὸν
 δουλείας, τὰ ὁμοιωμάτω αὐτῶν ἀνα-
 γράζοντο. οὐχ ὡς τῆς θείας φύσεως
 κοινωνοὺς αὐτῶν ἀποφαίνοντες, τῶν ὁ-
 φεικόμενων τῆς θεότητος δόξης τε καὶ ἔξου-
 σίας ἡμῶν & προσκυνοῦσιν αὐτοῖς ἀπο-
 νέμοντο, ἀλλὰ ὅτι πόσον ἡμῶν πρὸς
 αὐτῶν διὰ τὸ ἐνδύκνυμενοι, ἀπὸ διὰ
 τῆς αἰσῆς ἀληθῆς πεπιστεύκαμεν, ταῦτα
 & διὰ γραφικῆς μιμήσεως πρὸς βε-
 βαροσῆσαν ἡμῶν πληροφορίας βεβαρω-
 νοῦμεν. καὶ ἵψ' σερικῆ καὶ αἵματι συμ-
 πεπλεγμένοι, καὶ δι' ὀρατῆς τῆς καὶ
 ψυχῆ ἡμῶν πληροφορίας βεβαρωῦ
 ἐπειζόμεθα. ἐπεὶ καὶ αὐτοὶ ὁ ἄγιος τῆς
 θεοῦ εἰς ἑνὰ & μόνον πῶν λατρῆων
 τε καὶ δόξολογῶν καὶ προσκυνοῦσιν
 πρὸς ἀφύλακτον, καὶ πρὸς τὸ ἀπαν-
 τας προσκαλούμενοι τε καὶ διδάσκοντες,
 τὰ ἑαυτῶν ἔχοντες αἵματα, & τῆς ἀλη-
 θεῖς ὁμολογίας τὸ σέφανον ἀιέθησαντο.
 οὗτός ἐστιν ὁ ἕστος τῆς ἱψ' εἰκόνων ποιη-
 σεως, οὐχ ὡς τὸ πρέπουσαν τῆς ἀατα-
 λήτης καὶ ἀπερίπτου θεότητι ἐν πνεύ-
 ματι καὶ ἀληθείᾳ προσκυνοῦσιν μετα-

ANNO
CHRISTI
787.

ANNO
 CHRISTI
 787.

πάντων ἡμῶν εἰς χρυσοποιήτους εἰκόνας, ἢ
 τέχνης ἔργα χρυσῶν ἀνθεσίων, ἢ ὅλως
 εἰς τὰ ὑπὸ τῆς θεῆς γλυκύματα κήρυμα εἶπε
 ἐν ὄρεσσι, εἶπε ἐν ἀνθεσίοις· ἀλλ' ὡς τὸ
 ἀγάπην ἡμῶν, ἡ δὲ δικαίως κακῆμεθα
 πρὸς τοὺς ἀληθεῖς δούλους τῆς θεοῦ ἡμῶν,
 διὰ τῆς ποιούτων Ἑσπῶν δεικνύοντες. Ἐ
 διὰ τῆς ἐκείνων τιμῆς εἰς τὸ ἴσῳ αὐτῶν
 δοξαζέντα θεὸν καὶ δοξαζέντα αὐτὸν
 ἐν τῇ ὁμολογίᾳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ, πλὴν
 δοξολογίᾳ Ἐ τὸ σέβας ἀναφέρουμεν·
 ὡς καὶ ἡμᾶς μμηταῖς τῆς αἰδρείας αὐ-
 τῆς καὶ τῆς πατρὸς θεοῦ ἀγάπης, διὰ τῆς
 ἀγαθῶν ἔργων Ἐ τῆς καὶ τῆς πάντων ἀν-
 κηρασεσέως ἀποδοχῆς πλὴν κατὰ τοδ-
 τον οὐκ ἔσπον πλὴν τῆς εἰκόνων ποίη-
 σιν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς Χριστοῦ πολιτεῦ-
 σαι ἕκαστος πληροφορέσω, Ἐ μὴ ἐπέ-
 ρωθεν ἡμᾶς τὰ τῆς σωτηρίας ἐκδέχ-
 σαι κατὰ τὴν ὄρεσιν κόνον Ἐ τὸ
 μέλλοντα αἰῶνα, εἰ μὴ τὰ μόνου τῆς
 μονογενεῖς ὑοδ' Ἐ θεοῦ αἵμα τῶ πατρὶ Ἐ
 τῶ ἀγίῳ πνεύματι τῆς θεῆς δωρεᾶς
 χρησησῶτος, οὐδὲ τῆς ὀνομα εἶπον ὅτι
 τὸ δεδωμένον ἐν ἀνθεσίοις, ἐν ᾧ δεῖ
 σωθῆναι ἡμᾶς, εἰ καὶ ἔκωλου Ἐ σω-
 τῆρος ἡμῶν, καὶ τῆς ἀρχαίου αὐτῆς μη-
 τρὸς τῆς ἀληθεῖς θεοτόκου, καὶ τῆς ἀγίαν
 αὐτῆς τῆς εἰκόνας ἀσπαζόμεθα, ἀλλ' οὐ
 καὶ πλὴν αὐτῶν διάδοσιν καὶ πλὴν φελαῦ-
 τῆς πῆσιν ἔχουμεν· ἀλλὰ τὸ μὲν Ἰπ-
 σάμεθα θεὸν ἀρχὸν Ἐ ἀτελείτητον,
 ἐν τῇ χεῖρὶ τὰ πάντα φελέγοντα, ποιη-
 τῶν τε ἡμῶν καὶ πάσης κτίσεως, καὶ
 ἀληθεῖς σωτῆρα θεὸν, ἔχοντα ἔξου-
 σίαν ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς, ἵνα ἔρ-
 γῶσι δούλους ἀληθεῖς ἐν ἀνθεσίοις
 σάντα· πλὴν δὲ δούλων καὶ μητέρα αὐ-
 τῆς κωλῆς ἵνα ἀρχουαῖ, καὶ πρὸς εἰδὸν
 δωματωτάτων τῆς γῆς ἡμῶν. Ἐ μὲν

ramus in manufactas imagines, vel
 artium opera hominum, vel om-
 nino in eas quae a Deo factae sunt
 creaturae siue in visibilibus, siue
 in inuisibilibus: sed quo dilectio-
 nem, quam iuste possidemus circa
 veros seruos Dei nostri, per ta-
 lem modum monstrantes, per
 illorum honorem in Deum qui
 ab his glorificatus est & illos glo-
 rificauit in confessione domina-
 tionis eius, glorificatione & cul-
 tum referamus: vt & nos imita-
 tores virilitatis eorum & caritatis
 quae in Deum est, per bona ope-
 ra & refragationem contra vitia
 demonstreremur. Iuxta ergo hunc
 modum imaginum facturam in
 ecclesia Christi fieri, & non a-
 liunde nos quae sunt salutis ex-
 pectare, vnusquisque certissime
 nouerit, tam in visibili mundo,
 quam in futuro saeculo, nisi a
 solo vnigenito Filio Dei vna
 cum Patre & Spiritu sancto, qui
 diuina dona largitur. Neque e-
 nim aliud nomen est datum ho-
 minibus, in quo nos saluos fie-
 ri oporteat. Porro etsi Domini
 & saluatoris nostri, & inteme-
 ratae matris eius, quae vere Dei
 genitrix est, & sanctorum eius
 imagines salutamus, sed non se-
 cundum eundem affectum etiam
 fidem circa illos ipsos habemus.
 Verumtamen * Deum quidem
 nouimus sine initio & infini-
 tum, & in manu omnia conti-
 nentem, factoremque nostrum
 & omnis creaturae, & veraciter
 saluatorem Deum, habentem
 potestatem in caelo & in terra,
 pro genere hominum incarna-
 tum fuisse. Porro hanc ancil-
 lam, & proprie matrem eius, ac
 intercessionem potentissimam
 generis nostri suscipimus. Il-

Act. 4.

* Gr. Deum
 quidem il-
 lum nou.

lum quidem vt dominatorem, & quæ salutis nostræ sunt tribuentem; hanc vero vt matre pro nobis petentem: & sanctos omnes, tamquam conseruos quidem nostros, & nostræ naturæ consistentes, sed placentes Deo, quemadmodum prædictum est, & supernam confidentiam & beatitudinem apud eum adeptos, & gratiam consecutos a Deo ad ministrandum nobis beneficia ipsius, fanitateq; passionum, & periculorum ereptiones in inuocatione Dei nostri, cum per memoriâ eorum in hymnis & canticis, beatitudinem & honorem ipsorum recolimus. Memoria enim iustorum, vt scriptura inquit, cum laudibus. Hæc omnia iam exposuimus iam fato Deo amabili episcopo Nacoliæ: quæ & suscepit, & professus est tamquam coram Deo vniuersorum sic se tenere, & nihil aliud dicere vel agere ad scandalizandos populos, vel turbationis eis causam præstandum. Hoc ergo sciens Deo amabilitas vestra, neq; Deo amabilem Synodum suam vexari faciat, neque in hoc scandalum ei aliquod fiat. Sed de cetero accersito eo, & præsentibus literis nostris lectis, satisfactioneque consensus eius * per eas percepta, exoret quidem pro optimorum dominorum nostrorum & imperatorum longæuitate atque victoria: postulet autem & Christianorum plebi pacem Dei, quæ exuperat omnem sensum.

Proo. 10.

* Gr. in his

Philip. 4.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Pater noster sanctus Germanus concordat cum prædecessoribus suis sanctissimis patribus.

ὡς δεσπότῃν τῆς σωτηρίας ἡμῶν νέμοντα, τὴν δὲ μητρικῶς τὰ ἰστέρι ἡμῶν ἀπομιμνήσκω. Ἐσθὺ ἀγίους ἢ πάντας, ὡς σωδούλους μὲν ἡμῶν, ἢ τῆς αὐτῆς ἡμῶν φύσεως ἰσάροχοντας, διαρέσεις ἢ τῶ θεῷ ἡγομιμνῶν, καὶ ὡς προσέρηται, καὶ τῆς ἀνώτατο παρρησίας καὶ μακαροτιότητος παρ' αὐτῶ τετυχηκότας, καὶ χάριν εὐληφόντας ὅρα θεοῦ διακονεῖν ἡμῶν τὰς παρ' αὐτοῦ βίεργασίας, ἰσότης τε παθημάτων, καὶ κινδύων ὀπολυτρώσης ἐν τῇ δια τῆς μνήμης αὐτῶν ὀπικλήσις τῆ θεοῦ ἡμῶν, τῆς καὶ τὸ δωρεῆν ἡμῶν ἀξιοδομημένης, Ἐστὺ ἐν ὑμῶν δίαυς μακαροσιμῶν. μνήμη ἢ δικαίων, ὡς φησὶν ἡ γραφή, μετ' ἐγκωμίων. ταῦτα πάντα ὄφρα δεῖ μεθὰ τῶ λεχθέντε θεοφιλεῖ Νακωλείας ὀπισκόπου. ἀπὸ ἢ ἐδέξατο, καὶ καθεωμολόγησεν ὡς ὀπικλήσις τῆ θεοῦ ἢ ὀλων οὕτως κρατῶν, ἢ κινδύν πλεγγὴν ἢ πωρεῖται πωρεῖς τὸ σκιδυδαλίσις τῶ λαοῖς, ἢ παραγῆς αὐτοῖς ἀπάν ὄφρα γαίν. πόστο οὐ ὀπισκαμνῆ ἢ ὑμετέρε θεοφιλία, μήτε τὴν θεοφιλή αὐτῆς σῶσῶδον σκυλιῶν ποιήση, μήτε αὐτῆ ἐν σκιδυδαλῶ πνὶ ἐν τούτω γινέσῶ. ἀλλὰ δὴ μετὰ σελλομνῆ αὐτῶν, καὶ τὰ παρόντα ἡμῶν γράμματα ἰσάρα ἀγινώσκουσαι, ἢ ἐν τούτοις συγκαταθέσεως αὐτοῦ πληροφορεῖν λαμβάνουσαι, ὑπὸ ἢ χέσῶ τῆς τε τῆ κρατῶν ἡμῶν δεσποτῆς ἢ βασιλέων πολυχρονίου βιζωνίας καὶ νίκης, ἀιτῶσῶ δὲ καὶ τῶ τῆ Χριστιανῶν λαῶ τὴν ἰσπερέχουσαι πάντα νοῦν εἰρωλίω τῆ θεοῦ.

ANNO CHRISTI 787.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπεν· ὁ πατὴρ ἡμῶν ὁ ἀγιος Γερμανὸς συμφωνεῖ τοῖς πωρεῖ αὐτοῦ ἀγιώτατοις πατράσιν.

Η ἀγία

ANNO CHRISTI 787.

Ἡ ἀγία συνόδος εἶπεν· Ἐκκλησίᾳ δέ-
αστα ἐν πάσι συμφωνεῖ.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρ-
χος εἶπε· ταῦτα τὰ γράμματα λαβὼν
ὁ Νακολείας ἀπέκρυψε, ἔκ ἐξέδωκεν
αὐτὰ τῷ μητροπολίτῃ αὐτῷ. πρὸς ταῦ-
τα λοιπὸν πάλιν γράφει τῷ Νακω-
λείας ὁ μακάριος Γερμανός, ἡ γὰρ δό-
ξη τῆς αἰρέσεως οὗτος ἐξήλετο.

* Θεόδωρος ὁ Θεοφιλέστατος μονα-
χὸς, διάκονος ἔνοταριος ἔσκελοφύ-
λαξ τῆς βασιλῆως πατριαρχικῶν βικτη-
ριῶν, ἀνέγνω.

Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Γερμανοῦ
πρὸς Κωνσταντῖνον Ἐπισκο-
πον Νακολείας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ὁ Θεοφιλέστατος
τῆς Συναδείων μητροπολίτης γεγρα-
φικεν ἡμῖν, ὡς ἐκ ἀπέδωκεν αὐτῷ ἡ
θεοφιλία σου πρὸς ἡμέτερα γράμματα·
ἐφ' οἷς οὐ μετρίως ὅτι σοὶ ἐλυπήθη-
μι, ἐν δευτέρῳ σημείῳ, ὡς εἶκα, καὶ τῷ
τῆς θεοῦ φόβου, καὶ τῷ ὀφειλομένῳ
πρὸς μέλησι τῆς Χριστοῦ παρ' ἀλλήλων
ἀγάπῃ τε καὶ ἡμιῶν. οὗτου χάριν
διὰ τῆς παρόντων ἡμῶν γραμμάτων
παραγγέλλομεν τῇ θεοφιλίᾳ σου,
καὶ ἑαυτῆς ἀποδοῦναι τὴν πρὸς
λεχθεῖσαν ἡμῶν ἐπιστολὴν τῶν εἰρημέ-
νω θεοφιλεῖ αὐτῆς μητροπολίτῃ, ἔπα-
σαν αὐτῷ ἡμιῶν δότον ἐμῶν, καὶ ἐπιεί-
κην αὐτῷ κατὰ τὴν πρόθεσιν ἱερῶσι
τάξιν, καὶ καθὼς ἔδωκεν ἡμετέροις λόγοις
ἐδέξατο ἡ θεοφιλία σου, καὶ πούτοις
ἔξακολουθεῖν ἀμολήσῃ, ἐμμενά-
τω, μὴ τῷ ἰδίῳ νοὶ πληροφορουμένη.
ἐκ ἀγνοεῖ γὰρ, οὐτε μὲν ἐπέλαθε, ὡς γε-
λογηζόμεθα, ὅτι ἔδοξα αὐτῆς οἰ-
κειᾶς ἐπισκοπῆς παρεκάλεισεν ἡμᾶς,
Concil. Tom. 19.

Sancta Synodus dixit: Vere
domine in omnibus concordat.

Tarasius sanctissimus patriar-
cha dixit: Has literas suscipiens
Nacoliensis abscondit, & non
dedit eas metropolitano suo.
Ad hoc iterum scribit ad Na-
coliensem beatus Germanus.
Initium enim hæreseos ex illo
fuit.

* Theodorus Deo amabilis * Theodos.
diaconus, notarius & sceuo-
phylax venerabilium patriar-
chicorum oratoriorum, legit.

*Eiusdem patris nostri sanctæ
memoriæ Germani ad Con-
stantinum episcopum
Nacoliæ.*

IOANNES Deo amabilis Sy-
nadenſium metropolitanus
ſcripſit nobis, quod non tradidit
ſibi Deo amabilitas tua literas
noſtras: in quibus non medio-
criter ſuper te contriſtati ſu-
mus, eo quod poſtſuſueris, ut
liquet, & Dei * amorem, & de-
bitum membriſ Chriſti ab alter-
utris amorem pariter & hono-
rem. Huius rei gratia per præ-
ſentes literas noſtras præcipi-
mus Deo amabilitati tuæ, ut ſta-
tim per ſemetiſſam det prædi-
ctam epiſtolam noſtram prædi-
cto Deo amabili metropolitano
ſuo, & omnem ei honorem im-
pendat, & ſubiaceat ei ſecundū
ordinem qui condecet ſacerdo-
tes. & quemadmodum ſermo-
nes noſtros Deo amabilitas tua
ſuſcepit, & hos ſectari profeſſa
eſt, permaneat, non in ſenſu ſuo
abundans. Non enim ignorat,
nec obliuiſcitur, ut exiſtima-
mus, quia & pro abrenuntiando
epiſcopatu proprio nos rogauit,
R 1

* Gr. timo-
ram,

ANNO
 CHRISTI
 787.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΓΕΡΜΑΝΟΥ

Ἐπιστολὸς τοῦ Κωνσταντινουπόλεως
 πρὸς Θωμαῦ Ἐπίσκοπον Κλαυ-
 διουπόλεως.

EPISTOLA GERMANI

episcopi Constantinopoleos ad
 Thomam episcopum Clau-
 diopoleos.

ΕΙΡΗΚΕ' που τῆς αὐτῆς λόγων
 ὁ σοφὸς Σολομὼν· ἀδελφός· ὑπὸ
 ἀδελφοῦ βοηθοῦ μύθος, ὡς πόλις ὀχυ-
 ρὰ & ὑψηλή· ἰσχύει δὲ ὡς περ μίμο-
 χλιδιμύρον βασιλεῖον. ἐγὼ δ' οὐτ' ἔβοη-
 θῶν διωαμύρων ἐαυτὸν λογιζομύρον,
 ἀλλὰ μάλλον τῆς βοηθεύσας δεομύρων,
 ἢ παρὸν ἐγχεσθῆσαι γράμμα πρὸς
 πλὴν ὑμετέρων ὀρμηθῆναι θεοφιλήδου,
 τῆς λογιμῶν μὴ φέρον πλὴν ὀχλησῶν.
 πνὰ γὰρ μοι ἠκούσθη περὶ ἁρξέναι αὐ-
 τῶν, ἀπὸ εἰ μὲν Ἰουδαῖοι, καὶ τῆς θεολό-
 γου Γρηγορίου εἰπεῖν, αὐτῶν φερέτω-
 σαν· εἰ δὲ ἄλλοι, πάντα γόθεν μου πλὴν
 διανοίῃ δόξα πρὸς ἐλάβην. ἀρε-
 τῆς δ' αὐτῆς πλὴν τῆς πλείονων βραδυ-
 μύθου τῆς ἀγάπης τῆς πρὸν χεῖλεσι μόν-
 ον πρὸς ἐλάβην, καὶ ἐκείνους τὸ βάθος
 κατέδυ τῆς διανοίας; δηλονότι λογιζο-
 μύρος αὐτῆς, ἐκ ἐν εἰλικρινεῖ ἀγάπῃ
 διακείμεναι ἡμᾶς πρὸς αὐτῶν. ἢ ποδο-
 μύθου οὐδαμῶς, τὸ δὲ ἀμαρτῆς ἡμῶν, &
 πρὸς τὰ τῶν θεῶν ἄρεσκοντα ὀκνηροτέ-
 ρον τε καὶ ἡμελημύρον διέπλυσεν, ὡς οὐ
 πολλῆς φρονήδος ἀξιομύθους τῆς ἐρβί-
 νης τῆς θεοῦ δειλήματος καὶ πλὴν ἁρ-
 δοθεῖσαν ἡμῶν διὰ τῆς ἰερόν γραφῶν
 ἀγίου ἐντολήν; ἢ καὶ πούτων μὲν ἐκ
 ἄσυχου ἢ ὑπόνοια, ἐκείνο δὲ ἴσως
 ὑπολαμβάνειν ὅτιν, ὡς κρείττον
 αὐτῆς ἀποκαλύψεως χυμομύθους· ὁ-
 κνῶν τῆς εἰπεῖν αἰσέως πνος καὶ φρο-
 νήματι· ἢ τῆς ἀγάπῃ τὸ κακὸν οὐ
 λογίζεται, λέγει ὁ θεὸς ἀπόστολος·

DIXIT in quodam eloquio-
 rum suorum loco sapien-
 tissimus Salomon : Frater qui *Prov. 18.*
 adiuuatur a fratre, quasi civi-
 tas firma & alta : Valet autem
 sicut seris munitum regnum. Ego
 autem non ex his qui adiuua-
 re possunt, memet existimans,
 sed potius ex illis qui adiuto-
 rio egent, præsentem exarare
 literam ad vestram studui Deo
 amabilitatem, cogitationum
 non ferens molestiam. Quæ-
 dam enim eam egisse audiui,
 quæ si quidem, vt secundum
 deiloquum Gregoriū dicamus,
 mendacia, auræ ferant : at si ve-
 racia, vndique mentem meam
 confusio comprehendit. Putas
 enim quod & ipsa, secundum
 multorum desidiā, dilectionis
 iucunditate labii tantum * fue-
 rit vsa, & non in profundum
 descenderit mentis, existiman-
 tis videlicet quod non sincera
 dilectione circa illam flagre-
 mus? vel hoc quidem nequa-
 quam, sed imperitiam nostram
 & pigritiam, & negligentiam
 circa ea quæ Deo sunt placita,
 respuit? vtpote quæ nullam cu-
 ram gesserit in perscrutanda vo-
 luntate diuina, secundum tra-
 ditum nobis per sacras scriptu-
 ras sanctum mandatum. Aut ho-
 rum non quidem est apta suspi-
 cio, illud vero fortasse opinan-
 dum est, vt meliore sibi facta re-
 uelatione (piget autem me di-
 cere clatione quadam & * pru-
 mido: *1. Cor. 13.*

Caritas enim malum non cogitat, vt ait diuinus Apostolus)

Concil. Tom. 19.

R r ij

in talem deuenit satisfactio- nem, quam manifestare nobis ex necessitate * debeat. Porro facta est nobis * ex huiusmodi suspicionibus non irrationabilis occasio : quia tempore multo degens apud nos vestra Deo amabilitas & commorans, quæ etiam * literalium nonnunquam verborum & quæstionum interrogationibus proponens, nullum sermonem mouit nobis aliquando de imaginibus siue sanctorum virorum, siue ipsius Domini & saluatoris nostri Iesu Christi, & secundum carnem eius sanctæ & veraciter Dei genitricis Mariæ : neque tamquam inquirens, & certitudinem inuenire volens, id est, interrogans, qualis nobis de hoc sensus existeret : & si secundum rationem esset quod in his fieret, nullam inferendo damnationem ista facientibus : sed neque ad firmam satisfactionem abiectione & interemptione dignum huiusmodi ducens, ad consilium nobis accipiendum tradidit semetipsam, * vtrum & nos similis sensus essemus: sed de his omnino in silentio perfecto se sciens, in ciuitate sua quasi ex communi dogmate & indubitabili quadam disceptatione imaginum depositionem, sicut didicimus, fecit : si veritas ita se habet, iterum dicemus. Et enim non est nobis facilis animus ad credendum inconsulte his qui crebro dicuntur detrahere proximis. * Necessarium ponentes, in tractatione & fraterna probatione ea quæ sensus nostri sunt, manifestare, subtiliter illa quæ de hoc sunt, confide- ramus aggredi; illud primitus commonentes, quia omnino cauere nos

* Gr. debet.

* Gr. huiusmodi suspicionum

* Scripturæ non. sententiarum & qu.

* Gr. vt

* addit. ex Gr. Sed nos nec. pon.

εις ποιαντίω ήλασε πληροφορεια, ως φανερωσαι ήμιν οξ αναγκαίου οφείλει. γέρονε δε ήμιν τήν ποιούτων υπονοιαν εις ανόλογοσ ανφορμή· οτι γέρονω πολλω γρηγορήσας ήμιν ή υμετέρεσ θεοφιλία, σωμαλικησμη τε, και γραφικων εδω οτε λογων τε και ζητημάτων ερωτησας περιβαλλομενη, ουδενα λογον κενηνηκεν ήμιν ποτε σελεύκων ειτε αγίων ανδρων, ή ε αυτῶν κυελου ε σωτηρος ήμιν Ιησοφ Χριστοφ, η της κατῶ σαρκῶ αυτῶν αγιασ και αληθωσ θεοτοκου μηδῶσ· ουτε ωσ συζητοσα ε τῶ ακριβεσ ευρειν βουλομενη, η γρηω ερωτωσα, οποιω ήμιν σελ πουτου τῶ φρόνημα· και ει κατῶ λογον βεσ τῶ εν πουτοισ γινόμενον, ουδεμίαν φέρον κατακρισιν παρῶ θεῶ ποισ ποιοδσιν. δλλ· ουτε ωσ βεβατα πληροφορεια αποβολησ και αιαιρέσεωσ αξιω τῶ ποιοδσιν πειμενη, περὶσ τῶ συμβουλεύειν ήμιν θεοδεδωκεν εαυτίω, ωσε ε ήμασ της ομοιασ εχουσαι γωμωσ· δλλ· α παντη τα σελ πουτου εν τελείῶ σωτη παρ ήμιν ποιησαμενη, εν τη καιτ αυτίω πολει γεγημενη, ωσ απο δογματοσ κοινοδ ε αιαιτηρήτου πινὸσ διασκέψεωσ τιω τήν εικόνων καταίρεσιν, ωσ μεμαθηκαμεν, εποίησατο, ει τῶ δληθῶσ ουτωσ εχσ, παλιν εροδμεν. ε τῶ εν βιδρομοσ ήμιν ή ψυχη προς τῶ πιστευειν αποεμελεμωσ ποισ προς τῶ διασύρειν εδν πλησιον λεγομενοισ πολλοσ. δλλ· ήμεισ αιανακαίον πειμενοι, ωσ εν διασκέψη και αδελφικη δικιμασια τα τῶ φρονήματοσ ήμιν φανερωσαι, λεπιομερωσ τα σελ πουτου σωείδμεν διεξελθειν· ενεινο ηρόσ τῶ απομνησκοντες, ωσ οξ απαντοσ φυλατῶσαι ήμασ

ANNO CHRISTI 797.

ANNO CHRISTI 737.

ἤδη τὰς τῆς ὁμοθυμαδὸν καινοτομίας
καὶ μάλιστα ὅπου τοῖς ἐν τῇ πίστῃ τῆς
Χριστοῦ λαοῖς ἰδρυθεὶς ἐκ σκευδα-
λων ὑποθέσεις παρακολουθεῖ, ἐπειτα
ἐκ χρόνου μακροῦ ἔθος ἐν ταῖς ἐκκλη-
σίαις ἐκράτησεν. εἰς τὴν βουλῆς οἰνο-
ποτεῖν ἢ γραφὴν διατάσσεται, πολλὰ
μᾶλλον ἡμᾶς ἤδη πλεονισμῶν συζητήσας τοῖς
κατωτέρω ἐγγράφειν, ἵνα μὴ ὑπο-
δικιοῦ τῷ φοβερῷ γρηγορέωτα κρίματι,
τῷ ἐν ἑα τῆς μικρῶν σκανδαλίοντι
ἐπιτηδεύωσιν ἄρα θεοῦ. Ἐλλως τῆς
παρὰ ἕβρον τῆς τῆς Χριστοῦ ἐκκλησίας
ἄρα τῆς ἀπίστων συναρμύρων ῥημά-
των ἢ ὁμοθυμαδὸν πᾶσι ἀναδύπλω
ποιεῖσθαι ὀφείλοντες, καὶ τὸ ταύτης σε-
μνόν τε καὶ ἐνδοξον δεικνύειν ἀσάλευτον.
Ἐποπίνω ἐν πρώτοις γινώσκοντες ἡμεῶν,
ὡς οὐκ ἔστι μόνον, ἀλλὰ ἐκ πολλοῦ καὶ
Ἰουδαῖοι τὰ τοιαῦτα ἡμῖν προσήγαγον
εἰς ὀνειδισμὸν, καὶ τῆς ὄντως εἰδωλο-
λατρίας θεραπεύται, ἀγχαίνων μόνον
ἐπιτηδεύοντες τὸ τῆς πίστεως ἡμῶν
ἀγχαίνων τε καὶ ἐνδοξον, καὶ οὐκ ἔστι
χρησιμοποίησις προσέχον ἀναρῆν ἐπι-
τηδεύοντες. ὅπου γε αὐτοῖς ἢ πᾶσα ἀουδὴ
καὶ τὸ σέβας πᾶσι ποδοκαταγίνεται,
μηδὲν τῆς ὁμοθυμαδὸν ἐκ αἰσθητῆς ὑψη-
λότητον πᾶσαι, ἀλλὰ πᾶσι δειάν φύσιν
παντοίως ταπεινωῦν, ἢ τῷ πᾶσι πᾶσι
κλείοντας πᾶσι τῆς παντοῦ ἐποπίνω
αὐτῆς πᾶσι, ἢ σωματικαῖς εἰδο-
ποιουῦτας μορφώσασιν. οἱ ἐκ ἀγγλων
μὲν τῆς ἡμετέρας προσήγαγον πᾶσι
ὡς κῆρας ἐννοῖς, γραφικῶς εἰπεῖν,
μάστιγ καὶ λακίστωτας τῆς ποιμνῆς
Χριστοῦ ἀπεώσαντο, ὡν ἐκ ἐν χερσὶν ἡ-
μῖν τὰ πονήματα. οὐ μὲν ὅτι ἀλλὰ ἐκ
τῆς οἰκείων ἀσεβῶν ἐπιτηδεύματων ὁ
τῆς ἀληθείας λόγος τούτοις ἐπισημαίει.

oportet rerum nouitatem ; &
maxime vbi plebes quæ in fide
Christi sunt, turbatio quædam
& scandalorum causa subsequitur,
deinde & prolixi temporis
consuetudo in ecclesiis tenuit.
Si enim cum consilio vinum
potare scriptura præcipit, mul-
to magis nos oportet multa in-
quisitione necessarioribus ope-
ram dare, vt non obnoxii terri-
bilis efficiamur iudicii, quod
& illi qui vnum ex minimis
scandalizat, præparatur a Deo:
& * aliter subuersionem verbo-
rum vel rerum, quæ ad iniu-
riam Christi ecclesiæ ab infide-
libus collectæ sunt, facere de-
bentes, etiam huius venerabi-
lem atque diuinam ostendere
immobilitatem. Hoc igitur in
primis scire oportet, quia non
tantum nunc, sed frequenter e-
tiam Iudæi talia nobis intule-
runt in opprobrium, & hi qui
vere idololatriæ cultores exi-
stunt, vituperare solum inteme-
ratam & diuinâ fidem nostram
conantes, & non, vt manufactis
* intenderent, perurgentes. Vbi
illis omne studium & cultus su-
per hoc perficitur, nihil his quæ
videntur & sentiuntur, excelsius
ponere, sed diuinam naturam
varie humiliare, aut loco quo-
dam circumcludentes vniuerso-
rum inspectricem eius prouiden-
tiam, aut corporalibus specifi-
cantes formis. quos non ignobi-
liter quidam prædecessores nostri
vt canes mutos, vt cum scriptu-
ra dixerimus, vane latrantes ab
ouili Christi repulerunt: quo-
rum non nobis sunt præ mani-
bus studia. Sed & de propriis
impiis adinventionibus verita-
tis sermo hos compefcere facit.

Prov. 31.

Math. 18.

* alioqui

* Gr. non intendatur,

Rr iij

ANNO CHRISTI 737.

quorum quidem alius publicat paganorum immolationem & fabularum turpitudinem & execrationem. Iudæos autem alius erubescere facit, quod non solum patres eorum ad idola prolapsi sunt, exprobrans, sed & quod contra legem, quam illi tenere se gloriantur, agant: * sed loco quodam definito ea quæ typicarum sunt hostiarum, offerre decreuerit, isti in omni loco orbis terrarum hoc agere non detrectent, consuetam in sanctum Spiritum perfidiam paterna consequentia adinuenientes, & hoc modo immolantes dæmoniiis & non Deo. Vera enim ad verum Deum seruitus atque adoratio in obseruatione sanctæ confessionis quæ est circa eum, atque in custodia legum & mysteriorum, quæ & ab ipso siue generaliter, siue capitulatim data sunt, certissime dirigitur. Sarracenis autem, quoniam & ipsi tale quid obtendere dignoscuntur, sufficit ad confusionem & vercundiam, afferre acclamationem, quæ vsque in præfens in eremo ab eis inanimato lapidi celebratur, * cognomenque illius dicitur Chobar, & cetera vanæ ipsorum traditionis & conuersationis ludicra mysteria, quæ in insigni solennitate * gerebant. Christianorum autem omnium per totum orbem sub vno iugo, euangelii videlicet, vt propheta dicit, seruientium Deo forma peculiarissima est fides & confessio, credens in vnum Deum Patrem & Filium & Spiritum sanctum, Trinitatē

τῆς μὲν σπλιτεύων τῆς Ἑλληνικῶν πε-
λειτῆς ἐμύθων τὸ αἶμα ἐ δόποησον.
Ιουδαίους ἢ ἐντρέπων, οὐ μόνον τὴν τῶν
πατέρων πρὸς τὰ εἰδωλα προσκώρη-
σιν αὐτοῖς ἐνεδείξων, ἀλλὰ ἐ τὴν πρὸς
τῷ θεῷ νόμον, ὃν ἐκείνοι ἀρχαῖοι κρα-
τεῖν, ἐναντίωσιν· εἴγε ἐκείνου ἐν τόπω
πνὶ διαρρημένω τὰ τῆς τυπικῶν εὐσιῶν
προσάγειν διαπίλοντος, οὔτοι ἐν παντὶ
τόπω τῆς οἰκουμένης τὸ τοῦ θεοῦ οὐ
καταλείψονται, συνήθως τὸ πρὸς τὸ ἀ-
γιον πνεῦμα ἀπειδὲς πατρικῆ ἀκολου-
θία ἐπιτηδεύοντες, καὶ ταύτη θύοντες δαί-
μονίοις ἐ οὐ θεῶν. ἢ γὰρ ἀληθῆς πρὸς τῷ
ἀληθινὸν θεὸν λατρεία τε ἐπροσκυνώσις
ἐν τῇ τηρησῆ τῆς ἀγίας περὶ αὐτῶν ὁμολο-
γίας, ἐ τῆς παρ' αὐτῶν δεδηρῶν συνε-
κτικῶν τε ἐ κεφαλαιωδῶς ἐσέρον μυστη-
ρίων καὶ νόμων φυλακῆ ἀκριβῶς κατὰ
δόξαν. * Σαρρακηνούς ἢ, ἐπεὶ καὶ αὐτοῖς
τὸ τοιοῦτον ἐπισκῆπτεν δοκοῦσιν, ἔρε-
τὸν εἰς ἀιχμῶν καὶ ἐν ἔσπῳ, προσπα-
ραγῆν τὴν μέγλη τῆς νυῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ
πελουιδρῶν παρ' αὐτῶν λίθῳ ἀψύχῳ
προσφώνησιν, τὴν τε τῆς λεγομένης
Χοβαρ ἐπίκλησιν, ἐ τὰ λοιπὰ τῆς μα-
ταίας αὐτῶν πάσης παραδότου ἐκείσε
ἀναστροφῆς ὡς ἐν ἐπιστήμῳ ἐορτῇ πα-
γιαῶδη μυστήρια. Χεριστιανῶν ἢ πάντων
καθ' ὅλης τῆς οἰκουμένης ἐπὶ ζῶν ἐνα,
τῷ ἑὐαγγελίῳ δηλαδὴ, ὡς ὁ προσφ-
ητικῆ φησὶ, δουλοῦντων θεῷ χερακτῆρ
ιδιῶτάτος, ἢ εἰς ἐνα θεὸν τῶν πατέρων καὶ
τῶν υἱῶν ἐ τὸ ἀγιον πνεῦμα, ἑξ ἑαυτῶν ἀνε-
σον, ἀδύον, ἀκατάληπτον, ἀόρατον, ὁ-
μοούσιον τε ἐ ὁμόθεον, πίστις τε ἐ ὁμο-
λογία· σπουδομολογομένης ἐ τῆς ἑξ ἑαυ-
τῶν θεοῦ τελείας ἐνανθρωπήσεως, καὶ

* Gr. cum illaloco q.

* inuocationemque illius quod dicitur Gr.

* gerunt.

* Gr. perfectam incarnationem,

increatam, sempiternam, incomprehensibilem, inuisibilem, vnus substantiæ ac sessionis: confitens pariter & Filii Dei * incarnationem, &

ANNO
CHRISTI
787.

ἡμῶν ἄλλων καὶ πλὴν δυνάμιν τῆς ἱεροῦ
 συμβόλου, ὅπερ ὁ λαὸς τῆς Χερσοδόμο-
 φρόνως παρὰ τῆς μυστικῆς ἔαχας ἀνα-
 φοράς παροσάχθη θεῶν· ἢ περὶ τὸ ὄνομα
 πύτων δὴ τῆς τελῶν διαρχικῶν ὑπο-
 στάσεων τελοῦμένη διὰ τῆς θεοῦ βαπτί-
 σματὸς πνευματικῆς ἀναζήτησις, καὶ
 τῆς ζωοποιῶν τῆς ἀμαμακτου θυσίας
 συμβόλων ἢ θεουργικῆ μεταλήψις καὶ
 κοινωνία· δι' ὧν ὁ τῆς ἀληθείας ἀνα-
 λάμπει φωτισμός, ἔκ τῆς ἀσεβείας
 ἀπελευθεύεται σκότος, ἔχον καὶ αὐτὸ
 τῆς οἰκείας πλάτης ἐμφανέστατον γώ-
 ρισμα πλὴν τῆς πολυθείας ἀθεοπία.
 πῶτα δὲ οὕτως ἀλλήλοισ ἀντίκειται,
 ἴσως οὐκ εἰπεῖν, ὃν ἔχον τὸ κατὰ
 χάρις διεχώρισεν ὁ θεὸς ἀνάμεικτον τῆς
 φωτὸς καὶ ἀνάμεικτον τῆς σκότους, λεγέ-
 τω ποῖν ἡμῶν ἡμῶν ὁ μακάριος δια-
 γελιστὴς Ἰωάννης· αὐτὴ ὅστιν ἢ νύκτῃ ἢ
 νικησασα τὸ κόσμον, ἢ πίστις ἡμῶν.
 παροσάχθη δὲ καὶ αὐτὸς ἡμῶν, καὶ λε-
 γέτω· αὐτὴ ὅστιν ἢ πέτρα, ἐφ' ἣ Χερ-
 σὸς πλὴν ἐαυτῶν ἀποδομησεν ἐκκλησίαν,
 πύλας ἄβυθου, ἢ γῆραι παροσβολαῖς
 τῆς ἐνανθίων δυνάμεων, ἀκατάσ-
 τῶν τε ἔαπερ ἐπὶ πῶν ἐν πεδῶν τὸ και-
 ρὸν ἐκκληροσάμεθα ὄνομα, ὅπερ, Ἡ-
 σαΐας φησὶν, βύλορηθίσεται. λέγει γὰρ
 οὕτως· βύλορηθίσαι τὸν θεὸν τὸν ἀληθι-
 νὸν, τὸ παροσάχθησεν τε ἔαπερ ἐξ ἡγία-
 σον τῆς ἀρρήτου αὐτοῦ φύσεως διαγέ-
 λοντες· ἀόρατον τε αὐτὸν ἔαπερ ἐξ ἡ-
 πῶν, ἔαπερ πᾶν ἀι ἀλλοίωτον ἐν ἀδίστα-
 κτω πληροφωρία κηρύσσοντες, ἔαπερ
 αἰδῶν αὐτῆς δυνάμιν ἔαπερ θεοπία δὲ
 κήσεως κόσμου, καὶ τῆς ἱεροσολων Γαῦ-
 λον, ποῖς ποιήμασι νοκμῶν καὶ θεοσῶ-
 ντες. ἔαπερ δουλεύειν θεῶν τῶν ἐκ ἀληθινῶν
 ἔαπερ sunt, intellectam, conspicientes.

alia secundum virtutem sacra-
 tissimi symboli, quod plebs
 Christi concorditer ante my-
 sticam & sanctam oblationem
 offert Deo: atque illa spiritua-
 lis regeneratio, quæ in nomine
 earumdem trium * Dei prin-
 cipalium personarum per san-
 ctum baptismum celebratur: at-
 que * diuina cooperatione fa-
 cta perceptio, & communica-
 tio viuificorum * foederum in-
 cruenti sacrificii: per quæ veri-
 tatis illucescit illuminatio, &
 impietatis tenebræ effugantur,
 habentes & ipsæ proprii erroris
 manifestissimam cognitionem,
 multorum videlicet deorum su-
 perstitutionem. Hæc autem ita in-
 uicem aduersantur, vt aposto-
 lice dicam, quemadmodum in
 principio diuisit Deus inter lu-
 cem & inter tenebras. Dicat igitur
 nobiscum beatissimus euangeli-
 sta Ioannes: *Hæc est victoria*
qua vicit mundum, fides nostra.
 addatur autem & a nobis, & di-
 catur: *Hæc est petra, supra quam*
 Christus ædificauit suam eccle-
 siam, portis inferi, id est, aggressi-
 onibus contrariarum virtutum
 inconcusam & inuertibilem.
 Hinc nouum nomen fortiti su-
 mus, quod, vt Isaias dicit, bene-
 dicetur. Dixit enim ita: *Benedi-
 cent Deum verum: & superignotam*
 atque inuestigabilem ineffabilis
 eius naturæ annūtiantes incom-
 prehensibilitatem; inuisibilem
 etiam illam, & incircumscriptam,
 & omnino incommutabilem in-
 dubitabili certitudine prædi-
 cantes; atque sempiternam eius
 virtutem & diuinitatem a crea-
 tura mundi, secundum sacratis-
 simum Paulum, per ea quæ fa-
 cta sunt, intellectam, conspicientes.
 Sicque seruire Deo viuo & vero

* diuina-
rum

* Gr. atque
deificans
perceptio:
* Gr. sym-
bolorum

1. Ioan. 5.

Matth. 16.

Isai. 65.

Rom. 1.

Gal. 4.

Isai. 29.

* Gr. proportione producti- um eius verbum conf.

2. Cor. 6.

Isai. 44.

meruimus, & libertate qua Christus nos liberauit, hono- rificati sumus & glorificati, ab omni erepti idolico errore & impietate: cuius præcipua cog- nitio, dicere lapidi, tu me genuisti: & ligno, tu me fecisti, secundum prophetæ vocem: & non aspicere in cælum, vt Isaias clamat, vt existimetur quis est, qui ostendit hæc omnia: qui e- ducit per numerum mundum suum, omnia per nomen voca- bit præ multa gloria, & in mul- titudine virtutis; cuius manus plasmauerunt vniuersam mili- tiam cæli, quemadmodum alius quidam ait prophetarum: cete- rum creaturæ vniuersæ in apto ordinem intuentes, per eam intellectu animæ * similiter ge- nerationis rationem considera- re, & per eam veraciter existen- tem Deum adorare, quemad- modum beatus Athanasius, ser- monem contra idola compo- nens, liquidius edocet. Sicut er- go nulla communicatio luci ad tenebras, vel conuentio Christi ad Belial: ita nihil est commune Christianis, qui vnum Deum in inaccessiblei claritate & virtute adorandum colunt, ad eos qui fingunt Deum, & huiusmodi a propheta iuste miseri vocantur. Illis enim cinis quidem cor est, sicut scriptum est: quorum alii quidem opera idoli a se facti creati sibi Deum recentem ex non existentibus opinantur: & corruente hoc ex qualibet causa & exterminato, firmiter tenent non esse sibi omnino Deum, nisi quiddam aliud pari modo con- diderint. Et hoc liquido nos di- uina docet scriptura in eo quod factum est in eremo, opere vituli

ἡξιώμεθα, & τῆ ἐλευθερία, ἢ Χει- ρὸς ἡμᾶς ἠλευθερώσῃ, τεπημήμεθα τε καὶ δεδωξάμεθα, πάσης ἀπαλλαγῆ- τες εἰδωλικῆς πλῆθους τε & ἀσεβείας. ἥς τὸ ἄχαιρον γνώρισμα, λέγειν τῷ λί- θῳ, σὺ με ἐγέννησας. & τῷ ξύλῳ, σὺ με ἐποίησας, καὶ τῷ τῆ θεοφάντου φωνῷ. & μὴ ἀναβλέπειν εἰς τὸ οὐ- ρανόν, ὡς Ἡσαΐας βοᾷ, καὶ λογίζεσθαι, τίς ὁ καταδείξας ταῦτα πάντα, ὁ ἄχαιρον καὶ ἄκριτον κόσμον αὐτῶν, πάντα ἐπὶ ὀνόματι * καλεῖ δὸς πολλῆς δόξης, καὶ ἐν πληθὺ ἰσχύος. ἢ αἱ χεῖρες ἐπλασαν πᾶ- σαν τὴν στρατιάν τῆ οὐρανοῦ, ὡς ἐπὶ ὅς τις εἶπε τῷ θεοφάντῳ. ἢ τῷ λοιπῷ τῆς κτίσεως πάσης ἐναρμόνιον ὁμιλίαν ὀ- ρῶντας, δι' αὐτῆς τῶ νοεῶ τῆς ψυχῆς ἀναλόγως τῷ γνησιγενῶν αὐτῆς λόγον ἐννοεῖν, & δι' αὐτῶν τῶ πατέρα & ὄντως ὄντα θεὸν προσκυνοῦν, καθὼς & ὁ μα- κριμύτης Ἀθανάσιος τῷ καὶ εἰδωλικῶν σωτήριον λόγον ἐκδιδάσκει σαφέστα- τα. ὡς οὐδὲ οὐδέμια κοινωνία φωτὸς πρὸς σκότος, ἢ συμφώνησις Χριστοῦ πρὸς Βελίαν. οὕτως οὐδὲν κοινόν Χριστιανοῖς ἓνα θεὸν ἐν ἀπροσίτω δό- ξῃ τε καὶ δυνάμει προσκυνοῦμενον σέ- βουσι, πρὸς τὸν πλάθοντα θεόν, καὶ τῷ παρὰ τῆ θεοφάντου ταλασιζο- μῆτοις δικαίως. ἐκείνοις μὲν γὰρ ἀποδοῦν ἢ καρδία, ὡς γέγραπται ὡν τῷ μὲν τῆ ποιησά τῳ ὡς αὐτῶν γινόμενον εἰδωλικῶν κτίζεσθαι αὐτοῖς θεὸν πρὸς φάτον ἐν ἑ- μόντος νομίμοις. & διαπίπτοντος τοῦ- του ἄχαιρον αἰτίας, καὶ ἀφανίζο- μῆτοις, βεβαίως κρατοῦσι μὴ εἶναι αὐ- τοῖς ὅλας θεόν, εἰ μήτοις γε ἐπὶ ὀ- μοίως δημιουργήσασιν. καὶ τοσοῦτα σα- φῶς ἡμᾶς ἡ δὲ διδάσκει γραφῆ ὅτι τῆς κατὰ τῷ ἔρημον μοροποιίας τῆ

ANNO CHRISTI 737.

Ισραη-

ANNO
CHRISTI
787.

Ισραηλιτῶν, ὅτε κατασπάσαντες τῶν
Ααρον ἐλεγον· ποίησον ἡμῖν θεοὺς, οἱ
περὸ πρόσωπόν σου ἡμῶν. ἐμφανόντες διὰ
τοῦτου λογίζεσθαι αὐτοῦ, καὶ δόλου μὴ εἶναι
θεόν, μὴτε ἀληθινόν, μὴτε ψευδώνυ-
μον, εἰ μὴ πᾶσα εἰδωλὸν αὐτοῖς τεχνη-
ρηθεῖν τὸ εἰπεῖν ἡμῶν· ὡς πνιμὸς τῆς το-
πλῆς Αἰγύπτου αὐτῶν ἐξοδὸν ἀνεπέθε-
σαν, τῆς ἀσεβείας αὐτῶν καὶ ἀνομίας δι-
κνύοντες πλὴν ὑπερβολῶν. Ὁ δὲ μετέ-
πειτα πλὴν τῆς Ἑλληνικῆς διδασκαλοῦσας
μεπόντες αἰζηῶν, ἐκ τῶν πλὴν περὶ
περὶ ἀσσοδαζόντες ἐπὶ ὀνόματι τῶν
αὐτοῖς θρησκουσιδίων θεῶν, τὰς τῶν
Ἑσάνων κατασκευὰς ἐφίλοπόνου, τῶν
τε Διὸς, ὃν ἐκ πατέρων ἐὺπατον, ἡγρου
ἔξοχώτατον θεῶν καὶ ἀδελφῶν ὀνό-
μαζον, ἐκ τῶν λοιπῶν, ὧν ἐκ ἀδελφῶν ἢ
ὀνομασία τοῖς πλείοσιν. ὧν τὰ σεμνο-
λογημάτων ἐκ τῶν τὰς τελομεθίας αὐ-
τοῖς θυσιῶν πρᾶξι, πορνείαι τε καὶ ἀσελ-
γίαι, ἐκ πάσης ἀκαθαρσίας εἰσελάξαι,
μικρὸν γὰρ εἰπεῖν, ἀγρορρήμοσιν τε
καὶ βλασφημίαι· ὅπου γὰρ αὐτοῖς
ἀνδροκτονίαι τὸ πρὸς πρὸς θεοῦ ἀσσο-
δαζόντων ἡμῶν, ἐκ τῶν ἐμπομπέειν ταῖς
ἀγρορρήγαις αὐτῶν ἐπέμνητο, εἰς πρὸς
τῶν περὶ σκουνομεθίων λαμβανόμε-
νων, ὡς πᾶντα περὶ ἀσσορῶτων ἐκεί-
νων, καὶ τοῦτοις γινόμενοις ἐφρομέ-
νων. αἱ δὲ παρὰ Χριστιανοῖς ἀγίων ἀν-
δρῶν εἰκόνες, τῶν τε μέγιστοις ἀμαρ-
τυριῶν τῆς ἀμφοτέρων κατὰ πλὴν τῶν
ἀποστόλου Φωνίω, ἐκ τῶν πᾶν λόγῳ τῆς
ἀληθείας διακονησάντων, περὶ τῶν
τῶν τε λέγων καὶ ἀποστόλων, εἴτε καὶ
ἐν ἀσεβείᾳ βίῳ καὶ ἀκαθαρσίᾳ ἔργων
ἀγαθῶν ἀληθῶς θεοῦ δούλων ἀναδ-
χθέντων, οὐδὲν ἑστὸν εἶναι, ἢ ἀδελφείας
veraciter Dei serui ostensi sunt, nihil aliud sunt quam fortitudinis

ab Israclitis, quando seditionem
commouentes dicebant ad Aa-
ron : *Fac nobis deos, qui nos* Exod. 32.
precedant : ostendentes per hoc,
se arbitrari non esse omnino
Deum, neque verum, neque falsi
nominis, nisi forte idolum sibi
artificio fieret * vel exquisitum;
cui post hoc exitum eorum ex
Ægypto * commodarent, im-
pietatis eorum & amentiae of-
tendentes nimietatem. Alii au-
tem post hæc gentilis religionis
aggressi confusionem, & hanc
circumtegere festinantes sub no-
mine deorum qui apud eos co-
lebantur, simulacrorum * cu-
ras studio peragebant, tam sci-
licet Iouis, quem & patrem &
confulem, id est, sublimissimum
deorum ac hominum nuncu-
pabant; quam ceterorum, quo-
rum non est incerta nominatio
pluribus. Quorum * purgatio-
nes & honores, qui per sacrificia
quæ ab eis celebrantur, fiebant,
fornicationes quoque atque lu-
xuriæ, ac totius immunditiæ de-
monstrationes, vt parum sit di-
ci, turpia verba pariter & bla-
sphemias: cum apud eos homi-
cidia in honorem Dei studio a-
gerentur, & pompa turpibus
operibus eorum honorabatur,
in honorem eorum qui adora-
bantur assumpta, vtpote hæc il-
lis agentibus, & his factis congra-
tulatis. Porro quæ apud Chri-
stianos sunt imagines sanctorum
virosum, qui vsq; ad sanguinem
restiterunt peccato secundum A-
postoli vocem, quiq; verbo ve-
ritatis ministraverunt, prophe-
tarum scilicet & apostolorum: *Hebr. 11.*
sive etiam eorum qui pia vita
& directione operum bonorum

* Gr. quod
exquirebat.

* Gr. attri-
buerent,

* Gr. stru-
cturas

* venerationes

exemplum, conuersationisque venerandæ ac virtutum norma, atque ad glorificandum Deum, cui in præfenti vita bene placuerunt, incitamentum & excitatio. Sermo enim bonorum virorum actus edocens, iuuat audientes, & ad zelum imitationis frequenter inuitat. Id ipsum autem fit secundum competent rationem, si finis attendatur imaginum. Quæ enim sermo historiæ per auditum commendat, hæc pictura tacens per imitationem ostendit, magnus clamat Basilius, ex vtroque isto ad fortitudinem hos qui attendunt, erigi dicens. Breuis enim, vt quis dixerit, & capitularis narratio gestorum * a pictore in imagine fit nobis, qui aspiciamus, imitabilis visionis ipsius formatio. * Vt ergo & cum idolis falforum deorum scelestæ ipsorum * coexistunt actiones. & alium quidem ex auditu percipientem ea quæ per sanctos viros gesta sunt, in recordationem auditorum huiusmodi contemplatio impellit. Alium vero ignorantem ad diligenter percunctandum instruit; & * quæ per illum docentur, in amorem eius & laudem Dei feruide suscitant: ita vt per vtrumque istorum aspicientes sanctorum opera bona, glorificent Patrem nostrum qui in cælis est, secundum euangelii vocem. At si per Moysem legislatio præcipit populo filum hyacinthinum in fimbriis quæ sunt in summitatibus vestium, imponi ad recordationem præceptorum atque custodiam: quanto magis nos conuenit per similitudinem picturæ sanctorum virorū aspiciere prouentum conuersationis eorum, & horum

ἰσογραμμὸς, πολιτείας τε διαγωγῆς
& ἁρετῆς ἰσοτύπωσις, & τῆς δοξάζειν
θεόν, ὃ κτ' ἰὺ παροδοσάν ζωῶν ἀθη-
ρέσησαν, ἰσοπυγμοῦς & διέγεροισι. λό-
γος μὲν γὰρ τὰς τ' ἀγαθῶν ἀνδρῶν πρά-
ξεις διεξιῶν ὠφελεῖ τῶν ἀκούοντάς, &
πρὸς ζῆλον μιμήσεως προσκαλεῖται
πολλὰκις. τὸ το δὲ ἀνὴρ διὰ τὸ πρὸς ἑλ-
τῆ εἰκόνι κτ' ὅτι εἰκὸς λόγον γρηῃσ-
ται. ἀ γὰρ ὁ λόγος τῆς ἰστορίας διὰ τῆς ἀ-
κοῆς ἁρίστησι, ταῦτα γράφῃσι ὡς
διὰ μιμήσεως δέικναισι, Βασίλφος ὁ μέ-
γας βοᾷ, ὅτι ἐκατῆρου πούτων πρὸς ἀν-
δρείῳ διεγείρεται τῶν πρὸς ἑλ-
λέγων. σιωπηλὸς γὰρ, ὡς αἱ πρὸς εἰποι,
κὶ κεφαλαιώδης ὑφήγησις τῆς πεπερα-
γμένων τῶν γραφῆν ἐν τῇ εἰκόνι, γινε-
ται πῶς ὁρῶν ἡμῖν μιμητὴ τῆς ἰδέας
αὐτῆς ἢ μύρωσις, ὡσπερ οὐκ ἔστις εἰ-
δώσις τῆς ψευδωνύμων θεῶν ἀμυραῖ
αὐτῶν στυαναφαίνονται πρὸς αἰετῆς. &
ὅτι μὲν ὅτι ἀκοῆς τὰ κτ' τῶν ἀγίων ἀν-
δρας παρεληφθῶτα εἰς ἀνάμνησιν τῆς
ἀκουσθέντων ἢ ποιῶντι θεωρεῖα σιω-
θεῖ, τ' ἢ ἀγνοοῦντα φιλοπευσεῖν ὡς ἀ-
σκηδίαζ, κὶ τὰ κτ' ἐκείνων διδασκόμε-
νον, εἰς πόσον τε αὐτῶν & αἶνον δεῖ δερμῶς
ἐγείρει ὡς δι' ἐκατῆρου πούτων πῶς ὁρῶν-
τας τ' ἀγίων τὰ καλὰ ἔργα δοξάζειν ὅτι
πατέρα ἡμῶν ὅτι ἐν τοῖς οὐρανοῖς, κτ' ἢ
τ' ἀγαθῆς φωνῆς. * εἰ δὲ κτ' Μωσῆα
νομοθεσία ὡς ἀγαθῆς τῶν λαῶν κλω-
σμα ὑακίνθινον εἰς τὰ κράσπεδα τὰ ἐν
τοῖς ἀνδρῶς τ' ἱματίων πέναι πρὸς ἀνά-
μνησιν τῆς διαπεταγμένων ἐν φυλα-
κῆ, πολλῶ μάλλον ἡμᾶς ὅτι διὰ τῆς
ὁμοιωματικῆς ἀναζωγραφήσεως τῆς
ἀγίων ἀνδρῶν ἀναθεωρεῖν τῶν ἐκβα-
σιν τῆς ἀναστροφῆς αὐτῶν, κτ' πούτων

* Gr. ab eo qui depictus est in im.

* Gr. quem admodum & cum

* Gr. simul apparent

* Gr. illius acta edocetum

Math. 5.

Num. 15.

* v. 14

ANNO
 CHRISTI
 787.

μμεϊδαται ἢ πίστιν κτ' πλὴν δόξοσολικῶν
 διδασκαλίδου. τὸ ὅτι τῆς κυρίου τῆς κτ'
 σαρκὸς ἰδέας ἐν εἰκόσι τυποῦνται
 χροσκατῆρα, εἰς ἔλεγχον μὲν ὅτι τῆς
 φαντασίας καὶ ἐκ ἀληθείας ἀνθρώπων
 αὐτῶν γινέσθαι ληροφιδουμένων ἀνέλι-
 κῶν, χροσκατῆρα δὲ πᾶσι μὴ πᾶν-
 τη εἰς τὸ ὑψηλὸν ἀνάγειται τὸ πνευμα-
 τικῆς θεωρίας ὄχιζυμότων, ἀλλὰ θεο-
 μύθων καὶ πινος σωματικῆς κατανοή-
 σεως πρὸς τὴν ἀκουσθέντων βε-
 βαιώσιν, ὅσον ἐπιφανελέστερον τε καὶ ἐπι-
 σπουδασιότερον. τὸ ὅτι μυστήριον τὸ καὶ
 εἶναι οὐρανούς καὶ ὑψίστην τῆς δόξης, δόξο-
 κερυμμένον δὸτὸ τῆς αἰώνων ἔδωτο τῆ
 γυνεῶν ἐν τῷ θεῷ τῶν πάντων κτίσασθαι,
 μὴ μόνον ὅτι ἀκοῆς πλὴν πίστιν ἔχον· ἢ ἡ δὲ
 πίστις ὅτι ἀκοῆς, φησὶν ὁ δόξοσολος· ἀλλ'
 ἡ δὲ ἐστὶν ὁ δὲ ὁρασιώσας ἐν τυποῦνται τῆς ὁ-
 ρασίαν τῆς διανοίας, καὶ διδάσκει
 ἐκείνο βοᾶν, ὅτι ὁ θεὸς ἐφωσέρθη ἐν
 σαρκί, ἔδωκεν ἐν κόσμῳ, πάντων
 μάλιστα ἀγαθῶν τῶν ἐστὶν ἑσθέρων
 δέστερον ὄρεθῆσεται· ὡσεὶ τὰ διὰ τῆς
 διαγγελικῶν κηρυγμάτων πρὸς τῆς κτ'
 σαρκὸς αὐτῆς ἐπιγῆς μὲν ἀνθρώπων πο-
 λιτείας ἀναγεγραμμένα, τῆς τῆς λαῶν
 πρὸς τὸ ἀνεξάλειπτον ἐγγράφειται
 μνήμας, καὶ τὸ σέβας τῆς δόξης αὐτῆς
 καὶ πρὸς ἡμᾶς ἀγαθότητος ἐναργέστε-
 ρον κηρύττειται καὶ προσκυνοῦνται. οὐ
 γὰρ τῆς ἑύλων καὶ τῆς χρωμάτων
 προσκυνοῦνται ἡμῶν, ἀλλ' ὁ ἀόρατος
 θεός, ὁ ὡν εἰς τὸν κόλπον ἔπαυσε, ἐκεί-
 νος πλὴν προσκυνοῦνται δέχεται ἐν πνευ-
 ματι καὶ ἀληθείᾳ, δι' αὐτῆς πλὴν πρὸς
 τὸν πατέρα ἡμῶν προσκατωγῶν χα-
 ριζόμενος, καὶ οὐκ αὐτῶν προσκυνοῦμε-
 νος. ἐπεὶ ἔοικα ἰακώβ προσκυνοῦνται λέγει

imitari fidem secundum apo-
 stolicum magisterium? Domini
 autem secundum carnem visio-
 nis imaginibus formari chara-
 cterem, in redargutionem qui-
 dem est hæreticorum, qui phan-
 tasia & non veritate hominem
 factum maledice perhibent,
 & in manu ductionem quam-
 dam eorum qui non omnino ad
 celsitudinem ascendere spiritua-
 lis contemplationis valent, sed
 indigent etiam quadam corpo-
 rali consideratione ad * audi-
 torum firmamentum, quanto
 videlicet utilius & sollicitius
 fuerit. Mysterium enim quod
 & cælos operuit maiestate, ab-
 conditum a sæculis & gene-
 rationibus in Deo, qui omnia
 creavit, & quod non solum ex
 auditu fidem habet (fides enim
 ex auditu, ait Apostolus) sed
 etiam per visionem firmatur in
 eorum mentibus qui vident: &
 virtute illud vociferatur; quia
 se Deus manifestavit in carne,
 & creditum est in mundo, om-
 nibus sanctius atque salubrius
 inuenietur. Ita ut ea quæ scri-
 pta sunt per euangelicas præ-
 dicationes de conuersatione e-
 ius, qua secundum carnem in
 terra cum hominibus conuer-
 satus est, in populorum, ne de-
 lerentur, descripta sint monu-
 mentis: ut & cultus claritatis
 eius, & circa nos bonitatis, ma-
 nifestius prædicaretur & ado-
 raretur. Non enim lignorum &
 colorum adoratur mixtura, sed
 inuisibilis Deus, qui in sinu Pa-
 tris ipse adorationem assumit
 in spiritu & veritate, per se no-
 bis oblationem quæ ad Patrem
 est, donans, ipse quoque cum

Hebr. 13.

* Gr. rerum
 auditatum
 fir. que-
 cumque v-
 tiliiores sūt,
 & maiori
 proficien-
 da affeū.

Rem. 10.

Ioan. 4.

Hebr. 11.

Concil. Tom. 19.

Sf ij

mitatem virgæ Ioseph, non ligno cultum impendens, sed honorem ei qui hanc possidebat, ostendens. Sic itaque & sanctæ Domini & semper gloriosæ matris effigies intelligitur a Christi populo, & honoratur. sic a priscis sanctissimarum ecclesiarum prælati talia recepta sunt, & hi nullam prohibitionem adepti sunt. * Quamquam post persecutionem transitus in aduentum fidei, hæc ubique retenta Concilia vniuersalia etiam vsq; ad generationem nostram parati sunt, quæ plurimorum capitulorum super imaginibus regulas exposuere. Quas non esset congruum indiscussisse super hoc & perfuntorie derelinquere, si secundum quorundam opinionem cum idolorum formis & execræmentis, quæ continentur in diuinis scripturis, etiam consuetudo quæ antiquitus apud nos tenebatur, dicebat, vel ad Dei alienationem ducatur. Is enim qui se cum apostolis esse vsque ad consummationem sæculi dixit, hoc videlicet etiam his qui post eos inspectores ecclesiæ sunt, reprobmittit. Non enim cum illis corporaliter perseueraturus erat vsque ad instantis sæculi transitum; quin & cum his qui in nomine eius duo vel tres congregandi erant, adesse perhibuit: & non utique tot multitudines zelo congregatas suæ pietatis, diuinæ intelligentiæ ac ducatus exortes desereret, quo minus viderent peruenisse vsq; ad perseuerantiam perfectionis ecclesiæ ipsius, quam exhibuisse sibi credidimus non habentem maculam aut rugam, aut aliquid

* Gr. nulla prohibi-
tione vetita
sunt.

* Gr. Cum
tamen per-
secutioni-
bus trans-
actis, & fide
cum liber-
tate ubique
prevalente,
generalia
quoque
Concilia
vsque ad
nostra tem-
pora facta
sunt, & ea
Canones e-
diderint de
pluribus
capitulis
longe mi-
noris mo-
mēti, quam
fit de ima-
ginibus dis-
putatio.

* Gr. a pri-
scis tempo-
ribus apud
nos viget,
in idem
tendit, at-
que ad Dei
alien. ducit.
Matth. 28.

Matth. 18.

ταυ ἵππ' ἃ ἀκρον τῆς ῥάβδου ἔκαστος, οὐ τῷ ξύλῳ τὸ σέβας προσαραγών, ἀλλὰ τὸ πρὸς τὸ κατέχοντα αὐτὸ πρὸς ἐνδεδυμένους. οὐτω πίνυτο τῆς ἀγίας ἔκλειου, καὶ ἰσπερ ἐνδεδυτο αὐτῷ μῆτρὸς τὸ ἀπεικόνισμα ἵππενόηται τῷ ἔκλειου, ἔκ τμήμαται. οὐτω τοῖς ἀνεκ-
θεν τῆς ἀγιωτάτων ἐκκλησιῶν πρὸς ἑ-
σῶσι τὰ ποιαῦτα ἄρεθ' ἐχθησαν, ἔκ οὐ-
δεμίας καλωσύνης ἔτυχον καὶ τοιμῆ-
τας τῆς διωγμῶν ἄρεθ' ἄλλοις, καὶ πῶ-
ἐν παρρησία τῆς πίστεως πανταχοῦ ἵπ-
κράτειαν, ἔκ σωθῶν οἰκουμηνικῶν μέ-
χει καὶ τῆς ἡμετέρας χυρεῖας ἡγομῶν,
ἔκ πλείονων κεφαλαίων πολὺ τῶ-
πρὸς τῆς εἰκόνων λόγου καταδεετέρον
καυόνας ἐκτεμῶν. οἷς ἐκ τῶ εἰκὸς
ἀνέξεται πρὸς πύτου ἔκ συγκεχωρη-
μῶν καταλιπεῖν, εἴπ' καὶ πῶ πῶν
ἰσπῶν τῆς πρὸς τῆς εἰδῶν μορ-
φαῖς, καὶ ἀπαγορεύσει τῆς φερομέ-
νας ἐν τῆς θείας γραφῆς ἢ πρὸ ἡμῶν
ἐκ παλαμῶν κραπίσαι αὐτὴ σωθήσεται
σωπαγαται, καὶ πρὸς πῶ τῆ θεοῦ
ἀλλοτελειῶν φέρεται. ὁ γὰρ τοῖς ἄποστο-
λοις σωτέσθαι εἰπὼν μέχει τῆς σωπε-
λείας τῆ αἰῶνος, δηλονότι ποδο καὶ τοῖς
μετ' αὐτῶν ἔκ ἐκκλησιῶν αὐτῶ ἵπποκο-
ποδοῖν ἐπαγγέλλεται. οὐ γὰρ δὴ ἐκεί-
νοισ σωματικῶς παραμῶν ἡμελλοῦ
ἔως τῆς ἐνεσῶτος αἰῶνος ἄρεθ' ἄ-
σεως. ἐπ' μὲν καὶ τῆς ἵππ' τῶ ὀνόματι
αὐτῶ δύο ἢ τρεῖς σωημένοις σωεί-
ναι εἰπὼν, ἐκ αὐτῶ πῶν πῶν (ἡλῶ
σωημένα τῆς εἰς αὐτῶν ὀσεθείας, ἀ-
μέτοχα τῆς θείας αὐτῶ ἵππ' πῶ καὶ
ὀδηγίας κατέλιπε, τῶ μὴ πρὸς καταρ-
πισμὸν τελειότητος τῆς αὐτῶ ἐκκλησίας
ἰδεῖν, ἡλῶ ἄρασῆσαι ἑαυτῶ πεπε-
καυῶ μὴ ἔχουσαν αὐτῶν ἢ ῥυτίδα,

ANNO
CHRISTI
787.

ANNO CHRISTI 787.

ἢ πρὸς τοιούτων· καὶ ὅτι ἐν ὀλίγαις ἢ ἀσημοῖς τῶν πόλεων ἔτι τοιούτου ἔθους κρατήσαντες, ἀλλὰ σχεδὸν μὲν εἰπεῖν ἐν πάσαις ταῖς χώραις, ἔν ταῖς περὶ φερανεστέρας ἔτι περὶ τευούσαις τῶν ἐκκλησιῶν. ὅτι δὲ ἀρχαῖον ὅτι ταῖς ἰσορειαῖς διηγήσας τῶν γραφῶν πολλὰς ἐν εἰκόσι τυποῦται, ἁρτίστοι ἐν ἀγίοις Γρηγορίου ἔτι Νύσσης λόγος, εἰς τὴν Ἀβραάμ ἔχων πλὴν ὀπταφίω, ἐν ᾧ πλὴν περὶ τῆς θυσίας ἔτι Ἰσαὰκ ἰσορεια ἀνελεῖται ἐν ζωγραφίαις διδάσκει. εἰ δὲ τὰ κατ' ἐκείνοις οὕτως, πολλὰ μᾶλλον τὰ τῶν δευτερονόμων οικονομίας θαύματα τε ἔτι παθήματα ποιῶντες ἐπὶ τὸν ἀναδείξεως, ὡς περὶ τῶν ἀγίων μυστηρίων αἱ ἀθλητικαὶ ἀνδραγαθίαι περὶ τὴν ἀναδὸν φέρουσαι τὸν ὄρθοντα, ὅτι ἐν ἀργῶς γερονεῖται ἀποδείκνυται καὶ ὅτι τῆς τῆς θρησκείας καὶ θαύματος μέρους τῆς ἀληθείας Ἀναστασίου ἀθλήσεως. ἀλλ' ἐκείνο ἴσως ἀν' εἰποις, ὅτι ἐλαβεῖται ἡμᾶς ἀναγκαῖα τῆς ἀγίας γραφῆς τὰ παραγγέλματα. οἷον· οὐ ποιήσεις σεαυτῷ εἰδωλον, οὐδὲ παντὸς ὁμοιώμα, ὅσα ἐν τῷ οὐρανῷ ἀνω, καὶ ὅσα ὅτι τῆς γῆς κατω, καὶ ὅσα ἐν τοῖς ὑδασι ὑποκάτω τῆς γῆς, οὐ ποιήσεις. οὐδὲ προσκυνήσεις αὐτοῖς, οὐδὲ μὴ λατρεύσεις αὐτοῖς, καὶ πάλιν· οὐ λήψῃ τὸ ὄνομα κυρίου τῆς θεοῦ σου ὅτι ματαιῶν. καὶ ἐν τῷ δευτερονόμῳ· μὴ ἀνομήσητε, καὶ ποιήσητε ὑμῖν αὐτοῖς γλυπτόν ὁμοίωμα, καὶ τὰ σὺν αὐτοῖς. ἀλλὰ πάντα πάντα φανερόν ἐστι τῶν νοῦν, τὸ πλὴν θεῶν φύσιν ἀνείδεόν τε εἶναι καὶ ἀκατάληπτον, ἔτι μηδενὶ ὁμοίω ἠγεῖται τῶν ὁρατῶν, σχημοῖς καὶ ὑπονοίας ἀργυρίους περὶ σωματικὰς

huiusmodi: licet non in paucis vel ignobilibus ciuitatibus, sed vt ita dixerim, pene in omnibus regionibus, & in illustribus ac principalibus ecclesiis huiusmodi more retento. Quod vero antiquum sit historicas narrationes scripturarum frequenter in imaginibus formari, probat sanctæ memoriæ Gregorii Nyssæ sermo, de Abraham habens superscriptionem; in quo de sacrificio Isaac historiam in picturis assumptam docet. * Quod si secundum illos taliter se res habet, multo magis dominicæ dispensationis miracula & passionis huiusmodi debent consequi * approbationem, quemadmodum & sanctorum martyrum triumpho certaminum, qui ad zelum bonum adducunt aspicientes. Quod manifeste factum ostenditur etiam in fortissimi & mirabilis testis tatis Anastasii certamine. Sed illud fortasse dixerit aliquis, * tueri necessarium nobis sanctæ scripturæ præcepta. Vtputa: Non facies tibi idolum, neque omnem similitudinem, quæcumque in celo sursum, & super terram deorsum, & quæcumque in aquis subter terram. non adorabis ea, neque seruias illis. Et rursus: Non accipies nomen Dei tui in vanum. Et in Deuteronomio: Neque inique agatis, & faciatis vobis ipsis sculptilem similitudinem, & quæcumque illis. Sed hæc omnia manifestum habent sensum, quod diuina natura * sempiterna sit atque incomprehensibilis, & nulli similis æstimanda eorum quæ ingenii ferenda ad corporales

* Gr. Quod si gesta illorum ita, multo, &c.

* Gr. ex-preflionem.

* Gr. veteri Exod. 20.

Dent. 5.

* Gr. forma carens sit,

* Gr. vt nequis contie-

curis & suspitionibus ducatur ad corporeas conceptiones.

Dent. 5.

Añ. 17.

Exod. 20.

1. Cor. 3.

* Gr. ad. aut cultum, aut latriam

* Certe enim latriæ cultum non exhibendum huiusmodi re-

opiniones. Prædicēs enim Moyses, custodite valde animabus vestris, quia similitudinem non vidistis in die qua locutus est Dominus ad vos in Choreb de medio ignis. Hæc prædicens, intulit statim: Neque inique agatis, neque faciatis vobis ipsis sculptile, & quæ cum ipsis: recordatus vituli confectionis quæ facta fuerat, atque precauere hortatus, ne & ipsi secundum Ægyptiorum consuetudinem, quam sciebant, ad talem laberētur impietatem, & diuinitatem æstimarent similem istis. Hoc enim & magnus Apostolus in concione facta apud Athenienses perhibuit: Genus ergo cum simus Dei, non debemus æstimare auro aut argento aut lapidi, sculpture artis & cogitationis hominis, diuinum esse simile. eidemque sensui continuat: Et ne accipias nomen Domini Dei in vanum: id est, ne voces & æstimes Deum quod non veraciter hoc est, sed frustra opinionem & cognomen tale promeruit. Sed nobis, ait magnus Apostolus, Vnus Deus Pater ex quo omnia, & vnus Dominus Iesus Christus per quem omnia, & vnus Spiritus sanctus in quo omnia: non naturali alteritate pro præpositionum commutatione inducta. Absit. tria enim vnus Deus cum alterutris intelligitur, vt docet Gregorius sapiens. Nulli ergo nomen quod est super omne nomen * populus Christi vsque hodie, excepta sancta & vitæ principali Trinitate, applicuit. Absit. * Nam vbi nos seruire talibus diuina scriptura prohibet, & alienos seu exortes a tali vult errore modis omnibus exhiberi.

ἰσολήψας. ὡς εἰπὼν ἄλλο, ὅτι ὁμοίωμα ἐκ εἶδετε ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ἢ ἐλάλησε κώελος πρὸς ὑμᾶς ἐν Χωρῆ ἐν τῷ ὄρει ἐκ μέσου ἕ πυρός· ταῦτα ὡς εἰπὼν, ἐπήγαγεν ὡς οὐκ ἀπομόνητε, καὶ ποιήσατε ὑμῖν αὐτοῖς γλυπτόν, & τὰ σὺν αὐτοῖς. ποδο μὲν ἀναμνησκῶν τῆς γενουμένης τῆς μόρου κατασκευῆς, ποδο δὲ ἀσφαλίζουμένης, ὡς μὴ καὶ αὐτοῖς καὶ πῶ τῷ Αἰγυπτίῳ συνήθειον, ἡ δὲ ἐγίνωσκον, ὡς τὴν τοιαύτην καταλιθῆσαι ἀσέβειον, καὶ τὸ θεῖον ἠγεῖσθαι τοῦτοιοῖς ὁμοίον. ποδο γὰρ ὁ ὁμοῖος ἀποσολος ἐν τῇ πρὸς Ἀθῆνας οἰσὶν Δημητρίου Φησί· ἄλλος οὐκ ἰσὸς ἀρχόντες τῆς θεοῦ, ἐκ ὁφείλουσιν νομίζεν, χρυσῷ ἢ ἀργύρῳ ἢ λίθῳ, χρυσῶματι τεχνῆς & ἐνδυμῆσεως ἀνθρώπου, τὸ θεῖον εἶναι ὁμοίον. τῆς δὲ αὐτῆς ἐννοίας ἔχεται & τὸ οὐλήψας τὸ ὄνομα κώελος & θεοῦ ὅτι ματαίω. τοῦτέστιν, ἐκ ἐλάσης & ἠγήση θεοῦ, ὅτι ἐκ ἀληθείας ἔπο ἰσὸς ἄλλο, ἀλλὰ ματαίω ἰσωνοίας καὶ ἐπισημίας τοιαύτης ἠξίωται. ἀλλ' ἡμῖν, ὡς ὁ μέγας διδάσκει δόξολος, εἰς θεὸς ὁ πατήρ, ὅς οὐ τὰ πάντα· καὶ εἰς κώελος Ἰησοῦς Χριστός, δι' οὗ τὰ πάντα· καὶ ἐν πνεῦμα ἀγίον, ἐν ᾧ τὰ πάντα. οὐ φησὶν εἶναι ὁμοῖος διὰ τῆς τῆς ὡς εἰπὼν ἐναλλαγῆς εἰσαγωγῆς μὴ ἄλλοις· τὰ γὰρ τελεῖ εἰς θεὸς μετ' ἀλλήλων νοοῦμενα, ὡς διδάσκει Γρηγόριος ὁ σοφός. οὐδενὶ οὐκ ἔστι ὄνομα τὸ ἰσὸς πάντων ὄνομα, ἢ τὸ σέβας, ἢ τὴν λατρείαν ὁ λαὸς & Χριστοῦ μέγας & σήμερον, πᾶσι τῆς ἀγίας & ζωαρχικῆς τελεῆδος, ὡς εἰρήνη· μὴ ἄλλοις. πάντως γὰρ ἅμα τὸ λατρεῖν τοῖς πλουτοῖς ὡς εἰσὶν εἰσα ἢ θεῶν γραφῆ, τὸ ἀλλοτερον ἡμῶν καὶ πάντη ἀμέτορον πρὸς τὴν τοιαύτην πλάττω περίσπον.

ANNO CHRISTI 757.

περόδηλος μὲν γὰρ τῶν εἰδώλων λατρείας ὁ ἕξτος. παρ' ἡμῖν δὲ ὡσαύτως εἰς θεὸς τὸ προσκυνοῦμενον, μία τε καὶ ἡ εἰς αὐτὸν πίστις, καὶ ἐν τῷ σωτήριον βαπτίσματι οὐτω μία ἡ προσερχομένη αὐτῷ λατρεία. ὡς ἡμῖν, καὶ δὲ ὡσαύτως ἐδοξαίεν ἐν τῷ ἱεροῦ διποσολων, ἐπεφύλακται. ἢ τε τῶν ἀνέσεως θυσιῶν, καὶ διὰ Χριστοῦ ἀναφέρειται τῷ θεῷ καὶ πατρὶ ὁ θεὸς ἐφ' ἑαυτὸν, τοῦτέστιν ὁ τῷ χιλιῶν καρπὸς ὁμολοῦντων τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. καὶ ἡ ἐν τοῖς ζωοποιῶν μυστηρίοις θεοτάτη ἑράδαις, καὶ προεμίωσε Μαλαχίας ὁ προσφῆτης ὡς ἐν προσώπου φήσας τῷ θεῷ ὅτι διὰ ἀναπολῶν ἡλίου, ἐμέγχε θυσιῶν, δεδῶξασαι τὸ ὄνομα μου ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐν παντὶ τόπῳ θυμίαμα προσάγειται τῷ ὀνόματι μου, καὶ θυσιῶν καὶ θυσιῶν. οὐδεμία ποίνω συγκατάθεσις κατὰ θεοῦ, ἢ ἡρωῦ τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας μὲν εἰδώλων. μή γένοιτο. αὐτὴ μὲν γὰρ εὐλοῖ καὶ ἐδραῖωμα τῆς ἀληθείας διποσολικῶς καὶ τῶν ὀνομασται. τῶν δὲ εἰδώλων τὰ ὀνόματα ἕξολοσφῶσθαι διποσολικῶς ὅτι παῖς τῶν οἴκων Δαβὶδ, τοῦτέστι τῆς ἐκκλησίας Χριστοῦ, οὗ οἶκος ἐσμεν ἡμεῖς, τῆς παρὰ τῆς πίστεως αὐτῆς διδοιχθήσεται. τοῦτοίς πάντως προσεθήσεται τὰ ἐν τῇ λεγομένη Σολομῶντος σοφία, ἐπὶ τὰ παρὰ τῷ μεγαλοφῶν καὶ μύθῳ Ησαΐα. ἐκεῖ μὲν γὰρ λέγει. Ἐρχοῖ πορνείας ἰπνοῖα εἰδώλων. * Ἐφείσας ὁ αὐτῶν φθορὰ ζωῆς. οὐτε γὰρ ἀπὸ τῶν εἰδώλων, οὐτε εἰς τὸ αἰῶνα ἔσται. κενοδοξία γὰρ αἰσθητῶν εἰσῆλθεν εἰς τὸν κόσμον. ἐδὲ τῶν σωτῶν αὐτῶν τὸ τέλος ἐπενοήθη. καὶ τὰ ἐξῆς. παρὰ δὲ τῷ προσφῆτι. αἰχμαλωτίζονται ὅσοι πλάσσαντες θεόν,

Denique manifestus est idolorum seruitutis modus. Apud nos autem vnus est Deus adorandus, & vna & eadē in ipsum est fides, & vnum ac salutare baptismum: sic & vna quæ offertur ei seruitus a nobis, sicut traditum est a sacris apostolis, & conseruatum; sacrificiumq; laudis, quod per Christum referendum est Deo & Patri, vt diuinus ait Apostolus, id est labiorum fructus confitentium nomini eius; & diuinissima traditio quæ est in viuificis mysteriis, quam prænūciauit Malachias propheta quasi ex persona Dei locutus: Quia ab ortu solis vsque ad occasum glorificatum est nomen meum in gentibus, & in omni loco incensum offertur nomini meo, & sacrificium mundum. Nullus igitur est consensus templo Dei, id est ipsius ecclesiæ cum idolis. Absit. Hæc est enim columna & firmamentum veritatis, vt apostolice nuncupata est: idolorum autem nomina exterminabuntur a terra, propheta Zacharias clamat: quando omnis locus domui Dauid, id est ecclesiæ Christi, cuius domus nos sumus, * per receptionem fidei eius aperietur. His vtique addentur tam ea quæ sunt in sapientia quæ dicitur Salomonis, quam & illa quæ apud magniloquum reiacent Isaiam. Ibi enim dicitur: Initium fornicationis excogitatio idolorū. Adinuentio autem eorum corruptio vite. Neque enim erant ab initio, neque in saculum erunt. Inani enim gloria hominum introiuit in mundum, & ideo breuis eorum finis excogitatus est; & cetera. apud prophetam autem: Confundentur qui fingunt Deum

bus, addendo scriptura, alienos nos & omnino exortes ostendit a tali errore.

Hebr. 13.

Malach. 1.

2. Cor. 6.

1. Tim. 3.

Zach. 13.

* Gr. receptioni

Sag. 14.

* Gr. introiuit

Isai. 44.

* ἰπνοῖα

Anno Christi 787.

& sculpunt : & omnes vnde facti sunt , exsiccati sunt , & surdi ab hominibus facti sunt , & ea quæ cum ipsis efferuntur , fabri lignariæ artis excogitatio : & lignorum quæ in ministerium hominibus sunt , * efficientia in viri formam , & publicatio amentia eorum qui adorant ea quibus infertur . Videte , non dicetis , quia mendacium in dextera mea est . quod ad præscriptæ impietatis destructionem intulit . Nos ergo scientes & credentes in Filium Dei , qui est veritas & dextera Patris , alieni a prædicta prophetæ damnatione ostendimur . & secundum hoc opportune propheticum verbum dicam ; Quid paleæ ad frumentum ? Quæ familiaritas non subsistentis leuitatis , quæ ventilatur a spiritibus nequitia , eorum qui seruiunt creaturæ potius quam creatori , ad veræ Dei cognitionis * alumnus in omni plebe Christi inuenitur ? Illi enim de quibus hæc Isaias dixit , super vertices montium immolabant , & super colles sacrificabant , subtrus quercum & populū & arborem obumbrantem : quia * bene tegit , quemadmodum alius prophetarum Isaiæ coæuus clamat . Populus autem Christi regem sæculorum incorruptibilem , inuisibilem , solum & sapientem Deum adorat in aula sancta eius , adorationem in spiritu & veritate faciens , omnemque laudem & glorificationem viuificæ Trinitati incessanter offerens . Brevis autem finis idolorum , quem sapientia concionatur , id est horum demolitio , & quod non in sempiternum mancant , non a-

* Gr. transf. mutatio

Jerem. 23.

* Gr. nutritium fermonem , qui in omni Isai. 65.

* Gr. bonum regummentum, Q. 4.

1. Tim. 1.

καὶ γλύφοντες· καὶ πάντες ὅθεν ἐγένοντο ἔξηραίνοντο, καὶ κωφοὶ ἕνεκα ἀνθρώπων ἐγένοντο, καὶ τὰ σὺν αὐτοῖς τέκνονος ζυλοφυρμικῆς τέχνης ἑπίνοια, καὶ ξύλων ἧστὶς εἰς ὑπερησίου ἀνθρώποις μεταποιήσεις εἰς διδρὸς μέρφωσιν, καὶ θρίαμβος τῆς δυνάμεως ἧστὶς προσκυνούτων αὐτοῖς. οἷς ἐπιφέρειται· ἴδετε, ἐκεῖ εἰρήνη, ὅτι ψεδδος ἐν τῇ δεξιᾷ μου. ὅτι τῆς προγεγραμμένης ἀσεβείας ὡς ἀναστρεπτικὸν ἐπιτήραγμα. ἡμεῖς οὐκ εἰδοτες καὶ πιστεύοντες εἰς υἱὸν τοῦ θεοῦ, ὅς ἐστιν ἀληθὴς καὶ δεξιὰ τοῦ πατρὸς, ἀλλότριοι τῆς εἰρημότητος τοῦ θεοῦ δὲ ἀκνύμεθα κατακρίσεως. καὶ κτλ. ποδοδικαίερος τὸ θεοφιλικὸν ῥήμα ἐστὶν ἢ τὰ ἄλλα πρὸς τοῦτον; τίς οἰκειότης τῆς ῥιπιζομένης ὑπὸ ἧστὶς πνευμάτων τῆς πονηρίας ἀνυποστάτου κουφόπιδος ἧστὶς λατρευόντων τῇ κήσῃ παρὰ τὸ κήσαντα, πρὸς τῆς ἀληθοῦς θεογνωσίας ἐξοφίμων λόγον, ὅτι ἐν παντὶ τῷ λαῷ τοῦ Χριστοῦ ἀρεσκόμενοι; ἐκεῖνοι μὲν ἧστὶς, πρὸς ὧν ταῦτα ὁ Ἡσαίας φησὶν, ἐπιπὰς κορυφαί ἧστὶς ὀρέων ἐθυσίαζον, ἐπιπὰς τῶν βοιωοῖς ἐθυσίαν, ὑποκάτω δρυὸς καὶ λάλης καὶ δένδρου συσκιάζοντος ὅτι κελὸν σκέπη, ὡς ἐπὶ τὸς πρὸς θεοφιλικὸς σύγχρονος τῷ Ἡσαίᾳ φησὶν. ὁ ἡ λαὸς τοῦ Χριστοῦ τῷ βασιλεῖ τῶν αἰώνων ἀφθάρτω, ἀοράτῳ, μόνῳ σφῶν θεῷ προσκυνεῖ ἐν αὐτῇ ἀγία αὐτῆ, τῶν ἐν πάλμασι τῆς ἀληθείας προσκυνήσιν ποιούμενος, πᾶσαν τε ἀνεσαν καὶ δόξολογίαν τῇ ζωοποιῶν τελεῖ διπροσφῆρον διλωκῶς. τὸ δὲ πρὸς τῆς σφῶν δειγερθόμενον τὸ εἰδῶλων σὺντομον τέλος, ἡτοῦ ὁ πούτων ἀφανισμός, ἐτὶ μὴ εἰσαεῖ αὐτὰ διαμεῖναι, ἐκεῖ ἀλλο

ANNO CHRISTI 787.

787

ANNO
 CHRISTI
 787.

λοθεν η εκ της επιφανειας γεγονε τε
 μεγαλου θεοκα σωτηρος ημω Ιησοδ
 Χριστοδ, ωδ η εκκλησια αυδ δπο πε
 ρατων εως περατων της οικουμηνης των
 αιμακ αυδ δευποικησα, δια παντος
 εν βισεβεια ομολογει κη δοξαζει. ουδεν
 ουδ της εν κεινους γεγραμμενης τει
 δωλων καταγνωσεως ο γνησιος & λη
 θης της τειδδης προσκυνητης λαοδ &
 Χριστοδ εις εαυτην επισυρεται, κη τει
 αγιων ανδρων εικοναδ εχην παρδ δα
 μνησιν τει αυτων δερετης. ωσπερ ουδε των
 μακαριωδ αποστολων Παυλω τει εν σαρ
 κη απαγροβλονη δευποικη, & ποις κη
 νομον δικαιοδξ βελοιδυοιδ επιτημω
 νει, κη δευποικη τει Τιμοθεον, νομικωδ
 τε δευποικησασαι, & θυσιδου εν των ναω
 προσαγαγειν, μωμωδω επιγαζινα &
 κατακρισιν. ου γδ απλωδ τα δποτελου
 μωρα σκοπειν χηη, δλλα πανταχοδ ο
 σκοποδ τει προσελοντων δοκιμαζεται.
 & η απλαδ αφησι τει ποιεντα, η ποιαν
 τον καταδικαζει. ει γδ μη ετο ακριβωδ
 παραφυλαξοιτο, ταχα ουδε αυδ τε
 θεοδ τε προσεταγμαδ ακατηρητον πα
 ποιδ απιστοιδ γηησεται. ει γε γλυπτον,
 η ρουωχων βυτην απαγροβλοντοδ τε νο
 μου, τα κατασκιαζοντα το ιλασηειον
 επι της κιβωτοδ χειρουειμ δοξηδ, ωδ ο
 αποστολοδ ονομαζει, ποιαντιδ ιωηρηον
 κατασκιαηδ. οιδ κη των θειων εποχει
 δται δοξασαι ουμονον εκ της γε φηδ δι
 δασκομεδα, δλλα κη ο μακαλειοδ Α
 θανασιοδ το ψαλμικον ερωμωδων ρη
 τον, ο καθημεροδ επι τει χειρουειμ εμ
 φανηδι, ποιαντιδ παρ αυτων παρα
 διδωσιν εννοικη. κη ποι κεινων τει χη
 ρουειμ τα δεχετυπα αγωσα των φυ
 σιν αιθεροποιδ πανταπασιν οντα. πνυ
 μα γη & πυρ ιωαρχοισι, κη πασιδ
 Concil. Tom. 19.

liunde quam ex apparitione fa
 ctum est magni Dei & saluato
 ris nostri Iesu Christi ; quam
 ecclesia eius , quæ a finibus vs
 que ad fines orbis terræ sangui
 ne eius acquisita est , semper
 pie sentiens confitetur & glo
 rificat. Nihil ergo reprehensio
 nis idolorum , quæ in illis scri
 pta est , germanus & verax Tri
 nitatis adorator populus Chri
 sti in semet attrahit , sancto
 rum virorum imagines habendo
 ad rememorationem virtu
 tis eorum : quemadmodum nec
 beato Paulo apostolo carnis pro
 hibenti circumcisionem , & eos
 qui secundum legem iustificari
 volebant , increpanti , culpam a
 liquam infert aut crimen , quod
 circumciderit Timotheum le
 galiter , quod totonderit , at
 que in templo sacrificium ob
 tulisse claruerit . Neque enim
 quæ patrantur , simpliciter in
 tueri oportet ; sed vbique inten
 tionem * gestorum conuenit
 comprobati . Nisi enim hoc di
 ligenter obseruetur , fortasse nec
 ipsius Dei præceptum sine ca
 lumnia penes infideles efficie
 tur . * Quod autem sculptiles le
 ge interdicante , qui obumbra
 bant propitiatoriu super arcam
 cherubim gloriæ , vt Apostolus
 nominat , talis * essent facturæ
 quibus & diuinam quoque glo
 riam * contineretur , non solum
 ex scriptura discimus , sed & bea
 tus Athanasius illud psalmi di
 ctum interpretans , *Quis sedes su*
per cherubim , appare ; talem de
 illis tradidit intelligentiam . Et
 certe illorum cherubim princi
 palia ignota sunt omnimodis
 natura hominibus : spiritus enim
 & ignis existunt , & ab omni
 T t

* Gr. geren
 tium con
 uenit pro
 bari , quæ
 agentem
 vel etimine
 absoluit ,
 vel contra
 damnat.
 * Gr. Siqui
 dem scul
 ptile siue
 constabile
 lege inter
 dicente.
 Hebr. 9.
 * erant
 * infidere,

Psal. 79.

corporali formatione atque natura extranea. Quæ enim de illis corpulentius a propheta dicta sunt, symbolicum & excellentem sensum habent, aliter intelligi * valentia secundum venerabilem rationem, & id quod incorporalia decet. Illudque dicere necessarium est, quoniam nequaquam Christiani eorum qui sibi sunt secundum carnem agnati, noti vel affines, speciem depingentes, colunt, aut aliquo reddunt dignos honore. Sed neque imperialium præceptorum potestati succumbentes talia excogitauerunt, super quibus iuste accusantur illi, qui dicentes se esse sapientes, stulti facti sunt, & mutauerunt gloriam incorruptibilis Dei in similitudinem imaginis corruptibilis hominis, ut ait Apostolus: ita ut etiam ex hoc plane modo demonstretur, quod * calumnia quæ scripturæ inest, nobis non possit aptari. Ergo si pius de diuinitate opiniones ad corpulentias transferentes, & ea quæ Deo decibiles gloriæ atque seruitutis sunt, deferentes, aut secundum aliquid omnino minorantes de huiusmodi causa ostensi fuerimus, bene utique circumafferri haberent ea quæ occupant & abstrahunt nos a cultura & sedulitate, qua circa vnum & verum vtimur Deum. quod nunc e contrario videmus factum. Intendens enim quis cum disciplina imagini cuiusdam sanctorum, quemadmodum conueniens est, gloria tibi Deus, dicit, sancti cuiuslibet nomen adiiciens: ita vt per hunc quoque modum compleatur quod in oratione dicitur a nobis, quo & per inuisibilia & visibilia glorificetur sanctissimum nomen Christi.

* Gr. analogicum

* Gr. non valentia

Rom. 1.

* Gr. accusatio, quam inferre scriptura, nobis

ANNO CHRISTI 787.

σωματικῆς σχηματοειδίας ἀλλοτρίαν καὶ φύσεως. τὰ γὰρ ὡς αὐτῶν σωματικῶν ἦσαν τῷ θεωρητικῷ λεγόμενα, συμβολικῶς ἐκείνων ἐν τῷ ἐννοίᾳ ἐκείνῃ, ἐπέκειντο νοῦν ἀναγκῆς. ὅθεν ἀσωματοῖς πρέποντα μὴ δυνάμενα λόγον, καὶ ἐκείνῳ δὲ εἰπεῖν ἀναγκαῖον, ὅτι οὐδαμῶς Χριστιανοὶ τῶν κατὰ σάρκα θεωρητῶν ἢ γνωρίμων καὶ φίλων τὸ εἶδος ἀναγκάφοντες σέβουσιν, ἢ πῆμης πνεύματι ἀξιοδοῦν. ἀλλ' οὐδὲ βασιλικῶν προσεγγισμάτων ὑποκύνσαντες ἕξοσι, τὰ ποιῶντα ὑπονόησαν, ἀπὸ δικαίως ἐγκαλουῦνται ἐκείνοι, οἱ φάσκοντες εἶσοφοὶ, ἐμωραίνοντες, ἐκείνων δὲ δόξαν τῆς ἀφάρτου θεοῦ εἰς ὁμοίωμα εἰκότος φανερῶς ἀνθρώπου, ὡς φησὶν ὁ ἀπόστολος. ὡς ἐκ τούτου δεικνύει τῆς ἰσοπέτου σαφῶς, ὅτι πρὸς ἡμᾶς ἀναρμοσον εἶναι τὴν θεωρητικὴν τῆς γραφῆς κατηγορίαν. εἰ μὲν οὖν ταῦτα ὡς τῆς θεοῦ βίσεως ὑπολήψεις πρὸς τὸ σωματικῶν μεταπεδύμενοι, ἢ τὰ τῆς θεοπροποῦς δόξης πρὸς λατρείας καταλιπόντες, ἢ κατὰ πρῶτον ὅλους σμικρῶντες ἐκ τῆς τοιαύτης δεικνύμεθα ὑποδοξίας, καλῶς δὲ εἶχε θεωρητῶν ἀπαχολοῦντα ἡμᾶς ἐκ ἀφίλοντα πρὸς ἑνα καὶ ἀληθινὸν θεὸν σεβασμιότητος καὶ προσεδρείας. νῦν δὲ ποιῶντων ὁμοίωσιν ὁμοίωσιν. πρὸς βλέπων γὰρ πρὸς μετ' ὁμοίωσιν εἰκότι ἡνὸς τῶν ἀγίων, ὡς τὸ εἶκος, δόξα σοὶ ὁ θεός, λέγει, ἔστι ἀγίος τὸ ὄνομα πρὸς εἰς. ὡς καὶ διὰ τῆς ἰσοπέτου τούτου πληροῦσαι τὸ ἐν τῇ ἀναγκῇ λεγόμενον ὡς ἡμῶν, ἵνα καὶ δι' ὁμοίωσιν καὶ δι' ἀσωματων δόξασται τὸ πανάγιον ὄνομα τῆς Χριστοῦ.

ANNO
CHRISTI
787.

ἀλλ' οὐδὲ θεὸν πᾶσι ἅγιων ἀνδρῶν
καλεῖν ἀνεχόμεθα· καὶ τοῖς κλειῶς ἐ-
μόνου ὄντος θεοῦ τῆς ποικίλης προσω-
μίας τοῖς ἀαρρησασιν αὐτῶ μεταδίδόν-
τος, ὡς ἐν τῇ ἱερωγίᾳ τῆς ψαλμῶν ἀναγέ-
γραπται βίβλῳ. οὔτε πάλιν ὡς ἰκανῶ
ἔχον νομίζοντες θεογνωσίας βεβαίωσιν
ταῖς ποικίλαις εἰκόνας, κατὰ φρονοδιδυ-
μῆς ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τῆς θεοῦ σωδρο-
μῆς, ἐπεὶ ἐν αὐταῖς ἡμέρας ἐ νυκτὸς,
ψαλμικῶς ἢ μᾶλλον εἰπεῖν, ἐσπέρας ἐ
πρωῖν ἐ μεσημβρίας ἀλογεῖν τὸ θεόν,
καθὼς φησὶν ὁ Δαβὶδ, ἐ μάλιστα ἐν
τῷ καιρῷ τῆς δεῖας μυσταγωγίας ἐ λη-
τουργίας· ἀλλ' ὡς ἀσφαλῶς ἐπιστάμε-
νοι ἐκ ἀλλοθεν ἡμῖν τὴν ἐλπίδα παρ-
εργίνεσθαι τῆς σωτηρίας, ἢ ἐκ τῆς πρὸς τὸ
μόνον ἀληθινὸν θεόν (ὅ ἐν τῆς ἀδελφικῆς προσ-
κυνοῦμενον δισεβοῖς πίστεως καὶ ὁμολο-
γίας, τῆς μὲν ἐν καρδίᾳ συνισταμένης,
τῆς δὲ διὰ σώματος παροφερομένης·
καρδίᾳ ἢ πνεύματι εἰς δικαιοσύνην,
σώματι δὲ ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν·
διὰ πάντας τὴν αἰώνιον αὐτῶ τῆς ποιή-
σαντος ἡμᾶς θεοῦ ἐν τῷ σώματι ἔχοντες,
ἐ τὰς ὑψώσεως αὐτῶ ἐν τῷ λαυρῷ φέ-
ροντες, παρὸς ὅ λαὸς ἔχει τοῦ ἰππὶ τῆ με-
τάληψεν τῆς παναγίου αὐτῶ σώματος ἐ
αἵματος, δι' ὃν τὴν μνήμην ἔθανάτου
αὐτῶ ἐ τῆς ἀναστάσεως καὶ τὴν αὐτῶ τε-
λοδιδυμῶν ἀφάρδου, ἀκορέτω ἐπιθυμία
ἐ θεοκινήτω αὐτοῦ κατεπέργον) μᾶλ-
λον, ἢ ἐπὶ τὰς πηγὰς τῆς ὑδάτων ἢ ἐ-
λαφος. ἀλλὰ μὴδ' ἐκείνο σκαμδαλι-
ζέτω πᾶσι, τὸ ἐμπαροῦν τῆς εἰκόνων
τῆς ἁγίων φωταγωγίαν γίνεσθαι ἐ δὴ-
δη θυμίαςιν. συμβολικῶς γὰρ τελεῖσθαι
τὰ ποικίλα πρὸς πᾶσι ἐμείνων ἐπε-
νοήθη, ὡς μὲν Χριστοῦ ἢ ἀπάπτωσις, ὡς ἐ
illorum excogitata sunt, quorum cum Christo requies est, quorum

Sed neq; Deum quemdam san-
ctorum virorum vocare pati-
mur: quamquam huiusmodi ap-
pellationem is qui proprie so-
lus & vnus est Deus, illis qui fi-
bi placuerint, largitus sit, quem-
admodum in sacro psalorum
scriptum est libro. Neque rur-
sus vt sufficientem habere nos
arbitrantes Dei cognitionis cer-
titudinem, tales imagines, par-
uipendimus vel spernimus con-
cursum qui in ecclesiis Dei fit;
sed die ac nocte, imo vt cum
psalmo dixerim, vespere & ma-
ne & meridie Deo benedici-
mus, & maxime in tempore di-
uini sacrificii ac officii: Quin
potius vt liquido scientes, non
aliunde nobis spem prouenire
salutis, nisi ex pia fide & con-
fessione quæ in vnum Deum,
qui in Trinitate adoratur, effi-
citur: quarum vna quidem in
ore profertur: (*Corde enim cre-*
ditur ad iustitiam, ore autem
confessio fit ad salutem) semper
laudem ipsius Dei qui fecit nos,
in ore habemus, & exaltationes
eius in faucibus ferimus, om-
nisque plebs Christi ad perce-
ptionem sanctissimi corporis e-
ius & sanguinis, per quæ me-
moriæ mortis eius & resur-
rectionis secundum ipsius ce-
lebramus traditionem, insatia-
bili desiderio & diuinitus mo-
ta industria perurgetur magis,
quam ceruus ad fontes aqua-
rum. Sed nec illud scandalizet
quosdam, quod ante imagines
sanctorum luminariorum con-
cinnatio & suaui odoris thy-
miamata fiunt. Symbolice nam-
que talia celebrari ad honorem

Psalm. 81.

Psalm. 54.

Rom. 6.

Psalm. 149.

Psalm. 41.

Homil. in
40. marty-
res.

* Gr. reple-
tionis

Matth. 18.

* cum hoc
imp.

* Gr. totæ

* Gr. omni-
no dandæ
non sunt
aures;

honor in eum recurrit: hoc probante Basilio sapiente, quia honor circa bonos confuorum approbationem habet benevolentia erga communem exhibitæ Dominum. Indicia sunt namque sensibilia lumina diuini ac sine materia luminis dati: porro aromatum incensum purissima & totius sancti Spiritus inspirationis & * refectio- nis insigne. Et hæc quidem veluti contra emergentes opposi- tiones & contradictiones, quæ quasi ex scripturis prætendun- tur, scribenda considerauius; rogantes, vt id quod sine scan- dalo & turbatione populi sit, omnimodis perfequamini: præ- fertim cum, ne vnus ex mini- mis contemnatur, præcipiat Dominus; similiter autem & ne scandalizetur, * importabilem ferat & terribilem iis qui hoc fecerint, damnationem. Nunc autem & ciuitates * omnes & multitudines populorum non in paucis super hoc tumultu consistunt: in quo ne nos obnoxii appareamus, omni studio procuremus. Præ omnibus prouidendum est nobis, quod mentem meam commouet, ne occasionem elationis hinc capiant ii qui contra fidem nostram inimici sunt crucis Christi, dicentes, quod vsque nunc Chri- stiani errassent. Nisi enim hoc idololatriam esse cognouissent, nequaquam modo manufacto- rum abiectio fecissent. Quod quantam iniuriam & depositio- nem inferat fidei quæ in Christum est, vnusquisq; confessus extiterit. Siquidem & hoc quasi quid verisimile profecto dicturi sunt, quoniam his qui semel errauerunt, * omnino persuaderi non poterit; quippe penes quos veritas non est.

ἡ τιμὴ εἰς αὐτὸν ἀνατρέχῃ· τὸ τοῦ λέγον-
τος Βασιλείου ἔσοφος, ὅτι ἡ χάρις τοῦ
ἀγαθοῦ τῶ ὁμοθυλῶν τιμὴ δὲ πᾶσι
ἔχῃ τῆς χάριτος κοινὸν δεσποτικὴν βί-
νοιας. σύμβολον μὲν τὰ αἰδητὰ φῶτα
τῆς αὐτοῦ ἐθείας φωτοδοσίας ἢ τῆς
ἀρωμάτων ἀναθυμιάσεως, τὰ ἀραιφροῦς
ἔλῃς τῆς ἀγίου πνεύματος ἀπειρίας
τε καὶ πληροφύσεως. καὶ ταῦτα μὲν ὡς
χάρις τῆς ὑποφωτιστικῆς ἀνηψέσεως, καὶ
τῆς ἐκ τῆς γραφῆς δίδου προειρημένου
ἀπλοῦτος ἀφ᾽ ἑαυτοῦ ἀειδιδόμενος, ἀφ᾽ ἑ-
καυτῶν τῶ ἀσκυδαλιστῶν τοῖς λαοῖς
καὶ ἀπ᾽ ἑαυτῶν παντὶ ὄσπῳ μετὰ δὴ
κείνῳ ἡμᾶς, ὅπως καὶ τῆς μικρῆς ἐξου-
σῆς κατὰ φρονεῖν παραγγέλλει ὁ κύ-
ριος· ὁμοίως δὲ καὶ τὸ σκυδαλιστῶν
ἀφόρητον ἐφοβερῶν τοῖς τοῦτο ἡρώ-
τοις ἐπάγει κατὰ κρισίν. νῦν δὲ πόλεις
ὄλαι ἐπὶ πληθὺν τῶν λαῶν ἐκ ἐν ὀλί-
γῳ πᾶσι τοῦτο θυροῦ τῶν τυχαλοῖσιν·
οὐ ἡμεῖς μὴ ἀίποι φανῶμεν διὰ πάσης
ποιμασίμεθα ἀποστόλης. ἵνα ἔρ᾽ ἀπαντα ἢ
προνοητέον ἡμῶν, ὅπως μου κατασείει
πῶν δαίνοισιν, τῆς μὴ ἀφορμῆς ἐπαρ-
σεως ἐνπεδῶν λαβεῖν τοῦ καὶ τῆς πίστεως
ἡμῶν, τοῦ ἐχθροῦ τῆς σαυροῦ τῆς Χει-
σοῦ· ὡς ἐ λέγειν αὐτοῦ, ὅτι μελεῖ
νῦν ὁ Χριστιανοὶ ἐπὶ ἀνωπύου. εἰ μὴ τῆς
εἰδωλολατρείου ἠδύσαν τὸ τοιοῦτον, ἐκ
αὐτῆς τῆς πῶν χροπονητῶν ἀπο-
βολῆς ἐποήσαντο. ὅπως πῶν ὕβριν
καὶ κατὰ φρονεῖν προεβίβεται τῆ εἰς
Χριστὸν πίστι, πᾶς τις ὁμολογήσει. παύ-
τως τῆς καὶ ποδο κατὰ τὸ εἰκὸς λέ-
γειν αὐτοῖς ἔσται, ὅτι τοῖς ἀπ᾽ ἑπὶ ἀνω-
μύοις ἐκ ἔστιν ὄλως πείθεσθαι, ὡς
τῆς ἀληθείας ἐκ οὐσῆς παρ᾽ αὐτοῖς.

ANNO
CHRISTI
787.

ANNO CHRISTI 797.

ἢ δὲ, ὅτι καὶ αὐτοὶ ἐπὶ πάντα βίσε-
 βέσαστο καὶ φιλόχριστοι ἡμῶν βασι-
 λείας σήλω δληθῶς τῆς οἰκείας φιλο-
 δείας, πλὴν περὶ τῆς βασιλείων λέ-
 ζω εἰκόνα ἐγείραντες, ἐν ἧ τῆς ἀποστό-
 λων καὶ προφητῶν ἀναδείκνυσι τὰς
 ιδέας, καὶ τὰς τούτων περὶ τῆς κλεῖου
 ἐγγράφαντες φωνάς, τῆς ἑαυτῶν πε-
 ποιήσεως τὸ καύχημα (W) σωτήριου
 σωτῆρος αἰνεῖν ἔχουσι; καὶ φάλαγγ (W) δὲ
 ἐπὶ τοῖς λεγομένοις τὸ εἰς εἰκόνας δια-
 φόρους (W) θεὸν θαυματουργῆσαι, περὶ
 ὧν πολλοὶ πολλὰ ἰσορεῖν βούλονται·
 οἷον ἀρρώστων θεραπείας, ὧν καὶ
 ἡμεῖς αὐτοὶ ἐν πείρᾳ γέροντα μὲν πε-
 ρεργῶν ἀναλύσας, αἱ καθ' ὑπνοῖς
 πολλάκις τῆς γεγραμμένων ἐπιφά-
 νειαι. τὸ δὲ πάντων μάλα ἐμφανέ-
 σατον, μηδεμίαν ἀπὸ πρῆσεως ἢ ἀμ-
 φιβολίας πρὸς ἀνεγρόμενον, ἢ ἐν Σω-
 ζοπόλει τῆς Πισιδίας τὸ περὶ ἰσαρχου-
 σα εἰκὼν τῆς παναρχαίου θεοτόκου, ἐν
 τῆς γεγραμμένης παλάμῃ αὐτῆς πλὴν
 τῆς μύρου βλύσιν περιέχουσα· οὗ πρὸς
 θαύματος μάρτυρες πολλοί, εἰ δὲ νῦν
 οὐχ ὁρᾶται ἢ τῆς αὐτῆς εἰκόνας γινο-
 μένη θαυματουργία, οὐ μὴν τὸ ποδοτῆ
 περιέχου ἀπιστηθῆσεται· ἵνα μὴ ὁμοίως
 ἄλλα κρίνωνται τὰ ἐν ταῖς περιέχουσιν ἢ
 ἀποστόλων ἰσοροῦμενα ἐν δεξιῇ τῆς κη-
 ρυγματῆς σημεῖα ἔχεισιν αὐτὰ διά-
 φορα τῆς πνιμῆτος, παντὶ οὐδαμῶς
 ἐνεργούμενα· τῆς φιλαδελφίου θεοῦ
 διὰ τῆς ποιότητος συγκαταβάσεως ἐδὲν
 ἀδελφῆρον διακεκμητοῖς βεβαιωμένοις
 εἰς τὴν περὶ αὐτῶν πίστιν ἐργαζομένου, ἔα-
 μα τὰ τῆς οἰκείας διωξέως ἔχει διὰ τῶν
 τῶν δεινύοντος, καὶ ἀπὸ τῆς τῆς ἀπο-
 στόλων ἐγένετο. ποτὲ μὲν γὰρ ἢ τῶν τῶν
 dum apostolorum factum est tempore. Aliquando enim horum

Porro quid plura dixerim, cum
 & ipsi per cuncta piissimi & a-
 mici Christi imperatores nostri
 tabulam veraciter proprii dei-
 tatis amoris, id est, imaginem
 quæ ante regalia est, erigen-
 tes, & in ea apostolorum &
 prophetarum imponentes ef-
 figies, & horum de Domino
 inscribentes voces, confidenti-
 æ suæ glorificationem salu-
 tarem crucem esse prædicau-
 runt? * Capita vero sunt,
 quæ dicunt, per imagines di-
 uersas Deum operatum mira-
 cula, de quibus multi multam
 historiam texere volunt: utpu-
 ta infirmitatum medelas, quas
 & ipsi nos experti sumus, &
 circumventionum resolutiones,
 * quas in somnis per picturas
 crebro conspeximus. Porro ma-
 xime omnium manifestissimū,
 & nullam cōtrouersiam vel am-
 biguitatem sustinens, est, quod
 imago quæ pridem Sozopoli
 Pisidiæ intemeratæ Dei geni-
 tricis fuit, ex depicta palma
 sua unguenti emanationem pro-
 fuderit. Cuius miraculi testes
 sunt multi. Licet autem nunc
 huiuscemodi non fiat opus mi-
 raculi, non tamen incredibili-
 a erunt priora, ne pari mo-
 do incredibilia iudicentur quæ
 in actibus apostolorum sunt de-
 scripta in principio prædica-
 tionis signa diuersa & chari-
 smata Spiritus, quæ nunc mini-
 me patrantur; amatore homi-
 num videlicet Deo per talem
 condescensionem eos qui in-
 firmiores * erant, potentiores * sunt
 in fide sua perficiente, & pa-
 riter suam virtutem etiam * per * per hæc
 hos ostendente, quemadmo-
 dum apostolorum factum est tempore.

* Gr. Caput vero eorum quæ dicuntur, per imag.

* Gr. & crebras depictorum in somnis visiones.

* sunt * per hæc

* Gr. de vestibus pendencia

Mat. 5.

Lib. 7. c. 14.

Matth. 16.

* pass.

Matth. 9.

Ibidem.

ymbra, aliquando vero * vestium sublata sudaria sanitates præstabant. Sicut ergo in illis non omnis corporis ymbra, sed Petri tantummodo dabat laborantibus medelam : similiter & sudaria non omnis vestimenti, sed Pauli solummodo sanabant infirmos, in satisfactionem fidei eius qui ab ipsis prædicabatur, qui gratiam suam etiam per inanimata demonstrabat : ita & super imaginibus sæpe fieri placuit ; non in omni imagine vel pictura talis speciei beneficii inter credentes effecta, sed in solis sanctorum, vel etiam eiusdem Domini : quo non suapte intelligerentur sanitates accedere, sed ex sola gratia Dei nostri. Dignum autem, ut reor, est, neque illud prætermittamus, quod Eusebius Pamphili in ecclesiastica historia posuit : quia in Paneade ciuitate, quam Cæsaream Philippi euangelium nominat, fertur domum esse sanguinis fluxum * patientis mulieris, quæ fimbria saluatoris sanata est, sicut scriptum est in euangeliis. Cuius domus pro foribus aiunt statuum de ære factam stare, imaginem ferentem Domini : contra quam formam mulieris genibus prouolutæ consistere, palmis extensis supplicanti similem ; in recordationem miraculi quod factum est circa se, hoc ab ea sollicitè acto : & quod ad pedes statuæ in nomine Domini factæ, herba quædam oritur noua specie ac ignota, quæ variorum languorum medicamentum est ; quod per seipsum vidisse Eusebius ait : manifeste sal-

ουια, ποτε ὃ τὸ ἱματίον ἀπηρτημένον σουδάριον τὰς ἰσχύς παρέϊχον. ὡσπερ οὐκ ἐν ἐκείνοις οὐ πάντος σάματῶσιαι, ἀλλὰ τῷ Γεῶργίου μόνου πλὴν θεραπειαν ἐδίδου τοῖς κάμνοισιν ὡσαύτως ἐπὶ σουδάριον οὐ πάντος ἱματίου, ἀλλὰ τῷ τῷ Γαύλου καὶ μόνων ἰατρῶν ἀδενουώτας, εἰς πληροφροῦν πίστεως τῶν ἰσχυρῶν κηρυττοῦν θεοῦ, ὡσαύτως πλὴν οἰκείαν χεῖρα ἐδιδάτῃ ἀψύχων ὑποδύκνωτός : οὕτως καὶ ἐπὶ τῶν εἰκόνων πολλάκις νυδὸν κινεῖται, ἐκ τῆς πίστεως εἰκόνος ἢ χειρῶν τῶν ποιούτου εἰδούς τῆς βεργασίας ἐν τοῖς πιστεύουσι γινόμενου, ἀλλ' ἐν μόναις ταῖς τῶν ἀγίων, ἢ ἐκ αὐτῶν κελίου. ὡς μὴ ἐκ ταυτομάτου ὑπονοεῖν τὰς ἰσχύς συμβαίναν, ἀλλ' ἐκ μόνης τῆς τῶν θεοῦ ἡμῶν χεῖρος. ἀξίον δὲ, ὡς οἰμαι, μηδὲ ἐμείνω ἀπαρσήμενον καταλιπεῖν, ὅτι ὁ Γαμφίλου Εὐσέβιος ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ αὐτῶν τέθεικεν ἰσορῆα. ὅτι ἐν Πανεάδι τῇ πόλει, ἡνὶνα Καισαρείαν πλὴν Φιλίππου τὸ βλαβῆλιον ὀνομάζει, λέγεται ὁ οἶκος ἐστὶ τῆς αἰμορροούσης γυναικὸς, ἢ πρὸς τὴν κρασσέδω τῆς σωτήρος ἰατρῆς, ὡς γέγραπται ἐν τοῖς βλαβηλίοις. οὐ πρὸς οἴκου παρὸς ταῖς πύλαις ἀνδριάντα φησὶν ἐκ χαλκοῦ πεποιημένον ἐστάναι, εἰκόνα φέροντα τῆς κελίου. ἀντικρὺ δὲ ἐκτύπωμα γυναικὸς ἐπὶ γόνυ κεκλιμένης ὑπαρχάν τεταμμένης ἐπὶ τὸ παρῶθεν ταῖς χεῖρας, ἰκετευούσης εἰκόνας, εἰς ἀνάμνησιν ἕως αὐτῶν θαύματος τοῦτου αὐτῆς σουδαρέντος. Ἐὼς παρὸς τοῖς ποσὶ τῆς εἰς ὄνομα τῆς κελίου γυμνῆς ἀνδρικήτος βοτάνης ἀναφύεται ξένη τὸ εἶδος, καὶ οὐ γνωρίμη, ἢ πρὸς παντοίων νοσημάτων ἰατρῆον γίνεται. ὅτι ἔαυτο ψεῖ παρὰ λαβεῖν ὁ αὐτὸς Εὐσέβιος ἐφη. παρῶθεν τῆς σωτήρος

ANNO CHRUTI 747.

Ephes. 2.

stro, Paulo videlicet diuino apostolo : *Christus pax nostra, qui fecit utraque unum.* Ipsum decet gloria, honor & adoratio cum Patre & sancto Spiritu, nunc & semper & in sæcula sæculorum. Amen.

Sancta Synodus dixit : Diuinitus sonantium patrum doctrinæ nos correxerunt. Ex ipsis haurientes veritatem potati sumus. Eos sequentes, mendacium persecuti sumus. Ab eis edocti, venerabiles imagines salutamus. Patres prædicant, filii obedientiæ sumus, & congratulamur in facie matris, traditione ecclesiæ catholicæ. Credentes in vnum Deum, in Trinitate laudandum, honorabiles imagines salutamus. Qui sic se non habent, anathema sint : qui ita non sentiunt, procul ab ecclesia pellantur. Nos antiquam legislationem ecclesiæ catholicæ sequimur. Nos iura patrum conferuamus. nos eos qui addunt quid vel auferunt ex catholica ecclesia, anathematizamus. Nos subintroductam nouitatem Christianos accusantium anathematizamus. Nos venerabiles iconas salutamus. Nos eos qui sic se non habent, anathemati submittimus. Christianos accusantibus, id est, imagines confringentibus anathema fit. His qui assumunt dicta sanctæ scripturæ, quæ sunt contra idola, in venerabiles imagines, anathema. His qui non salutant sanctas ac venerabiles iconas, anathema. His qui appellant sacras imagines idola, anathema. His qui dicunt,

λου Παύλου τῆς θεοῦ ἀποστόλου· Χριστός ἔστιν ἡ εἰρήνη ἡμῶν, ὁ ποιήσας τὰ ἀμφότερα ἐν αὐτῷ πρέπει δόξα, τιμὴ καὶ προσκυνήσεις αὐτῷ τῷ πατρὶ καὶ τῷ πανάγιῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς πάντας αἰῶνας τῆς αἰώνων. Ἀμὲν.

ASVO
 CHARIT
 747

Ἡ ἀγία συνόδος ἐξέβησεν· τῆς θεοφρόνων πατέρων αἱ διδασκαλίαι ἡμᾶς διαφωσάτωσαν. Ἐξ αὐτῶν δευσαμένοι τὴν ἀλήθειαν ἐπιπέδημεν. αὐτοῖς κατακολουθήσαντες, τὸ ψεῦδος ἐδίωξαμεν. τῶν αὐτῶν διδάχθεντες, τὰς σεπτὰς εἰκόνας ἀσπαζόμεθα. πατέρες κληρῆσι, τέκνα ὑπακούειν ἐσμεν, καὶ ἐγκωμιάμεθα ἐν προσώπῳ μηδὲς τῆ παραδόσεως τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας. πειθόμενοι εἰς ἓνα θεόν ὅτι ἐν τριῶν ἀνυμνήμενον, τὰς τριῶν εἰκόνας ἀσπαζόμεθα. Ὁ μὴ οὕτως ἔχοντες ἀνάθεμα ἔσονται. Ὁ μὴ οὕτως φρονουῶντες πόρρω τῆς ἐκκλησίας ἐκδιωχθήτωσαν. ἡμεῖς τῆς δευσαμένης τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας ἐπακολουσοῦμεν. ἡμεῖς τῶν δεσποτῶν τῆς πατρῆος φυλάσομεν. ἡμεῖς τῶν περὶ τὴν π, ἢ ἀφαιρουῦντας ἐκ τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας, ἀνάθεμα τῶν. ἡμεῖς τὴν ἐπίστακτον καινοτομίαν τῆς Χριστιανοκατηγόρου ἀνάθεμα τῶν. ἡμεῖς τὰς σεπτὰς εἰκόνας ἀσπαζόμεθα. ἡμεῖς τῶν μὴ οὕτως ἔχοντες τῶ ἀνάθεμα καὶ καθυποβάλλομεν. τοῖς Χριστιανοκατηγόροις, ἢ τοῖς εἰκονοκλάταις ἀνάθεμα. τοῖς ἐκλαμβάνουσι τὰς τῆς θείας γραφῆς ῥήσεις, τὰς κατὰ τῆς εἰδώλων, εἰς τὰς σεπτὰς εἰκόνας, ἀνάθεμα. τοῖς μὴ ἀσπαζομένοις τὰς ἀγίας καὶ σεπτὰς εἰκόνας ἀνάθεμα. τοῖς δὲ

καλοῦσι τὰς ἱεράς καὶ σεπτὰς εἰκόνας εἰδῶλα, ἀνάθεμα. τοῖς λέγουσιν, ὅτι

ANNO
 CHRISTI
 787.

ὅτι ὡς θεοῖς Ἐπισημασμένοι τῆς εἰκόσι
 παροτρύνοντες, ἀνάθεμα. τοῖς κοινω-
 νοδοῖν ἐν γνώσει τῆς ὑβελήσεως ἔπι-
 μαρτοῖσι τῆς σεπταῖς εἰκόσι, ἀνάθεμα.
 τοῖς λέγουσιν, ὅτι πάλιν Χριστὸς ἔσται
 ἡμῶν ἄλλος ἐρρύσατο ἡμᾶς ἐκ τῆς εἰ-
 δώλων, ἀνάθεμα. τοῖς πλεονεξοῦσι λέγον-
 τινὶ καθολικῶν ἐκκλησιῶν εἰδωλὰ πο-
 τε δεδέχθαι, ἀνάθεμα.

Καὶ μετὰ τὸ ἐκφωνηθῆναι τῶν
 παροτρυνόντων ἀνάθεμα ποιῶν
 διὰ χάριτος, ἡ ἀγία συνόδος, ἀναγιγνώ-
 σκων Εὐθυμίου Ἐπισκόπου Σαρδεῶν,
 ἔξεφώνησε τὰ ὑποταγμένα.

Τινὲς τῶν θεῶν καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰη-
 σοῦ Χριστοῦ ἐμπληροῦντες τὴν παρ-
 ούσα ἐν ἡμῶν πατέρες ἡμῶν, τῶν ὁσίων
 ἀπὸ δόξης αὐτοῖς λυχνίον τῆς θείας
 γνώσεως οὐχ ὑπὸ τῶν μόδιον ἐκρυ-
 ψαν, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν ἀνέστη-
 καν τῆς ἀφελιμωτάτης διδασκαλίας·
 ἵνα λάμψῃ πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ, που-
 τεῖσι τοῖς ἐν τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ ἡ-
 νουμένοι, διὰ τὸ μήποτε παροτρύνοντες
 πρὸς λίθον τῆς πόδα τῆς αἰρετικῆς
 κακοδοξίας τῆς ἁσέβους ὁμοιομορ-
 των τῶν κύνων. αὐτοὶ γὰρ πᾶσαν
 πλάττω αἰρετικῶν ἔξωδοδοῖσι, καὶ τὸ
 σεσηπὸς μέλ^{ον}, εἰ πως ἀνίστα^{ται} νοσεῖ,
 ἐκκόπτεται. καὶ τὸ πύον κατέχοντες, τινὲς
 ἄλογα κατὰ τοὺς. καὶ τῶν μὲν σίτον,
 ἢ τοὶ τῶν ἔσφμιον λόγον, τῶν σπείρον-
 τα καρδίαν ἀνθρώπου, ἀποκλείουσιν
 ἐν τῇ ἀποθήκῃ τῆς καθολικῆς ἐκκλη-
 σίας, τὸ δὲ ἀγρῶν τῆς αἰρετικῆς κα-
 κοδοξίας ἔξω ῥίψαντες, κατὰ καίου-
 σι πρὸς ἀσβέσω. διὸ καὶ ἡ ἀγία καὶ
 οἰκουμένη αὐτῆς συνόδος, ἡ ἁγία
 θεοῦ καὶ Ἐπισημασμένη τῆς ἁσέβων καὶ
 πιστοτέρων ἡμῶν βασιλέων, Εἰρῆνης
 Concil. Tom. 19.

quod veluti ad deos Christia-
 ni ita ad iconas accedant, ana-
 thema. His qui communicant
 scienter iniuriam & inhonoran-
 tiam inferentibus venerabilibus
 imaginibus, anathema. His qui
 dicunt, quod excepto Christo
 Domino nostro, alius nos erue-
 rit ab idolis, anathema. His qui
 audent dicere, catholicam ec-
 clesiam idola aliquando rece-
 pisse, anathema.

Et postquam prolati sunt præ-
 fati anathematismi per char-
 tam, sancta Synodus, legente
 Euthymio episcopo Sardis, pro-
 nuntiauit subter annexa.

Dei & saluatoris nostri Iesu
 Christi diuinum adimplentes
 præceptum sancti patres nostri,
 lucernam sibi diuinæ cognitio-
 nis ab eo datam non sub modio
 absconderunt, sed supra cande-
 labrum posuerunt vtilissimi ma-
 gisterii, ut luceat omnibus qui
 in domo, id est, qui in ecclesia
 catholica nati sunt: ne forte of-
 fendat aliquis eorum qui pie
 confitentur Dominum, ad lapi-
 dem hæreticæ & malæ opinio-
 nis pedem suum. Ipsi enim om-
 nem errorem hæreticorum fo-
 ras expellunt, & putrefactum
 membrum, si insanabiliter clan-
 guet, excidunt; & ventilabrum
 habentes, aream purgant: & tri-
 ticum quidem, id est, verbum
 quod nutrit, quodque confir-
 mat cor hominis, includunt in
 horreo catholicæ ecclesiæ: pa-
 leam autem hæreticæ ac ma-
 læ opinionis foras proiicientes,
 comburunt igne inextinguibili.
 Quamobrè sancta & vniuersalis
 hæc Synodus beneplacito Dei
 & nutu piorum & fidelissimorū
 imperatorum nostrorum, Irenæ
 V u

Matth. 5.
 Marc. 4.
 Luc. 8.

Matth. 3.

nouæ Helenæ, ac noui Constantini huius Deo conseruandi germinis, congregata secundo in hac Nicensium clara metropoli, per lectionem considerans memorabilium & beatorum patrum nostrorū dogmata, ipsum quidem Deum glorificat, a quo illis datus est sermo ad doctrinam nostram, & ad perfectionē catholicæ & apostolicæ ecclesiæ: aduersus vero eos qui non sentiunt ea quæ illi, sed obumbrare moliantur eam quæ vere est veritas, per nouitatem suam, psalmi concinunt vocem: Quanta malignati sunt inimici in sancto tuo, & gloriati sunt dicentes, quia non est magister, & nos non cognoscet tractantes dolose verbum veritatis. Nos autem per omnia eorumdem deiferorum patrum nostrorum dogmata & præcepta tenentes, prædicamus vno ore & vno corde, nihil addentes, nihil auferentes ex his quæ ab illis tradita sunt nobis; sed in his roboramur, in his confirmamur: ita confitemur, ita docemus, quemadmodum sanctæ ac vniuersales sex Synodi definierunt & firmauerunt. Et credimus in vnū Deum Patrem omnipotentē, omnium factorem visibilium & inuisibilium: & in vnum Dominum Iesum Christum vnigenitum Filium & Verbum eius, per quem omnia facta sunt. Et in Spiritum sanctum Dominum & viuificantem, consubstantialemque & consempiternum eidem Patri & Filio eius, qui vna cum eo sine initio est. Trinitatem inconditam, indiuisam, incomprehensibilem, incircumscriptam: eandem totam ac solam

Psal. 73.

τῆς νέας Ἑλένης, καὶ νέου Κωνσταντίνου τοῦ τῆς πατρὸς Θεοφύλακτου βλαστῶ, συναθροισθεῖσα ἐν ταύτῃ τῇ Νικαίων λαμπρῇ μητροπόλει τὸ δευτέρον, διὰ τῆς ἀγαθότητος καταιποήσασα τῆς ἀοιδμῶν καὶ μακαρίων πατέρων ἡμῶν τὰ δόγματα, αὐτῶν μὲν Θεοῦ Θεοῦ δόξα εἶ, παρ' οὗ ἐδόθη ἐκείνοις λόγος πρὸς ἡμετέραν διδασκαλίαν, καὶ πρὸς καταρτισμὸν τῆς καθολικῆς & ἀποστολικῆς ἐκκλησίας. * Ἐὖν δὲ μητὰ ἐκείνων φρονουῦντας, ἀλλὰ συσκοῦσαι μηχανωμένοις πλὴν ὄντως ἀληθείας διὰ τῆς αὐτῶν κακοπορίας, πλὴν ψαλλομένω κατεπαροῦσι φωνῶν. ὅσα ἐπονηρῶσαντο Θεοῦ ἐχθροὶ ἐν τῷ ἀγίῳ σου, καὶ ἐνεκαυχῶσαντο λέγοντες, ὅτι ἐγὼ εἰμι διδάσκαλος, καὶ ἡμᾶς οὐ γινώσκουσι δόλουῦντας τῶν λόγων τῆς ἀληθείας. ἡμεῖς δὲ κατὰ πάντα τῆς αὐτῶν θεοφόρων πατέρων ἡμῶν τὰ δόγματα καὶ ἀρχαίματα κρατοῦντες, κηρύσσοντες ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ, μηδὲν προσιδόντες, μηδὲν ἀφαιρουῦντες τῆς ἐξ αὐτῶν παραδοθέντων ἡμῖν. ἀλλὰ τοῦτοις βίβλαμεθα, τοῦτοις σπυρίσμαμεθα. οὕτως ὁμολογοῦμεν, οὕτως διδάσκομεν, καὶ ζωὴς αἱ ἀγαθὴ καὶ οἰκουμένη καὶ ἐξ σωσέντων ἡμῶν καὶ ἐβελήσασαν. καὶ πνεύματον εἰς ἓνα Θεὸν πατέρα παντοκράτορα, πάντων ποιητὴν ὄντα τῆς ἀόρατων. καὶ εἰς ἓνα κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν Θεοῦ μονογενῆ υἱὸν καὶ λόγον αὐτοῦ, δι' οὗ πάντα γέγονε. καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον & ζωοποιόν, ὁμοούσιον τε & συναΐδιον αὐτῷ τε τῷ πατρὶ καὶ τῷ συνδραρχῷ αὐτοῦ ἡμῶν. Ἐξ ἡμῶν ἀκτιστον, ἀμέριστον, ἀκατάληπτον, ἀπέχρηστικον. τὸ αὐτῷ ὅλῳ & μόνῳ λατρευόμενον.

ANNO CHRISTI 787.

ANNO CHRISTI 787.

ANNO CHRISTI 787.

πὺ τε ἐπεσοικωνητῶν καὶ σεβασμιον·
μῖαν θεότητα, μῖαν κυριότητα, μῖαν
ἐξουσίαν, μῖαν βασιλείαν καὶ δυνά-
μιν, ἥ τις τῆς ὑποστάσεως διαρείται ἀ-
διαρέτως, ἐπὶ οὐσίᾳ συνάπτεται διη-
ρημένως. ὁμοιομορφῶν δὲ καὶ ὅτι ἐνα-
πὺ τῆς αὐτῆς ἀγίας καὶ ὁμοιοῦτου τελευτῆς,
ὅτι κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ὅτι
ἀληθινὸν θεόν, ἐπὶ ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν
διὰ πῶν ἡμετέρων σωτηρίων σαρκω-
θέντα, ἐνανθεοποίησαντα, ἐσωσαντα
διὰ τῆς σωτηριώδους αὐτοῦ οικονομίας,
τῆς τε πατρὸς καὶ τῆς ἀναστάσεως, καὶ τῆς
εἰς οὐρανοὺς ἀνοόδου, καὶ γένος ἡμῶν, καὶ ἀ-
παλλάξαντα ἡμᾶς τῆς πλάνης τῆς εἰδώ-
λων, ἐὼς φησὶν ὁ προφήτης: οὐ πρέ-
σβεις, ἐκ ἀγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ κύριος
ἔσωσεν ἡμᾶς, ὡς ἡμεῖς ἐπόμφοι, καὶ
πῶν πούτου φωνῶν οἰκειούμενοι, μεγα-
λοφώνως βοῶμεν· οὐ σωδοὺς, οὐ βα-
σιλέων κράτος, οὐ συνωμοσίαν θεοσυ-
γείης τῆς εἰδώλων πλάνης πῶν ἐκ-
κλησίᾳ ἡλυθῆσαν, καὶ ὡς ἐληθῆ-
θησε τὸ Ἰουδαϊκὸν συνέδριον, καὶ τῶν
σεπιδῶν εἰκόνων φρυαχθέν· ἀλλ' αὐτὸς
ὁ τῆς δόξης κύριος ἐνανθεοποίησε θεὸς
καὶ ἔσωσε, καὶ τῆς εἰδωλικῆς ἀπάτης
ἀπήλλαξεν. αὐτὸν ποίνω δόξα, αὐτὸν
χάρις, αὐτὸν ἀγαπῶμεν, αὐτὸν ἀγαπῶμεν,
αὐτὸν μεγαλοπρέπεια· αὐτὸν ἡ δόξα ὑ-
περῶν, αὐτὸν ἡ σωτηρία τῶν μόνου σω-
ζῆν εἰς τὸ παντελὲς δυναμῆν, ἐὼς οὐχ
ἔπεσον τῶν χαμαὶ ἐρχομένων ἀνθεο-
πων. αὐτὸς τῆς εἰς ἡμᾶς, ἐφ' οὗ τὰ τέ-
λη τῶν αἰώνων κατέλυσαν, διὰ τῆς
ἐν σαρκὶ αὐτοῦ οικονομίας περικατα-
γαλθείσας διὰ τῆς περὶ τῆς αὐτοῦ ρη-
σῆς ἐφηρέσεν, ἐνοικησῆς ἐν ἡμῖν, καὶ
ἐμπεπατήσας, ἐὼς ἀλέηλας τὰ ὀνό-
ματα τῶν εἰδώλων ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ὡς

* feruitute colendam, & ado-
randam, & venerandam: vnam
deitatem, vnam dominationē,
vnam potestatem, vnum impe-
rium & potentiam, quæ perso-
nis diuiditur indiuisē, & sub-
stantia copulatur diuise. Con-
fitemur & vnum eiusdem fan-
ctæ & confubstantialis Trinita-
tis, Dominum nostrum Iesum
Christum verum Deum in no-
uissimis diebus propter nostram
salutem incarnatum & homi-
nem factum, saluasse per saluti-
feram dispensationem suam, pas-
sionemque ac resurrectionem,
& in cælos regressionem, genus
nostrum, & nos liberaffe ab er-
rore idolorum; & vt ait pro-
pheta: *Non legatus, non ange-*
lus, sed ipse Dominus saluauit
nos. Quem & nos sequentes, &
huius vocem propriam facien-
tes, magna voce clamamus: Non
Synodus, non principum im-
perium, non coniuratio Deo
odibilis, ab idolorum errore li-
beram fecerunt ecclesiā, quem-
admodum Iudaicum delirauit
Concilium, quod contra vene-
rabiles imagines infremuit: sed
ipse gloriæ Dominus incarna-
tus Deus nos saluauit, & ab ido-
lica deceptione eripuit. Ipsi igitur
gloria, ipsi grates, ipsi gratia-
rum actio, ipsi laus, ipsi magnifi-
centia: ipse redemptio, ipse
salus, qui saluare solus in *per-
petuum potest, & non aliorum,
qui de humo veniūt, hominum.
Ipse in nobis, in quos fines sæcu-
lorum deuenerunt, per incarna-
tam dispensationem suam præ-
nuntiatos prophetarum suorum
affatus terminauit, inhabitans in
nobis, & inambulans, & delens
nomina idolorum a terra, sicuti

* laetia

Isai. 33.

* perfecte

ANNO
CHRISTI
787.

* in
pau
de
deca

* L
pau

iam scriptum est. Salutamus autem & dominicas & apostolicas & propheticas voces, per quas honorare & magnificare didicimus, primo quidem eam quæ proprie ac veraciter est Dei genitrix, & superior cælestibus cunctis virtutibus; sanctasque & angelicas virtutes, atque beatos & laudabilissimos apostolos, prophetasque & gloriosos martyres, qui pro Christo certauerunt; atque sanctos & deiferos magistros, & omnes sanctos viros: & horum expectere intercessionem, ut valentes nos familiares reddere regi omnium Deo, custodientes videlicet mandata eius, & in virtutibus viuere procurantes. Insuper salutamus & figuram preciosæ ac viuificæ crucis, & sancta lipsana sanctorum; & sanctas ac venerabiles iconas recipimus & salutamus, atque amplectimur secundum antiquam traditionem sanctæ catholicæ Dei ecclesiæ, id est, sanctorum patrum nostrorum, qui & has susceperunt, & stabilierunt fore in cunctis Dei ecclesiis, & in omni loco dominationis eius. Porro has preciosas & venerabiles iconas, ut prædictum est, honoramus & salutamus, ac honoranter adoramus: hoc est, magni Dei & saluatoris nostri Iesu Christi humanationis imaginem, & intemeratæ dominæ nostræ sanctissimæ Dei genitricis, ex qua ipse voluit incarnari, & saluare atque liberare nos ab omni impia idolorum vefania: sanctorum etiam & incorporalium angelorum: ut homines enim iustis apparuerunt. Similiter autem & diui-

ἡδη γεγραπται. ἀσπαζόμεθα δὲ καὶ τὰς κυριακάς, & ἀποστολικὰς, & προφητικὰς φωνάς, δι' ὧν ἡμῶν & μεγάλων ἐδίδαχθημεν, πρῶτα μὲν τὴν κυρίως & ἀληθῶς θεοτόκον, πλὴν ἀνώτερων πασῶν τῶν οὐρανίων δυνάμεων· τὰς τε ἀγίας & ἀγγελικὰς δυνάμεις, τοὺς τε μακαρίους & πανδύφημους ἀποστόλους, ἀσφάτους τε ἁγίων ἐνδόξους, & ἁγίων καλλινίκους καὶ ἰσῆρ Χρυσόδ' ἀθλήσαντας μάρτυρας, καὶ ἁγίων ἀγίους & θεοφόρους διδασκάλους, & πάντας ἁγίων ὁσίου ἀνδρας· καὶ ἑξαγείδεται τὰς τοῦτον περισθείας, ὡς δυναμίδας ἡμῶν οἰκείωσαι τῶν παμβασίλει' ὅλων θεῶν, φυλαττοντας δηλαδὴ τὰς αὐτῶν ἐνοπλάς, καὶ ἐναρέτους βιοῦν ὑπομαρτυροῦντες. ἐπιγε μὲν ἀσπαζόμεθα & τὸν τύπον τῆς πρὸς τὸν ζωοποιῶν σταυροῦ, καὶ τὰ ἀγία λείψανα τῶν ἀγίων, & τὰς ἀγίας καὶ σεπτάς εἰκόνας ἀποδεχόμεθα, & ἀσπαζόμεθα, καὶ ἀσπλινασόμεθα καὶ πλὴν ἀρχιερέων ἁγίων τῆς ἀγίας τῆς θεοκατολικῆς ἐκκλησίας, εἰπω καὶ τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, τῶν πάντας καὶ δεξαμενῶν & κυροσάντων ἐν πάσαις τῆς ἀγιωπίας τῆς θεοῦ ἐκκλησίαις, καὶ ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτίας αὐτῶν. πάντας δὲ τὰς ἡμῶν καὶ σεπτάς εἰκόνας, καὶ ὡς περιεφραγται, ἡμῶν καὶ ἀσπαζόμεθα, & ἡμῶν πικῶς προσκυνοῦμεν· τούτῃσι πλὴν τῆς μεγάλου θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χρυσόδ' ἐνδυροσπῆσεως εἰκόνα, καὶ τῆς ἀρχαίου δεσποίνης ἡμῶν καὶ παναγίας θεοτόκου, ἧς ἡσ' αὐτῆς ἡδύκοισε σαρκαθῶν, καὶ σῶσαι, & ἀπαλλάξαι ἡμῶν πάσης δυναστείας εἰδωλομανίας· τῶν τε ἀγίων & ἀσωμάτων ἀγγέλων· ὡς ἀνδροσποὶ τῶν πῶν δικαίους ἐνεφανίσαν. ὁμοίως δὲ καὶ τῶν θεῶν καὶ πανδύ-

ANNO
CHRISTI
787.

Φημῶν ἁποστόλων, τῶν θεητόρων προ-
φητῶν, ἔ ἀθλοφόρων μαρτύρων, ἔ
οσίων ἀνδρῶν τὰς μορφὰς ἔ τὰ εἰκο-
νίσματα· ὡς διὰ τῆς αὐτῶν ἀναζωγρα-
φήσεως εἰς ὑπομνησιν ἔ μνήμην ἀνά-
γεσθαι διδάσκει πρὸς τὸ προστότυπον,
ἔ ἐν μετέξει γίνεσθαι πρὸς ἀγιασμόν.
ταῦτα οὐτω φρονεῖν ἐδιδάχθημεν, καὶ
ἐβεβαλώθημεν παρὰ τῶν ἁγίων πα-
τέρων ἡμῶν, ἔ τῆς αὐτῶν θεοῦ δωροῦ
διδασκαλίας. καὶ χάρις τῶν θεῶν διὰ
τῶν ἀνεκδήγητον αὐτῶν δωρεῶν, ὅτι ἐκ
εἰς τέλος ἡμᾶς ἐκκατέλιπεν, οὐδὲ ἀφῆ-
κε τῶν ῥάβδων τῶν ἀμάρτανων ἵππῳ
κλῆρῳ τῶν δικαίων, ἵνα μὴ ἐκτεί-
νωσιν ὁ δίκαιοι ἐν ἀνομίαις χεῖρας
αὐτῶν, εἴποιεν τὰς ποταμικὰς αὐτῶν
ἐνεργείας· ἀλλ' ἀγαθύναντε τοῖς ἀγα-
θοῖς καὶ τοῖς ἐπίδοσι τῆ καρδία, καθὼς
ὁ ἕμνογράφο Δαβὶδ ἐμελώδησε·
μὴ οὐ καὶ τὸ ἐξῆς συνυποψάλλομεν·
ἔδὸν τὸ λοιπὸν ἐκκλίναντες εἰς τὰς
σραβηλιας ἀπάξει κύριος μετὰ τῶν
ἐργαζομένων τῶν αἰομένων· καὶ εἰρήνη
ἔπῃ Ἰσραὴλ τῆ θεοῦ.

Ερμηνεία ὑπογραφῆς Ρωμαίων.

ΕΝ ὀνόματι τῆ κυρίου ἡμῶν Ιη-
σοῦ Χριστοῦ. Πέτρος ἐλέω θεοῦ
ἀρχιεπίσκοπος τῆς ἀγίας τῆ θεοῦ
καθολικῆς ἔ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας,
καὶ τῶν ἁγίων ἀναπληρῶν Ἀδριανὸς τῆ
ἀγιοτάτου καὶ ἀποστολικῆς παπᾶ τῆς
πρεσβυτείας Ρώμης, πάντας πρὸς δε-
ξάμεν ἔδὸν ἵππῳ ἐφάντες ἐκ τῆς
δυσσεβοῦς ἀίρεσεως τῶν ἀπειρωτῶν τὰς
σεπτικὰς εἰκόνας, καὶ τῶν διδασκαλῶν ἔ
παράδοσιν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
πᾶσι τοῖς πρὸς ἀναφερομένοις ἄρε-
δοῖς καὶ σοιχίσις, ὑπογράψα.

norum ac famosissimorum apo-
stolorum, deiloquorum etiam
prophetarum, & certatorum
martyrum, & sanctorum viro-
rum figuras & effigies, utpote
per picturam suam in recorda-
tionem & memoriam adducere
nos valentes, & ad principale at-
trahere, atque participes face-
re alicuius sanctificationis. Hæc
ita sapere & didicimus & robo-
rati sumus a sanctis patribus no-
stris, & ab eorum diuinitus tra-
dito magisterio. Et gratias Deo
super inenarrabili dono suo,
quia in finem non deferuit nos,
neque reliquit virgam peccato-
rum super sortem iustorum, ut
non extendant iusti ad iniqui-
tatem manus suas, id est, actual-
es operationes suas: Sed bene
fecit bonis & rectis cor-
de, quemadmodum hymno-
graphus David melodice ceci-
nit; cum quo & residuum psal-
limus: Quia de cetero declinan-
tes in obligationes adducet Do-
minus cum operantibus iniqui-
tatem: & pax super Israel Dei.

Psalm. 124.

Interpretatio subscriptionis
Romanorum.

IN nomine Domini Iesu Chri-
sti. Petrus misericordia Dei
archipresbyter sanctæ ecclesiæ
catholicæ & apostolicæ, & lo-
cum complens Hadriani sanctif-
simi & apostolici papæ senio-
ris Romæ, omnes recipiens qui
conuersi sunt ab impia hæresi
reprobantium venerabiles ima-
gines, secundum doctrinam &
traditionem sanctorum patrum
nostrorum, omnia quæ supe-
rius efferuntur, approbans &
consentiens, subscripsi.

V u iij

Petrus misericordia Dei presbyter & hegumenus monasterii sancti Sabbæ, & locum complens Hadriani sanctissimi & apostolici papæ senioris Romæ, omnes recipiens qui conuersi sunt ab impia hæresi reprobantium venerabiles imagines, secundum doctrinam traditionemque sanctorum patrum nostrorum, omnia quæ superius efferuntur, approbans & consentiens, subscripsi.

Tarasius misericordia Dei episcopus Constantinopoleos nouæ Romæ, confirmans sic se habere veritatem, omnia quæ superius efferuntur, libenter admittens, his subscripsi.

Ioannes misericordia Dei presbyter & patriarcharum syn-cellus, locum retinens trium apostolicarum sedium, Alexandria, Antiochiæ, & Hierosolymorum, omnibus quæ præferuntur in hoc textu, consentio, & conueniens subscripsi mea manu.

Thomas misericordia Dei presbyter & hegumenus monasterii sancti patris nostri Arsenii in Ægypto siti, locum retinens trium apostolicarum sedium, Alexandria, Antiochiæ, & Hierosolymorum, omnibus quæ præferuntur in hoc textu consentio, & concordans subscripsi.

Agapius indignus episcopus Cæsariæ Cappadociæ libenter omnia quæ præscripta sunt, suscipiens, subscripsi.

Ioannes episcopus Ephesi libenter omnia quæ præscripta sunt, suscipiens, subscripsi.

Constantinus episcopus Constantiæ Cypriorum insulæ, se-

Γέδρος ἐλέω Θεοῦ πρεσβύτερος καὶ ἡγούμενος μονῆς τῆς ἁγίου Σάββα, καὶ τὸ πόνον διὰ πληθεσῶν Ἀδριανοῦ τῆς ἀριωτάτου Ἐκδοτολικοῦ πάπα τῆς πρεσβυτέρας Ρώμης, πάντας παροδίζα- μὲνος ἐδὲν Ἰπὸς ἑξέφαντας ἐν τῆς δυνα- τοῦς αἰρέσεως ἡμῶν ἀδιπονώτων τὰς σε- πτὰς εἰκόνας, καὶ τὴν διδασκαλίαν καὶ ἀφάρδοσιν ἡμῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, πᾶσι τοῖς παροναφερομένοις ὁμοδοξοῦσι καὶ σοιχίσας, ὑπέγραψα.

Ταράσιος ἐλέω Θεοῦ Ἰπὸσκοπος Κωνσταντινουπόλεως νέας Ρώμης, βε- βαγοῦμνος οὕτως ἔχον τὴν ἀλήθειαν, Ἰπὸ πᾶσι τοῖς παροναφερομένοις ἀ- σμένισας, τούτοις ὑπέγραψα.

Ἰωάννης ἐλέω Θεοῦ πρεσβύτερος ἐ- πατριαρχικός σύγκλητος, τὸ πόνον ἐπέχων ἡμῶν τριῶν ἑκδοτολικῶν θρόνων, Ἀλεξάνδρειας, Ἀνποχείας, καὶ Ἱερο- σολύμων, πᾶσι τοῖς ἀναφερομένοις ἐν τῷδε τῷ ὑφεισιωπῆμει, καὶ σοιχίσας ὑπέγραψα χεὶρ ἐμῆ.

Θωμάς ἐλέω Θεοῦ πρεσβύτερος καὶ ἡγούμενος μονῆς τῆς ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Ἀρσενίου τῆς διακεκμηῆς ἐν Αἰγύπτῳ, τὸ πόνον ἐπέχων ἡμῶν τριῶν ἑκδοτο- λικῶν θρόνων, Ἀλεξάνδρειας, Ἀνπο- χείας, καὶ Ἱεροσολύμων, πᾶσι τοῖς παροναφερομένοις τῷδε τῷ ὑφει- σιωπῆμει, ἐσοιχίσας ὑπέγραψα.

Ἀγάπιος ἀνάξιτος Ἰπὸσκοπος Κα- παρείας Καππαδοκίας, ἀσμένως πάντα τὰ παρογεγραμμένα διέξα- μενος, ὑπέγραψα.

Ἰωάννης Ἰπὸσκοπος Ἐφέσου ἀσμέ- νως πάντα τὰ παρογεγραμμένα διέξα- μενος, ὑπέγραψα.

Κωνσταντῖνος Ἰπὸσκοπος Κων- σταντίας τῆς Κυπρίων νήσου, κατὰ τὴν

ANNO
CHRISTI
757

ANNO
 CHRISTI
 787.

Προαναφερομένην ἐν τῇ ἡμετέροις ὁμο-
 λογηθεῖσαν ὀρθόδοξον πίστιν δεχομαι ἐ-
 ἀπαύξομαι τὰς ἱεράς ἐσπίας εἰκό-
 νας, καὶ πημπικῶς προσκυκῶν ὑπε-
 ρεραψα χεῖ ἐμῇ.

Θεόφιλος ἀνάξιτος Ἐπίσκοπος
 Θεσσαλονίκης ἀσμένως πάντα τὰ προ-
 γεγραμμένα δεξάμενος, ὑπέγραψα.

Βασίλειος ἀνάξιτος Ἐπίσκοπος Αλ-
 κίας τῆς Γαλατίας ἀσμένως πάντα
 τὰ προγεγραμμένα δεξάμενος, ὑπέ-
 γραψα.

Λέων Ἐπίσκοπος Ηρακλείας Θρα-
 κίας ὁμοίως ὑπέγραψα.

Νικόλαος ἀνάξιτος Ἐπίσκοπος Κυ-
 ζίκου ἀσμένως πάντα τὰ προγεγραμ-
 μένα δεξάμενος, ὑπέγραψα.

Εὐθύμιος ἀνάξιτος Ἐπίσκοπος Σαρ-
 δειν ἀσμένως πάντα τὰ προγεγραμ-
 μένα δεξάμενος, ὑπέγραψα.

Πέτρος ἀνάξιτος Ἐπίσκοπος Νικο-
 μηδείας ἀσμένως πάντα τὰ προγε-
 γραμμένα δεξάμενος, ὑπέγραψα.

Ἠλίας ἀμδρωτῶδης, Ἐπίσκοπος τῆς
 Κρητῆρ νήσου, ἀσμένως πάντα τὰ προ-
 γεγραμμένα δεξάμενος, ὑπέγραψα.

Υπάτιος ἀνάξιτος Ἐπίσκοπος Νι-
 καίας τῆς Βιθυνῶν ἐπαρχίας ἀσμένως
 πάντα τὰ προγεγραμμένα δεξάμε-
 νος, ὑπέγραψα.

Σταυρακίος ἀμδρωτῶδης, Ἐπίσκο-
 πος Καλχηδῶν, ἀσμένως πάντα τὰ
 προγεγραμμένα δεξάμενος, ὑπέ-
 γραψα.

Λέων χάριτι Χριστοῦ πρεσβύτερος
 τῆς ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας μεγά-
 λης ἐκκλησίας, καὶ ἀρχὸν τῆς μοναστη-
 ρίου, καὶ ἐκδικὸς τῆς ἀγιωτάτης Ἐκ-
 κλησίας, ἀσμένως πάντα τὰ προ-
 γεγραμμένα δεξάμενος, ὑπέγραψα.

cundum ea quæ superius effe-
 runtur, quamque nos confessi
 sumus orthodoxam fidem, susci-
 pio, & saluto sacras & venera-
 biles iconas, & honorabiliter
 adorans, subscripsi.

Theophilus indignus episco-
 pus Thessalonicae libenter om-
 nia quæ præscripta sunt, susci-
 piens, subscripsi.

Basilus indignus episcopus
 Ancyrae Galatiæ libenter omnia
 quæ scripta sunt, suscipiens, sub-
 scripsi.

Leo episcopus Heraclia Thra-
 ciae similiter.

Nicolaus indignus episcopus
 Cyzici omnia quæ præscripta
 sunt, libenter admittens, sub-
 scripsi.

Euthymius indignus episco-
 pus Sardorum libenter omnia
 quæ præscripta sunt, suscipiens,
 subscripsi.

Petrus indignus episcopus
 Nicomediae libenter quæ scri-
 pta sunt, suscipiens, subscripsi.

Elias peccator, episcopus Cre-
 tensium insulae, libenter omnia
 quæ præscripta sunt, suscipiens,
 subscripsi.

Hypatius indignus episco-
 pus Nicææ Bithyniensium pro-
 uinciae libenter omnia quæ præ-
 scripta sunt, suscipiens, sub-
 scripsi.

Stauracius peccator, episco-
 pus Calchedonis, omnia quæ
 præscripta sunt, libenter susci-
 piens, subscripsi.

Leo gratia Dei presbyter san-
 ctissimæ Dei apostolicæ magnæ
 ecclesiae, & princeps monaste-
 riorum, & defensor sanctissi-
 mæ Dei ecclesiae, libenter om-
 nia quæ præscripta sunt, susci-
 piens, subscripsi.

Epiphanius peccator, diaco-
nus sanctissimæ ecclesiæ Cata-
næ Siculorum prouinciæ, & vi-
carius Thomæ sanctissimi archi-
episcopi Sardinia, sequor vt de-
bent rationabiles pecudes pa-
storum voces, quemadmodum
Dominus ait; quia oues meæ
uocem meam audiunt. Ergo &
ego pastorum rectas voces se-
quens, per vestigia eorum ince-
dere propono: quibus & con-
sentiens in omnibus testimoniis
ipforum quæ lecta sunt, sub-
scripsi.

Nicephorus indignus epi-
scopus Dyrrachianensium pro-
uinciæ, Illyricianensium regio-
nis, libenter omnia quæ præ-
scripta sunt, suscipiens, sub-
scripsi.

Nicolaus monachus hegu-
menus, & ex persona throni
Tyanorum, libenter omnia quæ
præscripta sunt, suscipiens, sub-
scripsi.

Daniel peccator, episcopus
Amasææ, libenter omnia quæ
præscripta sunt, suscipiens, sub-
scripsi.

Georgius indignus presby-
ter, & ex persona throni Nazian-
zi, libenter omnia quæ præscri-
pta sunt, suscipiens, subscripsi.

Constantinus indignus epi-
scopus Gangrensiū, similiter
omnia quæ præscripta sunt, sus-
cipiens, subscripsi.

Nicetas peccator, episcopus
Claudiopoleos, libenter omnia
quæ præscripta sunt, suscipiens,
subscripsi.

Gregorius exiguus episcopus
Neocæsariæ libenter omnia quæ
præscripta sunt, suscipiens, sub-
scripsi.

Gregorius indignus episcopus

Επιφανίος ἀμδρωτῶς, διάκονος
τῆς ἀγιωτάτης ἐκκλησίας Κατάνης τῆς
Σικελῶν ἐπαρχίας, καὶ ποποτηρητῆς
Θωμᾶ τῆς ὁσιωτάτου ἑρχιεπισκόπου
Σαρδινίας· ἐπέδωκε πρὸς Φιλίππὸν τὸν
καὶ ἑρέμματα τῆς τῆς ποιμένων Φω-
ναῖς, καὶ τὸν Φησὶν ὁ κύριος· ὅτι τὰ ἐ-
μὰ πρῶτα τῆς ἐμῆς Φωνῆς ἀκούει.
ἰκονῶ καὶ τῆς τῆς ποιμένων ὀρθῆς
Φωνῆς ἐπιμένω, καὶ τὸ ἴδιον ἀπὸν
βαδίζω πρὸς αἰρεσὶμα· οἷς καὶ σοι-
ζῶν ἐν πάσαις ταῖς ἀναγνωστέαις αὐ-
τῆς χηρῶσιν ὑπέγραψα.

Νικηφόρος ἀνάξιος ἐπίσκοπος τῆς
Δυρραχιδωνῶν χώρας τῆς Ἰλλυρικῶν
ἐπαρχίας, ἀσμένως πάντα τὰ πρὸς γε-
γραμμένα δεξάμηνος, ὑπέγραψα.

Νικόλαος μοναχὸς ἠγουμένος, ἐ-
κ τῆς πρὸς τὸν ἑξ ἑσώτου Τυανῶν, ἀσμέ-
νως πάντα τὰ πρὸς γεγραμμένα δεξά-
μηνος, ὑπέγραψα.

Δανιὴλ ἀμδρωτῶς, ἐπίσκοπος Ἀ-
μασσίας, ἀσμένως πάντα τὰ πρὸς γε-
γραμμένα δεξάμηνος, ὑπέγραψα.

Γεώργιος ἀνάξιτος πρεσβύτερος,
ἐκ τῆς πρὸς τὸν ἑξ ἑσώτου Ναζιανζῶν,
ἀσμένως πάντα τὰ πρὸς γεγραμμένα
δεξάμηνος, ὑπέγραψα.

* Κωνσταντῖνος ἐπίσκοπος Γαγγρῶν ἀ-
σμένως πάντα τὰ πρὸς γεγραμμένα
δεξάμηνος, ὑπέγραψα.

Νικητῆς ἀμδρωτῶς, ἐπίσκοπος
Κλαυδίου πόλεως, ἀσμένως πάντα τὰ
πρὸς γεγραμμένα δεξάμηνος, ὑπέ-
γραψα.

Γρηγόριος ἐλάχιος ἐπίσκοπος
Νεοκαισαρείας ἀσμένως πάντα τὰ
πρὸς γεγραμμένα δεξάμηνος, ὑπέ-
γραψα.

Γρηγόριος ἀνάξιτος ἐπίσκοπος
Γισιουῶν

ANNO
CHRISTI
787.

* ἡ. τ. α.
πίσι

ANNO
CHRISTI
787.

Γριουώτος ἀσμένως πάντα τὰ προ-
γεγραμμένα δεξάμενος, ὑπέγραψα.

Θεόδωρος ἀνάξιος Ἐπίσκοπος Μυ-
ρον τῆς Λυκίας ἀσμένως πάντα τὰ προ-
γεγραμμένα δεξάμενος, ὑπέγραψα.

Εὐστάθιος ἀνάξιος Ἐπίσκοπος Λαο-
δικείας τῆς Φρυγῶν ἐπαρχίας, ἀσμέ-
νως πάντα τὰ προγεγραμμένα δεξά-
μενος, ὑπέγραψα.

Μιχαὴλ ἀνάξιος Ἐπίσκοπος
Συνάδων ἀσμένως πάντα τὰ προγε-
γραμμένα δεξάμενος, ὑπέγραψα.

Γεώργιος ἀνάξιος Ἐπίσκοπος Ἀνπο-
χείας Γισιδίας ἀσμένως πάντα τὰ προ-
γεγραμμένα δεξάμενος, ὑπέγραψα.

Θεοφύλακτος ἀνάξιος διάκονος,
ἐξάρχος, ἔκ ἐκ προσώπου τῆς λαμ-
περᾶς μητροπόλεως Καρίας, ἀσμένως
πάντα τὰ προγεγραμμένα δεξάμε-
νος, ὑπέγραψα.

Λέων ἀνάξιος Ἐπίσκοπος τῆς Ἰκο-
νίου ἀσμένως πάντα τὰ προγεγραμ-
μένα δεξάμενος, ὑπέγραψα.

Ἀναστάσιος Ἐπίσκοπος Νικοπόλεως
παλαιᾶς Ἠπείρου ἀσμένως πάντα τὰ
προγεγραμμένα δεξάμενος, ὑπέ-
γραψα.

Κωνσταντῖνος ἀνάξιος Ἐπίσκοπος
Πέργης ἀσμένως πάντα τὰ προγε-
γραμμένα δεξάμενος, ὑπέγραψα.

Γρηγόριος ἀμύρτωνος, πρεσβύτε-
ρος, ἔκ ἐκ προσώπου τῆς θεοῦ Τραϊά-
νουπόλεως τῆς Θρακῶν χώρας, ἀ-
σμένως πάντα τὰ προγεγραμμένα
δεξάμενος, ὑπέγραψα.

Λέων ἀνάξιος Ἐπίσκοπος Ρόδου
ἀσμένως πάντα τὰ προγεγραμμένα
δεξάμενος, ὑπέγραψα.

Χριστόφορος ἀνάξιος Ἐπίσκο-
πος τῆς Φασίδος, ἢ τοῦ Τραπεζοῦτος,
Concil. Tom. 19.

Pisinuntensium libenter omnia
quæ præscripta sunt, suscipiens,
subscripsi.

Theodorus indignus episco-
pus Myrorum Lyciæ libenter
omnia quæ præscripta sunt, sus-
cipiens, subscripsi.

Eustathius indignus episco-
pus Laodicæ Phrygarum pro-
uinciæ libenter omnia quæ præ-
scripta sunt, suscipiens, subscri-
psi.

Michael indignus episcopus
Synadensium, libenter omnia
quæ præscripta sunt, suscipiens,
subscripsi.

* Gregorius indignus episco- * Georgius
pus Antiochiæ Pisiidiæ libenter
omnia quæ præscripta sunt, sus-
cipiens, subscripsi.

Theophylactus indignus dia-
conus, exarchus, & ex persona
claræ metropoleos Cariæ, liben-
ter omnia quæ præscripta sunt,
suscipiens, subscripsi.

Leo indignus episcopus Ico-
nii libenter omnia quæ præscri-
pta sunt, suscipiens, subscripsi.

Anastasius indignus episco-
pus Nicopoleos veteris Epiri li-
benter omnia quæ præscripta
sunt, suscipiens, subscripsi.

Constantinus indignus epi-
scopus Pergæ, libenter omnia
quæ præscripta sunt, suscipiens,
subscripsi.

Gregorius peccator, presby-
ter, & ex persona Traianopoleos
Thracensium regionis, libenter
omnia quæ præscripta sunt, sus-
cipiens, subscripsi.

Leo indignus episcopus Rho-
di libenter omnia quæ præscri-
pta sunt, suscipiens, subscri-
psi.

Christophorus indignus epi-
scopus Phasidis, id est, Trape-
zou-
X x

zuntinensium, libenter omnia præscripta suscipiens, subscripsi.

Manuel indignus episcopus Hadrianopoleos, libenter omnia quæ præscripta sunt, suscipiens, subscripsi.

Nicolaus indignus episcopus Hierapoleos Phrygarum provincie libenter omnia quæ præscripta sunt, suscipiens, subscripsi manu mea.

Basilus indignus episcopus ciuitatis Silæi, libenter omnia quæ præscripta sunt, suscipiens, subscripsi.

Galato exiguus presbyter, & ex persona [Stephani] archiepiscopi Siciliae, libenter omnia quæ præscripta sunt, suscipiens, subscripsi.

Theophylactus indignus episcopus Euchaitensium libenter omnia quæ præscripta sunt, suscipiens, subscripsi.

Cyrillus monachus, & ex persona Ioannis [monachi] episcopi Gothiæ, enutritus apostolicis prædicationibus & patrum traditionibus, & quæ nunc præscripta sunt, suscipiens, subscripsi.

Theodorus indignus episcopus Seleuciæ, libenter omnia quæ præscripta sunt, suscipiens, subscripsi.

Stephanus indignus episcopus ciuitatis Sugdensium libenter omnia quæ præscripta sunt, suscipiens, subscripsi.

Antonius indignus monachus, & ex persona throni Smyrniæ, libenter omnia quæ præscripta sunt, suscipiens, subscripsi.

* Gr. Rhegii Constantinus episcopus * Chii libenter omnia quæ præscripta sunt, suscipiens, subscripsi.

Ioannes miser & peccator

ἀσμένως πάντα τὰ προσγεγραμμένα δεξάμηνος, ὑπέγραψα.

Μανουὴλ ἀνάξιος ἐπίσκοπος Ἀδριανουπόλεως, ἀσμένως πάντα τὰ προσγεγραμμένα δεξάμηνος, ὑπέγραψα.

Νικόλαος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Ἱερραπόλεως τῆς Φρυγῶν ἐπαρχίας, ἀσμένως πάντα τὰ προσγεγραμμένα δεξάμηνος, ὑπέγραψα.

Βασίλειος ἀνάξιος ἐπίσκοπος πόλεως τῆς Συλαίου, ἀσμένως πάντα τὰ προσγεγραμμένα δεξάμηνος, ὑπέγραψα.

Γαλάτων ἐλάχιος πρεσβυτέρης, καὶ ἐκ προσώπου τῆς ἀρχιεπισκοπῆς Σικελίας, ἀσμένως πάντα τὰ προσγεγραμμένα δεξάμηνος, ὑπέγραψα.

Θεοφύλακτος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Εὐχαΐτης, ἀσμένως πάντα τὰ προσγεγραμμένα δεξάμηνος, ὑπέγραψα.

Κυρίλλος μοναχός, καὶ ἐκ προσώπου Ἰωάννη ἐπισκοποῦ Γότθων, ἐστραφεὶς πρὸς ἀποστολικὰς κηρύξεις καὶ τὰ πατέρον παραδόσεις, καὶ ἐν τῷ προσγεγραμμένα δεξάμηνος, ὑπέγραψα.

Θεόδωρος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Σελευκείας, ἀσμένως πάντα τὰ προσγεγραμμένα δεξάμηνος, ὑπέγραψα.

Στέφανος ἀνάξιος ἐπίσκοπος πόλεως Σιδωνίου ἀσμένως πάντα τὰ προσγεγραμμένα δεξάμηνος, ὑπέγραψα.

Ἀντώνιος ἀνάξιος μοναχός, καὶ ἐκ προσώπου τῆς θεοῦ Σμύρνης, ἀσμένως πάντα τὰ προσγεγραμμένα δεξάμηνος, ὑπέγραψα.

* Κωνσταντῖνος ὁ ἀνάξιος ἐπίσκοπος τῆς Ἰωνίου, ἀσμένως πάντα τὰ προσγεγραμμένα δεξάμηνος, ὑπέγραψα.

Ἰωάννης τελαμπρός καὶ ἀμάρτανος

ANNO CHRISTI 787.
λός μοναχός, πόπον ποιούμενος Προ-
κοπίου & βλαβεράτου επίσκοπου, σύμ-
φωνα κτ' πάντα τῶν πατέρων φρονών,
ὑπέγραψα.

Θεόδωρος ἀνάξιος επίσκοπος Κα-
πάνης Φιλῶν ἀείπως τῶν ἑρσῶν τῆς
ἀληθείας, καὶ τῶν τῶν ἁγίων πατέρων
κατ' ἴγος βραίνειν διδασκαλίαις, καὶ
τῶν ὀρθῶν ἀπάν κατακαλλυέσθαι
δόξαις, οἷς κατὰ τὴν ἀποστα-
ζών, σοιζῶν πᾶσι τοῖς ἀπάν δεδομέ-
νοις καὶ ἀσχετοῖς ἀμμένοις, ὑπέγρα-
ψα.

* Δ. Ταυρομενίας
Ἰωάννης επίσκοπος * Ταυρομενίου
συμφώνως κτ' πάντα τῶν τῶν ἁγίων
πατέρων διδασκαλίαις, καὶ τῶν ἀ-
σχετοῦ ἀπάν χηρήσειν ἐπιμέ-
νος, ὑπέγραψα.

Γαυδιώσος ἀνάξιος επίσκοπος
Μεσσηνίας, συμφώνως κτ' πάντα τῶν
τῶν ἁγίων πατέρων διδασκαλίαις, καὶ
τῶν ἀσχετοῦ ἀπάν χηρήσειν ἐπιμέ-
σιν ἐπίμνος, ὑπέγραψα.

Στέφανος ἀνάξιος επίσκοπος Βι-
βωνίων συμφώνως κτ' πάντα τῶν τῶν ἁγίων
πατέρων διδασκαλίαις, & τῶν
ἀσχετοῦ ἀπάν χηρήσειν ἐ-
πίμνος, ὑπέγραψα.

Ἰωάννης ἀνάξιος επίσκοπος Τρεο-
καλέως οὐλείας ὑπέγραψα.

Θεόδωρος ἀνάξιος επίσκοπος
Ταυριανῶν συμφώνως κτ' πάντα τῶν
Concil. Tom. 19.

cacomonachus, locum faciens
Procopii reuerendissimi episco-
pi, consona patribus per omnia
sapient, subscripsi.

Theodorus indignus episco-
pus Catanæ, ratum ducens sem-
per amatores veritatis & sancto-
rum patrum doctrinam & vesti-
gia sequi, atque rectis eorum ve-
nustari dogmatibus; his & ego
* taxari festinans, consentiens
omnibus quæ ab eis edicta sunt,
iis quæ præscripta sunt, sub-
scripsi.

Ioannes indignus episcopus
Tauromeniæ, concorditer per
omnia sanctorum patrum do-
ctrinas & testimonia eorum quæ
prolata sunt, sequens, subscripsi.

Gaudiosus indignus episco-
pus * Mislinæ, concorditer per
omnia sanctorum patrum do-
ctrinas & testimonia eorum-
dem, quæ prolata sunt, subse-
quens, subscripsi.

Theodorus indignus episco-
pus Panormi, concorditer do-
ctrinas & testimonia eorum
quæ præscripta sunt, sequens,
subscripsi.

Constantinus indignus epi-
scopus Leontinæ, concorditer
per omnia sanctorum patrum
doctrinas & testimonia eorum
quæ prælecta sunt, sequens, sub-
scripsi.

Stephanus indignus episco-
pus Bibonensium, concorditer
per omnia sanctorum patrum
doctrinas & testimonia eorum
quæ prælata sunt, sequens, sub-
scripsi.

Ioannes indignus episcopus
Treoaleos definiens, similiter
subscripsi.

* Theodoricus indignus e-
piscopus Taurianæ, concorditer
Theodo-

ANNO CHRISTI 757.

per omnia sanctorū patrum doctrinas & testimonia eorum quæ prælata sunt, sequens, subscripsi.

Christophorus indignus episcopus sanctæ Cyriacæ, concorditer per omnia sanctorum patrum doctrinas & testimonia eorum quæ prælata sunt, sequens, subscripsi.

Basilius indignus episcopus Liparetensium insulæ superius latis sanctorum patrum doctrinis conueniens in omnibus, subscripsi.

Theotimus indignus episcopus Crotonensium superius prolatis sanctorum patrum testimoniis consentiens in omnibus, subscripsi.

Constantinus indignus episcopus Carinæ superius prolatis testimoniis sanctorum patrum consentiens in omnibus, subscripsi.

Theophanes episcopus Lilybæi similiter.

Theodorus episcopus Tropæorum similiter.

Sergius episcopus Nicoterensium similiter.

Theodorus episcopus Bizyæ similiter.

Maurianus episcopus Pompeiopolis similiter.

Ioannes episcopus Salonentiæ similiter.

Eustratius episcopus Bithyniensium prouinciæ similiter.

Petrus Germiensium similiter.

Ioannes episcopus Arcadiopolis similiter.

Constantinus presbyter, & ex persona throni Sebastopolis, similiter.

Gregorius presbyter, & ex persona Nicetæ episcopi Coloniæ, similiter.

πρεσβυτεριος κρησεις τῶν ἁγίων ἡμῶν πατέρων ἐπόμνος, ὑπέγραψα.

Χριστοφόρος ἀνάξιος ἐπίσκοπος τῆς ἁγίας Κυριακῆς συμφώνως κατὰ πάντα ταῖς τῶν ἁγίων πατέρων διδασκαλίαις, ἔ τῶν πρεσβυτεριος αὐτῶν κρησεις ἐπόμνος, ὑπέγραψα.

Βασίλειος ἀνάξιος ἐπίσκοπος τῆς Λιπαρετῶν νήσου ταῖς πρεσβυτεριος ἀποστολικῆς τῶν ἁγίων πατέρων διδασκαλίαις σοιχῶν ἐν πᾶσιν, ὑπέγραψα.

Θεότιμος ἐπίσκοπος τῆς Κροτωνῶν ταῖς πρεσβυτεριος ἀποστολικῆς τῶν ἁγίων πατέρων κρησεις σοιχῶν ἐν πᾶσιν, ὑπέγραψα.

Κωνσταντῖνος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Καρίνης ταῖς πρεσβυτεριος ἀποστολικῆς τῶν ἁγίων πατέρων κρησεις σοιχῶν ἐν πᾶσιν, ὑπέγραψα.

Θεοφάνης ἐπίσκοπος τῆς Λιλυθαίου ὁμοίως.

Θεόδωρος ἐπίσκοπος τῆς Τροπαίων ὁμοίως.

Σέργιος ἐπίσκοπος Νικοτέρον ὁμοίως.

Θεόδωρος ἐπίσκοπος Βιζύης ὁμοίως.

Μαυριανὸς ἐπίσκοπος Πομπηίου πόλεως ὁμοίως.

Ἰωάννης ἐπίσκοπος τῆς ἁγίας Σαλονικίας ὁμοίως.

Εὐστράτιος ἐπίσκοπος τῆς Βιθυνῶν ἐπαρχίας ὁμοίως.

Πέτρος ἐπίσκοπος τῆς Γερμίας ὁμοίως.

Ἰωάννης ἐπίσκοπος Ἀρχαδιοπόλεως ὁμοίως.

Κωνσταντῖνος πρεσβύτερος, ἔ ἐκ προσώπου τῆς θρονου Σεβαστοπόλεως, ὁμοίως.

Γρηγόριος πρεσβύτερος, ἔ ἐκ προσώπου Νικητα ἐπισκόπου Κολωνίας, ὁμοίως.

ANNO
 CHRISTI
 787.

Σισίννιος Ἐπίσκοπος τῆς Γαλιτίας ὁμοίως.
 Επφάνιος Ἐπίσκοπος Μιλήτου ὁμοίως.
 Νικήτας Ἐπίσκοπος Προκοννήσου ὁμοίως.
 Ἰωάννης πρεσβύτερος, καὶ ἐκ παλαιῶν Νικήτα ἐπισκόπου Κολωνείας, ὁμοίως.
 Οὐρσος Ἐπίσκοπος τῆς ἀγίας Αβαελιανῶν ἐκκλησίας ὁμοίως.
 Εὐστράτιος Ἐπίσκοπος Μεδύμνης ὁμοίως.
 Λέων Ἐπίσκοπος τῆς Κίου ὁμοίως.
 Ἰωάννης Ἐπίσκοπος τῆς Ἀφρου ὁμοίως.
 Θεοφύλακτος Ἐπίσκοπος Κυβέλων ὁμοίως.
 Λαυρέντιος Ἐπίσκοπος τῆς ἀγίας Ἀναρρηπιῶν ἐκκλησίας, ὁμοίως.
 Λέων Ἐπίσκοπος Καρπάδου ὁμοίως.
 Εὐστάθιος ἐπίσκοπος Κροτάδων ὁμοίως.
 Κυριακὸς Ἐπίσκοπος Ζυπάρων ὁμοίως.
 Λέων ἐπίσκοπος Μεσημβρίας ὁμοίως.
 Γρηγόριος Ἐπίσκοπος Δέρκων ὁμοίως.
 Θεοδόσιος Ἐπίσκοπος τῆς Ἀμορίου ὁμοίως.
 Ἰωάννης Ἐπίσκοπος Νύσσης ὁμοίως.
 Γεώργιος Ἐπίσκοπος τῆς βασιλικῶν Θερμῶν ὁμοίως.
 Γεώργιος Ἐπίσκοπος Καμουλιανῶν ὁμοίως.
 Σωτήριος Ἐπίσκοπος Κισκισῶν ὁμοίως.
 Θεοφύλακτος Ἐπίσκοπος Τεβέλλης ὁμοίως.
 Κωνσταντῖνος Ἐπίσκοπος Μασσάρον ὁμοίως.
 Γεώργιος Ἐπίσκοπος Βερούλων ὁμοίως.

Sisinnius episcopus Parii similiter.
 Epiphanius episcopus Mileti similiter.
 Niceta episcopus Proconnessi similiter.
 Ioannes presbyter, & ex persona Nicetæ episcopi Coloniae, similiter.
 Ursus episcopus Auaritianensium ecclesiæ similiter.
 Eustratius episcopus Methymnæ similiter.
 Leo episcopus Cii similiter.
 Ioānes episcopus Apri similiter.
 Theophylactus episcopus Cypsellorum similiter.
 Laurentius episcopus sanctæ Aparatianensium ecclesiæ similiter.
 Leo episcopus Carpathi similiter.
 Eustathius episcopus Crotadensium similiter.
 Cyriacus episcopus Zyparensium similiter.
 Leo episcopus Mesembriæ similiter.
 Gregorius episcopus Dercensium similiter.
 * Theodorus episcopus Amorii * Gr. Theodofius similiter.
 Ioānes episcopus Nyssæ similiter.
 Georgius episcopus imperialis Thermarum similiter.
 Georgius episcopus Camulianorum similiter.
 Soterichus episcopus Ciscisensium similiter.
 [Theophylactus Hypopensium similiter.]
 Theophylactus episcopus Trallæ similiter.
 Constantinus episcopus Mastaurorum similiter.
 Georgius episcopus Briulensium similiter.

	Ignatius episcopus Prinae similititer.	Ιγνάτιος Ἐπίσκοπος Πρινης ὁμοίως.	ANNO CHRISTI 787.
* Agath,	Constantinus presbyter, & ex persona throni * Agathæ, similititer.	Κώνστας πρεσβύτερος, καὶ ἐκ προσώπου τῆς θρόνου Ἀγάθης, ὁμοίως.	
	Theodosius episcopus Nysæ similititer.	Θεοδόσιος Ἐπίσκοπος Νύσσης ὁμοίως.	
	Basilus episcopus Magnesiæ similititer.	Βασίλειος Ἐπίσκοπος Μαγνησίας ὁμοίως.	
	Basilus episcopus Magnesiæ Mæandri similititer.	Βασίλειος Ἐπίσκοπος Μαγνησίας τῆς Μααῆδρου ὁμοίως.	
	Sabbas episcopus Aneensium similititer.	Σάββας Ἐπίσκοπος Ἀνέων ὁμοίως.	
	Nicephorus presbyter, & ex persona episcopi Gargarensium, similititer.	Νικηφόρος πρεσβύτερος, ἔκ ἐκ προσώπου Γαργάρον, ὁμοίως.	
	Gregorius episcopus Palæspoleos similititer.	Γρηγόριος Ἐπίσκοπος Παλαεσπόλεως ὁμοίως.	
* Calor	Theophanes episcopus * Chalchæ similititer.	Θεοφάνης Ἐπίσκοπος Καλχῆς ὁμοίως.	
	Leo episcopus Algizensium similititer.	Λέων Ἐπίσκοπος Ἀλγίζων ὁμοίως.	
	Nicodemus episcopus Euazensium similititer.	Νικόδημος Ἐπίσκοπος Εὐάζων ὁμοίως.	
	Lycastus episcopus Varetenium similititer.	Λύκαστος Ἐπίσκοπος Βαρέτων ὁμοίως.	
	Theognius presbyter, & ex persona Philippi episcopi Sion, similititer.	Θεόγνιος πρεσβύτερος, καὶ ἐκ προσώπου Φιλίππου Ἐπισκόπου Σιών, ὁμοίως.	
	Theophanes episcopus Lebendi similititer.	Θεοφάνης Ἐπίσκοπος Λεβένδου ὁμοίως.	
	Stratonicus episcopus Cymæ similititer.	Στρατόνικος Ἐπίσκοπος Κύμης ὁμοίως.	
	Eustathius episcopus Erythrenium similititer.	Εὐστάθιος Ἐπίσκοπος Ερυθρῶν ὁμοίως.	
	Theophilus episcopus Tymni similititer.	Θεόφιλος Ἐπίσκοπος Τύμνου ὁμοίως.	
	Cosmas episcopus Myrinæ similititer.	Κοσμάς Ἐπίσκοπος Μυρίνης ὁμοίως.	
	Olbianus episcopus Elææ similititer.	Ολβιανός Ἐπίσκοπος Ἐλαίας ὁμοίως.	
	Pardus episcopus Pitanae similititer.	Γάρδος Ἐπίσκοπος Πιτάνης ὁμοίως.	
	Basilus episcopus Pergamensium similititer.	Βασίλειος Ἐπίσκοπος Περγάμου ὁμοίως.	
	Basilus episcopus Atrammytii similititer.	Βασίλειος Ἐπίσκοπος Ἀτραμυτίου ὁμοίως.	

ANNO
CHRISTI
787.

Μαρίνου Ἐπίσκοπος Ἀτανδρίου ὁμοίως.

Ἰωάννης Ἐπίσκοπος Ἀσσοῦ ὁμοίως.

Λέων Ἐπίσκοπος Φωκίας ὁμοίως.

Ἰωάννης Ἐπίσκοπος Ραδεσοῦ ὁμοίως.

Ἰωάννης Ἐπίσκοπος Γαλίου ὁμοίως.

Μελχισεδεκ Ἐπίσκοπος Καλλιουπόλεως ὁμοίως.

Θεοφύλακτος Ἐπίσκοπος Χαριουπόλεως ὁμοίως.

Λεωνίδης Ἐπίσκοπος Μαδύτι, ἢ Κόλης, ὁμοίως.

Σισίννιος Ἐπίσκοπος Τζουρουλοῦ ὁμοίως.

Θωμάς Ἐπίσκοπος τῆς Δαονίης ὁμοίως.

Γρηγόριος Ἐπίσκοπος Θεοδώρουπόλεως ὁμοίως.

Σισίννιος Ἐπίσκοπος Χαλκίδος ὁμοίως.

Βενιαμίν Ἐπίσκοπος Λιζυκαν ὁμοίως.

Ἰωάννης Ἐπίσκοπος τῆς Βρύσεως ὁμοίως.

Σπυρίδων Ἐπίσκοπος Παλαμαῶν Κύθρων ὁμοίως.

Εὐστάθιος Ἐπίσκοπος Γόλων ὁμοίως.

Θεόδωρος Ἐπίσκοπος τῆς Κιτίου ὁμοίως.

Γεώργιος Ἐπίσκοπος Τριμιθουντίου ὁμοίως.

Ἀλέξανδρος Ἐπίσκοπος Ἀμαθουντίου ὁμοίως.

Κωνσταντίνος Ἐπίσκοπος Ἰλιουπόλεως ὁμοίως.

Σωθέσιος Ἐπίσκοπος Νήασου ὁμοίως.

Θεόφιλος Ἐπίσκοπος Ἀναστασιουπόλεως ὁμοίως.

Λέων Ἐπίσκοπος Μίνζου ὁμοίως.

Πέτρος Ἐπίσκοπος Ἀσπυνησίου ὁμοίως.

* Marianus episcopus Atandri * Gr. Mari-
similiter. nus

Ioannes episcopus Assi similititer.

Leo episcopus Phociae similititer.

Ioannes episcopus Rhædesti similititer.

Ioannes episcopus Panii similititer.

Melchisedec episcopus Calliopolcos similititer.

Theophylactus episcopus Chariopolcos similititer.

Leonides episcopus Madyti, id est Colæ, similititer.

Sifinnius episcopus Zuruli similititer.

Thomas episcopus Daonii similititer.

Gregorius episcopus Theodoropoleos similititer.

Sifinnius episcopus Chalcidis similititer.

Beniamin episcopus Lizycensium similititer.

Ioannes episcopus Bryseos similititer.

Spyridon episcopus Palæa Cythrensium similititer.

Eustathius episcopus Golenisium similititer.

Theodorus episcopus Citii similititer.

Georgius episcopus Trimithuntensium similititer.

Alexander episcopus Amathuntensium similititer.

Constantinus episcopus Iliopolcos similititer.

Synesius episcopus Nessi similititer.

Theophilus episcopus Anastasiopolcos similititer.

Leo episcopus Minzi similititer.

Petrus episcopus Asponensium similititer.

Anthimus episcopus Verinopoleos similiter.	Ανθιμος Ἐπίσκοπος Βερενουπόλεως ὁμοίως.	ΑΝΘΙΜΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΒΕΡΕΝΟΥΠΟΛΕΩΣ 787.
Michael episcopus Melitupoleos similiter.	Μιχαήλ Ἐπίσκοπος Μελιτουπόλεως ὁμοίως.	
* Adraniz Sifinnius episcopus * Adriæ similiter.	ΣισίννιⓄ ἘπίσκοποςⓄ Αδρανίας ὁμοίως.	
Theodorus episcopus Germæ similiter.	Θεόδωρος Ἐπίσκοπος Γέρμης ὁμοίως.	
Basilus episcopus Hadranuthyrensiū similiter.	Βασίλειος Ἐπίσκοπος Αδραουθύρεν ὁμοίως.	
Leo episcopus Pœmaninensium similiter.	Λέων Ἐπίσκοπος Ρομανινῶν ὁμοίως.	
Symeon episcopus Ocæ similiter.	Συμεὼν Ἐπίσκοπος Ὠκῆς ὁμοίως.	
Strategius episcopus Dardani similiter.	Στρατήγιος Ἐπίσκοπος Δαρδανίου ὁμοίως.	
Ioannes episcopus Lampfaci similiter.	Ἰωάννης ἘπίσκοποςⓄ Λαμφάκου ὁμοίως.	
Theodotus episcopus Palatensium similiter.	ΘεόδοτοςⓄ ἘπίσκοποςⓄ Παλατίου ὁμοίως.	
Leo episcopus Troadensium similiter.	Λέων Ἐπίσκοπος Τροάδων ὁμοίως.	
Niceta episcopus Hylæi similiter.	Νικήτας ἘπίσκοποςⓄ τῆς Ἰλίου ὁμοίως.	
Theodorus episcopus Abydi similiter.	ΘεόδωροςⓄ ἘπίσκοποςⓄ Αβύδου ὁμοίως.	
Leo episcopus Traculensium similiter.	Λέων Ἐπίσκοπος Τρακούλων ὁμοίως.	
Anastasius episcopus Tripoleos similiter.	Αναστάσιος Ἐπίσκοπος Τριπόλεως ὁμοίως.	
Ioannes episcopus Tabalensium similiter.	Ἰωάννης ἘπίσκοποςⓄ Ταβάλων ὁμοίως.	
Stephanus episcopus Salensium similiter.	ΣτέφανοςⓄ ἘπίσκοποςⓄ Σάλων ὁμοίως.	
Stephanus episcopus Silandri similiter.	ΣτέφανοςⓄ ἘπίσκοποςⓄ Σιλάνδρου ὁμοίως.	
Nicolaus episcopus Pericommatos similiter.	Νικόλαος ἘπίσκοποςⓄ τῆς Περικόμματος ὁμοίως.	
Isoes presbyter, & ex persona throni Thyaterensium, similiter.	Ἰσώης πρεσβύτερος, καὶ ἐκ προσώπου τῆς θρόνου Θυατήρεν, ὁμοίως.	
Ioannes episcopus Setensium similiter.	Ἰωάννης Ἐπίσκοπος Σέτων ὁμοίως.	
Constantinus episcopus Acrasi similiter.	ΚωνσταντῖνοςⓄ ἘπίσκοποςⓄ Ακρασίου ὁμοίως.	
* Lymæon Theophanes episcopus * Mæoniæ similiter.	Θεοφάνης ἘπίσκοποςⓄ Λυμαίων ὁμοίως.	Μιχαήλ

ANNO
CHRISTI
757.

Μιχαήλ Ἐπίσκοπος Στρατονικείας ὁμοίως.

Michael episcopus Stratoniciae similitur.

Λύκαστος Ἐπίσκοπος Φιλαδελφείας ὁμοίως.

Lycastus episcopus Philadelphiæ similitur.

Μιχαήλ Ἐπίσκοπος Σταλλῆς ὁμοίως.

Michael episcopus Stallæ similitur.

Γρηγόριος Ἐπίσκοπος Γόρδου ὁμοίως.

Gregorius episcopus Gordi similitur.

Ἰωάννης Ἐπίσκοπος Δάλδης ὁμοίως.

Ioannes episcopus Daldæ similitur.

Εὐστάθιος Ἐπίσκοπος Ὑρκανῆς ὁμοίως.

Eustathius episcopus Hyrcanæ similitur.

Ἰωσήφ Ἐπίσκοπος Ἀτταλίας ὁμοίως.

Ioseph episcopus Attaliæ similitur.

Θεοπίστος Ἐπίσκοπος Ἑρμουκαπιλίας ὁμοίως.

Theopistus episcopus Hermocapeliæ similitur.

Ζαχαρίας Ἐπίσκοπος Ἱεροκασσαρείας ὁμοίως.

Zacharias episcopus Hierocæsariæ similitur.

Μιχαήλ Ἐπίσκοπος Κερρασιῶν ὁμοίως.

Michael episcopus Cerasensium similitur.

Δαβίδ Ἐπίσκοπος Ἑλενουπόλεως ὁμοίως.

* Daniel episcopus Helenupoleos similitur. * David

Κυρίων Ἐπίσκοπος τῆς Λόφου ὁμοίως.

Cyrion episcopus Lophi similitur.

Βασίλειος πρεσβύτερος, καὶ ἐκ πατρὸς τῆς Δασκυλίου, ὁμοίως.

Basilus presbyter, & ex persona Dascylii, similitur.

Θεοφύλακτος Ἐπίσκοπος Ἀπολλωνιάδος ὁμοίως.

Theophylactus episcopus Apolloniadis similitur.

Κωνσταντῖνος Ἐπίσκοπος Καισαρείας Βιθυνίας ὁμοίως.

Constantinus episcopus Cæsariæ Bithyniæ similitur.

Γεώργιος Ἐπίσκοπος Βασιλινουπόλεως ὁμοίως.

Georgius episcopus Basilinupoleos similitur.

Λέων Ἐπίσκοπος Νεοκαισαρείας, ἠτοι Αερίης, ὁμοίως.

Leo episcopus Neocæsariæ similitur.

Νικηφόρος Ἐπίσκοπος Ἀδρανίου ὁμοίως.

Nicephorus episcopus Adrani similitur.

Θεόδωρος Ἐπίσκοπος Προύσης ὁμοίως.

Theodorus episcopus Prusæ similitur.

Ἐπιφάνιος Ἐπίσκοπος Λάμπης ὁμοίως.

Epiphanius episcopus Lampæ similitur.

Θεόδωρος Ἐπίσκοπος Ἡρακλειουπόλεως ὁμοίως.

Theodorus episcopus Heraclionepoleos similitur.

Ἀναστάσιος Ἐπίσκοπος Κνωσῶν ὁμοίως.

Anastasius episcopus Cnossi similitur.

Μελίτων Ἐπίσκοπος Κυδωνίας ὁμοίως.

Melito episcopus Cydoniæ similitur.

Concil. Tom. 19.

Yy

Leo episcopus Cifami similiter.	Λέων Ἐπίσκοπος Κισάμου ὁμοίως.	ANNO CHRISTE 787.
Theodorus episcopus Subritensium similiter.	Θεόδωρος Ἐπίσκοπος Σουβελίων ὁμοίως.	
Leo episcopus Phœnicis similiter.	Λέων Ἐπίσκοπος Φοίνικος ὁμοίως.	
Ioannes episcopus Arcadiæ similiter.	Ἰωάννης Ἐπίσκοπος Ἀρκαδίας ὁμοίως.	
Epiphanius episcopus Eleuthernæ similiter.	Ἐπιφάνιος Ἐπίσκοπος Ἐλευθερῆς ὁμοίως.	
Photinus episcopus Cantani similiter.	Φωτεινὸς Ἐπίσκοπος Καντανίου ὁμοίως.	
Sisinnius episcopus Chersonesi similiter.	Σισίνιος Ἐπίσκοπος Χερσονήσου ὁμοίως.	
Gregorius presbyter, & ex persona throni Cephallenia, similiter.	Γρηγόριος πρεσβύτερος, καὶ ἐκ προσώπου τοῦ θρόνου Κεφαλληνίας, ὁμοίως.	
Philippus episcopus Corcyrensi- um similiter.	Φίλιππος Ἐπίσκοπος Κερκυραίων ὁμοίως.	
Antonius episcopus Troezenæ similiter.	Ἀντώνιος Ἐπίσκοπος Τροιζηνίας ὁμοίως.	
Petrus episcopus Monembasiæ similiter.	Πέτρος Ἐπίσκοπος Μονεμβασίας ὁμοίως.	
Gabriel episcopus Ægina simili- liter.	Γαβριὴλ Ἐπίσκοπος Αἰγίνης ὁμοίως.	
Leo episcopus Porthmi simili- liter.	Λέων Ἐπίσκοπος Πόρθμου ὁμοίως.	
Philippus episcopus Orei simili- liter.	Φίλιππος Ἐπίσκοπος Ὠρεοῦ ὁμοίως.	
Leo episcopus Zacynthi simili- liter.	Λέων Ἐπίσκοπος Ζακύνθου ὁμοίως.	
Leo episcopus Linoæ simili- liter.	Λέων Ἐπίσκοπος Λινόης ὁμοίως.	
Niceta episcopus Mellæ simili- liter.	Νικήτας Ἐπίσκοπος Μέλλης ὁμοίως.	
Neophytus episcopus Gordo- feruorum similiter.	Νεόφυτος Ἐπίσκοπος Δοσέφρων ὁμοίως.	* L. Tab. 464
* Stenon Ioannes episcopus * Tennen- sium similiter.	Ἰωάννης Ἐπίσκοπος Στένων ὁμοίως.	* Stenon
Leo episcopus Aspendi simili- liter.	Λέων Ἐπίσκοπος Ἀσπένδου ὁμοίως.	
Constantinus episcopus Zalen- sium similiter.	* Κωνσταντῖνος Ἐπίσκοπος Ζάλων ὁμοίως.	* St. Sym. 107
Gregorius episcopus Sinopæ si- militer.	Γρηγόριος Ἐπίσκοπος Σινώπης ὁμοίως.	
* Martinus * Martinus diaconus, & ex per- sona Theodori episcopi An- drapensium, similiter.	Μαρτίνος διάκονος, καὶ ἐκ προσώπου Θεοδώρου Ἐπισκόπου Ἀνδραπύων, ὁμοίως.	

ANNO
 CHRISTI
 787.

* Δ. Κατ-
 οπίως

* Δ. Επ-
 οπίως

Ανδρόνικος πρεσβύτερος, καὶ ἐκ πε-
 σώπου Ἰωάννου Ἐπισκόπου Ζαλί-
 χων ὁμοίως.
 * Κωνστας Ἐπίσκοπος Σασίμων ὁ-
 μοίως.
 Γρηγόριος Ἐπίσκοπος Ἀμάστρης ὁ-
 μοίως.
 Ηρακλείος Ἐπίσκοπος Ἰουνοπόλεως
 ὁμοίως.
 Νικήτας Ἐπίσκοπος Δαδύβρον ὁ-
 μοίως.
 Θεοφάνης Ἐπίσκοπος Σόρον ὁμοίως.
 Ἰωάννης Ἐπίσκοπος Ηρακλείας ὁ-
 μοίως.
 Θεόφιλος Ἐπίσκοπος Γροισιάδ ὁ-
 μοίως.
 Κωνσταντῖνος Ἐπίσκοπος Κερατίας ὁ-
 μοίως.
 Νικήτας Ἐπίσκοπος Ριζαίου ὁμοίως.
 Κωνσταντῖνος Ἐπίσκοπος τῆς Πολεμω-
 νίου ὁμοίως.
 Θεόδωρος Ἐπίσκοπος Κομαίων ὁ-
 μοίως.
 Ἰωάννης Ἐπίσκοπος Κερασσιῶν ὁ-
 μοίως.
 * Νικηφόρος Ἐπίσκοπος Κλανίου ὁ-
 μοίως.
 Λέων Ἐπίσκοπος Τροκινάδων ὁμοίως.
 Ἰωάννης διάκονος, ἐκ περσώπου τῆς
 ζέβου Φασήλιδος, ὁμοίως.
 Θεόδωρος Ἐπίσκοπος Πινδέρον ὁ-
 μοίως.
 Στέφανος Ἐπίσκοπος Κανέας ὁμοίως.
 Αναστάσιος Ἐπίσκοπος Γάτρων ὁμοίως.
 Γεώργιος Ἐπίσκοπος Νάσας ὁμοίως.
 Κωνσταντῖνος Ἐπίσκοπος Κανδίκων ὁ-
 μοίως.
 Λέων Ἐπίσκοπος Κορυθαίων ὁμοίως.
 Νικόδημος Ἐπίσκοπος Σιδύμων ὁ-
 μοίως.

Andronicus presbyter, & ex
 persona Ioannis episcopi Za-
 lichenfium, fimiliter.
 Constantinus episcopus Sasi-
 mensium fimiliter.
 Gregorius episcopus Amastræ
 fimiliter.
 Heraclius episcopus Iunopo-
 leos fimiliter.
 Niceta episcopus Dadybren-
 sium fimiliter.
 Theophanes episcopus Soren-
 sium fimiliter.
 Ioannes episcopus Heracliaæ fi-
 militer.
 Theophilus episcopus Prusiadis
 fimiliter.
 Constantinus episcopus Cratiaæ
 fimiliter.
 Niceta episcopus Rizæi simi-
 liter.
 Constantinus episcopus Pole-
 monii fimiliter.
 Theodorus episcopus Coma-
 nensium fimiliter.
 Ioannes episcopus Cerasunten-
 sium fimiliter.
 Nicephorus episcopus Clanci fi-
 militer.
 Leo episcopus Trocnadensium
 fimiliter.
 Ioannes diaconus, & ex persona
 throni Phaselidis, fimiliter.
 Theodorus episcopus Pinnaren-
 sium fimiliter.
 Stephanus episcopus Canuaæ fi-
 militer.
 Anastasius episcopus Patren-
 sium fimiliter.
 Georgius episcopus Nasaæ simi-
 liter.
 Constantinus episcopus Candi-
 censium fimiliter.
 Leo episcopus Corydalensium
 fimiliter.
 Nicodemus episcopus Sidy-
 mensium fimiliter.

- Leo episcopus Limyrensiū similit̄.
 Constantinus episcopus Tlen-
 sium similit̄.
 Petrus diaconus, & ex persona
 throni Oricandensium simi-
 liter.
 Stephanus episcopus Araxi si-
 militer.
 Georgius episcopus Oeniandi
 similit̄.
 Constantinus episcopus Com-
 bensium similit̄.
 Stauracius episcopus Zenopo-
 leos similit̄.
 Gregorius episcopus Cibyrae si-
 militer.
 Basilius episcopus Tabensium
 similit̄.
 Dorotheus episcopus Neapo-
 leos similit̄.
 Constantinus episcopus Ala-
 bandensium similit̄.
 Dauid episcopus Iassī simili-
 ter.
 [Gregorius episcopus Mylasen-
 sium similit̄.]
 Sergius episcopus Bargylien-
 sium similit̄.
 Gregorius episcopus Heraclia
 Latomi similit̄.
 Ioannes episcopus Mybdi simi-
 liter.
 Stauracius episcopus Stadiae si-
 militer.
 Gregorius episcopus Stratonici-
 aē similit̄.
 Niceta diaconus, & ex persona
 throni Halicarnassi, similit̄.
 Michael episcopus Chæreto-
 pensium similit̄.
 Pantaleon episcopus Valentiaē
 similit̄.
 Georgius episcopus Pelten-
 sium similit̄.
 Christophorus episcopus Anta-
 nasi similit̄.
- Λέων Ἐπίσκοπος Λιμύρων ὁμοίως.
 Κωνσταντῖνος Ἐπίσκοπος Τλων ὁ-
 μοίως.
 Πέτρος διάκονος, & ἐκ προσώπου τῆς
 θρόνου Ορικανδῆς ὁμοίως.
 Στέφανος Ἐπίσκοπος Ἀραξίου ὁ-
 μοίως.
 Γεώργιος Ἐπίσκοπος Οἰνιαίου ὁ-
 μοίως.
 Κωνσταντῖνος Ἐπίσκοπος Κόμβων ὁ-
 μοίως.
 Σταυρακίος Ἐπίσκοπος Ζηνοπόλεως
 ὁμοίως.
 Γρηγόριος Ἐπίσκοπος Κιβύρας ὁ-
 μοίως.
 Βασίλειος Ἐπίσκοπος Τάβων ὁ-
 μοίως.
 Δαυίδος Ἐπίσκοπος Νεαπόλεως ὁ-
 μοίως.
 Κωνσταντῖνος Ἐπίσκοπος Ἀλαβανδίου
 ὁμοίως.
 Δαβίδ Ἐπίσκοπος Ἰάσου ὁμοίως.
 Σέργιος Ἐπίσκοπος Βαργυλίων ὁ-
 μοίως.
 Γρηγόριος Ἐπίσκοπος Ἡρακλείας τῆς
 Λατίμου ὁμοίως.
 Ἰωάννης Ἐπίσκοπος Μύβδου ὁμοίως.
 Σταυρακίος Ἐπίσκοπος Σταδίας ὁ-
 μοίως.
 Γρηγόριος Ἐπίσκοπος Στρατονικείας
 ὁμοίως.
 Νικήτας διάκονος, καὶ ἐκ προσώπου
 τῆς θρόνου Ἀλικαρνασσῶν, ὁμοίως.
 Μιχαὴλ Ἐπίσκοπος Χαυρεπότων ὁ-
 μοίως.
 Πανταλέων Ἐπίσκοπος Οὐαλεντίας
 ὁμοίως.
 Γεώργιος Ἐπίσκοπος Πέλτων ὁμοίως.
 Χριστόφορος Ἐπίσκοπος Ἀντανασίου
 ὁμοίως.

ANNO CHRISTI 787.

Λέων Ἐπίσκοπος Εὐμενίας ὁμοίως.	Leo episcopus Eumeniæ similit.
Φίλιππος Ἐπίσκοπος Τρανουπόλεως ὁμοίως.	Philippus episcopus Tranupoleos similit.
Λέων Ἐπίσκοπος Αλέων ὁμοίως.	Leo episcopus Aleensium similit.
. . . . .	Paulus episcopus Acmonia similit.
. . . . .	Gregorius episcopus Timenensium similit.
Νικηφόρος Ἐπίσκοπος Λουίδων ὁμοίως.	Nicephorus episcopus Luidensium similit.
Γεώργιος Ἐπίσκοπος Ἀπτίας ὁμοίως.	Georgius episcopus Aptiæ similit.
Ἰωάννης Ἐπίσκοπος Σύβεως ὁμοίως.	Ioannes episcopus Sybeos similit.
Ζαχαρίας Ἐπίσκοπος Τραπεζουπόλεως ὁμοίως.	Zacharias episcopus Trapezupoleos similit.
Λέων Ἐπίσκοπος Σεβαστίας ὁμοίως.	Leo episcopus Sebastia similit.
Θεοφύλακτος πρεσβύτερος, καὶ ἐκ παρσώπου ἔθενε Γεωργίου Ἐπισκόπου Υψου, ὁμοίως.	Theophylactus presbyter, & ex persona throni Georgii Hypsi episcopi, similit.
Κωνσταντῖνος Ἐπίσκοπος Εὐκαρπίας ὁμοίως.	Constantinus episcopus Eucarpia similit.
Ἀνδρέας Ἐπίσκοπος Κηδισσοῦ ὁμοίως.	Andreas episcopus Cedisofii similit.
Δοσίθεος Ἐπίσκοπος Ψονουῦτος, ἢ τοι Κολχασαίων, ὁμοίως.	Dositheus episcopus Psonuntésii, id est, * Collapses, similit.
Κωνσταντῖνος Ἐπίσκοπος Ἐκοήουαίου ὁμοίως.	Constantinus episcopus Cotlyai similit.
Νικήτας Ἐπίσκοπος Νακωλείας ὁμοίως.	Niceta episcopus Nacolia similit.
Λέων Ἐπίσκοπος τῆς Δοκιμίου ὁμοίως.	Leo episcopus Docimii similit.
Ἰωάννης πρεσβύτερος, ἔκ παρσώπου τῆς θρόνου Ἐκτορείου ὁμοίως.	Ioannes presbyter, & ex persona throni Hectorii, similit.
Μιχαὴλ Ἐπίσκοπος Ἰεραπόλεως ὁμοίως.	Michael episcopus Hierapoleos similit.
Νικόλαος Ἐπίσκοπος Φυτίας ὁμοίως.	Nicolaus episcopus Phytia similit.
Θεοφύλακτος Ἐπίσκοπος Κινναβόρεως ὁμοίως.	Theophylactus episcopus Cinnaboreos similit.
Δαμιανὸς Ἐπίσκοπος Μύρου ὁμοίως.	Damianus episcopus Myri similit.
Χριστόφορος Ἐπίσκοπος Πρυμισσοῦ ὁμοίως.	Christophorus episcopus Prymisi similit.

* Gr. Collapsensium.

Niceta episcopus Augustopolis similiter.	Νικήτας Ἐπίσκοπος Ἀὐγούσπολης ὁμοίως.	ANNO CHRISTI 787.
Georgius episcopus Midaci similiter.	Γεώργιος Ἐπίσκοπος τῆς Μιδακίου ὁμοίως.	
Constantinus episcopus Ambladenfium similiter.	Κωνσταντῖνος Ἐπίσκοπος Ἀμβλάδων ὁμοίως.	
Stephanus presbyter, & ex persona throni Ostri, similiter.	Στέφανος πρεσβύτερος, καὶ ἐκ προσώπου τῆς θρόνου Ὀστρου, ὁμοίως.	
* Gregorius * Georgius presbyter, & ex persona throni ciuitatis Polybati, similiter.	Γρηγόριος πρεσβύτερος, καὶ ἐκ προσώπου τῆς θρόνου πόλεως Πολυβάτου, ὁμοίως.	
Sifinnius episcopus Philomelii similiter.	Σισίννιος Ἐπίσκοπος τῆς Φιλομηλίου ὁμοίως.	
Michael episcopus Papensium similiter.	Μιχαὴλ Ἐπίσκοπος Πάπων ὁμοίως.	
Sifinnius episcopus Apamiæ Ciboti similiter.	Σισίννιος Ἐπίσκοπος Ἀπαμείας τῆς Κιβωτοῦ ὁμοίως.	
Constantinus episcopus Comanae similiter.	Κωνσταντῖνος Ἐπίσκοπος Κωμανίης ὁμοίως.	
Nicephorus episcopus Adadensium similiter.	Νικηφόρος Ἐπίσκοπος Ἀδάδων ὁμοίως.	
Petrus episcopus Totiassii similiter.	Πέτρος Ἐπίσκοπος Τοτιάσου ὁμοίως.	
Theodosius episcopus Sygalassi similiter.	Θεοδοσίος Ἐπίσκοπος Συγαλασσῶν ὁμοίως.	
Leo episcopus Baræ similiter.	Λέων Ἐπίσκοπος Βαρῆς ὁμοίως.	
Petrus episcopus Seleuciæ similiter.	Πέτρος Ἐπίσκοπος Σελευκείας ὁμοίως.	
Nicephorus episcopus Phlogensium similiter.	Νικηφόρος ἐπίσκοπος Φλόγων ὁμοίως.	
Marinus episcopus Magydensium similiter.	Μαρίνος Ἐπίσκοπος Μαγύδων ὁμοίως.	
Leo episcopus Andidensium similiter.	Λέων Ἐπίσκοπος Ἀνδιδῶν ὁμοίως.	
Stephanus episcopus Parnassi similiter.	Στέφανος Ἐπίσκοπος Παρνασσῶν ὁμοίως.	
Bardanes episcopus Doarensium similiter.	* Σαρδανῆς Ἐπίσκοπος Δοάρον ὁμοίως.	* Dubius
* Debelti Eustratius episcopus * Dabellii similiter.	Εὐστράτιος ἐπίσκοπος Δεβελίου ὁμοίως.	
* Euthymius * Euphemius episcopus Sozopolis similiter.	Εὐθύμιος Ἐπίσκοπος Σωζόπολης ὁμοίως.	
Theodosius episcopus Bulgarophygi similiter.	Θεοδοσίος Ἐπίσκοπος Βουλγαροφύγου ὁμοίως.	
Georgius episcopus Plotinopolis similiter.	Γεώργιος Ἐπίσκοπος Πλωτίνης πόλεως ὁμοίως.	

ANNO
 CHRISTI
 787.

Βασίλειος Ἐπίσκοπος Γερβεραίου ὁμοίως.
 Μιχαὴλ Ἐπίσκοπος τῆς Γαμφίλου ὁμοίως.
 Ρεβίμ Ἐπίσκοπος τῆς Σκοπέλου ὁμοίως.
 Σισίννιος Ἐπίσκοπος τῆς Γαριέλων ὁμοίως.
 Καλλίστος Ἐπίσκοπος πόλεως Εὐδοκιάδος ὁμοίως.
 Κωνσταντῖνος Ἐπίσκοπος Λιγυών ὁμοίως.
 Ἰωάννης Ἐπίσκοπος Κουδρούλων ὁμοίως.
 Θεόδωρος Ἐπίσκοπος Κρημνῶν ὁμοίως.
 Κωνσταντῖνος Ἐπίσκοπος Ἀδριανῆς ὁμοίως.
 Θεόφιλος Ἐπίσκοπος τῆς Χίου ὁμοίως.
 Γαλάτιος Ἐπίσκοπος τῆς Μήλου ὁμοίως.
 Σέργιος Ἐπίσκοπος τῆς Λέρου ὁμοίως.
 Μανζών Ἐπίσκοπος Διοκαισαρείας ὁμοίως.
 Εὐστάθιος Ἐπίσκοπος *Κελεντέως ὁμοίως.
 Ζαχαρίας Ἐπίσκοπος πόλεως Καρδαβουήθου ὁμοίως.
 Σισίννιος Ἐπίσκοπος Μοσβαδῶν ὁμοίως.
 Εὐστάθιος Ἐπίσκοπος Λάμου ὁμοίως.
 Θεόδωρος Ἐπίσκοπος Γερμανικοπόλεως ὁμοίως.
 Σισίννιος Ἐπίσκοπος Συκῆς ὁμοίως.
 Κωνσταντῖνος Ἐπίσκοπος Δαλισανδοῦ ὁμοίως.
 Λέων Ἐπίσκοπος Σιβήλων ὁμοίως.
 Στέφανος Ἐπίσκοπος πόλεως Φιλαδέλφειας ὁμοίως.
 Εὐδόξιος πρεσβύτερος, μοναχός, καὶ ἐκ παροσώπου ἔθρονος τῆς Μετελλουπόλεως, ὁμοίως.

Basilius episcopus Perberæi similiter.
 Michael episcopus Pamphili similiter.
 Ruben episcopus Scopeli similiter.
 Sifinnius episcopus Garielenfium similiter.
 Callistus episcopus Eudociadis similiter.
 Constantinus episcopus Ligynensium similiter.
 Ioannes episcopus Cudrulensium similiter.
 Theodorus episcopus Cremnorum similiter.
 Constantinus episcopus Hadrianae similiter.
 Theophilus episcopus Chii similiter.
 Galatius episcopus Meli similiter.
 Sergius episcopus Leri similiter.
 Manzo episcopus Diocæsariæ similiter.
 Eustathius episcopus *Celentereos similiter.
 Zacharias episcopus ciuitatis Cardabunthensium similiter.
 Sifinnius episcopus Mosbadensium similiter.
 Eustathius episcopus Lami similiter.
 Theodorus episcopus Germanicopoleos similiter.
 Sifinnius episcopus Sycae similiter.
 Constantinus episcopus Dalifandi similiter.
 Leo episcopus Sibelsium similiter.
 Stephanus episcopus Philadelphiae similiter.
 Eudoxius presbyter & monachus, & ex persona throni Metellupoleos, similiter.

* f. Κωνσταντῖνος

* f. Celentereos

Constantinus episcopus Andri similiter.	Κωνσταντίνος Ἐπίσκοπος τῆς Ἀνδρου ὁ- μοίως.
Eustathius episcopus Teni si- militer.	Εὐστάθιος Ἐπίσκοπος τῆς Τένου ὁ- μοίως.
Theodorus episcopus Caden- sium similiter.	Θεόδωρος Ἐπίσκοπος Κάδων ὁμοίως.
Michael episcopus Tiberiopo- leos similiter.	Μιχαὴλ Ἐπίσκοπος Τιβεριουπόλεως ὁμοίως.
Constantinus episcopus Ancy- ræ similiter.	Κωνσταντίνος Ἐπίσκοπος Ἀγκύρας ὁ- μοίως.
Ioannes episcopus Azanensium similiter.	Ἰωάννης Ἐπίσκοπος Ἀζανῶν ὁμοίως.
Theophylactus episcopus Mo- synensium similiter.	Θεοφύλακτος Ἐπίσκοπος Μοσυνῶν ὁμοίως.
Basilus episcopus Dionysupo- leos similiter.	Βασίλειος Ἐπίσκοπος Διονυσουπό- λεως ὁμοίως.
Stephanus episcopus Synnai si- militer.	Στέφανος Ἐπίσκοπος Σωνάου ὁ- μοίως.
Sabbas monachus & hegume- nus monasterii Studii simi- liter.	Σάββας ἄρχιμανδρίτης καὶ ἡγούμε- νος μονῆς τῆς Σπουδῶν ὁμοίως.
Gregorius hegumenus Hormif- dæ similiter.	Γρηγόριος ἡγούμενος τῆς Ὀρμιτσίου ὁ- μοίως.
Symeon hegumenus Choræ si- militer.	Συμεὼν ἡγούμενος τῆς Χορᾶς ὁμοίως.
Ioannes hegumenus Pagurii si- militer.	Ἰωάννης ἡγούμενος τῆς Παγυρίου ὁμοίως.
* Maxim- ni Eustathius hegumenus * Maxi- mi similiter.	Εὐστάθιος ἡγούμενος τῆς Μαξιμίου ὁμοίως.
Ioseph hegumenus & archi- mandrita Heraclii similiter.	Ἰωσήφ ἡγούμενος καὶ ἄρχιμανδρίτης τῆς Ηρακλείου ὁμοίως.
Thomas monachus, & ex per- sona Ioannis hegumeni Che- nolacci, similiter.	Θωμᾶς μοναχὸς, καὶ ἐκ προσώπου Ἰωάννου ἡγουμένου τῆς Χινολακ- κου, ὁμοίως.
Plato hegumenus & archiman- drita Saccudeonis simili- ter.	Πλάτων ἡγούμενος καὶ ἄρχιμανδρί- της * Σακκουδεῶν ὁμοίως.
Theodorus hegumenus & ar- chimandrita Pandi simili- ter.	Θεόδωρος ἡγούμενος καὶ ἄρχιμανδρί- της τῆς Πάνδου ὁμοίως.
Macarius hegumenus & ar- chimandrita Barda simili- ter.	Μακάριος ἡγούμενος καὶ ἄρχιμανδρί- της Βαρδά ὁμοίως.
Strategius monachus sanctæ Sion similiter.	Στρατήγιος μοναχὸς τῆς ἁγίας Σιών ὁμοίως.
Gregorius hegumenus Hya- cinthi similiter.	Γρηγόριος ἡγούμενος τῆς Ἰακίνθου ὁμοίως.

ANNO
CHRISTI
787.

* In
notis

Ἰωσήφ

ANNO
CHRISTI
787.

Ιωσήφ ηγούμενος τῆς Ἀκοιμήτων ὁμοίως.

Μιχαὴλ ηγούμενος τῆς ἀγίου Πέδρου ὁμοίως.

Θεόδωρος ηγούμενος ἐξ ἀρχιμανδρίτης τῆς Βωδοιῆς ὁμοίως.

Θεοφύλακτος μοναχὸς τῆς Καθῶν ὁμοίως.

Κωνσταντῖνος ηγούμενος Καλαυεσῶν ὁμοίως.

Αντώνιος ηγούμενος τῆς Δίου ὁμοίως.

Ιλαρίων ηγούμενος τῆς Φλώρεων ὁμοίως.

Νικήτας ηγούμενος τῆς ἀγίου Ἀλεξάνδρου ὁμοίως.

Θεόδωρος ηγούμενος τῆς Ξηροκλήπου ὁμοίως.

Νικήτας ηγούμενος τῆς Γεδίλα ὁμοίως.

Νικήτας ηγούμενος τῆς ἀγίου Ἡλίας ὁμοίως.

Θεόκλιτος ηγούμενος ἐξ Ἀύλητῆς ὁμοίως.

Κώνστας ηγούμενος ἐξ ἀγίου Κυβελίου ὁμοίως.

Στέφανος ηγούμενος τῆς Καρεάνος καὶ ἀρχιμανδρίτης, ὁμοίως.

Νικηφόρος ηγούμενος τῆς ἀγίας Θεοτόκου ὁμοίως.

Θεοφύλακτος ηγούμενος τῆς ἀγίου Ἡλίας ὁμοίως.

Ιωάννης ηγούμενος τῆς Χλωολάκκου ὁμοίως.

Γαῦλος ηγούμενος τῆς Βισίλου ὁμοίως.

Στέφανος ηγούμενος τῆς ἀγίου Κηρύκου ὁμοίως.

Λάζαρος ηγούμενος τῆς ἀγίου Αὐτονόμου ὁμοίως.

Ιγνάτιος ηγούμενος ἐξ Συκέως ὁμοίως.

Γρηγόριος ηγούμενος ἐξ Καλλιστάτου ὁμοίως.

Γρηγόριος ηγούμενος ἐξ Μονάχου ὁμοίως.

Concil. Tom. 19.

Ioseph hegumenus * Acæmi- * Acæmi-
tensium similitur.

Michael hegumenus sancti Pe-
tri similitur.

Theodorus hegumenus, &
archimandrita Bodi, simi-
liter.

Theophylactus monachus Ca-
thon similitur.

Constantinus hegumenus Ca-
laurensium similitur.

Antonius hegumenus Diu simi-
liter.

Hilarion hegumenus Floron si-
militur.

Niceta hegumenus sancti Ale-
xandri similitur.

Theodorus hegumenus Xero-
cepu similitur.

Niceta hegumenus Gudila si-
militur.

Niceta hegumenus sancti Eliaæ
similitur.

Theoctistus hegumenus Auleti
similitur.

Constas hegumenus sancti * Cy- * Quirici
riaci similitur.

Stephanus hegumenus Careo-
nis & archimandrita, similitur.

Nicephorus hegumenus sanctæ
Dei genitricis similitur.

Theophylactus hegumenus san-
cti Eliaæ similitur.

Ioannes hegumenus Chenolac-
ci similitur.

Paulus hegumenus * Baulei si- * Baufili
militur.

Stephanus hegumenus sancti
* Errici similitur.

Lazarus hegumenus sancti Au-
tonomi similitur.

Ignatius hegumenus Syccos si-
militur.

Gregorius hegumenus Calli-
strati similitur.

Gregorius hegumenus Mona-
gri similitur.

- Sifinnius hegumenus Arita similitur.
 Anastasius hegumenus Carnehenfium similitur.
 Bahanes hegumenus & archimandrita Thermarū similitur.
 Petrus hegumenus Homericensium similitur.
 Stephanus hegumenus Therzizenfium similitur.
 Thomas hegumenus Hieragathæ similitur.
 Theophylactus hegumenus Cathodi similitur.
 Nicephorus hegumenus sancti Andreae similitur.
 David hegumenus sancti Thyrifi similitur.
 Leo hegumenus sancti Georgii Cellarum similitur.
 *Laccorum Ioannes hegumenus *Laccensium similitur.
 Leo hegumenus Leucu hydattos similitur.
 Gregorius hegumenus Agauri similitur.
 Isidorus hegumenus Latri similitur.
 Dositheus hegumenus Mnefosynon similitur.
 Nicephorus hegumenus sancti Sergii Midicionis similitur.
 Theodorus hegumenus Amorii similitur.
 Theodorus hegumenus Atractensium similitur.
 Constantinus hegumenus sanctorum trium Puerorū similitur.
 Ioannes hegumenus Coeladensium similitur.
 Antonius hegumenus Dodeca-throni similitur.
 Paulus hegumenus Agnyon similitur.
 Paulus hegumenus sancti Petri ciuitatis Pœmaninensium similitur.
- Σισίννι⊕ ἡγούμενος Ἀρίτας ὁμοίως.
 Ἀναστάσιος ἡγούμενος * Καμ. ὁμοίως.
 Βασίλης ἡγούμενος καὶ ἀρχιμανδρίτης τῆς Θερμῶν ὁμοίως.
 Πέτρος ἡγούμενος τῶν Ὁμηρικῶν ὁμοίως.
 Στέφανος ἡγούμενος τῆς Θερμῶν ὁμοίως.
 Θωμάς ἡγούμενος τῆς Ἱερραγῆς ὁμοίως.
 Θεοφύλακτος ἡγούμενος τῆς Καθόδου ὁμοίως.
 Νικηφόρος ἡγούμενος τῆς ἀγίου Ἀνδρέου ὁμοίως.
 Δαβὶδ ἡγούμενος τῆς ἀγίου Θύρσου ὁμοίως.
 Λέων ἡγούμενος τῆς ἀγίου Γεωργίου τῆς Κελίων ὁμοίως.
 Ἰωάννης ἡγούμενος τῆς Λακκῶν ὁμοίως.
 Λέων ἡγούμενος τῆς Λευκοῦ ὕδατος ὁμοίως.
 Γρηγόριος ἡγούμενος Ἀγαυρῆς ὁμοίως.
 Ἰσίδωρος ἡγούμενος τῆς Λάτρου ὁμοίως.
 Δοσίθεος ἡγούμενος Μνημοσύων ὁμοίως.
 Νικηφόρος ἡγούμενος τῆς ἀγίου Σεργίου τῆς Μιδικίων ὁμοίως.
 Θεόδωρος ἡγούμενος τῆς Ἀμορίου ὁμοίως.
 Θεόδωρος ἡγούμενος τῆς Ἀτρακτῶν ὁμοίως.
 Κωνσταντῖνος ἡγούμενος τῆς ἀγίων τριῶν Παίδων ὁμοίως.
 Ἰωάννης ἡγούμενος τῆς Κοιλῶν ὁμοίως.
 Ἀντώνιος ἡγούμενος τῆς * Δωδεκάθρου ὁμοίως.
 Παῦλος ἡγούμενος τῆς Ἀγνύων ὁμοίως.
 Παῦλος ἡγούμενος τῆς ἀγίου Πέτρου πόλεως Ποιμανινῶν ὁμοίως.

ANNO
CARELLI
747
* L. E. 17

ANNO
 CHRISTI
 787.

Εὐσέμιων ἡγούμενος Κελζων ὁμοίως.

Eufchemon hegumenus Crien-
 zensium similiter.

Μάκαριος ἡγούμενος Φαρόδου ὁ-
 μοίως.

* Macarius hegumenus Pfarodi
 similiter. * Gr. Maca-
 ris

Επιφάνιος ἡγούμενος Παραπανδίου
 ὁμοίως.

Epiphanius hegumenus Para-
 nandi similiter.

Αντώνιος ἡγούμενος Περισερεών
 ὁμοίως.

Antonius hegumenus Periste-
 reonos similiter.

Δαβίδ ἡγούμενος τῆς ἀγίας Γεωρ-
 γίου Πεπέτ. ὁμοίως.

Dauid hegumenus sancti Geor-
 gii similiter.

Ἰωάννης ἡγούμενος τῆς ἀγίας Ζωπ-
 κοῦ ὁμοίως.

Ioannes hegumenus sancti Zo-
 tici similiter.

Ἀγάπιος ἡγούμενος τῆς ἀγίας Θύρσου
 ὁμοίως.

Agapius hegumenus sancti
 Thyrsi similiter.

* Δανιὴλ ἡγούμενος τῶν ἀγίων Ἀπο-
 στόλων Μαγνησίας ὁμοίως.

* Daniel hegumenus sancto-
 rum apostolorum Magnesiæ
 similiter. * Gabriel

Θεοδόσιος ἡγούμενος τῆς ἀγίας Θεοτό-
 κου Περεζέτων ὁμοίως.

Theodosius hegumenus sanctæ
 Dei genitricis Perizetorum
 similiter.

Κάλλιστος ἡγούμενος διαφόρων μο-
 ναστικῶν Κύπρου ὁμοίως.

Callistus hegumenus diuerso-
 rum * monachorum Cypri
 similiter. * Gr. mona-
 steriorum

Θεοφύλακτος ἡγούμενος Βορδοῦ ὁ-
 μοίως.

Theophylactus hegumenus
 Bordæ similiter.

Θεόδωρος ἡγούμενος Λιμβοῦ ὁμοίως.

Theodorus hegumenus Limbi
 similiter.

Κωνσταντίνος ἡγούμενος τῆς Ἰππῶν ὁμοίως.

* Constantinus hegumenus Hip-
 pi similiter. * Gr. Con-
 stans

Γεώργιος ἡγούμενος Δομνικῶν ὁ-
 μοίως.

Georgius hegumenus Domni-
 censium similiter.

Εὐθύμιος ἡγούμενος Οὐξυβέντων ὁ-
 μοίως.

Euthymius hegumenus Oxybe-
 tensium similiter.

Αντώνιος ἡγούμενος Οὐζίας ὁμοίως.

Antonius hegumenus Vziæ si-
 militer.

Βασίλειος ἡγούμενος τῆς ἀγίας Αν-
 δρέου ὁμοίως.

Basilus hegumenus sancti An-
 dreæ similiter.

Φίλιππος ἡγούμενος Βεόμων ὁμοίως.

Philippus * Becessium simili-
 ter. * Bcom-
 rum

Βασίλειος ἡγούμενος τῆς ἀγίας Θεο-
 τόκου Ορτυκιδίων ὁμοίως.

Basilus hegumenus sanctæ Dei
 genitricis Ortycidensium
 similiter.

Ἀκάκιος μοναχὸς τῆς ἀγίας Ορέσου ὁ-
 μοίως.

Acacius monachus sancti Ore-
 stis similiter.

Ioannes hegumenus sancti Saluatoris similiter.	Ιωάννης ηγούμενος τῆς Σωτῆρος ὁμοίως.
* Cellarium Petrus monachus, & ex persona * Cellarum, similiter.	Πέτρος μοναχός, καὶ ἐκ προσώπου Κελλαρίων, ὁμοίως.
Zacharias hegumenus Sydenfium similiter.	Ζαχαρίας ηγούμενος τῆς Συδενίων ὁμοίως.
Theophilus monachus, & ex persona hegumeni sanctæ Dei genitricis Photnon, similiter.	Θεόφιλος μοναχός, καὶ ἐκ προσώπου τῆς ηγουμενίου τῆς ἀγίας Θεοτόκου Φωτνών, ὁμοίως.
Cerycus hegumenus Dolocoma similiter.	Κήρυκος ηγούμενος Δολοκόμης ὁμοίως.
* Germionum Sergius hegumenus * Gesinensium similiter.	Σέργιος ηγούμενος τῆς Γερμιών ὁμοίως.
Ioannes presbyter sancti Sergii Germion similiter.	Ιωάννης πρεσβύτερος τῆς ἀγίου Σεργίου τῆς Γερμιών ὁμοίως.
Niceta hegumenus Otaorum similiter.	Νικήτας ηγούμενος Οκταίων ὁμοίως.
Antonius hegumenus Acraborum similiter.	Αντώνιος ηγούμενος Ακραβόρων ὁμοίως.
Petrus hegumenus Platanii similiter.	Πέτρος ηγούμενος Πλατανίου ὁμοίως.
Marcus hegumenus sancti Ioannis Theologi similiter.	Μάρκος ηγούμενος τῆς ἀγίου Ιωάννου τῆς Θεολόγου ὁμοίως.
Leo hegumenus sanctæ Dei genitricis Saldalensium similiter.	Λέων ηγούμενος τῆς ἀγίας Θεοτόκου Σαλδαλων ὁμοίως.
Constantinus hegumenus sancti Stephani Antiphillii similiter.	Κωνσταντῖνος ηγούμενος τῆς ἀγίου Στεφάνου τῆς Αντιφιλίου ὁμοίως.
Theodorus monachus, & ex persona hegumeni sanctæ Dei genitricis Calocctensium, similiter.	Θεόδωρος μοναχός, καὶ ἐκ προσώπου Θεοδότου ηγουμενίου τῆς ἀγίας Θεοτόκου Καλοκκτῆς ὁμοίως.
Eutychanus monachus monasterii Callistrati similiter.	Εὐτυχῆμος μοναχός τῆς Καλλιστράτου ὁμοίως.
Theodotus monachus sanctæ Dei genitricis Epicanzi similiter.	Θεόδοτος μοναχός τῆς ἀγίας Θεοτόκου Ἐπικανζῆς ὁμοίως.
Ioannes monachus, & ex persona Stephani hegumeni Bonifensium similiter.	Ιωάννης μοναχός, καὶ ἐκ προσώπου Στεφάνου ηγουμενίου Βονισίων ὁμοίως.
Callistus monachus eiusdem monasterii Bonifensis similiter.	Καλλιστος μοναχός τῆς αὐτῆς μοναστηρίου Βονισίων ὁμοίως.

ΑΥΤΟ
ΣΥΝΑΓΗ
787

ANNO
 CHRISTI
 787

Νικητας ηγουμηνος της αγίας Θεοτό-
 κου μονής τῆς Κάστρου της Τίου ὁ-
 μοίως.
 Σαμουήλ μοναχός τῆς δεξαγγέλου
 Γαβριήλ ὁμοίως.
 Θεοδοσιος ηγουμηνος της αγίας Τετα-
 δος ὁμοίως.
 Ιωάννης μοναχός, καὶ ἐκ προσωπου
 Στρατηγίου ηγουμηνου της αγίας
 Θεοτόκου ὁμοίως.
 Ιλαρίων μοναχός της αγίας Θεοτόκου
 τῆς Κελίων ὁμοίως.
 Θεοδοσιος μοναχός τῆς αγίου Θεοδώ-
 ρου της Σικουδάς ὁμοίως.
 Παῦλος ηγουμηνος της αγίας Θεοτό-
 κου Τιμηπ. ὁμοίως.
 Λέων ηγουμηνος τῆς αγίου Κυριακοῦ
 ὁμοίως.
 Επιφανιος ηγουμηνος της αγίας Θεο-
 τόκου Λίμνας ὁμοίως.
 Γεώργιος ηγουμηνος της αγίας Θεοτό-
 κου ὁμοίως.
 Κοσμαῖς ηγουμηνος της αγίας Θεοτό-
 κου τῆς Γαλακτείου ὁμοίως.
 Εὐχήμεων μοναχός τῆς Σωτήρος πη-
 στον τῆς Βυραϊκοῦ ὁμοίως.
 Βαρδάς ηγουμηνος καὶ δερχμανδρί-
 της Προιστάδος ὁμοίως.
 Γέζος ηγουμηνος τῆς αγίων δαποστόλων
 Κασσοπαροπίλου ὁμοίως.
 Βασίλειος μοναχός τῆς Αμρείου της
 αγίας Θεοτόκου ὁμοίως.
 Βασίλειος πρεσβύτερος μονής τῆς Οξυ-
 πέτρου ὁμοίως.
 Φίλιππος ηγουμηνος Εὐμυρείας ὁ-
 μοίως.
 Βασίλειος ηγουμηνος τῆς αγίου Λου-
 κιανοῦ ὁμοίως.
 Θεοφύλακτος ηγουμηνος τῆς Γηγα-
 δίου ὁμοίως.

Niceta hegumenus sanctæ Dei
 genitricis monasterii Castri
 Tii similiter.
 Samuel monachus archangeli
 Gabrielis similiter.
 Theodosius hegumenus sanctæ
 Trinitatis similiter.
 Ioannes monachus, & ex per-
 sona Strategii hegumeni, * si-
 militer.
 Hilarion monachus sanctæ Dei
 genitricis * similiter.
 * Dositheus monachus sancti
 Theodori Sicundæ similiter.
 Paulus hegumenus sanctæ Dei
 genitricis Tyrosinun simi-
 liter.
 Leo hegumenus sancti Cyriaci
 similiter.
 Epiphanius hegumenus sanctæ
 Dei genitricis Limnas simi-
 liter.
 Georgius hegumenus sanctæ
 Dei genitricis similiter.
 Cosmas hegumenus sanctæ Dei
 genitricis Paradisii similiter.
 Eulichemon monachus sancti
 Saluatoris iuxta Byraicum si-
 militer.
 Bardas hegumenus, & archi-
 mandrita Prusiadis, simi-
 liter.
 Petrus hegumenus sanctorum
 apostolorum Castri Protili
 similiter.
 Bafilus monachus ciuitatis A-
 morii sanctæ Dei genitricis
 similiter.
 Bafilus presbyter, & hegume-
 nus monasterii Oxypetri, si-
 militer.
 Philippus hegumenus Eume-
 niæ similiter.
 Bafilus hegumenus sancti Lu-
 ciani similiter.
 Theophylactus hegumenus Pe-
 gadii similiter.

* sanctæ
 Dei geni-
 tricis

* Gr. addit.
 Cellarum
 * Theodo-
 sius

* Gr. monachus

Anthimus * hegumenus Pfamathi similiter.
 Michael hegumenus sancti martyris Georgii similiter.
 Christophorus hegumenus Cadelarum similiter.
 Nicolaus hegumenus Cænurgon similiter.
 Sifinnius hegumenus Lithini similiter.
 Thomas monachus Mofynensium similiter.
 Michael monachus, & ex persona hegumeni monasterii sanctæ Dei genitricis Pyrgi, similiter.
 Gregorius hegumenus sanctæ Dei genitricis Symbolorum similiter.
 Ioannes hegumenus sanctæ Dei genitricis Rudensium similiter.
 * Constantinus hegumenus sancti Petri Hydendrensium similiter.
 Symeon hegumenus sanctæ Dei genitricis Abramitensium similiter.
 Gregorius hegumenus sancti Clementis similiter.
 Theognis hegumenus monasterii sancti apostoli Timothei Cretensium similiter.
 Ioannes hegumenus sancti martyris Theodori similiter.
 Theodosius hegumenus sanctæ Dei genitricis similiter.
 Petrus hegumenus sancti Ioannis deiloqui Cretensium infulæ similiter.

* Cosmas

Ανθιμ[Ⓞ] μοναχὸς Ψαμάδου ὁμοίως.
 Μιχαὴλ ἡγούμενος τῆς ἀγίας μηδέρου Γεωργίου ὁμοίως.
 Χριστοφόρος ἡγούμενος τῆς Κασδῆλων ὁμοίως.
 Νικόλαος ἡγούμενος τῆς Κανουργῶν ὁμοίως.
 Σισίννι[Ⓞ] ἡγούμενος τῆς Λιθίνου ὁμοίως.
 Θωμάς μοναχὸς Μοσυνῶν ὁμοίως.
 Μιχαὴλ μοναχὸς, καὶ ἐκ παρονομαστῆς ἡγούμενος μηνῆς τῆς ἀγίας Θεοτόκου ἔς Γύργου ὁμοίως.
 Γρηγόριος ἡγούμενος τῆς ἀγίας Θεοτόκου Συμβόλων ὁμοίως.
 Ἰωάννης ἡγούμενος τῆς ἀγίας Θεοτόκου Ρούδων ὁμοίως.
 * Κωνσταντῆν ἡγούμενος τῆς ἀγίας Πέδρου ἔς Ἰδένδρων ὁμοίως.
 Συμεῶν ἡγούμενος τῆς ἀγίας Θεοτόκου τῆς Ἀβραμίτῆς ὁμοίως.
 Γρηγόριος ἡγούμενος τῆς ἀγίας Κλήμης ὁμοίως.
 Θεόγνις ἡγούμενος τῆς ἀγίας Ἀποστόλου Τιμοθέου τῆς Κρητῆς νήσου ὁμοίως.
 Ἰωάννης ἡγούμενος τῆς ἀγίας μηδέρου Θεοδώρου ὁμοίως.
 Θεοδοσίος ἡγούμενος τῆς ἀγίας Θεοτόκου ὁμοίως.
 Πέτρος ἡγούμενος τῆς ἀγίας Ἰωάννου τῆς Θεολόγου τῆς Κρητῆς νήσου ὁμοίως.

ANNO CHRISTI 787.

ACTIO QVINTA.

ΠΡΑΞΙΣ ΠΕΜΠΤΗ.

IN nomine Domini & dominatoris Iesu Christi veri Dei nostri. Imperio piissimorum & Christi amicorum dominorum

EN ὀνόματι τοῦ κυρίου & δεσπότη Ἰησοῦ Χριστοῦ ἔσδ δληθινῶδ θεοῦ ἡμῶν βασιλείας τῆς βίσε βεσάτων & φι-